Ἐγχειρίδιον ἢ Ἐμάδος Φωνῆς.

SIVE,

MANUALE

Græcæ Linguæ Gnomologicum Novum.

QUO

Omnia prædictæ Linguæ Primitiva in integris Sententiis, maximam partem ex sacris Paginis & aliis probatis Autoribus collectis juxtáque facillimam docendi ac discendi Methodum distributis, exhibentur, ut eò maturiùs & faciliùs, citra tædium Fundamenta Græcæ Linguæ à Tironibus ediſci, eóque tenaciùs memoriæ infigi queant.

A *Caſpar. Seidel.* Neagorâ-Variſc.

Præmiſſis, in Tironum gratiam, Declinationum & Conjugationum Paradigmatis.

LONDINI,
Typis *Gulielmi Du-gard.* Venèunt apud *Joannem Marſhal* Bibliopolam in vico vulgò vocato Old-Jewry.
1649.

Digniſsimo, Piiſsimo,

Doctiſsimóque Viro,

Patruo ſuo Reverendo

M^ro *Richardo Dugard*,

SS. Theol. Bacc. & Col. *Sidn.*
apud Cantabrigienſes olim
PRÆSIDI.

AUreum hoc *Caſpari Seidelii* Enchiridion novâ jam curâ adornatum, &, hortatu Tuo, in Tironum gratiam, adjectis Paradigmatis, facilius factum, in perpetuum Gratitudinis & Ob-

 ſervantiæ

ſervantiæ Μνημόσυνον, Tibi quàm humillimè offert

Nepos Tuus

Tibi nullo non

Obſervantiæ nexu

devinctiſsimus

Guil. Du-gard.

---

*Αὐλοκράτωρ

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουλιανὸς Ἐκδικίῳ τῷ ἄρχοντι Αἰγύπτου. Ἐπιστολὴ θ'.

Ἄλλοι μὲν ἵππων, ἄλλοι δὲ ὀρνέων, ἄλλοι θηρίων ἐρῶσιν· ἐμοὶ δὲ βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδαρίου δῆθεν ἐνέπεσε πόθος.

Imperator Cæsar Julianus Ecdicio Præfecto Ægypti. Epist. 9.

QUidam equis, alii avibus, nonnulli feris delectantur: ego verò indè usque à pueritia librorum cupiditate arsi.

Isocrates.

Ἡ Ῥίζα τῆς παιδείας πικρὰ, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.

RAdix Eruditionis amara est, fructus verò dulces.

Xenophon.

Ὄνομα δ' οὐκ ἂν παιδεύσαιμι γυναῖκα, οἷς λόγοις ἔχοιεν.

NOn Verba, sed sententiæ, si honestæ fuerint, doctos faciunt.

Æschines contra *Ctesiph.*

Διὰ τοῦτο οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

EA de causâ, ut arbitror, nos pueri sententias Poëtarum ediscimus, ut eis virili ætate utamur.

De

De Græcæ Linguæ UTILITATE

Alexander Hegius, *Magni illius* Def. Erasmi Roderodami *quondam Præceptor ità disserit.*

Quisquis Grammaticam vis discere, *discito Græcè.*
Ut rectè scribas, non pravè, *discito Græcè.*
Si Græcè nescis, corrumpis Nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè pingis Nomina rerum.
Lingua Pelasga vetat vitiosos scribere versus.
Lectio quem Plinii delectat, *discito Græcè.*
Si Libros Sacros vis discere, *discito Græcè.*
Hieronymum ut teneas, vigilans tu *discito Græcè.*
Nè versus scribas vitiosos, *discito Græcè.*
Argumentari quisquis vis, *discito Græcè.*
Quisquis Rhetoricam vis discere, *discito Græcè.*

Scire

Scire Mathematicam quisquis vis, *discito Græcè.*

Artibus ex Medicis qui captus, *discito Græcè.*

Morbis nam cunctis sunt indita Nomina Græca.

Angelicum nomen cunctis liquet esse figuris.

Artes ingenuæ Graio Sermone loquuntur,

Non alio; quibus haud nomen dat Lingua Latina.

Ad summam, doctis debentur singula Græcis.

Daniel Heinsius.

CErtè Græca Eruditio omnis Scientiæ ac Eruditionis Mater est.

Literæ [γεάμματα] apud Græcos ſunt viginti quatuor.

1 Figura	2 Nomen		3 Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	*a*
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	*b*
Γ γ ſ	γάμμα	*gamma*	*g*
Δ δ ∂	δέλτα	*delta*	*d*
Ε ε	ἒ ψιλὸν	*e pſilon*	*e* breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	*z* pro *σδ*
Η η	ἦτα	*eta*	*e* longum
Θ ϑ θ	θῆτα	*theta*	*th*
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	*i*
Κ κ	κάππα	*cappa*	*k*
Λ λ	λάμϐδα	*lambda*	*l*
Μ μ	μῦ	*my*	*m*
Ν ν	νῦ	*ny*	*n*
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	*x* pro *γs*, *κσ*.
Ο ο	ὁ μικρὸν	*o micron*	*o* parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	*p*
Ρ ϱ ῥ	ῥῶ	*rho*	*r*
Σ ς σ ς	σῖγμα	*ſigma*	*ſ*
Τ τ ⅂	ταῦ	*tau*	*t*
Υ υ	υ ψιλὸν	*u pſilon*	*u*
Φ φ	φῖ	*phi*	*ph*
Χ χ	χῖ	*chi*	*ch* (*φσ*.
Ψ ↓	ψῖ	*pſi*	*pſ* pro *βσ*, *πσ*,
Ω ω	ὦ μέγα	*o mega*	*o* magnum

Dividuntur literæ in { Vocales, [φωνήεντα] & Conſonantes, [Σύμφωνα.]

Septem ſunt Vocales: *a*, *e*, *η*, *i*, *o*, *u* *ω*: Reliquæ ſeptemdecim ſunt Conſonantes.

Dividuntur Vocales trifariam:

I. *Ratione Quantitatis* in

Longas, [μακρὰ] —— η, ω.
Breves, [βραχέα] —— ε, ο.
Ancipites [δίχρονα] —— α, ι, υ.

II. *Ratione Paſſionis* in

Mutabiles, [μεταβολικὰ] —— α, ε, ο.
Immutabiles [ἀμεταβολικὰ] —— η, ι, υ, ω.

III. *Ratione Locationis in Diphthongis* in

Præpoſitivas [προτακτικὰ] —— α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivas, [ὑποτακτικὰ] —— ι, υ.

Ex Vocalium conjunctione fiunt Diphthongi.

Dividuntur diphthongi, [δίφθογγοι]

I. in { Proprias, [χύριαι] —— αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.
Improprias, [καταχρηστικὰς] ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῡ, ωυ.

II. in { Mutabiles, —— αι, αυ, οι.
Immutabiles, —— ει, ευ, υ.

Conſonantes ſunt duplices:

{ Mutæ, [ἄφωνα.] &
Semivocales, [ἡμίφωνα.]

Mutæ

Mutæ dividuntur in { Tenues, [ψιλαὶ] — π, κ, τ. / Medias, [μέσαι] — β, γ, δ. / Aſpiratas, [δασέα] — φ, χ, θ.

quorum Antiſtoicha (*i. e.* ex adverſo reſpondentia) ſunt { — π, β, φ. / — κ, γ, χ. / — τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices, [διπλαὶ] ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel Immutabiles, [ἀμετάβολα] λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus

[Προσῳδίαι] ſunt tres: { Acutus, [ὀξεῖα] ——— (´) / Gravis, [βαρεῖα] ——— (`) / Circumflexus, [περισπωμένη] — (῀)

Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: ut, Χριστός, λόγος, ἄνθρωπος.

Circumflexus in ultima, & penultima: ut, ποιῶ, μοῦσα. *Gravis* tantùm in ultima, loco acuti, in orationis contextu, ſignatur; ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

N. B. Omnis acutus finalis (præter τίς interrogativum) in orationis contextu vertitur in gravem, niſi immediatè ſequatur punctum, vel enclitica: ut, Σωτὴρ ὄντως ἡμῶν ὁ Χριστός.

Spiritus

[Πνεύματα] ſunt duo: { Aſper, [δασὺ] ut, ὄρος, terminus. / Lenis, [ψιλὸν] ut, ὄρος, mons.

N.B. Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo Spiritum tenuem vel aſperum accipit in principio.

Omnes dictiones incipientes ab ῥ vel ῤ aſpirantur. Sed ſi medio ῤ geminatur, prius lævigatur, alterum aſpiratur; ut, ἔῤῥωσο, *vale*.

Apoſtrophus

[Ἀποσϛροφὴ] eſt nota abjectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Abjiciuntur per Apoſtrophum

{Vocales — α, ε, ι, ο, / Diphthongi — αι, οι,} ut, καὶ᾽ αὐλὸν, pro κατὰ αὐλόν.

N B. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam; ut, ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν. Sic in compoſitione, ex μετὰ & ὁδὸς, fit μέθοδος.

Partes Orationis

Sunt octo:

- Articulus, — ἄρθρον.
- Nomen, — ὄνομα.
- Pronomen, — ἀντωνυμία.
- Verbum, — ῥῆμα.
- Participium, — μετοχή.
- Adverbium, — ἐπίῤῥημα.
- Conjunctio, — σύνδεσμος.
- Præpoſitio, — πρόθεσις.

Numeri

[Ἀριθμοὶ] ſunt tres:

- Singularis, — ἑνικὸς.
- Dualis, — δυϊκὸς.
- Pluralis, — πληθυντικὸς.

Caſus

Casus

[Πτώσεις] sunt quinque:

- Nominativus, — ὀρθή.
- Genitivus, — γενική.
- Dativus, — δοτική.
- Accusativus, — αἰτιατική.
- Vocativus, — κλητική.

Genera

[Γένη] sunt tria:

- Masculinum, — ἀρσενικόν.
- Fœmininum, — θηλυκόν.
- Neutrum, — οὐδέτερον.

Articulus

Duplex est:

- Præpositivus, ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
- Subjunctivus, ut, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

Sing.

N.	ὁ	ἡ	τὸ
G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
D.	τῷ	τῇ	τῷ
A.	τὸν	τὴν	τὸ

Dual.

N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν

Articulus Subjunctivus.

Sing.

N.	ὅς	ἥ	ὅ
G.	οὗ	ἧς	οὗ
D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
A.	ὅν	ἣν	ὅ

Dual.

N. & A.	ᾧ	ᾱ	ᾧ
G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν

Pluralia.			Pluralis.		
N. οἱ	αἱ	τὰ	N. οἳ	αἳ	ἅ
G. τῶν	τῶν	τῶν	G. ὧν	ὧν	ὧν
D. τοῖς	ταῖς	τοῖς	D. οἷς	αἷς	οἷς
A. τοὺς	τὰς	τὰ	A. ὕς	ἃς	ἅ.

N.B. Pro Articulis in Vocativo utimur adverbio ὦ: ut, ὦ κάκιστε, ὦ μῦσαι.

Sic ὅδε, ἥδε, τόδε: Sic ὅστερ, ἥτερ, ὅτερ, ἥτερ, τότε. | ὅτερ.

Declinationes

[Κλίσεις] sunt decem: Quinque & Quinque nominum Simplicium. Contractorum.

Quatuor Priores Declinationes Simplicium sunt *Parisyllabicæ*, [ἰσοσύλλαβοι] i.e. non crescentes Genitivo: Quinta verò est *Imparisyllabica*, [ἀνισοσύλλαβος] i.e. Genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

Dignoscuntur Declinationes ab invicem per terminationes & genera.

Prima Declinatio Simplicium

Duas habet terminationes, ας, & ης, Generis Masculini tantùm; ut, ὁ ταμίας — quæstor: ὁ τελώνης — publicanus, & ὁ ἡ λῃστὴς latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Paradigmata

Paradigmata primæ Declinationis Simplicium.

Ταμίας quæstor.		Τελώνης publicanus.	
	Sing.		Sing.
Nom.	ὁ * Ταμίας	Nom.	ὁ Τελώνης
Gen.	τοῦ ταμίου	Gen.	τοῦ τελώνου
Dat.	τῷ ταμίᾳ	Dat.	τῷ τελώνῃ
Acc.	τὸν ταμίαν	Acc.	τὸν τελώνην
Voc.	ὦ ταμία.	Voc.	ὦ τελώνη.
	Dual.		Dual.
N. & A.	τὼ ταμία	N. & A.	τὼ τελώνα
G. & D.	τοῖν ταμίαιν	G. & D.	τοῖν τελώνοιν
Vocat.	ὦ ταμία	Voc.	ὦ τελώνα.
	Plural.		Plural.
Nom.	οἱ ταμίαι	Nom.	οἱ τελῶναι
Gen.	τῶν ταμιῶν	Gen.	τῶν τελωνῶν
Dat.	τοῖς ταμίαις	Dat.	τοῖς τελώναις
Acc.	τοὺς ταμίας	Acc.	τοὺς τελώνας
Voc.	ὦ ταμίαι.	Voc.	ὦ τελῶναι.

* Sic etiam ὁ Ἠλίας Elias : ὁ νεανίας adolescens : ὁ Μεσσίας Messias : ὁ Βορέας Boreas, Aquilo.

REGULÆ.

I. Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων : in prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

Excipe τῶν χρήσεων, à χρήσις fœnerator :

τος: ὁ χλέναν, ἀ χλένης apex; ὁ ἐτησίαν, ab ἐτήσιαι Etesiæ venti.

II. Quædam nomina Doricè declinata [præsertim nomina propria] retinent α in toto Singulari numero: ut, ὁ Θωμᾶς, Gen. τᾶ Θωμᾶ. Dat. τῷ Θωμᾷ. Acc. τὸν Θωμᾶν. Voc, ὦ Θωμά. Sic ὁ Ἰάδας, Λυκᾶς, Κηφᾶς, Μαμμωνᾶς, Σαλαμᾶς, Κοσμᾶς, Πυθαγόρας, Λεονίδας, Σκίδας, Ἰωνᾶς, Ἀννίβας, &c. Sic Appellativa ὁ βορρᾶς, τᾶ βορρᾶ: ὁ πάππας papa, vel pater, τᾶ πάππα.

Item finita in ας purum, derivata à circumflexis: vel nominibus fœmininis: ut παγκαλοίας — α — patricîda: μητάλοίας α — matricîda, ab ἀλοιάω percutio: Παυσανίας — α — Pausanias, ab ἀνία tristitia. Sic Μιανίας — α.

III. Dativus Singularis in quatuor primis Declinationibus habet ι semper subscriptum: scil. α, η, ω, punctulo subjecto.

IV. Atticè Vocativus singularis, in omnibus Declinationibus, similis est Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro nominativo.

V. Nomina in της, Gentilia, Poëtica in πης, & composita à verbis πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero, formant Vocativum in α breve: ut, ποιητὴς poëta, ὦ ποιητά. πολίτης civis, ὦ πολίτα. ὁ Πέρσης Persa, ὦ Πέρσα. Σκύθης Scytha, ὦ Σκύθα. κυνώπης impudens, ὦ κυνῶπα.

πα. βιβλιοπώλης bibliopôla, ὦ βιβλιοπώλα. γεωμέτρης Geometres, ὦ γεωμέτρα. παιδοτρίβης paidotriba, ὦ παιδοτρίβα. Sed quæ in της desinunt, utramque terminationem habent: ut λῃστὴς latro, ὦ λῃστὴ & λῃστά. Sic πελτασὴς peltatus, ἀκοντιστὴς jaculator, Ὀρέστης, Θυέστης.

VI. Nonnulla in Vocativo retrahunt accentum: ut, εὐρύοπης latè-videns, ὦ εὐρύοπα. ὁ μνήστης confiliarius, ὦ μνῆστερ. ὁ ἀκακήτης non nocens, ὦ ἄκακητα. ὁ δεσπότης dominus, ὦ δέσποτα. Et compositum οἰκοδεσπότης pater-familiâs, ὦ οἰκοδέσποτα.

VII. Quædam in hac Declinatione contractè declinantur: ut, Ἑρμέας—Ἑρμῆς. Gen. Ἑρμέου—Ἑρμοῦ. Dat. Ἑρμέᾳ—Ἑρμῇ. Accus. Ἑρμέαν—Ἑρμῆν. Voc. ὦ Ἑρμέα—Ἑρμῆ.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, Generis fœminini tantúm: ut,

Ἡ μοῦσα musa,	Ἡ τιμὴ honor.
Sing.	Sing.
Nom. ἡ μοῦσα	Nom. ἡ τιμὴ
Gen. τῆς μούσης	Gen. τῆς τιμῆς
Dat. τῇ μούσῃ	Dat. τῇ τιμῇ
Acc. τὴν μοῦσαν	Acc. τὴν τιμὴν
Voc. ὦ μοῦσα	Voc. ὦ τιμὴ

Dual.	Dual.
N.& A. τὰ μύσα	N.& A. τὰ τιμὰ
G.& D. ταῖν μύσαιν	G.& D. ταῖν τιμαῖν
Voc. ὦ μύσα.	Voc. ὦ τιμά.
Plural.	**Plural.**
Nom. αἱ μῦσαι	Nom. αἱ τιμαὶ
Gen. τῶν μυσῶν	Gen. τῶν τιμῶν
Dat. ταῖς μύσαις	Dat. ταῖς τιμαῖς
Acc. τὰς μύσας	Acc. τὰς τιμὰς
Voc. ὦ μῦσαι.	Voc. ὦ τιμαί.
Sing.	**Sing.**
Nom. ἡ βάπεζα	Nom. ἡ φιλία
Gen. τῆς βαπέζης	Gen. τῆς φιλίας
Dat. τῇ βαπέζῃ	Dat. τῇ φιλίᾳ
Acc. τὴν βάπεζαν	Acc. τὴν φιλίαν
Voc. ὦ βάπεζα.	Voc. ὦ φιλία.
Dual.	**Dual.**
N.& A. τὰ βαπέζα	N.& A. τὰ φιλία
G.& D. ταῖν βαπε	G.& D. ταῖν φιλίαιν
V. ὦ βαπέζα. (ζαιν	Vocat. ὦ φιλία.
Plural.	**Plural.**
Nom. αἱ βάπεζαι	Nom. αἱ φιλίαι
Gen. τῶν βαπεζῶν	Gen. τῶν φιλιῶν
Dat. ταῖς βαπέζαις	Dat. ταῖς φιλίαις
Acc. τὰς βαπέζας	Acc. τὰς φιλίας
Voc. ὦ βάπεζαι.	Voc. ὦ φιλίαι.

REGULÆ.

I. Finita in δα, θα, ρα, & α purum faciunt Genitivum in ας, & Dativum in ᾳ : ut, Λήδα —— ας : Μάρθα —— ας : ἡμέρα —— ας : φιλία —— ίας. Hinc Genitivus *familiâs* apud Latinos, qui in compositis remanet ; ut, pater-familiâs, mater-familiâs.

N. B. α purum dicitur, cùm Vocali vel Diphthongus præcedit α.

II. Adjectiva fœminina, è masculinis parisyllabis descendentia, eundem accentum obtinent in Nominativo & Genitivo plurali, cum suis masculinis & neutris ; ut, ἅγιος, —— ἁγία, —— ἅγιον. Plural. ἅγιοι, —— ἁγίαι, —— ἅγια. Genit. fœm. ἁγίων, non ἁγιῶν.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes ος & ον : ος masculini, fœminini, & communis generis ; & ον neutrius : ut,

Ὁ λόγος sermo, Τὸ ξύλον lignum.

Sing.		Sing.	
Nom.	ὁ λόγος	Nom.	τὸ ξύλον
Gen.	τοῦ λόγου	Gen.	τοῦ ξύλου
Dat.	τῷ λόγῳ	Dat.	τῷ ξύλῳ
Acc.	τὸν λόγον	Acc.	τὸ ξύλον
Voc.	ὦ λόγε.	Voc.	ὦ ξύλον.

Dual.

Dual.		Dual.	
N.& A.	τὼ λόγω	N. & A.	τὼ ξύλω
G.& D.	τοῖν λόγοιν	G. & D.	τοῖν ξύλοιν
Voc.	ὦ λόγω	Vocat.	ὦ ξύλω

Plural.		Plural.	
Nom.	οἱ λόγοι	Nom.	τὰ ξύλα
Gen.	τῶν λόγων	Gen.	τῶν ξύλων
Dat.	τοῖς λόγοις	Dat.	τοῖς ξύλοις
Acc.	τοὺς λόγους	Accuſ.	τὰ ξύλα
Voc.	ὦ λόγοι.	Vocat.	ὦ ξύλα.

REGULÆ.

I. Quædam nomina in οος, εος & εον tertiæ Declinationis per omnes caſus contrahuntur: ut,

Singulariter.

Nom.	ὁ νόος	νοῦς
Gen.	τοῦ	νόου — νοῦ
Dat.	τῷ	νόῳ — νῷ
Acc.	τὸν	νόον — νοῦν
Voc.	ὦ	νόε — νοῦ

Dualiter.

N.& A.	τὼ	νόω — νώ.
G.& D.	τοῖν	νόοιν — νοῖν
Vocat.	ὦ	νόω — νώ.

Plural.

Pluraliter.

Nom.	οἱ νόοι	—— νοῖ
Gen.	τῶν νόων	—— νῶν
Dat.	τοῖς νόοις	—— νοῖς
Acc.	τοὺς νόους	—— νοῦς
Voc.	ὦ νόοι	—— νοῖ.

Sic etiam ὁ ῥόος fluxus, ὁ πλόος navigatio, ὁ χνόος lanugo, ὁ χρόος cutis; & Adjectiva materialia in εος, ut χρύσεος —χρυσοῦς: ἀργύρεος —ἀργυροῦς.

Singulariter.

Nom.	τὸ ὀστέον	—— ὀστοῦν
Gen.	τοῦ ὀστέου	—— ὀστοῦ
Dat.	τῷ ὀστέῳ	—— ὀστῷ
Accuſ.	τὸ ὀστέον	—— ὀστοῦν
Voc.	ὦ ὀστέον	—— ὀστοῦν

Dualiter.

N. & A.	τὼ ὀστέω	—— ὀστῶ
G. & D.	τοῖν ὀστέοιν	—— ὀστοῖν
Vocat.	ὦ ὀστέω	—— ὀστῶ

Pluraliter.

Nom.	τὰ ὀστέα	—— ὀστᾶ
Gen.	τῶν ὀστέων	—— ὀστῶν
Dat.	τοῖς ὀστέοις	—— ὀστοῖς
Accuſ.	τὰ ὀστέα	—— ὀστᾶ
Vocat.	ὦ ὀστέα	—— ὀστᾶ.

II. Quædam ex his Substantivis contractis etiam in quintam Declinationem transeunt; ut, νῦς-νοὸς-νοΐ. χρῦς-χρυὸς-χρυΐ. &c.

III. Adjectiva materialia in εος, quando contrahuntur, è proparoxytonis fiunt perispomena: ut, ἀργύρεος-ἀργυροῦς: χρύσεος — χρυσοῦς.

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων; ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut, ὁ λεὼς populus, ἡ γέλως glos, ὁ καὶ ἡ ἅλως area; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων cœnaculum.

Singul.	Dual.	Plur.
Nom. ὁ λεὼς	N. & A.	N. οἱ λεὼ
Gen. τοῦ λεὼ	τὼ λεὼ	G. τῶν λεῶν
Dat. τῷ λεῷ	G. & D.	D. τοῖς λεῶς
Acc. τὸν λεὼν	τοῖν λεῷν	A. τοὺς λεὼς
Voc. ὦ λεὼς.	Voc. ὦ λεὼ.	V. ὦ λεὼ.

Sing	Dual.	Plur.
N. τὸ ἀνώγεων	N. A.	τὰ ἀνώγεω
G. τοῦ ἀνώγεω	τὼ ἀνώγεω	τῶν ἀνώγεων
D. τῷ ἀνώγεῳ	G. D.	τοῖς ἀνώγεως
A. τὸ ἀνώγεων	τοῖν ἀνώγεῳν	τὰ ἀνώγεω
V. ὦ ἀνώγεων.	V. ὦ ἀνώγεω.	ὦ ἀνώγεω.

REGULÆ

REGULÆ.

I. Quædam nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω; ut, Ἄθως Ἄθω Atho mons: ἔως ἕω aurora: Κέως Κέω Ceos insula: Κῶς Κῶ Cos insula: λαγὼς λαγὼ lepus.

II. Unicum est nomen hujus Declinationis neutrius generis; ut, τὸ χρέως debitum: unde ὀφειλέτης χρέως debitor, & ἀξιόχρεως fide dignus.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes; quatuor vocales: α, ι, υ, ω: & quinque consonantes; ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera verò comprehendit omnia.

Finita in [α] flectuntur α

I. Per τ⊖: ut, σῶμα — α|⊖ corpus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ σῶμα	N. A.	τὰ σώματα
G. τ⊖ σώματος	τὼ σώματε	τ⊖ σωμάτων
D. τῷ σώματι	G. D.	τοῖς σώμασι
A. τὸ σῶμα	τοῖν σωμάτοιν	τὰ σώματα
V. ὦ σῶμα.	V. ὦ σώματε.	ὦ σώματα.

Sic πρᾶγμα, γράμμα, πνεῦμα, &c.

II. Per κ|⊖: ut γάλα lac, γάλακ|⊖: quasi à γάλακ.

Finita

ι Finita in [ι] flectuntur

I. Per τος : ut, μέλι —— μέλιτος mel.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ μέλι	N. A.	τὰ μέλιτα
G. τοῦ μέλιτος	τοῖν μελίτοιν	τῶν μελίτων
D. τῷ μέλιτι	G. D	τοῖς μέλισι
A. τὸ μέλι	τοῖν μελίτοιν	τὰ μέλιτα
V. ὦ μέλι.	V. ὦ μέλιτε.	V. ὦ μέλιτα.

Sic ἀεθόμελι, οἰνόμελι, ὑδρόμελι, &c. Reliqua omnia in ι Subſtantiva ad ſecundam declinationem contractorũ pertinent.

II. Per δος : ut, φιλόπαιδι —— φιλοπάιδος.

III. Per νος : ut, τὶ —— τινὸς : Sed interrogativum τί —— τίνος, &c.

IV. Per ος purum : ut, τὸ σίνηπι —— ιος. Sic κόμμι —— ιος : πίπερι —— ιος piper : κίκι —— ιος noctua.

V. Per θος : ut, τὸ δυσοργι —— θος inauſpicatum.

υ Finita in [υ] flectuntur

I. Per υος : ut, δάκρυ —— υος lacryma.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ δάκρυ	N. A.	τὰ δάκρυα
G. τοῦ δάκρυος	τοῖν δακρύοιν	τῶν δακρύων
D. τῷ δάκρυι	G. D.	τοῖς δάκρυσι
A. τὸ δάκρυ	τοῖν δακρύοιν	τὰ δάκρυα
V. ὦ δάκρυ.	V. ὦ δάκρυε.	ὦ δάκρυα.

Sic etiam τὸ μέθυ vinum : τὸ νάπυ ſinapi, apud *Atticos*.

II. Per εος : ut, τὸ ἄστυ — ἄστεος urbs : τὸ πῶυ — εος grex oviu.n. Sic neutra maſculinorum in ις : ut, ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ —— ἡδέος

-ηδής jucundus: τὸ γλυκὺ -ύς ſuave.

III. Anomala ſunt τὸ δόρυ haſta, & τὸ γόνυ genu, quæ Poëticè faciunt δορὸς ——δυεὶ, γουνὸς - γουνὶ, tranſpoſitor υ: in proſa verò δόρατος & γόνατος, velut à Nominativo in ας, τὸ δόρας, τὸ γόνας. υ

Finita in [ω] flectuntur ω

Per ονος: & pertinent ad quartam Declinationem contractorum: ut, Λητὼ, ὁ -οῦς Latona: Σαπφὼ - ὁ - οῦς Sappho

Finita in [αν] flectuntur αν

I. Per ανος: ut, ὁ Τιτὰν —— ᾶνος Titan, ſive Sol.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ τιτὰν	N. A.	οἱ τιτᾶνες
G. τοῦ τιτᾶνος	τὼ τιτᾶνε	τῶν τιτάνων
D. τῷ τιτᾶνι	G. D.	τοῖς τιτᾶσι
A. τὸν τιτᾶνα	τοῖν τιτάνοιν	τοὺς τιτᾶνας
V. ὦ τιτάν.	V. ὦ τιτᾶνε.	ὦ τιτᾶνες.

Sic Παιὰν —ᾶνος: Πελασγὸν —άνος. Παὰν - Παιὼν Deus Paſtorum. μέλας - μέλανος, &c.

II. Per αὐλος: ut, τὸ πᾶν - παυλός; & Participia, τὸ τύψαν - τύψαυλος.

Finita in [εν] flectuntur εν

I. Per ενος: ut, τὸ τέρεν tenerum, à τέρω.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ τέρεν	N. A.	τὰ τέρενα
G. τοῦ τέρενος	τὼ τέρενε	τῶν τερένων
D. τῷ τέρενι	G. D.	τοῖς τέρεσι
A. τὸ τέρεν	τοῖν τερένοιν	τὰ τέρενα
V. ὦ τέρεν.	V. ὦ τέρενε.	ὦ τέρενα.

II. Per ενλος: ut, τὸ χαρίεν - ίεντος, à χαρίεις gratioſus: Sic part. τυφθεὶς - έντος, &c.

Finita

ιν Finita in [ιων] flectuntur

I. Per ιωΘ : ut, ὁ Ἕλλην——ηνΘ, Græcus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ἕλλην	N. A.	οἱ ἕλληνες
G. τοῦ ἕλληνος	τὼ ἕλληνε	τῶν ἑλλήνων
D. τῷ ἕλληνι	G. D.	τοῖς ἕλλησι
A. τὸν ἕλληνα	τοῖν ἑλλήνοιν	τοὺς ἕλληνας
V. ὦ ἕλλην.	V. ὦ ἕλληνε.	ὦ ἕλληνες.

Si: μιλὼ—μιλωὸς menſis : χιλὼ—χιλωὸς anſer, &c.

II. Per ενΘ : ut, τέρην—ενΘ tener : ὁ ποιμὴν——ένΘ paſtor : λιμὴν—— ένΘ portus : φρὴν——ενὸς mens.

III. Anomalum eſt ὁ ϰῷ ἡ ἀρὴν agnus ——ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα per Syncopen pro ἀρένΘ – ένι – ένα, &c.

ιν Finita in [ιν] flectuntur

Per ινΘ : ut, Δελφὶν —— ῖνΘ delphinus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ δελφὶν	N. A.	οἱ δελφῖνες
G. τοῦ δελφῖνος	τὼ δελφῖνε	τῶν δελφίνων
D. τῷ δελφῖνι	G. D.	τοῖς δελφῖσι
A. τὸν δελφῖνα	τοῖν δελφίνοιν	τοὺς δελφῖνας
V. ὦ δελφὶν.	V. ὦ δελφῖνε.	ὦ δελφῖνες.

Sic

Sic ἡ ἀκτὶν —— ῖν⊖ radius : ὁ καὶ ἡ θὶν littus θινὸς — θινὶ — θῖνα — θὶν. ἡ ῥὶν — ῥινὸς naſus, &c.

Finita in [ον] flectuntur ον

I. Per ον⊖ : ut, τὸ μεῖζον —— ον⊖ majus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ μεῖζον	N. A.	τὰ μείζονα
G. τοῦ μείζονος	τὼ μείζονε	τῶν μειζόνων
D. τῷ μείζονι	G. D.	τοῖς μείζοσι
A. τὸ μεῖζον	τοῖν μειζόνοιν	τὰ μείζονα
V. ὦ μεῖζον.	V. ὦ μείζονε.	ὦ μείζονα.

Sic τὸ εὐδαιμον —— αἰμον⊖, ab εὐδαίμων felix, &c.

II. Per ον⊖ participia : ut, τὸ τύπτον τυπτον⊖, &c.

Finita in [ουν] flectuntur ουν

I. Per οδ⊖ : ut, τὸ δίπουν — οδ⊖ bipes.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ δίπουν	N. A.	τὰ δίποδα
G. τοῦ δίποδος	τὼ δίποδε	τῶν διπόδων
D. τῷ δίποδι	G. D.	τοῖς δίποσι
A. τὸ δίπουν	τοῖν διπόδοιν	τὰ δίποδα
V. ὦ δίπουν.	V. ὦ δίποδε.	ὦ δίποδα.

II. Per ῦν⊖ Partic. ut, τὸ τυπτῦν — ῦν⊖.

Finita

ων Finita in [ων] flectuntur

I. Per ων ☞ : ut, ὁ μόσχων — ωνος turris.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ μόσχων	N. A.	οἱ μόσχωνες
G. τοῦ μόσχωνος	τὼ μόσχωνε	τῶν μοσχώνων
D. τῷ μόσχωνι	G. D.	τοῖς μόσχωσι
A. τὸν μόσχωνα	τοῖν μοσχώνοιν	τοὺς μόσχωνας
V. ὦ μόσχων.	V. ὦ μόσχωνε.	ὦ μόσχωνες.

Sic Φόρκων — ὄρκωνος filius Neptuni : ἡ Γόρτων — ὄρτωνος Gortyn, Civitas Cretæ.

II. Per ωλ ☞ : ut, τὸ ζάγνωλ — ωλτος.

ον Finita in [ων] flectuntur

I. Per ονλ ☞ : ut, ὁ γέρων — οντος senex.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ γέρων	N. A.	οἱ γέροντες
G. τοῦ γέροντος	τὼ γέροντε	τῶν γερόντων
D. τῷ γέροντι	G. D.	τοῖς γέρουσι
A. τὸν γέροντα	τοῖν γερόντοιν	τοὺς γέροντας
V. ὦ γέρον	V. ὦ γέροντε.	ὦ γέροντες.

Sic ὁ ἄρχων — οντος princeps : δρᾶκων, λέων, θεράπων, ἑκὰν, ἀέκων, & per crasin ἄκων. Item Participia ; ut, ὁ τύπτων —— τύπτοντος.

II. Per ον ☞ : ut, ὁ κανὼν —— όνος norma : ὁ πείων — ίονος ferra : ἡ τευγὼν — γόνος tuttur : ἡ χθὼν — χθονὸς terra : ὁ καὶ ἡ ἐυδαίμων — ονος : ἡ Καρχηδὼν — δόνος Carthago.

III. Per ων ☞ : ut, ὁ κλὼν — ωνὸς ramus : αἰὼν — ῶνος ævum : Πλάτων — ωνος Plato : ὁ ἀγὼν —— ῶνος certamen : ὁ εἴρων — εἴρωνος cavillator, &c.

IV. Per

IV. Per ὦν ΟΣ : ut Ξενοφῶν —— ὦν ΟΣ Xenophon.

V. Per οὦτ ΟΣ : ut, τυφτῶν —οὦτ ΟΣ.

VI. Anomalum eſt ὁ ϗ ἡ κύων —— κυνὸς — κυνὶ —— κυνά, Sync. pro κύον ΟΣ —— ονι — ονα.

Finita in [αρ] flectuntur αρ

I. Per αΙ ΟΣ : ut, τὸ ἦμαρ dies —— ἡ-μαΙ ΟΣ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ἦμαρ	N. A.	τὰ ἤμαΙα
G. ἦ ἡμαΙ ΟΣ	τὼ ἤμαΙε	τῶν ἡμάτων
D. τῷ ἡμαΙι	G. D.	τοῖς ἡμασι
A. τὸ ἦμαρ	τοῖν ἡμάτοιν	τὰ ἤμαΙα
V. ὦ ἦμαρ.	V. ὦ ἤμαΙε.	ὦ ἤμαΙα.

Sic τὸ δέλεαρ — έαΙ ΟΣ cibus : σέαρ ——έαΙ ΟΣ adeps : φρέαρ, ἔδαρ, ἦ-παρ, ὄνταρ, ἔθαρ, κλέαρ, &c.

II. Per αρ ΟΣ : ut, μάχαρ —— άχαρ ΟΣ : νέκΙαρ — αρ ΟΣ : ἔαρ —— ἔαρ ΟΣ : & contract. ἦρ — ἦρ ΟΣ — ἦρι, &c. κέαρ —έαρ ΟΣ : & contract. κῆρ — κῆρ ΟΣ — κῆρι, &c.

III. Per αρΙ ΟΣ : ut, ἡ δάμαρ —— αρΙ ΟΣ uxor, ab inuſitato δάμαρς.

Finita

Finita in [ηρ] flectuntur

ηρ I. Per ῆρ ☉ : ut, σωτὴρ —— ῆρ ☉ Servator.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ σωτὴρ	N. A.	οἱ σωτῆρες
G. τοῦ σωτῆρος	τὼ σωτῆρε	τῶν σωτήρων
D. τῷ σωτῆρι	G. D.	τοῖς σωτῆρσι
A. τὸν σωτῆρα	τοῖν σωτήροιν	τοὺς σωτῆρας
V. ὦ σῶτερ	V. ὦ σωτῆρε	ὦ σωτῆρες.

Sic λυτὴρ — ῆρ ☉, τὸ κῆρ —— κηρὸς cor, & ἡ κὴρ —— κηρὸς fatum, &c.

III. Per ερ ☉ : ut, ὁ ἀστὴρ —— έρ ☉ Stella.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ἀστὴρ	N. A.	οἱ ἀστέρες
G. τοῦ ἀστέρ ☉	τὼ ἀστέρε	τῶν ἀστέρων
D. τῷ ἀστέρι	G. D.	τοῖς ἀστέρσι
A. τὸν ἀστέρα	τοῖν ἀστέροιν	τοὺς ἀστέρας
V. ὦ ἀστὴρ.	V. ὦ ἀστέρε.	ὦ ἀστέρες.

Sic αἰθὴρ —— έρ ☉ æther : ἀὴρ —— έρ ☉ aër. In nonnullis est Syncope : ut, πατὴρ —— έρ ☉, & πατρὸς : μήτηρ —— ερ ☉, & μητρὸς mater. Sic Δημήτηρ Ceres, θυγάτηρ filia, γαστὴρ venter.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	ὁ	ἀνὴρ
Gen.	τοῦ	ἀνέρος καὶ ἀνδρὸς
Dat.	τῷ	ἀνέρι καὶ ἀνδρὶ
Acc.	τὸν	ἀνέρα καὶ ἄνδρα
Voc.	ὦ	ἄνερ.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὼ ἀνέρε καὶ ἄνδρε
Gen. & Dat.	τοῖν ἀνέροιν καὶ ἀνδροῖν
Vocat.	ὦ ἀνέρε καὶ ἄνδρε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	ἀνέρες καὶ ἄνδρες
Gen.	τῶν	ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν
Dat.	τοῖς	ἀνδράσι
Accuſ.	τοὺς	ἀνέρας καὶ ἄνδρας
Vocat.	ὦ	ἀνέρες καὶ ἄνδρες.

Finita in [ερ] flectuntur

Per ἐρος : ut, ὁ φθεὶρ —— ἐρὸς pediculus. ερ

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ φθεὶρ	N. A.	οἱ φθεῖρες
G. τοῦ φθέρος	τὼ φθεῖρε	τῶν φθερῶν
D. τῷ φθερὶ	G. D.	τοῖς φθερσὶ
A. τὸν φθεῖρα	τοῖν φθειροῖν	τοὺς φθείρας
V. ὦ φθεὶρ.	V. ὦ φθεῖρε.	ὦ φθεῖρες.

Sic ἡ χειρ —— χειρὸς manus : ὁ ἀὐλὶχειρ pollex : ἀὐλόχειρ, qui ſuâ manu ſe jugulat, &c.

Finita

ης Finita in [ος] flectuntur

Per ος Θ : ut, τὸ ἄδης —— ἄδος Θ enſis :
τὸ ἦτορ —— ορ Θ cor.

υς Finita in [υς] flectuntur

Per υς Θ : ut, ὁ ϰῆ ἡ μάρτυς —— μάρτυρ Θ
teſtis : ὁ ψίθυς —— υς Θ ſuſurro.
Et neutrum, τὸ πῦρ —— πυρός ignis.

ωρ Finita in [ωρ] flectuntur

I. Per ωρ Θ : ut, ὁ φὼρ —— φωρός
fur : τὸ ἔλωρ ἔλωρ Θ præda.

II. Per ορ Θ : ut, ὁ ῥήτωρ —— ορ Θ
Rhetor.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ ῥήτωρ	N. A.	οἱ ῥήτορες
G. τοῦ ῥήτορ Θ	τὼ ῥήτορε	τῶν ῥητόρων
D. τῷ ῥήτορι	G. D.	τοῖς ῥήτορσι
A. τὸν ῥήτορα	τοῖν ῥητόροιν	τοὺς ῥήτορας
V. ὦ ῥῆτορ.	V. ὦ ῥήτορε.	ὦ ῥήτορες.

Sic etiam Ἕκτωρ, Νέστωρ, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, παντοκράτωρ, &c.

III. Τὸ ὕδωρ —— ὑδατ Θ annomalon eſt, tanquam à Nominativo ὕδας, & τὸ σκῶρ —— σκατὸς ſordes.

Finita

Finita in [ας] flectuntur ας

I. Per δος : ut, ἡ λαμπὰς ——— άδος fax.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λαμπὰς
Gen.	τῆς	λαμπάδος
Dat.	τῇ	λαμπάδι
Accuſ.	τὴν	λαμπάδα
Voc.	ὦ	λαμπάς.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὰ	λαμπάδε
Gen. & Dat.	ταῖν	λαμπάδοιν
Vocat.	ὦ	λαμπάδε.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λαμπάδες
Gen.	τῶν	λαμπάδων
Dat.	ταῖς	λαμπάσι
Accuſ.	τὰς	λαμπάδας
Vocat.	ὦ	λαμπάδες.

Sic ὁ χὴ ἡ φυγὰς—άδος exul : Παλλὰς, μονὰς, δυὰς, βιὰς, χιλιὰς, Ἑλλὰς, &c.

II. Per αν : ut, ὁ μέλας niger : ὁ τάλας miſer, μέλαν—τάλαν.

III. Per αλ : ut, τὸ γῆρας—γήραλος ſenectus : τὸ ἅλας —— αλ Sal : ὦς———αλ auris, &c.

b IV. Per

IV. Per αὶ῀ : ut, γίγας —— αὶ῀ gigas : ὁ Αἴας —— αὶ῀ Ajax. ὁ πᾶς, καὶ τὸ πᾶν —— αὶ῀ός. ἀνδριὰς -- αὶ῀ ſtatua : ἀλλᾶς —— ἀλλᾶὶ῀ farcimen : ὁ τύφας —— αὶ῀.

V. Per ῀ purum : ut, ὁ λᾶας lapis, Gen. λάα῀, & contractè —— λᾶ῀, &c.

αις Finita in [αις] flectuntur

I. Per αἶὸς : ut, ἡ δαὶς —— δαῖὸς convivium : τὸ ϛαὶς ϛαῖὸς, farina aquâ ſubacta.

II. Per αιδ῀ : ut, ὁ καὶ ἡ παῖς —παιδὸς, puer, puella.

Singulariter.

Nom.	ὁ καὶ ἡ	παῖς
Gen.	τοῦ καὶ τῆς	παιδὸς
Dat.	τῳ̣ καὶ τῇ	παιδὶ
Acc.	τὸν καὶ τὴν	παῖδα
Voc.	ὦ	παῖ.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὼ καὶ τὰ παῖδε
Gen. & Dat.	τοῖν καὶ ταῖν παιδοῖν
Vocat.	ὦ παῖδε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ καὶ αἱ	παῖδες
Gen.	τῶν	παιδῶν

Dat.

Dat.	τοῖς καὶ ταῖς	παισὶ
Acc.	τοὺς καὶ τὰς	παῖδας
Voc.	ὦ	παῖδες

Sic composita ejus, ἄπαις, sine liberis; εὔπαις, felix liberis.

Finita in [αυς] flectuntur αις

Per αΘ: ut, ἡ ναὺς —— ναὸς navis: ἡ γραῦς anus.

Singulariter.

	Communiter.	*Ionicè.*	*Atticè.*
N.	ἡ ναῦς ——	νηὺς ——	——
G.	τῆς ναὸς ——	νηὸς ——	νεὼς ——
D.	τῇ ναΐ ——	νηΐ ——	——
A.	τὴν ναῦν ——	νῆα ——	——
V.	ὦ ναῦ ——	νηῦ ——	ναῦς. ——

Dualiter.

N. & A.	τὰ νάε	νῆε ——	——
G. & D.	ταῖν ναοῖν	νηοῖν ——	——
Voc.	ὦ νάε —	νῆε ——	——

Pluraliter.

N.	αἱ νάες ——	νῆες ——	νέες ——
G.	τῶν ναῶν —	νηῶν ——	νεῶν ——
D.	ταῖς ναυσὶ —	νηυσὶ — — &	νήεσσι *Poët.*
A.	τὰς ναῦς —	νηῦς — νῆας	νέας ——
V.	ὦ νάες ——	νῆες ——	νέες ——

ες Finita in [ες] flectuntur

Per ός: ut, τὸ ἀληθὲς —— ός verum.

εις Finita in [εις] flectuntur

I. Per ενς: ut, πλεὶς —— ενὸς plecten: εἷς —— ἑνὸς unus: & composita μηδεὶς & οὐδεὶς nullus.

II. Per ενλς: ut, ὁ χαρίεις venustus, χαρίεντος. Sic ὁ Σιμόεις – όεντος, Simoïs, fluv. Ὀπόεις —— όεντος, Opûs—untis, Civitas in Locris. Item Participia: ut, τυφθεὶς —— έντος.

III. Per ιδος: ut, ἡ κλεὶς —— κλῃδὸς clavis.

Singulariter.

Nom.	ἡ	κλεὶς clavis
Gen.	τῆς	κλειδὸς
Dat.	τῇ	κλειδὶ
Acc.	τλὴν	κλεῖδα – & κλεῖν
Vocat.	ὦ	κλεὶς vel κλεῖ.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ	κλεῖδε
Gen. & Dat.	τοῖν	κλῃδοῖν
Vocat.	ὦ	κλεῖδε.

Pluraliter.

Nom. αἱ κλεῖδες & κλεῖς

Gen.

Gen.	τῆϊ	κλειδῶν
Dat.	ταῖς	κλειστὶ
Accuſ.	τὰς	κλεῖδας ϗ κλεῖς
Vocat.	ὦ	κλεῖδες ϗ κλεῖς

Finita in [ὰδς] flectuntur ὰδς

Per έω : ut, βασιλεὺς —— έω. *Ionicè* ῆω : *Atticè* ῶς : & pertinent ad tertiam contractorum.

Finita in [ης] flectuntur ης

I. Per ενΘ : ut, ὁ Κλήμης —— ενΘ Clemens.

II. Per ωτΘ : ut, ὁ τιμῆς —— ωτΘ honoratus : ὁ βυλῆς βυλωτΘ Senator : δαφνῆς —— ωτΘ laureaceus.

III. Per έω : ut, ἀληθὴς verax —έω; *Primæ Contract.*

IV. Per τηΘ : ut, ἡ φιλότης —— τηΘ amor.

Singulariter.

Nom.	ἡ	φιλότης
Gen.	τῆς	φιλότητΘ
Dat.	τῇ	φιλότητι
Accuſ.	τὴν	φιλότητα
Vocat.	ὦ	φιλότης.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ φιλότητε

Gen. & Dat. τῶν φιλοτήτοιν
Vocat. ὦ φιλότητε

Pluraliter.

Nom. αἱ φιλότητες
Gen. φῶν φιλοτήτων
Dat. ταῖς φιλότησι
Accus. τὰς φιλότητας
Vocat. ὦ φιλότητες

Sic ἀγαθότης, νεότης, σθότης, &c.

ις Finita in [ις] flectuntur

I. Per ιϑ : ut, ὁ ὄφις — ιϑ serpens: ἡ πόλις — ιϑ urbs.

II. Per ιδϑ : ut, ὁ Πάρις — ιδϑ, & Πάριϑ : ἡ ἐλπὶς — ίδϑ : σφραγὶς — ῖδϑ sigillum : χρηπὶς — ῖδϑ crepida.

III. Per ιθϑ : ut, ὁ ἢ ἡ ὄρνις — ιθϑ avis : ἡ μάρμις — ιθϑ funiculus.

IV. Per ιτϑ : ut, ἡ χάρις — ιτϑ gratia : cum Compositis εὐχάρις, ἄχαρις.

V. Per ισϑ : ut, ἡ θέμις — ισϑ, Themis ; pro quo & θέμιδϑ dicitur.

VI. Per ιϑ : ut, τὶς — τινὸς aliquis, infinitum : τίς — τίνϑ, interro-

terrogativum, quis? Sic ἀδελφὶς — ἴνος : ἡ ἀκλὶς —— ἴνος

Singulariter.

Nom.	ἡ	χρηστὶς
Gen.	τῆς	χρηστῖδος
Dat.	τῇ	χρηστῖδι
Acc.	τλὼ	χρηστῖδα
Voc.	ὦ	χρηστὶς.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ	χρηστῖδε
Gen. & Dat.	τοῖν	χρηστίδοιν
Vocat.	ὦ	χρηστῖδε.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	χρηστῖδες
Gen.	τῶν	χρηστίδων
Dat.	ταῖς	χρηστῖσι
Accuſ.	τὰς	χρηστῖδας
Vocat.	ὦ	χρηστῖδες

Finita in [ος] flectuntur ος

I. Per εος : ut, τὸ τεῖχος —— εος, *Primæ Contractorum.*

II. Per όος : ut, τὸ τέλυφὸς — ότος ; & ſimilia Participia præteriti Activi & Medii.

οις Finita in [οις] flectuntur

I. Per ος : ut, ὁ χοῦς ἡ βοῦς —— βοὸς bos; ὁ χοῦς —— ὸς cutis.

II. Per ουντος : ut, ὁ πλακοῦς —— οῦντος placenta.

III. Per ονς : ut, ὁ ὀδὼς —— όντος dens. Sic Participium διδοὺς —— διδόντος : δὺς —— δόντος.

IV. Per ος : ut, ὁ πους —— ποδὸς pes. Sic δίπους —— δίποδος, ἄπους —— ἄποδος.

V. Per ως : ut, τὸ οὖς —— ὠτὸς auris, quasi ab ὦς : in plurali τὰ ὦτα, frequentiùs verò ἀτάρα aures, τοῖς ὠσὶ, & ἄσι ; quasi ab ἄας —— ας.

VI. Singulare est ὁ νοῦς contractum ex νόος, Gen. τοῦ νοὸς —— νοῖ —— νόα contracte νοῶ ; in Plurali, οἱ νόες, contracte νῦς —— νοῶν —— νυσί.

ις Finita in [ις] flectuntur

I. Per νος : ut, ὁ μὺς —— μυὸς mus : ἡ δρῦς —— νὸς quercus : ὁ ἰχθὺς —— vel ἰχθῦς —— ύος piscis : νέκυς —— υος mortuus.

II. Per

II. Per ύς : ut, ὀξὺς ——— ύς acutus : ἡδὺς ——— ύς ſuavis : Et reliqua hujus terminationis Adjectiva.

III. Per εως *Atticè* : ut, ὁ πῆχυς — πήχεως cubitus : ὁ πρέσβυς — εως ſenex : ὁ πέλεκυς -- εως ſecuris.

IV. Per υδ : ut, ἡ χλαμὺς —— ύδ chlamys : ὁ ἡ ἐπήλυς —— ήλυδ advena.

V. Per υθ : ut, ἡ κόρυς —— κόρυθ galea.

VI. Per ωλ : ut, ζωγρὺς —— ωρτ : Et ſimilia Participia Verborum in μι.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ κόρυς	N. A.	αἱ κόρυθες
G. τῆς κόρυθ	τὰ κόρυθε	τῶν κορύθων
D. τῇ κόρυθι	G. D	ταῖς κόρυσι
A. τὴν κόρυθα	τοῖν κορύθοιν	τὰς κόρυθας
V. ὦ κόρυ.	V. ω κόρυθε.	ὦ κόρυθες.

Finita in [ως] ſic ſunt ως

I. Per ώς : ut, ἡ αἰδὼς —— ώς pudor : ἡ ἠὼς —— ώς aurora : & ſunt *Quarta Contractorum.*

II. Per ως : ut, ὁ ἥρως —— ἥρως heros.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ ἥρως	N. A.	οἱ ἥρωες
G. τοῦ ἥρω	τὼ ἥρωε	τῶν ἡρώων
D. τῷ ἥρωϊ	G. D.	τοῖς ἥρωσι
A. τὸν ἥρωα	τοῖν ἡρώοιν	τοὺς ἥρωας
V. ὦ ἥρως.	V. ὦ ἥρωε.	ὦ ἥρωες.

Sic etiam Μίνως —— ω: Τρὼς —— ωὸς: ὁ δμὼς servus, ὁ κάλως rudens, &c.

III. Per ωλ: ut, ὁ γέλως —— γέλωτ risus: ὁ φὼς —— φωλὸς vir: τὸ φῶς —— φωλὸς lumen.

IV. Per ολ: ut, ὁ τάλφως —— ότ: & similia Participia.

V. Anomalum est ἡ φὼς —— φωδὸς macula ab igne inusta: ἡ δὼς donum, ἄκλιτον est.

λς Finita in [λς] flectuntur

Per λ: ut, ὁ ἅλς —— ἁλὸς sal: ἡ ἅλς —— ἁλὸς mare.

νθ Finita in [νς] flectuntur

Per νθ: ut, ἡ ἕλμινς —— ἕλμινθ lumbricus: Τίρυνς —— Τίρυνθ Tiryns, oppidum Laconiæ.

ρς Finita in [ρς] flectuntur

Per ρ: ut, ὁ μάκαρς —— μάκαρ: ἡ δαμαρς

ἡ δάμαρς —— δάμαρϛ uxor : μάκαρ autem μάκαρ.

Finita in [ξ] flectuntur ξ

I. Per γ : ut, ἅρπαξ —— ἅρπαγ rapax : ὁ τέττιξ —— ιγ cicada : ἡ αἴξ —— αἰγὸς capra : ἡ πτέρυγξ —— υγ ala, &c.

II. Per κ : ut, ὁ θώραξ —— θώρακ pectus : ἡ κύλιξ —— κύλικ poculum : ἡ ἀλώπηξ —— εκ vulpes : ἡ γυνάιξ —— (antiq.) γυναικὸς, &c.

III. Per χ : ut, ἡ θεὶξ —— τριχὸς capillus ; & compositum ἄθριξ —— ἄτριχ carens pilis, ubi θ vertitur in τ propter sequentem aspiratam : ὁ ὄνυξ —— ὄνυχ unguis : ὁ καὶ ἡ βὴξ —— βηχὸς tussis, &c.

IV. Per κ : ut, ὁ ἄναξ —— ἄνακ rex : ἡ νὺξ νυκτὸς nox.

Finita in [ψ] flectuntur ψ

I. Per β : ut, ὁ Ἄραψ —— Ἄραβ Arabs : ἡ φλὲψ —— φλεβὸς vena : Λὶψ —— Λιβὸς Venti nomen.

II. Per π : ut, ἡ ὤψ —— ὠπὸς visus : ὁ Κύκλωψ —— Κύκλωπ Cyclops : ἡ λαίλαψ —— απ procella ; ἡ ὄψ —— ὀπὸς vox, facies : μέσοψ homo voce & facie diversus, &c.

III. Per φ Θ : ut, ὁ κίνυ↓——υφΘ, nomen Fluvii : item, insectum quoddam : ἡ καλλι↓——ιφΘ columen scalæ, &c.

REGULÆ

De Accusativo Singulari.

Accusativus Singularis terminatur in α : ut, ὁ ἔλλω—ἔλλω α : ὁ ῥήτωρ ——ῥήτορ α.

EXCIPIUNTUR

I. Nomina in ις, υς, αις, & οις, quorum Genitivus debuit in ος purum : Accusativum enim formant vertendo σ in ν : ut, ὁ ὄφις——ὄφι Θ——ὄφιν Serpens : ὁ βότρυς—βότρυ Θ—βότρυν racemus : ὁ ὀξυς—ὀξ Θ——ὀξυν acutus : ναῦς—ναὸς——ναυν navis : γραῦς——γραὸς——γραῦν anus : βοῦς——βοὸς——βοῦν bos ; rarò βοα.

II. Gravitona in ις & υς non pure declinata, quæ utramque retinent terminationem, α & ν : ut, ἔρις——ἔριδ Θ contentio, τὴν ἔριδα—& —ἔριν μῆνις——μηνιδ Θ ira, τὴν μηνίδα——μῆνιν : ὁ πέλυς——πέλυδ ✠ advena, τὸν πέλυδα—& —πέλυν : ὁ Πάρις——Πάριδ Θ——Πάριδα vel Πάριν : ἡ θέμις justitia, Gen. θέμιδ Θ & θέμις Θ, Dat. θέμιδι, Acc. θέμιδα, θέμιν, & θέμιτα.

N.B.

N.B. In Oxytonis hoc non fit: ſolùm enim α habent: ut, ἡ ἐλπὶς—ίδος ——ἐλπίδα ſpes: ἡ χλαμὺς — χλαμυδ☉ — χλαμύδα chlamys.

REGULÆ

De Vocativo Singulari.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

EXCIPIUNTUR

I. Nomina, quæ declinantur per αν☉ vel ον☉; quæ abjecto τ☉, Vocativum formant: ut, ὁ Αἴας—Αἶαν☉, Voc. ὦ Αἶαν Ajax: ὁ γέρων —— γέροντ☉, Voc. ὦ γέρον ſenex.

Hanc formam ferè ſequitur ὁ ἄναξ ——ανακ☉, ὦ ἄνα Rex. Excipe ὁ ὀδὼς——όντ☉, ὦ ὀδὼς dens: & contracta ὁ ποιμὴν —— ομῆν☉, ὦ ποιμὴν: & Participia διδὼς — όντ☉, ὦ διδὼς.

II. Adjectiva in ων & ης, quæ, ablato τ☉ vel ☉ formant Vocativum per ες: ut, ὁ τέρων ——τέρες☉, ὦ τέρες tener: ἄρσων —— ἄρσεν☉, ὦ ἄρσεν maſculus: ὁ χαείης gratioſus, ὦ χαείης & ὦ χαείη.

Participia

Participia excipiuntur: ut, τυφθεὶς, τιθεὶς, quorum Vocativus idem est cum Nominativo.

III. Gravitona in ηρ, quæ formant Vocativum in ϛ: ut, ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ: ἡ θυγάτηρ filia, ὦ θύγατερ: ἡ Δημήτηρ Ceres, ὦ Δήμητερ; & quatuor Oxytona: ut, ὁ πατὴρ pater: ὁ δαὴρ levir: ἀνὴρ vir: σωτὴρ servator: Voc. ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ, accentu retracto.

IV. Gravitona in ις & υς, quæ in Vocativo abjiciunt σ: ut, ὁ ὄφις serpens, ὦ ὄφι: βόσυς, ὦ βόσυ. Adjectiva Oxytona: ut, ὁ ἡ ἡδὺς suavis, ὦ ἡδύ. In υς monosyllaba: ut, μῦς —— μῦ, δρῦς —— δρῦ.

V. Diphthongi in ευς, ϊς, υς, quæ in Vocativo abjiciunt σ: ut, βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ: χαείϊς gratiosus, ὦ χαείϊ: βοῦς bos, ὦ βοῦ. Præter πῦς pes, ὦ πῦς: & ὀδὺς dens; ὦ ὀδὺς; ad differentiam Adverbii πῦ ubi, & ὀδῦ obiter.

VI. Barytona in ωρ —— ορ Θ, ας —— αν Θ, & ων —— ων Θ, quæ faciunt Vocativum, abjecto Θ: ut, Νέσωρ —— έσορ Θ, ὦ Νέσορ: ὁ μέλας —— έλαν Θ, ὦ μέλαν: ὁ ἐλεήμων —— ον Θ, ὦ ἐλεῆμον. Præter χαιὼν, & Comparativa in ων, in quibus Vocativus est similis Nominativo.

Ex

Ex his quædam polysyllaba accentum retrahunt in antepenultimam ut, Ἀπόλλων, ὦ Ἄπολλον : Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον : κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον. Sic Comparativa βελτίων, ——— ὦ βέλτιον : ἀρείων ——— ὦ ἄρειον. Sic Ποσειδῶν ——— ὦν, ὦ Πόσειδον Neptunus.

REGULÆ

De Dativo Plurali.

Dativus Pluralis formatur, *vel*

1. A Dativo Singulari, assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ : ut, λαμπὰς ——— λαμπάδι ——— λαμπάσι : ὄρνις ——— ὄρνιθι ——— ὄρνισι : τίτὰν ——— τιτᾶνι ——— τίτᾶσι : σῶμα ——— σώματι ——— σώμασι.

vel

2. A Nominativo Singulari, in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ, præcedente diphthongo : ut, κόραξ ——— κόραξι, Ἄραψ ——— Ἄραψι : βασιλεὺς ——— βασιλεῦσι. Præter ἕς ——— ὥσὶ : πῦς ——— ποσὶ : κλεὶς ——— κλεισὶ

N.B. Dativus Pluralis ejusdem est quantitatis cum Dativo Singulari : ut, λαμπάδι — λαμπάσι ; unde si, abjectis literis, penultima corripitur, ex vocali brevi nascitur longa, addendo ι post ε, & υ post ο ; ut, χαείης ——— χαείεσθε

χαεσενλι——χαεσιφσι ; λέων——λέονλι ——λέυσι ; τύψας——τύψασλι——τύψασι ; ζδγνωτι——ζδγνύσι.

In ης quæ Syncopen patiuntur, faciunt Dativum Pluralem in άσι, penultimâ brevi cum a uto : ut, πατὴρ ——πατέρ——πατρὸς—— πατέει——πατρὶ——πατρασι ; μήτηρ——μητερ——μητρὸς——μητέει——μητρὶ——μητράσι ; ἀνὴρ ἀνερ——δρὸς——ἀνέε——δρὶ ——ἀνδρασι ; θυγάτηρ——τερ——τρὸς——τέει——τρὶ——τράσι ; γαστὴρ——τερ——τρὸς——τέι ——τρὶ——τράσι ; ὶμὶς filius, facit ὑάσι ; ὑεὺς & δρομεὺς, ὑέσι & δρομέσι.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo Singulari, mutando ος in εσι vel εασι ; ut, ἥρως——ἥρωεσι.——& ——ἡρώεασι ; ἕπος——ἐπεσι——ἐπεασι verbum.

De

De Declinationibus Contractis.

DEclinationes nominum contractorum oriuntur è *Quinta Simplicium.*

Appellantur *Nomina Contracta*, quia in illis duæ finales ſyllabæ contrahuntur in unam.

Contractio fit duobus modis : vel per *Synæreſin*, vel per *Craſin*.

Synæreſis [Συναίρεσις] eſt, cùm duæ Vocales ità coëunt in unam, ut ambæ ſervantur ; ut, τεῖχεϊ—τείχῃ.

Craſis [κρᾶσις] cùm utraque Vocalis, vel altera mutetur.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης, ες, & ους ;

ης Maſculini, Fœminini, & Communis generis ; ut, ὁ Δημοσθένης Demoſthenes ; ἡ τριήρης triremis ; ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς verus.

ες & ους neutrius ; ut, τὸ ἀληθὲς verum ; τὸ τεῖχος murus.

Singulariter.

Singulariter.

Nom. ὁ Δημοσθένης
Gen. τοῦ Δημοσθένε(ος)—Δημοσθένες
Dat. τῷ Δημοσθένεϊ——Δημοσθένει
Accuſ. τὸν Δημοσθένεα—Δημοσθένη
Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dualiter.

N.& A. τὼ Δημοσθένεε—Δημοσθένη
G.& D. τοῖν Δημοσθενέοιν—Δημοσθενοῖν
Voc. ὦ Δημοσθένεε—Δημοσθένη.

Pluraliter.

Nom. οἱ Δημοσθένεες—Δημοσθένης
Gen. τῶν Δημοσθενέων—Δημοσθενῶν
Dat. τοῖς Δημοσθένεσι
Acc. τοὺς Δημοσθένεας—Δημοσθένης
Voc. ὦ Δημοσθένεες—Δημοσθένεις.

Singulariter.

Nom. ἡ Χίρης
Gen. τῆς Χίρε(ος)——Χίρης
Dat. τῇ Χίρεϊ——Χίρει
Acc. τὴν Χίρεα——Χίρη
Voc. ὦ Χίρης.

Dualiter.

N.& A. τὰ Χίρεε——Χίρη
G.& D. ταῖν Χιρέοιν——Χιρεῖν
Voc. ὦ Χίρεε——Χίρη.

Pluraliter.

Nom. αἱ τειρεσες —— τειρῆς
Gen. τῶν τειρέων —— τειρῶν
Dat. ταῖς βίρεσι
Acc. τὰς τειρέας —— βίρεις
Voc. ὦ βίρεες —— τειρεις.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς —— καὶ τὸ ἀληθὲς
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος —— ἀληθοῦς
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ —— ἀληθεῖ
A. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα —— ἀληθῆ —— καὶ τὸ ἀληθὲς
Voc. ὦ ἀληθὴς —— καὶ ὦ ἀληθές.

Dualiter.

N.A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε —— ἀληθῆ
G.D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν —— ἀληθοῖν
Voc. ὦ ἀληθέε —— ἀληθῆ.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες — εῖς καὶ τὰ ἀληθέα — ᾶ
Gen. τῶν ἀληθέων —— ἀληθῶν
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι
Ac. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας — εῖς καὶ τὰ ἀληθέα — ᾶ
Voc. ὦ ἀληθέες — εῖς καὶ ὦ ἀληθέα — ᾶ.

Sic etiam εὐσεβὴς pius; ἀσεβὴς impius; ἀμελὴς negligens, &c.

Singulariter.

Nom. τὸ τεῖχος
Gen. τοῦ τείχεος —— τείχους
Dat. τῷ τείχεϊ —— τείχει

Accuſ.

Accuſ. τὸ τεῖχ-ος
Voc. ὦ τεῖχ-ος.

Dualiter.

N. & A. τὼ τείχε-ε——τείχη
G. & D. τοῖν τειχέοι-ν——τειχοῖν
Vocat. ὦ τείχε-ε——τείχη.

Pluraliter.

Nom. τὰ τείχε-α——τείχη
Gen. τῶν τειχέω-ν——τειχῶν
Dat. τοῖς τείχεσι
Accuſ. τὰ τείχε-α——τείχη
Voc. ὦ τείχε-α——τείχη.

Sic etiam τὸ ἄλγ-ος dolor; τὸ κέρδ-ος lucrum; ξίφ-ος enſis, &c.

OBSERVATIONES.

I. Quorum Nominativus deſinit in ις purum, ea etiam in Accuſativo contrahuntur in α; ut, ὑγιὴς ſanus. Accuſ. ὑγιέα——ὑγιῆ—— & ὑγιᾶ; εὐφυὴς ingenioſus. Accuſ. εὐφυέα——εὐφυῆ & εὐφυᾶ.

II. Nomina propria in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur; ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Ariſtophanes, pro Ἀριστοφάνη. Et con poſita ab ἑτ-ος; ut, ὁ ἑταίρης, τοῦ ἑταίρας.

III. Nomina quædam propria in ις, à κλέ-ος

κλέΘ composita, propter Vocalium concurſum, dupliciter contrahuntur; ut,

Nom. ὁ Ἡρακλέης ——— Ἡρακλῆς
Gen. τοῦ Ἡρακλέεος—ους ——— ἩρακλέΘ—οῦς
Dat. τῷ Ἡρακλέϊ—ει ——— Ἡρακλεῖ—εῖ
Acc. τὸν Ἡρακλέα—ην ——— Ἡρακλέα—οῦν
Voc. ὦ Ἡράκλεες—ἄκλεις—Ἡράκλεες vel ῆς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, Σοφοκλέης, Περικλέης, & ſimilia.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις & ι; ις Maſculini, Fœminini, & Communi generis; ut, ὁ ὄφις Serpens; ἡ πόλις civitas; ὁ κὴ ἡ κόρεις cimex; & ι neutrius; ut, τὸ σίναπι ſinapi.

Singulariter.

Communiter.	*Atticè.*	*Ionicè.*
Nom. ὁ ὄφις		
Gen. τοῦ ὄφιΘ	ὄφεως	ὄφιΘ
Dat. τῷ ὄφιι—ὄφι	ὄφει	ὄφεῖ
Acc τὸν ὄφιν		
Voc. ὦ ὄφι.	ὄφις	

Dualiter.

N.& A. τὼ ὄφιε	ὄφεοιν	ὄφεε
G.& D. τοῖν ὀφίοιν		ὀφέοιν
Voc. ὦ ὄφιε.		ὄφεε.

Pluraliter.

Pluraliter.

Nom. οἱ ὄφιες – ὄφις	ὄφῃς	ὄφεες
Gen. τῶν ὀφίων ——	ὄφεων	ὀφέων
Dat. τοῖς ὄφισι ——		ὄφεσι
Acc. τοὺς ὄφιας – ὄφις	ὄφῃς	ὄφεας
Voc. ὦ ὄφιες – ὄφις.	ὄφῃς	ὄφεες.

Uſitatior, etiam in communi lingua, eſt Attica inflectendi ratio; ut, ἡ πόλις —— πόλεως —— πόλει, &c.

Singulariter.

Nom. τὸ σίνηπι
Gen. τοῦ σινήπεως
Dat. τῷ σινήπει —— σινήπι
Accuſ. τὸ σίνηπι
Voc. ὦ σίνηπι.

Dualiter.

Nom. & Accuſ. τὼ σινήπεε
Gen. & Dat. τοῖν σινηπείοιν
Vocat. ὦ σινήπεε.

Pluraliter.

Nom. τὰ σινήπια —— σινήπι
Gen. τῶν σινηπίων
Dat. τοῖς σινήπισι
Accuſ. τὰ σινήπια —— σινήπι
Vocat. ὦ σινήπια —— σινήπι.

Tertia

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem in ὰς, generis Maſculini tantùm; ut, ὁ βασιλᾶς Rex.

Singulariter.

Nom.	ὁ βασιλᾶς
Gen.	τοῦ βασιλέ☉
Dat.	τῷ βασιλέϊ——βασιλεῖ
Accuſ.	τὸν βασιλέα
Vocat.	ὦ βασιλεῦ.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὼ βασιλέε——λῆ
Gen. & Dat.	τοῖν βασιλέοιν
Vocat.	ὦ βασιλέε——λῆ

Pluraliter.

Nom.	οἱ βασιλέες——βασιλεῖς
Gen.	τῶν βασιλέων
Dat.	τοῖς βασιλεῦσι
Acc.	τοὺς βασιλέας——βασιλεῖς
Vocat.	ὦ βασιλέες——βασιλεῖς.

REGULÆ.

I. Ionες Genitivum faciunt per ῆ☉; ut, βασιλῆ☉; Attici per έως; ut, βασιλέως, &c.

II. Ac-

II. Accusativus Pluralis sine contractione est Ἀηλικώτερους.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis Fœminini tantùm: ut, ἡ λεχὼ puerpera, ἡ αἰδὼς verecundia.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λεχὼ
Gen.	τῆς	λεχόος —— λεχοῦς
Dat.	τῇ	λεχόϊ —— λεχοῖ
Acc.	τὴν	λεχόα —— λεχὼ
Voc.	ὦ	λεχοῖ.

Dualiter.

Nom. & Accus.	τὰ	λεχὼ
Gen. & Dat.	ταῖν	λεχοῖν
Vocat.	ὦ	λεχώ.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λεχοὶ
Gen.	τῶν	λεχῶν
Dat.	ταῖς	λεχοῖς
Acc.	τὰς	λεχὼς
Voc.	ὦ	λεχοί.

Et similia in ω plura, quæ ferè sunt Propria nomina mulierum.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	ἰχθύ	αἰδώς
Gen.	τοῦς	αἰδόϙ ——— αἰδῶς
Dat.	τῷ	αἰδόϊ ——— αἰδοῖ
Acc.	τλὺ	αἰδόα ——— αἰδῶ
Voc.	ἰχθῦ	αἰδοῖ.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὰ	αἰδὼ
Gen. & Dat.	τοῖν	αἰδοῖν
Vocat.	ἰχθῦ	αἰδώ.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	αἰδοὶ
Gen.	τῶν	αἰδῶν
Dat.	τοῖς	αἰδοῖς
Acc.	τὺς	αἰδὼς
Voc.	ὦ	αἰδοί.

Sic etiam ἰχθὺς ——— ὁϙ ——— ῦς, &c.

REGULÆ.

I. Numerus Singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Dualis & Pluralis ſequuntur formam Tertiæ Simplicium.

II. Vocativus Singularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

III. Accuſativus nominum exeuntium

in ω acuitur : ut, Λητόα—ώ : in ως circumflectitur : ut, αἰδόα——ῶ.

Quinta Declinatio

Duas complectitur terminationes, ας purum, & εας : ut, τὸ κρέας caro ; τὸ κέρας cornu.

Singulariter.

Nom. τὸ κρέας
Gen. τοῦ κρέατος—κρέαος—κρέως
Dat. τῷ κρέατι—κρέαϊ—κρέᾳ
Accuſ. τὸ κρέας
Vocat. ὦ κρέας.

Dualiter.

Nom. & Ac. τὼ κρέατε—κρέαε—κρέα
G. & D. τοῖν κρεάτοιν—κρεάοιν—κρέων
Voc. ὦ κρέατε—κρέαε—κρέα.

Pluraliter.

Nom. τὰ κρέατα—κρέαα—κρέα
Gen. τῶν κρεάτων—κρεάων—κρεῶν
Dat. τοῖς κρέασι
Accuſ. τὰ κρέατα—κρέαα—κρέα
Voc. ὦ κρέατα—κρέαα—κρέα.

Singulariter.

Nom. τὸ κέρας
Gen. τοῦ κέρατος—κέραος—κέρως

Dat.

Dat. τῷ κέρατι——κέρατϊ——κέρᾳ
Accuſ. τὸ κέρας
Vocat. ὦ κέρας.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ κέρατε——κέρατε——κέρα
G. & D. κράτοιν——κεράοιν——κέρων
Vocat. ὦ κέρατε——κέρατε——κέρα.

Pluraliter.

Nom. τὰ κέρατα——κέραα——κέρα
Gen. τῶν κεράτων——κεράων——κέρων
Dat. τοῖς κέρασι
Acc. τὰ κέρατα——κέρατα——κέρα
Vocat. ὦ κέρατα——κέραα——κέρα.

OBSERVATIO.

Contractio fit tollendo τ : ut, κέρα-τος——κέρα——κέρως.

De Motione, ſive, variatione Adjectivorum.

Variantur Adjectiva tripliciter: *vel*

I. *Per tria genera & tres terminationes: ut*, ὁ ἀγαθὸς—ἡ ἀγαθὴ—τὸ ἀγαθὸν, bonus——a——um. *vel*

II. *Per tria genera & duas terminationes: ut*, ὁ ἢ ἔνδοξος ——ἢ τὸ ἔνδοξον, glorioſus—a—um. *vel*

III. *Per tria genera & unam terminationem: ut*, ὁ ἢ ἢ τὸ ἅρπαξ rapax.

I. *Per tria Genera & tres Terminationes.*

REGULÆ.

I. Adjectiva in ος purum & ες faciunt fœmininum per α, neutrum per ον: ut, ἅγιος——ἁγία——ἅγιον ſanctus: ἀνθηρὸς——ρὰ——ρὸν floridus. Excipitur ὀγδοος——ὀγδόη——ὀγδοον: Et Pronomen ἑὸς——ἑὴ——ἑὸν: ἁπλόος——ἁπλόη——ἁπλοον; & indè compoſita. Reliqua in ος non purum faciunt fœmininum per η: ut, ἀληθὴς——ἀληθὴ——ἀληθὲς.

Singulariter.

Nom. ἅγιος——ἁγία——ἅγιον

Gen.

Gen. ἁγίε——ἁγίας——ἁγίυ
Dat. ἁγίῳ——ἁγίᾳ——ἁγίῳ
Acc. ἅγιον——ἁγίαν——ἅγιον
Voc. ἅγιε——ἁγία——ἅγιον.

Dualiter.

Nom & Acc. ἁγίω——ἁγία——ἁγίω
Gen. & Dat. ἁγίοιν—ἁγίαιν—ἁγίοιν
Vocat. ἁγίω——ἁγία——ἁγίω.

Pluraliter.

Nom. ἅγιοι——ἅγιαι——ἅγια
Gen. ἁγίων — ἁγίων — ἁγίων
Dat. ἁγίοις——ἁγίαις——ἁγίοις
Acc. ἁγίυς——ἁγίας——ἅγια
Voc. ἅγιοι——ἅγιαι——ἅγια.

Sic etiam ἴδιος-ἰδία-ἴδιον ; δίκαιος-δικαία-δίκαιον ; ὅμοιος-ὁμοία-ὅμοιον ; ἄξιος-ἀξία-ἄξιον, &c.

Singulariter.

Nom. ἀνθρωπὸς—ἀνθρωπὰ—ἀνθρωπὸν
Gen. ἀνθρωπῦ—ἀνθρωπᾶς-ἀνθρωπῦ
Dat. ἀνθρωπῷ—ἀνθρωπᾷ—ἀνθρωπῷ
Accuſ. ἀνθρωπὸν—ἀνθρωπὰν—ἀνθρωπὸν
Vocat. ἄνθρωπε—ἀνθρωπὰ—ἄνθρωπον.

Dualiter.

Nom.& Acc. ἀνθρωπὼ-ἀνθρωπὰ-ἀνθρωπὼ
Gen.& Dat. ἀνθρωποῖν-ἀνθρωπαῖν-ἀνθρωποῖν
Vocat. ἀνθρωπὼ-ἀνθρωπὰ-ἄνθρωπω.

Pluraliter.

Nom.	ἀνθρεῳὶ	-ἀνθρεᾳὶ	-ἀνθρεᾷ
Gen.	ἀνθρῳῶν	-ἀνθρᾳῶν	-ἀνθρεῶν
Dat.	ἀνθρεῳῖς	-ἀνθρεᾳῖς	-ἀνθρεῷς
Acc.	ἀνθρῳὰς	-ἀνθρεᾳς	-ἀνθρεᾷ.
Vocat.	ἀνθρεῳὶ	-ἀνθρᾳὶ	-ἀνθρεᾷ.

Sic καθαρὸς, λαμπρὸς, πονηρὸς, μακρὸς, μικρὸς, &c.

Singulariter.

	Oxytona.	*Paroxytona.*
Nom.	καλὸς-ἡ-ὸν	ποικίλ⊖-ίλη-ίλον
Gen.	καλοῦ-ῆς-οῦ	-ίλου-ίλης-ίλου
Dat.	καλῷ-ῇ-ῷ	-ίλῳ-ίλῃ-ίλῳ
Acc.	καλὸν-λὴν-ὸν	-ίλον-ίλλην-ίλον
Voc.	καλὲ-ἡ-όν.	-ίλε-ίλη-ίλον.

	Dual.	Dual.
N. & A.	καλὼ-ὰ-ὼ	ποικίλω-ίλα-ίλω
G. & D.	καλοῖν-αῖν-οῖν	-ίλοιν-ίλαιν-ίλοιν
Voc.	καλὼ-ὰ-ώ.	-ίλω-ίλα-ίλα.

	Plural.	Plural.
Nom.	καλοὶ-αὶ-ὰ	ποικίλοι-ίλαι-ίλα
Gen.	καλῶν-ῶν-ῶν	-ίλων-ίλων-ίλων
Dat.	καλοῖς-αῖς-οῖς	-ίλοις-ίλαις-ίλοις
Acc.	καλοὺς-ὰς ὰ	-ίλους-ίλας-ίλα
Voc.	καλοὶ-αὶ-ά.	-ίλοι-ίλαι-ίλα.

	Singulariter.	*Proparoxytona.*
Nom.	κάλλις⊖——ίση—κάλλιστον	
Gen.		

Gen.	χαλλίσε	ίσης	ίσε
Dat.	χαλλίσῳ	ίσῃ	ίσῳ
Acc.	χάλλισον	ίσλω	χάλλισ·ν
Voc.	χάλλισε	ίσῃ	χάλλισον.

Dualiter.

Nom. & Ac.	χαλλίσω	ίσα	ίσω
Gen. & Dat.	χαλλίσοιν	ίσαιν	ίσοιν
Vocat.	χαλλίσω	ίσα	ίσω.

Pluraliter.

Nom.	χάλλισοι	χάλλισαι	χάλλισα
Gen.	χαλλίσων	ίσων	ίσων
Dat.	χαλλίσοις	ίσαις	ίσοις
Acc.	χαλλίσους	ίσας	χάλλισα
Vocat.	χάλλισοι	χάλλισαι	χάλλισα.

Properispómena.

	Sing.	Dual.	Plural.
N.	πλεῖς ⊙	N. & A.	πλεῖσοι
	πλείση	πλείσω	πλεῖσαι
	πλεῖσον	πλείσα	πλεῖσα
G.	πλείσε	πλείσω	πλείσων
	πλείσης	G. & D.	πλείσαν
	πλείσε	πλείσοιν	πλείσων
D.	πλείσῳ	πλείσαιν	πλείσοις
	πλείσῃ	πλείσοιν	πλείσαις
	πλείσῳ	Voc.	πλείσοις
A.	πλεῖσον	πλείσω	πλείσας
	πλείσλω	πλείσα	πλείσας
	πλεῖσον	πλείσω.	πλεῖσα
V.	πλεῖσε		πλεῖσοι
	πλείση		πλεῖσαι
	πλεῖσον.		πλεῖσα.

Quædam

Quædam formant neutrum genus per ο: ut, ἄλλος-η-ο: τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος: & tria pronomina, ὅστος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

II. Masculina in ας faciunt fœmininum per α, neutrum per αν: ut, μέλας-μέλαινα——μέλαν niger.

Singulariter.

Nom.	μέλας	μέλαινα	μέλαν
Gen.	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
Dat.	μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι
Acc.	μέλαινα	μέλαναν	μέλαν
Voc.	μέλαν	μέλαινα	μέλαν.

Dualiter.

N.& A.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε
G.& D	μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν
Vocat.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε.

Pluraliter.

Nom.	μέλανες	μέλαιναι	μέλαινα
Gen.	μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
Dat.	μέλασι	μελαίναις	μέλασι
Acc.	μέλανας	μελαίνας	μέλαινα
Voc.	μέλανες	μέλαιναι	μέλαινα.

Sic etiam τάλας——τάλαινα——τάλαν, miser.

Sing.

Singulariter.

Nom.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
Gen.	παντὸς	πάσης	παντὸς
Dat.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ
Accuſ.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
Voc.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

Dualiter.

N.& A.	πάντε	πάσα	πάντε
G.& D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν
Vocat.	πάντε	πάσα	πάντε.

Pluraliter.

Nom.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
Gen.	πάντων	πασῶν	πάντων
Dat.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
Accuſ.	πάντας	πάσας	πάντα
Vocat.	πάντες	πᾶσαι	πάντα.

Sic compoſita ἅπας, Σύμπας.

Singulariter.

Nom.	ἅπας	ἅπασα	ἅπαν
Gen.	ἅπαντος	ἁπάσης	ἅπαντος
Dat.	ἅπαντι	ἁπάσῃ	ἅπαντι
Acc.	ἅπαντα	ἅπασαν	ἅπαν
Voc.	ἅπας	ἅπασα	ἅπαν.

Dualiter.

N.& A.	ἅπαντε	ἁπάσα	ἅπαντε

G.& D. ἁπαύλοιν — ἁπάσαιν — ἁπαύλοιν
Vocat. ἄπαυλε — ἁπάσα — ἄπαυλε.

Pluraliter.

Nom. ἄπαυλες — ἄπασαι — ἄπαυλα
Gen. ἁπαύλων — ἁπασῶν — ἁπαύλων
Dat. ἄπασι — ἁπάσαις — ἄπασι
Acc. ἄπαυλας — ἁπάσας — ἄπαυλα
Voc. ἄπαυλες — ἄπασαι — ἄπαυλα.

Singulariter.

Μέγας — μεγάλη — μέγα
Μεγάλε — μεγάλης — μεγάλε
Μεγάλῳ — μεγάλῃ — μεγάλῳ
Μέγαν — μεγάλην — μέγα
Μέγα — μεγάλη — μέγα.

Dualiter.

Μεγάλω — μεγάλα — μεγάλω
Μεγάλοιν — μεγάλαιν — μεγάλοιν
Μεγάλω — μεγάλα — μεγάλω.

Pluraliter.

Μεγάλοι — μεγάλαι — μεγάλα
Μεγάλων — μεγάλων — μεγάλων
Μεγάλοις — μεγάλαις — μεγάλοις
Μεγάλας — μεγάλας — μεγάλα
Μεγάλοι — μεγάλαι — μεγάλα.

III. Masculina in ης faciunt fœmininum per εσσα, neutrum per εν: ut, ὁ χαείεις
— εἴεσσα — εἴεν.

Sing.

	Sing.	Dual.	Plur.
N.	Χαεἰς, -ἐσσα, -ἐν	N. & A. Χαεἰεντε, -ἐσσα, -ἐσσαντε	N. Χαεἰεντες, -ἐσσαι, -ἐντα
G.	-ἐντος, -ἐσσης, -ἐντος	G. & D. -ἐντοιν, -ἐσσαιν, -ἐντοιν	G. -ἐντων, -ἐσσῶν, -ἐντων
D.	-ἐντι, -ἐσσῃ, -ἐντι		D. -ἐῖσι, -ἐσσαις, -ἐῖσι
A.	-ἐντα, -ἐσσαν, -ἐν		A. -ἐντας, -ἐσσας, -ἐντα
V.	-ἐῖς vel ἐν, -ἐσσα, -ἐν.	V. -ἐσσα, -ἐντε.	V. -ἐντες, -ἐσσαι, -ἐντα.

Excipe εἷς — μία — ἓν; cum compositis, ἀδεὶς, μηδεὶς, ἀδεμία, μηδεμία, ἀδὲν, μηδέν.

Adjectiva in ής & όης sunt ὁλοσαθῆ; *i.e.* per omnes casus contrahuntur: ut,

Singulariter.

N.	τιμήης — ῆς	τιμήεσσα — ῆσσα	τιμῆεν — ῆν
G.	τιμήεντος — ῆντος	τιμήεσσης — ήσσης	τιμήεντος — ῆντος
D.	τιμήεντι — ῆντι	τιμήεσσῃ — ήσσῃ	τιμήεντι — ῆντι

A. τιμήεντα.

A.	τιμήεντα	τιμήεσαν	τιμῆεν
	-ῶντα	-ῆσαν	-ῶν
V.	τιμήᾳ vel -ῆεν	τιμήεσα	τιμῆεν
	-ῆ vel -ῶν	-ῆσα	-ῶν.

Dualiter.

N.	τιμήεντε	τιμήεσα	τιμήεντε
A.	-ῶντε	-ήσα	-ῶντε
G.	τιμήεντοιν	τιμηέσαιν	τιμήεντοιν
D.	-ώντοιν	-ήσαιν	-ώντοιν
V.	τιμήεντε	τιμήεσα	τιμήεντε
	-ῶντε	-ήσα	-ῶντε.

Pluraliter.

N.	τιμήεντες	τιμήεσαι	τιμήεντα
	-ῶντες	-ῆσαι	-ῶντα
G.	τιμηέντων	τιμηέσων	τιμηέντων
	-ώντων	-ησῶν	-ώντων
D.	τιμήᾶσι	τιμηέσαις	τιμήᾶσι
	-ῆσι	-ήσαις	-ῆσι
A.	τιμήεντας	τιμήεσας	τιμήεντα
	-ῶντας	-ήσας	-ῶντα
V.	τιμήεντες	τιμήεσαι	τιμήεντα
	-ῶντες	-ῆσαι	-ῶντα.

Singulariter.

Singulariter.

N. { πλακόεις — πλακόεσσα — πλακόεν
— ῆς — ῆσσα — ῆν

G. { πλακόεντ⊙ — πλακόεσσης — πλακόεντος
— ῆντ⊙ — ήσσης — ῆντ⊙

D. { πλακόεντι — πλακόεσσῃ — πλακόεντι
— ῆντι — ήσσῃ — ῆντι

A. { πλακόεντα — πλακόεσσαν — πλακόεν
— ῆντα — ῆσσαν — ῆν

V. { πλακόεν — πλακόεσσα — πλακόεν
— ῆν — ῆσσα — ῆν.

Dualiter.

N. { πλακόεντε — πλακόεσσα — πλακόεντε
A. { — ῆντε — ήσσα — ῆντε

G. { πλακοέντοιν — πλακοέσσαιν — πλακοέντοιν
D. { — ήντοιν — ήσσαιν — ήντοιν

V. { πλακόεντε — πλακόεσσα — πλακόεντε
— ῆντε — ήσσα — ῆντε.

Pluraliter.

N. { πλακόεντες — πλακόεσσαι — πλακόεντα
— ῆντες — ῆσσαι — ῆντα

G. { πλακοέντων — πλακοέσσῶν — πλακοέντων
— ήντων — ήσσῶν — ήντων

D. πλακόῆσι

D. { πλακόεσσι — πλακοέσσας — πλακόεσσι
{ —οῦσι —όεσσας —οῦσι

A. { πλακόεντα — πλακόεσσας — πλακόεντα
{ —οῦντας —όεσσας —οῦντα

V. { πλακόεντες — πλακόεσσαι — πλακόεντα
{ —οῦντες —όεσσαι —οῦντα.

Sic ῥοδόεις —οῦς roſaceus : μελιτόεις —οῦς melleus, &c.

IV. Maſculina in ως [ex όϑ] faciunt fœmininum per η, neutrum per ουν; ut,

Singulariter.

N. { ἁπλόϑ —ους — ἁπλόη —ῆ — ἁπλόον —οῦν
{ —οῦς —ῆ —οῦν

G. { ἁπλόου —ου — ἁπλόης —ῆς — ἁπλόου —ου
{ —οῦ —ῆς —οῦ

D. { ἁπλόῳ —ῳ — ἁπλόῃ —ῇ — ἁπλόῳ —ῳ
{ —ῷ —ῇ —ῷ

A. { ἁπλόον —ουν — ἁπλόην —ῆν — ἁπλόον —ουν
{ —οῦν —ῆν —οῦν

V. { ἁπλόε —ου — ἁπλόη —ῆ — ἁπλόον —ουν
{ —οῦ —ῆ —οῦν.

Dualiter.

N. { ἁπλόω —ῳ — ἁπλόα —ᾶ — ἁπλόω —ῳ
A. { —ῷ —ᾷ —ῷ

G. ἁπλόοιν

G. ἁπλόοιν — ἁπλόαιν — ἁπλόοιν
D. —οῖν —αῖν —οῖν

V. ἁπλόω — ἁπλόα — ἁπλόω
—ὸ —ᾶ —ώ.

Pluraliter.

N. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα
—οῖ —αῖ —ᾶ

G. ἁπλόων — ἁπλόων — ἁπλόων
—ῶν —ῶν —ῶν

D. ἁπλόοις — ἁπλόαις — ἁπλόοις
—οῖς —αῖς —οῖς

A ἁπλόους — ἁπλόας — ἁπλόα
—οῦς —ᾶς —ᾶ

V. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα
—οῖ —αῖ —ᾶ.

Sic διπλόος, ξιπλούς, τεξαπλόος, &c.

Sic ex εος contracta ὁλοπαθῆ : ut,

Singulariter.

N. Χρύσεος — χρυσέα — χρύσεον
—οῦς —ῆ —οῦν

G. χρυσέου — χρυσέας — χρυσέου
—οῦ —ῆς —οῦ

D. χρυσέῳ — χρυσέᾳ — χρυσέῳ
—ῷ —ῇ —ῷ

A. χρύσεον

A. χρύσεον — χρυσέαν — χρύσειν
—οῦν —οῦν —οῦν

V. χρύσεε — χρυσέα — χρύσεον
—οῦν —οῦν —οῦν.

Dualiter.

N. A. χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω
—ὼ —ὰ —ὼ

G. D. χρυσέοιν — χρυσέαιν — χρυσέοιν
—οῖν —αῖν —οῖν

V. χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω
—ῶ —ὰ —ώ.

Pluraliter.

N. χρύσεοι — χρύσεαι — χρύσεα
—οῖ —αῖ —ᾶ

G. χρυσέων — χρυσέων — χρυσέων
—ῶν —ῶν —ῶν

D. χρυσέοις — χρυσέαις — χρυσέοις
—οῖς —αῖς —οῖς

A. χρυσέους — χρυσέας — χρύσεα
—οῦς —ᾶς —ᾶ

V. χρύσεοι — χρύσεαι — χρύσεα
—οῖ —αῖ —ᾶ.

Sic χάλκεος —ους —ία —ῆ ; & reliqui materialia, aut colorem significantia : ut, φοινίκεος —ους.

Adjectiva

Adjectiva fœminina in εα purum aut ρεα contrahuntur in ᾶ : ut, ἐρεέα —— ἐρᾶ lanea : ἀργυρέα —— ἀργυρᾶ argentea ; ab ἐρέε Θ, & ἀργυρε Θ.

V. Maſculina in υς faciunt fœmininum per εῖα, neutrum per υ ; ut, ὀξὺς —— ὀξεῖα —— ὀξὺ acutus.

Singulariter.

Nom.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξὺ
Gen.	ὀξέ Θ	ὀξείας	ὀξέ Θ
Dat.	ὀξεῖ — ᾷ	ὀξείᾳ	ὀξεῖ — ὀξῇ
Acc.	ὀξύν	ὀξεῖαν	ὀξὺ
Voc.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξύ.

Dualiter.

Nom. & Acc.	ὀξέε	ὀξείᾱ	ὀξέε
Gen. & Dat.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν
Vocat.	ὀξέε	ὀξείᾱ	ὀξέε.

Pluraliter.

Nom.	ὀξέες — εῖς	ὀξεῖα	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξῶν	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Accuſ.	ὀξέας — εῖς	ὀξείας	ὀξέα
Vocat.	ὀξέες — εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα.

Excipe Anomalon πολὺς —— πολλὴ —— πολύ.

VI. Maſculina in ων Participia faciunt fœmininum per υσα, neutrum per ον : ut, τυφθὼν —— τυφθῦσα —— τυφθὸν.

Singulariter

Singulariter.

Nom.	τύπλωι	τύπλυσα	τύπλον
Gen.	τύπλονϛ	τυπλύσης	τύπλονϛ
Dat.	τύπλονλι	τυπλύσῃ	τύπλονλι
Acc.	τύπλονλα	τύπλυσαι	τύπλον
Voc.	τύπλον	τύπλυσα	τύπλον.

Dualiter.

N. & A.	τύπλονλε	τυπλύσα	τύπλονλε
G & D.	τυπλόνλοιν	ύσαιν	τυπλόνλοιν
Voc.	τύπλονλε	τυπλύσα	τύπλονλε.

Pluraliter.

Nom.	τύπλονλες	τύπλυσαι	τύπλονλα
Gen.	τυπλόνλων	τυπλυσῶν	τυπλόνλων
Dat.	τύπλυσι	τυπλύσαις	τυπλυσι
Acc.	τύπλονλας	τυπλύσας	τύπλονλα
Voc.	τύπλονλες	τύπλυσαι	τύπλονλα.

Sic omnia Participia Activa præsentis temporis & futuri primi Barytonorum: & Adjectivum ἀέκων vel ἄκων —— ἐέκυσα vel ἄκυσα —— ἀέκων vel ἄκων invitus.

Participium Aoristi Secundi.

Singulariter.

Nom.	τυπωὶ	τυπῶσα	τυπὸν
Gen.	τυπόνϛ	τυπώσης	τυπόνϛ
Dat.	τυπόνλι	τυπώσῃ	τυπόνλι
Acc.	τυπόνλα	τυπῶσαι	τυπὸν
Voc.	τυπὸν	τυπῶσα	τυπόν.

Dual.

Dualiter.

N.& A. τυπτόντε—τυπτούσα—τυπτόντε
G.& D. τυπτόντοιν—τυπτούσαιν—τυπτόντοιν
Vocat. τυπτόντε—τυπτούσα—τυπτόντε.

Pluraliter.

Nom. τυπτόντες—τυπτοῦσαι—τυπτόντα
Gen. τυπτόντων—τυπτουσῶν—τυπτόντων
Dat. τυπτοῦσι—τυπτούσαις—τυπτοῦσι
Accuſ. τυπτόντας—τυπτούσας—τυπτόντας
Vocat. τυπτόντες—τυπτοῦσαι—τυπτόντα.

Sic omnia Participia in ὼν & ὼς oxytona: & Adjectivum ἑκὼν—ἑκοῦσα—ἑκὸν volens.

Participia Activa futuri Secundi flectuntur per οῦμαι—οῦμαι: ut, τυπτῶν—οῦμαι.

Singulariter.

Nom. τυπτοῦμαι—τυπτοῦσα—τυπτοῦμαι
Gen. τυπτοῦμαι—τυπτούσης—τυπτοῦμαι
Dat. τυπτοῦμαι—τυπτούσῃ—τυπτοῦμαι
Acc. τυπτοῦμαι—τυπτοῦσαν—τυπτοῦμαι
Voc. τυπτοῦμαι—τυπτοῦσα—τυπτοῦμαι.

Dualiter.

N.& A. τυπτοῦμαι—τυπτούσα—τυπτοῦμαι
G.& D. τυπτοῦμαι—τυπτούσαιν—τυπτοῦμαι
Voc. τυπτοῦμαι—τυπτοῦσαι—τυπτοῦμαι

Plural.

Pluraliter.

Nom.	τυπτοῦντες	τυπτοῦσαι	τυπτοῦντα
Gen.	τυπτόντων	τυπτουσῶν	τυπτόντων
Dat.	τυπτοῦσι	τυπτούσαις	τυπτοῦσι
Acc.	τυπτοῦντας	τυπτούσας	τυπτοῦντα
Voc.	τυπτοῦντες	τυπτοῦσαι	τυπτοῦντα.

Sic etiam Participia Activa Futuri α in conjugatione quarta: & Participia præsentia verborum primæ & tertiæ contractorum: ut, κεινῶ: —οῦσα—οῦν: ποιῶν —οῦσα—οῦν: χρυσῶ—οῦσα—οῦν; à κείνω—ποιέω—χρυσόω.

Participia Activa præsentia à verbis in άω flectuntur per ῶντος: ut, ὁρῶ:—ῶντος; ab ὁράω video.

Singulariter.

Nom.	ὁρῶν	ὁρῶσα	ὁρῶν
Gen.	ὁρῶντος	ὁρώσης	ὁρῶντος
Dat.	ὁρῶντι	ὁρώσῃ	ὁρῶντι
Accus.	ὁρῶντα	ὁρῶσαν	ὁρῶν
Voc.	ὁρῶν	ὁρῶσα	ὁρῶν.

Dualiter.

N.& A.	ὁρῶντε	ὁρώσα	ὁρῶντε
G.& D.	ὁρόντοιν	ὁρώσαιν	ὁρόντοιν
Voc.	ὁρῶντε	ὁρώσα	ὁρῶντε.

Plural.

Pluraliter.

Nom.	ὁρῶντες	ὁρῶσαι	ὁρῶντα
Gen.	ὁρόντων	ὁρωσῶν	ὁρόντων
Dat.	ὁρῶσι	ὁρώσαις	ὁρῶσι
Acc.	ὁρῶντας	ὁρώσας	ὁρῶντα
Voc.	ὁρῶντες	ὁρῶσαι	ὁρῶντα.

Participia Activa & Media Perfecti temporis in ὼς flectuntur per υῖα—ὸς: ut,

Singulariter.

Nom.	τετυφὼς	τετυφυῖα	τετυφὸς
Gen.	τετυφότος	τετυφυίας	τετυφότος
Dat.	τετυφότι	τετυφυίᾳ	τετυφότι
Acc.	τετυφότα	τετυφυῖαν	τετυφὸς
Voc.	τετυφὼς	τετυφυῖα	τετυφὸς.

Dualiter.

N.& A.	τετυφότε	τετυφυία	τετυφότε
G.& D.	τετυφότοιν	τετυφυίαιν	τετυφότοιν
Vocat.	τετυφότε	τετυφυία	τετυφότε.

Pluraliter.

Nom.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
Gen.	τετυφότων	τετυφυιῶν	τετυφότων
Dat	τετυφόσι	τετυφυίαις	τετυφόσι
Acc.	τετυφότας	τετυφυίας	τετυφότα
Voc.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα.

Sic τετυπὼς—υῖα—ὸς: εἰδὼς—υῖα—ὸς: Sed ἑστὼς—ὧσα—ὼς, ex ἑστάὼς.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	τυφθεὶς	τυφθεῖσα	τυφθὲν
Gen.	τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
Dat.	τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι
Acc.	τυφθέντα	τυφθεῖσαν	τυφθὲν
Voc.	τυφθεὶς	τυφθεῖσα	τυφθέν.

Dualiter.

N.& A.	τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε
G.& D.	τυφθέντοιν	τυφθείσαιν	τυφθέντοιν
Voc.	τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε.

Pluraliter.

Nom.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα
Gen.	τυφθέντων	τυφθεσῶν	τυφθέντων
Dat.	τυφθεῖσι	τυφθείσαις	τυφθεῖσι
Acc.	τυφθέντας	τυφθείσας	τυφθέντα
Voc.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα.

Sic omnia indefinita Passiva; & Præsens & Aoristus primus Conjugationum Verborum in μι: ut, τιθεὶς, εῖσα, ἐν: θεὶς, εῖσα, θέν.

II. *Per tria Genera & duas Terminationes.*

Adjectiva per tria Genera & duas terminationes declinata, definunt

I. In ης, & formant neutrum per ες: ut, ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς verus.

II. In

II. In ις & formant neutrum per ι: ut, ὁ ϗ ἡ εὔχαρις —— ϗ τὸ εὔχαρι gratiosus.

Singulariter.

Nom. ὁ ϗ ἡ εὔχαρις —— ϗ τὸ εὔχαρι
Gen. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ —— εὐχαρίτος
Dat. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ —— εὐχαρίτι
Accus. τὸν ϗ τλὼ εὐχαρίτα —— ϗ τὸ εὔχαρι
Vocat. ὦ εὔχαρις —— ϗ ὦ εὔχαρι.

Dualiter.

Nom. & Ac. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ —— εὐχαρίτε
Gen. & Dat. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν - εὐχαρίτοιν
Vocat. ὦ —— εὐχαρίτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ ϗ αἱ εὐχαρίτες — ϗ τὰ εὐχαρίτα
Gen. τῶν ϗ τῶν ϗ τῶν — εὐχαρίτων
Dat. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς — εὐχαρίσι
Acc. τοὺς ϗ τὰς εὐχαρίτας — ϗ τὰ εὐχαρίτα
Voc. ὦ εὐχαρίτες —— ϗ ὦ εὐχαρίτα.

Sic εὐπαθὴς, φιλόπαθὴς — ὴς, &c.

III. In υς, & formant neutrum per υ: ut, ὁ ϗ ἡ ἄδακρυς sine lacrymis, ϗ τὸ ἄδακρυ.

Singulariter.

Nom. ὁ ϗ ἡ ἄδακρυς —— ϗ τὸ ἄδακρυ
Gen. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ —— ἀδάκρυος

Dat.

Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ——ἀδάκρυϊ
Acc. τὸν καὶ τὴν ἄδακρυν—καὶ τὸ ἄδακρυ
Voc. ὦ——ἄδακρυ.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ—ἀδάκρυε
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν—ἀδακρύοιν
Voc. ὦ——ἀδάκρυε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀδάκρυες-ις—καὶ τὰ ἀδάκρυα
Gen. ——καὶ ——ἀδακρύων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς——ἀδάκρυσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀδάκρυας-ις-καὶ τὰ ἀδάκρυα
Voc. ὦ ἀδάκρυες-ις——καὶ ὦ ἀδάκρυα.

IV. In ους formant neutrum per ουν: ut, ὁ καὶ ἡ πολύπους——καὶ τὸ πολύπουν multipes.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ πολύπους——καὶ τὸ πολύπουν
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ——πολύποδος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ——πολύποδι
Acc. τὸν καὶ τὴν πολύποδα—καὶ τὸ πολύπουν
Voc. ὦ πολύπους——καὶ ὦ πολύπουν.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ-πολύποδε
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πολυπόδοιν
Voc. ὦ——πολύποδε.

Pluraliter.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ πολύπους — καὶ τὰ πολύποδα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν — πολυπόδων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς — πολύποσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς πολύποδας καὶ τὰ πολύποδα
Voc. ὦ πολύποδες — καὶ ὦ πολύποδα.

V. In λω, & formant neutrum per εν: ut, ὁ καὶ ἡ τέρλω — καὶ τὸ τέρεν tener. *Vide Paradigma supra* p. 17, 18.

VI. In ων & formant neutrum per ον: ut, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων — καὶ τὸ εὔδαιμον felix.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων — καὶ τὸ εὔδαιμον
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ — εὐδαίμονος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ — εὐδαίμονι
Acc. τὸν καὶ τὴν εὐδαίμονα — καὶ τὸ εὔδαιμον
Voc. ὦ εὐδαίμων — καὶ ὦ εὔδαιμον

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ εὐδαίμονε
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὐδαιμόνοιν
Voc. ὦ — εὐδαίμονε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐδαίμονες — καὶ τὰ εὐδαίμονα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν — εὐδαιμόνων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς — εὐδαίμοσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς εὐδαίμονας καὶ τὰ εὐδαίμονα
Voc. ὦ εὐδαίμονες — καὶ ὦ εὐδαίμονα.

Sic σώφρων, ἐλεήμων, οἰκτίρμων, μείζων, ἀμείνων, βέλτίων, &c.

Attici ☞ communiter accipiunt, maximè in compositis & derivatis: ut, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφ☞ —καὶ τὸ φιλόσοφον, &c.

Sic in ως Quartæ Declinationis neutrum in ων faciunt: ut, ὁ καὶ ἡ ἔυγεως—καὶ τὸ ἔυγεων.

Singulariter.

Τίς *Interrogativum.* Τὶς *Indefinitum.*

Nom.	τίς	} {	Nom.	τὶς
Gen.	τίν☞		Gen.	τινὸς
Dat.	τίνι		Dat.	τινὶ
Acc.	τίνα.	} {	Acc.	τινὰ.

Dualiter.

N & A.	τίνε	} {	N.& A.	τινὲ
G.& D.	τίνοιν		G.& D.	τινοῖν

Pluraliter.

Nom.	τίνες	} {	Nom.	τινὲς
Gen.	τίνων		Gen.	τινῶν
Dat.	τίσι		Dat.	τισὶ
Acc.	τίνας.	} {	Acc.	τινάς.

Sic Nom. ὅσις——ἥτις——ὅτι
Gen. ὅτιν☞—ἥστιν☞—ἕτιν☞, &c.

III. Re-

III. *Per tria Genera & unam Terminationem.*

Adjectiva per tria Genera & unam Terminationem declinata, pauciſſima ſunt, & vix in uſu : ut, ὁ ϰ ἡ ϰ τὸ μάναρ felix : ὁ ϰ ἡ ϰ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

1. Sing.

Nom.	εἷς	μία	ἕν
Gen.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς
Dat.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ
Acc.	ἕνα	μίαν	ἕν.

unus——una ——unum, &c.

Sic οὐδεὶς —— μηδεὶς, οὐδεμία — μηδεμία, οὐδὲν —— μηδὲν, nemo, nullus.

2. Dual.

Δύο duo, Atticè δύω : Gen. & Dat. δυοῖν & δυεῖν Atticè : δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

3. Plural.

Nom.	οἱ ϰ αἱ τρεῖς	ϰ τὰ τρία
Gen.	τῶν ϰ τῶν ϰ τῶν	τριῶν
Dat.	τοῖς ϰ ταῖς ϰ τοῖς	τρισὶ
Acc.	τοὺς ϰ τὰς τρεῖς	ϰ τὰ τρία.

4. Plural.

Nom. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες — κὰ τὰ τέσσαρα
Gen. τῶν κὰ τῶν κὰ τῶν —— τεσσάρων
Dat. τοῖς κὰ ταῖς κὰ τοῖς —— τέσσαρσι
Acc. τοὺς κὰ τὰς τέσσαρας — κὰ τὰ τέσσαρα.

A' quatuor usque ad centum non declinantur Numeralia : ut, πέντε quinque, ἕξ sex, &c.

Adjectivorum Comparatio.

REGULÆ.

I. Adjectiva in ος formant Comparativum mutando σ in τερος, & Superlativum in τατος : ut,

Ἔνδοξος — ἐνδοξότερος — ἐνδοξότατος
ἐνδόξη —— ἐνδοξοτέρα —— ἐνδοξοτάτη
ἔνδοξον —— ἐνδοξότερον —— ἐνδοξότατον.

N. B. Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in Comparativo & Superlativo : ut, φρόνιμος —— φρονιμώτερος —— φρονιμώτατος, prudens —— prudentior —— prudentissimus. Excipe κενὸς — κενότερος — κενότατος vacuus : στενὸς —— στενότερος —— στενότατος angustus.

II. In ας faciunt άντερος & άτατος : ut,

ut, μέλας —— μελάντερος —— μελάντατος niger.

III. In ης faciunt έστερος & έστατος: ut, χαείης —— χαειέστερος —— χαειέστατος gratiosus.

IV. Sic in ης: ut, ἐυσεβὴς —— ἐυσεβέστερος —— ἐυσεβέστατος.

V. In υς faciunt ύστερος & ύστατος: ut, ἁπαλὺς —— ύστερος —— ύστατος simplex.

VI. In υς faciunt ύτερος & ύτατος: ut, γλυκὺς —— γλυκύτερος —— γλυκύτατος: Sed υς sæpe mutatur in ίων & ιστος: ut, γλυκὺς —— γλυκίων —— γλύκιστος.

VII. In ων faciunt ονέστερος & ονέστατος: ut, σώφρων —— σωφρονέστερος —— σωφρονέστατος modestus.

Paradigma Comparationis Regularis per omnia genera & casus.

Singulariter.

N.	Σοφὸς	σοφώτερος	σοφώτατος
	Σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώτατον
G.	Σοφοῦ	σοφωτέρου	σοφωτάτου
	Σοφῆς	σοφωτέρας	σοφωτάτης
	Σοφοῦ	σοφωτέρου	σοφωτάτου
D.	Σοφῷ	σοφωτέρῳ	σοφωτάτῳ
	Σοφῇ	σοφωτέρᾳ	σοφωτάτῃ
	Σοφῷ	σοφωτέρῳ	σοφωτάτῳ

A.	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώταλον
	Σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώταλον.
V.	Σοφὲ	σοφώτερε	σοφώταλε
	Σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώταλον.

Dualiter.

N & A	Σοφὼ	σοφωτέρα	σοφωτάτω
	Σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτα
	Σοφὼ	σοφωτέρω	σοφωτάτω
G. & D.	Σοφοῖν	σοφωτέροιν	σοφωτάτοιν
	Σοφαῖν	σοφωτέραιν	σοφωτάταιν
	Σοφοῖν	σοφωτέροιν	σοφωτάτοιν
V.	Σοφὼ	σοφωτέρω	σοφωτάτω
	Σοφὰ	σοφωτέρα	σοφωτάτα
	Σοφὼ	σοφωτέρω	σοφωτάτω.

Pluraliter.

N.	Σοφοὶ	σοφώτεροι	σοφώταλοι
	Σοφαὶ	σοφώτεραι	σοφώταλαι
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα
G.	Σοφῶν	σοφωτέρων	σοφωτάτων
D.	Σοφοῖς	σοφωτέροις	σοφωτάτοις
	Σοφαῖς	σοφωτέραις	σοφωτάταις
	Σοφοῖς	σοφωτέροις	σοφωτάτοις
A.	Σοφοὺς	σοφωτέρους	σοφωτάτους
	Σοφὰς	σοφωτέρας	σοφωτάτας
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα
V.	Σοφοὶ	σοφώτεροι	σοφώταλοι
	Σοφαὶ	σοφώτεραι	σοφώταλαι
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα.

Paradigma Comparativi Irregularis.

Singulariter.

N.	Ἀγαθὸς	Βελτίων	Βέλτιστος
	Ἀγαθὴ	Βελτίων	Βελτίστη
	Ἀγαθὸν	Βέλτιον	Βέλτιστον
G.	Ἀγαθοῦ, Ἀγαθῆς, Ἀγαθοῦ	Βελτίονος	Βελτίστου, Βελτίστης, Βελτίστου
D.	Ἀγαθῷ, Ἀγαθῇ, Ἀγαθῷ	Βελτίονι	Βελτίστῳ, Βελτίστῃ, Βελτίστῳ
A.	Ἀγαθὸ	Βελτίονα, Βελτίοα, Βελτία	Βέλτιστον, Βελτίστω
	Ἀγαθὸν	Βέλτιον	Βέλτιστον
V.	Ἀγαθὲ	Βελτίων	Βέλτιστε
	Ἀγαθὴ	Βελτίων	Βελτίστη
	Ἀγαθὸν	Βέλτιον	Βέλτιστον.

Dualiter.

N. & A.	Ἀγαθὼ, Ἀγαθὰ, Ἀγαθὼ	Βελτίονε	Βελτίστω, Βελτίστα, Βελτίστω
G. & D.	Ἀγαθοῖν	Βελτίονοιν	Βελτίστοιν
	Ἀγαθαῖν	Βελτίοναιν	Βελτίσταιν
	Ἀγαθοῖν	Βελτίονοιν	Βελτίστοιν
V.	Ἀγαθὼ, Ἀγαθὰ, Ἀγαθὼ	Βελτίονε	Βελτίστω, Βελτίστα, Βελτίστω.

Pluraliter.

N. Ἀγαθοὶ — βελτίονες — βέλτιῖοι
Ἀγαθαὶ — βελτίοες — βέλτισαι
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βέλτισα
βελτίοα — βέλτισα
βελτίω —

G. Ἀγαθῶν — βελτιόνων — βελτίσων

D. Ἀγαθοῖς — Ἀγαθαῖς — Ἀγαθοῖς — βελτίοσι — βελτίσοις, βελτίσαις, βελτίστις.

A. Ἀγαθοὺς — Ἀγαθὰς — βελτίονας — βελτίοας — βελτίους — βελτίστους, βελτίσας
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βελτίοα — βελτίω — βέλτισα

V. Ἀγαθοὶ — Ἀγαθαὶ — βελτίονες — βελτίοες — βελτίους — βέλτιῖοι, βέλτισαι
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βελτίοα — βελτίω — βέλτισα.

De Pronomine.

PRonomina Primitiva peculiarem habent Declinationem.

Paradigmata.

Singulariter. Ἐγὼ — ἐμοῦ — ἐμοὶ — ἐμέ.
& per Aphæresin μοῦ — μοὶ — μέ.

Dualiter.

Dualiter. Νῶϊ—νὼ———νᾶϊν—νῶν.
Pluraliter. Ἡμεῖς—ἡμῶν—ἡμῖν—ἡμᾶς.

Singular. Σὺ—τοῦ—σοῖ—σέ. Tu.
Dualiter. Σφῶϊ—σφὼ———σφῶϊν—σφῷν.
Pluraliter. Ὑμεῖς—ὑμῶν—ὑμῖν—ὑμᾶς.

Sing. Gen. οὗ———οἷ———ἕ. Sui.
Dualiter. Σφωέ—σφέ———σφωῖν—σφίν.
Pluraliter. Σφεῖς—σφῶν—σφίσι—σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina Secundæ & Tertiæ Declinationis inflectuntur: ut,

Ἐμὸς———ἐμὴ———ἐμόν. Meus.
Ἐμοῦ———ἐμῆς———ἐμοῦ, &c.

Ἡμέτερος—ἡμετέρα—ἡμέτερον. Noster.
Ἡμετέρου—ἡμετέρας—ἡμετέρου, &c.

Σὸς vel τεὸς—σὴ vel τεὴ—σὸν vel τεόν.
Σφωΐτερος———σφωϊτέρα———σφωϊτερον.
Ἕος vel ὃς—ἓη vel ἣ—ἑον vel ὅν.
Σφέτερος———σφετέρα———σφέτερον.
Οὗτος———αὕτη———τοῦτο.
Ἐκεῖνος———ἐκείνη———ἐκεῖνο.
Αὐτὸς———αὐτὴ———αὐτό.

Singulariter.

Nom. Οὗτος———αὕτη———τοῦτο
Gen. τούτου———ταύτης———τούτου
Dat. τούτῳ———ταύτῃ———τούτῳ
Accus. τοῦτον———ταύτην———τοῦτο.

Dualiter.

Nom. & Acc. τούτω — ταύτα — τούτω
Gen. & Dat. τούτοιν — ταύταιν — τούτοιν.

Pluraliter.

Nom. οὗτοι — αὗται — ταῦτα
Gen. τούτων — τούτων — τούτων
Dat. τούτοις — ταύταις — τούτοις
Accu. τούτους — ταύτας — ταῦτα.

Pronomina Composita quæ carent Nominativo.

Primæ Personæ: ἐμαυτοῦ mei-ipsius.

Ἐμαυτοῦ — ἐμαυτῆς — ἐμαυτῷ
Ἐμαυτοῦ — ἐμαυτῆ — ἐμαυτῷ
Ἐμαυτὸν — ἐμαυτὴν — ἐμαυτό.

Secundæ Personæ: σεαυτοῦ tui-ipsius.

Σεαυτοῦ — σεαυτῆς — σεαυτῷ
Σεαυτοῦ — σεαυτῆ — σεαυτῷ
Σεαυτὸν — σεαυτὴν — σεαυτό.

Per *Crasin* σαυτοῦ — σαυτῆς — σαυτῷ, &c.

Tertiæ Personæ: ἑαυτοῦ sui-ipsius.

Ἑαυτοῦ — ἑαυτῆς — ἑαυτῷ
Ἑαυτοῦ — ἑαυτῆ — ἑαυτῷ
Ἑαυτὸν — ἑαυτὴν — ἑαυτό.

Per *Crasin* αὐτοῦ — αὐτῆς — αὐτὸν, &c.

In

In Plurali Numero.

Gen. Ἑαυτῶν & σφῶν αὐτῶν, per omnia genera.

Dat. Ἑαυτοῖς & σφίσιν αὐτοῖς : ἑαυταῖς & σφίσιν αὐταῖς : ἑαυτοῖς & σφίσιν αὐτοῖς.

Acc. Ἑαυτοὺς & σφᾶς αὐτοὺς : ἑαυλὰς & σφᾶς αὐτὰς : ἑαυλὰ & σφᾶ αὐτά.

Pronomen Infinitum Δεῖνα *caret Duali & Plurali.*

Singulariter.

Nom. ὁ ϰ᾽ ἡ ϰ᾽ τὸ δεῖνα. δεὶς Poët.
Gen. τοῦ ϰ᾽ τῆς ϰ᾽ τοῦ δείνος —vel δείναλος
Dat. τῷ ϰ᾽ τῇ ϰ᾽ τῷ δεῖνι —vel δείναλι
Acc. τὸν ϰ᾽ τὴν ϰ᾽ τὸ δεῖνα.

De

De Verbo.

Conjugationes [Ζυζυγίαι] ſunt tredecim : *Sex* Barytonorum, *tres* Contractorum, & *quatuor* Verborum in μι.

N.B. Vocantur *Barytona*, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, ità ut accentus ſit in penultima.

Contracta ſive *Circumflexa*, quia circumflexum habent in ultima ſyllaba præſentis: in μι, quia terminantur in μι.

Conjugationes Verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ *figurativæ* vel *Indices* appellantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω vel ομαι: ſed in πλ, κλ, μν, prior litera eſt characteriſtica.

Literæ Characteriſticæ

I. Conjugationis in præſenti ſunt π, β, φ, πλ; in futuro ψ; in præterito φ; ut, τέρπω—τέρψω—τέτερφα delecto: λείβω—λείψω—λέλιφα ſacrifico: γράφω—γράψω—γέγραφα ſcribo: τύπτω—τύψω—τέτυφα verbero.

II. In

II. In præſenti ſunt κ, γ, χ, κλ: in futuro ξ: in præterito χ: ut, πλέκω —πλέξω—πέπλεχα plico: λέγω —λέξω—λέλεχα dico: βέχω—θρέξω —τέθρεχα curro: τίκλω—τέξω—τέτεχα pario.

III. In præſenti ſunt τ, δ, θ: in futuro σ: in præterito κ: ut, ἀνύτω—ἀνύσω—ἤνυκα perficio: ᾄδω—ᾄσω—ᾆκα cano: πλήθω—πλήσω—πέπληκα impleo.

IV. In præſenti ſunt σσ, π, ζ: in futuro σ vel ξ: in præterito κ vel χ: ut, πλάσσω—πλάσω—πέπλακα impleo: ὀρύσσω—ὀρύξω—ὄρυχα fodio: φρά̃ζω φρά̃σω—πέφρακα dico.

V. In præſenti ſunt λ, μ, ν, ρ, μν: in futuro eædem: in præterito κ: ut, ψάλλω —ψαλῶ—ἔψαλκα pſallo: νέμω—νεμῶ—νενέμηκα diſtribuo: φαίνω—φανῶ —πέφαγκα oſtendo: σπείρω—σπερῶ ἔσπαρκα ſero: τέμνω—τεμῶ—τετέμηκα ſcindo.

VI. In præſenti ω purum: in futuro σ: in præterito κ: ut, γελάω—γελάσω γεγέλακα rideo: τελέω—τελέσω—τετέλεκα perficio: τίω—τίσω—τέτικα honoro.

In Activa & Media Voce octo sunt Tempora:

Præsens	Χρόνος ἐνεστώς.
Imperfectum	Παρῳχημένος.
Perfectum	Παρακείμενος.
Plusq. perfectum	Ὑπερσυνελικός.
Aoristus primus & secundus	Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος
Futurum primum & secundum.	Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος.

In Passivo additur

Paullò pòst futurum	Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi

[Ἔγκλισις] sunt quinque (ut apud Latinos:

Indicativus	Ὁριστική.
Imperativus	Προστακτική.
Optativus	Εὐκτική.
Subjunctivus	Ὑποτακτική.
Infinitivus	Ἀπαρέμφατος.

REGULA.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest. Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Paradigma

Paradigma Primæ Conjugationis Barytonorum.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Præsens.

S. τύπτω — τύπτεις — τύπτει
D. τύπτετον — τύπτετον
P. τύπτομεν — τύπτετε — τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον — ἔτυπτες — ἔτυπτε
D. ἐτύπτετον — ἐτυπτέτην
P. ἐτύπτομεν — ἐτύπτετε — ἔτυπτον.

Perfectum.

S. τέτυφα — τέτυφας — τέτυφε
D. τετύφαμεν — τετύφατον
P. τετύφαμεν — τετύφατε — τετύφασι.

Pluſq. Perfectum.

S. ἐτετύφειν — ἐτετύφεις — ἐτετύφει
D. ἐτετύφετον — ἐτετυφείτην
P. ἐτετύφεμεν — ἐτετύφετε — ἐτετύφεσαν.

Futurum primum.

S. τύψω — τύψεις — τύψει
D. τύψετον — τύψετον
P. τύψομεν — τύψετε — τύψουσι.

Unde

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα — ἔτυψας — ἔτυψε
D. ἐτύψαμεν — ἐτύψατε — ἔτυψαν.
P. ἐτύψαμεν — ἐτύψατε — ἔτυψαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον — ἔτυπες — ἔτυπε
D. ἐτύπετον — ἐτυπέτην
P. ἐτύπομεν — ἐτύπετε — ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ — τυπεῖς — τυπεῖ
D. τυπεῖτον — τυπεῖτον
P. τυποῦμεν — τυπεῖτε — τυποῦσι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπε — τυπέτω
D. τύπετον — τυπέτων
P. τύπετε — τυπέτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυφε — τετυφέτω
D. τετύφετον — τετυφέτων
P. τετύφετε — τετυφέτωσαν.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

S. τύψον ——— τυψάτω
D. τύψαλον ——— τυψάτων
P. τύψαλε ——— τυψάτωϛ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε ——— τυπέτω
D. τύπελον ——— τυπέτων
P. τύπελε ——— τυπέτωϛ.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι — τύπτοις — τύπτοι
D. τύπτοιτον ——— τυπτοίτην
P. τύπτοιμϛ — τύπτοιτε — τύπτοιεν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τετύφοιμι — τετύφοις — τετύφοι
D. τετύφοιτον ——— τετυφοίτην
P. τετύφοιμϛ — τετύφοιτε — τετύφοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι — τύψοις — τύψοι
D. τύψοιτον ——— τυψοίτην
P. τύψοιμϛ — τύψοιτε — τύψοιεν.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι — τύψαις — τύψαι
D. τύψαιτον — τυψαίτην
P. τύψαιμεν — τύψαιτε — τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, &c.

S. τύψεια — τύψειας — τύψειε
D. τυψείατον — τυψειάτην
P. τυψείαμεν — τυψείατε — τύψειαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι — τύποις — τύποι
D. τύποίτον — τυποίτην
P. τύποιμεν — τυποίτε — τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι — τυποῖς — τυποῖ
D. τυποῖτον — τυποίτην
P. τυποῖμεν — τυποῖτε — τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπω — τύπῃς — τύπῃ
D. τύπητον — τύπητον
P. τύπωμεν — τύπητε — τύπωσι.

Perfectum

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

S. τετύφω——τετύφῃς——τετύφῃ
D. τετυφήτον——τετύφητον
P. τετύφωμεν——τετυφήτε——τετύφωσι.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S. τύψω——τύψῃς——τύψῃ
D. τύψητον——τύψητον
P. τύψωμεν——τύψητε——τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S. τύπω——τύπῃς——τύπῃ
D. τύπητον——τύπητον
P. τύπωμεν——τύπητε——τύπωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperfectum τύπτειν.
Perfect. & Pluſq. Perfect. τετυφέναι.
Futurum primum——τύψειν.
Aoriſtus primus——τύψαι.
Aoriſtus ſecundus——τυπεῖν.
Futurum ſecundum——τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum

Maſc. ὁ τύπτων——τοῦ τύπτοντος.
Fœm. ἡ τύπτουσα——τῆς τυπτούσης.
Neut. τὸ τύπτον——τοῦ τύπτοντος.

Perfectum

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

Maſc. ὁ τετυφὼς —— τοῦ τετυφότος
Fœm. ἡ τετυφυῖα —— τῆς τετυφυίας
Neut. τὸ τετυφὸς —— τοῦ τετυφότος

Futurum primum.

Maſc. ὁ τύψων —— τοῦ τύψοντος
Fœm. ἡ τύψουσα —— τῆς τυψούσης
Neut. τὸ τύψον —— τοῦ τύψοντος

Aoriſtus primus.

Maſc. ὁ τύψας —— τοῦ τύψαντος
Fœm. ἡ τύψασα —— τῆς τυψάσης
Neut. τὸ τύψαν —— τοῦ τύψαντος.

Aoriſtus ſecundus.

Maſc. ὁ τυπὼν —— τοῦ τυπόντος
Fœm. ἡ τυποῦσα —— τῆς τυπούσης
Neut. τὸ τυπὸν —— τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

Maſc. ὁ τυπῶν —— τοῦ τυποῦντος
Fœm. ἡ τυποῦσα —— τῆς τυπούσης
Neut. τὸ τυποῦν —— τοῦ τυποῦντος.

Cognata Tempora in Voce Activa.

Præſens. τύπτω —— τύπτε —— τύπτοιμι
—— τύπτων —— τύπτων —— τύπτων.

Imperfectum.

Imperfectum. ἔτυπτον.
Perfectum. τέτυφα —— τέτυφε —— τεθύφοιμι —— τεθύφω —— τεθυφέναι —— τεθυφώς.
Pluſquam Perfectum. ἐτεθύφειν.
Futurum primum. τύψω —— τύψοιμι —— τύψειν —— τύψων.
Aoriſtus primus. ἔτυψα —— τύψον —— τύψαιμι —— τύψω —— τύψαι —— τύψας.
Aoriſtus ſecundus. ἔτυπον —— τύπε —— τύποιμι —— τύπω —— τυπεῖν —— τυπών.
Futurum ſecundum. τυπῶ —— τυποῖμι τυπεῖν —— τυπῶν.

Paradigma Verbi Paſſivi.

Modi Indicativi

Præſens.

S. τύπτομαι —— τύπτῃ —— τύπτεται
D. τυπτόμεθον —— τύπτεσθον —— τύπτεσθον
P. τυπτόμεθα —— τύπτεσθε —— τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην —— ἐτύπτου —— ἐτύπτετο
D. ἐτυπτόμεθον —— ἐτύπτεσθον —— ἐτύπτεσθην
P. ἐτυπτόμεθα —— ἐτύπτεσθε —— ἐτύπτοντο.

Perfectum.

S. τέτυμμαι —— τέτυψαι —— τέτυπται
D. τεθύμμεθον —— τέτυφθον —— τέτυφθον
P. τεθύμμεθα —— τέτυφθε —— τεθυμμένοι εἰσί.

Pluſquam

Pluſquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην—ἐτέτυψο—ἐτέτυπτο
D. ἐτετύμμεθον—ἐτέτυφθον—ἐτετύφθην
P. ἐτετύμμεθα—ἐτέτυφθε—ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην—ἐτύφθης—ἐτύφθη
D. ἐτύφθημεν—ἐτύφθητον—ἐτυφθήτην
P. ἐτύφθημεν—ἐτύφθητε—ἐτύφθησαν.

Futurum primum.

S. τυφθήσομαι—τυφθήση—τυφθήσεται
D. τυφθησόμεθον—τυφθήσεσθον—εσθον
P. τυφθησόμεθα—τυφθήσεσθε—τυφθήσονται.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην—ἐτύπης—ἐτύπη
D. ἐτύπημεν—ἐτύπητον—ἐτυπήτην
P. ἐτύπημεν—ἐτύπητε—ἐτύπησαν.

Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι—τυπήση—τυπήσεται
D. τυπησόμεθον—τυπήσεσθον—ήσεσθον
P. τυπησόμεθα—τυπήσεσθαι—ήσονται.

Paullò pòſt Futurum.

S. τελύψομαι—τελύψη—τελύψεται.
D. τελυψόμεθον—τελύψεσθον—τελύψεσθον
P. τελυψόμεθα—τελύψεσθε—τελύψονται.

Medius

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε——τυπτέσθω
D. τύπτεσθον——τυπτέσθων
P. τύπτεσθε——τυπτέσθωσ.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυφθι——τετύφθω
D. τέτυφθον——τετύφθων
P. τέτυφθε——τετύφθωσ.

Aoriſtus primus.

S. τύψθήτι——τυφθήτω
D. τυφθήτον——τυφθήτων
P. τύφθητε——τυφθήτωσ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι——τυπήτω
D. τύπητον——τυπήτων
P. τύπητε——τυπήτωσ.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιν——τύπτοις——τύπτοιτο
D. τυπτοίμεθον——τύπτοισθον——τύπτοισθον
P. τυπτοίμεθα——τύπτοισθε——τύπτοιντο.

Perfectum

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυμμαι — εἶλα — εἶης — εἶη
D. τέτυμμαι — εἶητον — εἰήτην
P. τέτυμμαι — εἶημεν — εἶητε — εἶησαν.

Aoriſtus primus.

S. τυφθείην — τυφθείης — τυφθείη
D. τυφθείητον — τυφθειήτην
P. τυφθείημεν — τυφθείητε — τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. τυφθησοίμην — τυφθήσοιο — τυφθήσοιτο
D. τυφθησοίμεθον — τυφθήσοισθον — σοίσθην
P. τυφθησοίμεθα — τυφθήσοισθε — τυφθήσοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. τυπείην — τυπείης — τυπείη
D. τυπείητον — τυπειήτην
P. τυπείημεν — τυπείητε — τυπείησαν.

Futurum Secundum.

S. τυπησοίμην — τυπήσοιο — τυπήσοιτο
D. τυπησοίμεθον — τυπήσοισθον — σοίσθην
P. τυπησοίμεθα — τυπήσοισθε — τυπήσοιντο

Paullò pòſt Futurum.

S. τετυφοίμην — τετύφοιο — τετύφοιτο
D. τετυφοίμεθον — τετύφοισθον — τετυφοίσθην
P. τετυφοίμεθα — τετύφοισθε — τετύφοιντο.

Modus

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S.	τύπτω	τύπτῃς	τύπτῃ
D.	τύπτωμεν	τύπτητον	τύπτητον
P.	τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Perfectum & Plusq. Perfectum. ἐὰν

S.	τετυμμένος	ὦ	ἦς	ᾖ
D.	τετυμμένω	ἦτον	ἦτον
P.	τετυμμένοι	ὦμεν	ἦτε	ὦσι.

Aoristus primus. ἐὰν

S.	τυφθῶ	τυφθῇς	τυφθῇ
D.		τυφθῆτον	τυφθῆτον
P.	τυφθῶμεν	τυφθῆτε	τυφθῶσι.

Aoristus secundus. ἐὰν

S.	τυπῶ	τυπῇς	τυπῇ
D.		τυπῆτον	τυπῆτον
P.	τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperf. — τύπτεσθαι.
Perf. & Pluſq. Perf. — τετύφθαι.
Aoriſtus primus. — τυφθῆναι.
Futurum primum. — τυφθήσεσθαι.
Aoriſtus ſecundus. — τυπῆναι.
Futurum ſecundum. — τυπήσεσθαι.
Paullò pòſt Fut. — τετύψεσθαι.

Participium.

Præsens & Imperfectum

Masc.	ὁ τυπτόμενος	τοῦ τυπτομένου
Fœm.	ἡ τυπτομένη	τῆς τυπτομένης
Neut.	τὸ τυπτόμενον	τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Plusq. Perfectum.

Masc.	ὁ τετυμμένος	τοῦ τετυμμένου
Fœm.	ἡ τετυμμένη	τῆς τετυμμένης
Neut.	τὸ τετυμμένον	τοῦ τετυμμένου.

Aoristus primus.

Masc.	ὁ τυφθεὶς	τοῦ τυφθέντος
Fœm.	ἡ τυφθεῖσα	τῆς τυφθείσης
Neut.	τὸ τυφθέν	τοῦ τυφθέντος.

Futurum primum.

Masc.	ὁ τυφθησόμενος	τοῦ τυφθησομένου
Fœm	ἡ τυφθησομένη	τῆς τυφθησομένης
Neut.	τὸ τυφθησόμενον	τοῦ τυφθησομένου.

Aoristus secundus.

Masc.	ὁ τυπησόμενος	τοῦ τυπησομένου
Fœm	ἡ τυπησομένη	τῆς τυπησομένης
Neut.	τὸ τυπησόμενον	τοῦ τυπησομένου.

Paullò pòst Futurum.

Masc.	ὁ τελευτήσων	τοῦ τελευτήσοντος
Fœm.	ἡ τελευτήσουσα	τῆς τελευτησούσης
Neut.	τὸ τελευτήσον	τοῦ τελευτήσοντος.

Cognati

Cognata Tempora in Voce Paſſiva.

Præſens. τύπτομαι — τύπτῃ — τυπτοίμην — τυπτοῖο — τύπτεσθαι — τυπτόμενος.

Imperfectum. ἐτυπτόμην.

Perfectum. τέτυμμαι — τέτυψο — τετύμμενος εἶμι — τετυμμένος ὦ — τετύφθαι — τετυμμένος.

Pluſq. Perfectum. ἐτετύμμην.

Aoriſtus primus. ἐτύφθην — τύφθητι — τυφθείην — τυφθῶ — τυφθῆναι — τυφθείς.

Futurum primum. τυφθήσομαι — τυφθησοίμην — τυφθήσεσθαι — τυφθησόμενος.

Aoriſtus ſecundus. ἐτύπην — τύπηθι — τυπείην — τυπῶ — τυπῆναι — τυπείς.

Futurum ſecundum. τυπήσομαι — τυπησοίμην — τυπήσεσθαι — τυπησόμενος.

Paullò poſt Futurum. τετύψομαι — τετυψοίμην — τετύψεσθαι — τετυψόμενος.

Paradigma Verbi Medii.

Modi Indicativi

Præsens

Est idem cum Præsenti Passivo.

Imperfectum

Est Idem cum Imperfecto Passivo.

Perfectum.

S.	τέτυπα	τέτυπας	τέτυπε
D.		τετύπαλον	τετύπαλον
P.	τετύπαμεν	τετύπατε	τετύπασι.

Pluſq. Perfectum.

S.	ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει
D.		ἐτετύπειτον	ἐτετυπείτην
P.	ἐτετύπειμεν	ἐτετύπειτε	ἐτετύπεισαν.

Aoriſtus primus.

S.	ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
D.	ἐτυψάμεθον	ἐτύψασθον	ἐτυψάσθην.
P.	ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Futurum Primum.

S.	τυψόμαι	τύψῃ	τύψεται
D.	τυψόμεθον	τύψεσθον	τύψεσθον
P.	τυψόμεθα	τυψεσθε	τύψονται.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτυπόμην — ἐτύπου — ἐτύπε͡ο
D. ἐτυπόμεθον — ἐτύπεσθον — ἐτυπέσθην
P. ἐτυπόμεθα — ἐτύπεσθε — ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. τυποῦμαι — τυπῇ — τυπεῖται
D. τυπούμεθον — τυπεῖσθον — τυπεῖσθον
P. τυπούμεθα — τυπεῖσθε — τυποῦνται.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπηθι — τυπτέσθω
D. τύπτεσθον — τυπτέσθων
P. τύπτεσθε — τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυφθι — τετύφθω
D. τετύφθον — τετύφθων
P. τετύφθε — τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαι — τυψάσθω
D. τύψασθον — τυψάσθων
P. τύψασθε — τυψάσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε——τυπέω
D. τυπέτον——τυπέτων
P. τύπετε——τυπέωσι.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

S. τυπτοίμην—τύπτοιο——τύπτοιτο
D. τυπτοίμεθον—τύπτοισθον—τυπτοίσθην
P. τυπτοίμεθα—τύπτοισθε—τύπτοιντο.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τετύποιμι—τετύποις——τετύποι
D. τετύποιτον——τετυποίτην
P. τετύποιμεν—τετύποιτε—τετύποιεν.

Aoriſtus primus.

S. τυψαίμην——τύψαιο——τύψαιτο
D. τυψαίμεθον—τύψαισθον—τυψαίσθην
P. τυψαίμεθα—τύψαισθε—τύψαιντο.

Futurum primum.

S. τυψοίμην—τύψοιο——τύψοιτο
D. τυψοίμεθον—τύψοισθον—τυψοίσθην
P. τυψοίμεθα—τύψοισθε—τύψοιντο.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. τυποίμην — τύποις — τύποιτο
D. τυποίμεθον — τυποισθον — τυποίσθην
P. τυποίμεθα — τύποισθε — τύποιντο.

Futurum ſecundum.

S. τυποίμην — τυποῖς — τυποῖτο
D. τυποίμεθον — τυποῖσθον — τυποίσθην
P. τυποίμεθα — τυποῖσθε — τυποῖντο.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτωμαι — τύπτῃ — τύπτηται, &c.
ut in Paſſivo.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

S. τετύφω — τετύφῃς — τετύφῃ
D. τετύφητον — τετύφητον
P. τετύφωμεν — τετύφητε — τετύφωσι.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S. τύψωμαι — τύψῃ — τύψηται
D. τυψώμεθον — τύψησθον — τύψησθον
P. τυψώμεθα — τύψησθε — τύψωνται.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S. τύπωμαι — τύπῃ — τύπηται
D. τυπώμεθον — τύπησθον — τύπησθον
P. τυπώμεθα — τύπησθε — τύπωνται.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfect. — τυπτεσθαι.
Perfect. & Pluſq. Perf. — τετυφθαι.
Aoriſtus primus. — τυφθαι.
Futurum primum. — τυφεσθαι.
Aoriſtus ſecundus — τυπεσθαι.
Futurum ſecundum. — τυπησεσθαι.

Participium.

Præſen. & Imperf. τυπτόμενος τυπτομένη τυπτόμενον.

Perfect. & Pluſq. τετυπως τετυφυια τετυπός.

Aoriſtus primus. τυφθείς τυφθεισα τυφθέν.

Aoriſtus ſecundus. τυπείς τυπεισα τυπέν.

Futurum primum. τυφθησόμενος τυφθησομένη τυφθησόμενον.

Futurum ſecundum. τυπησόμενος τυπησομένη τυπησόμενον.

Cognata

Cognata Tempora in Voce Media.

Præsens. τύπτομαι — τύπτῃ — τυπτοίμην — τύπτεσθαι — τυπτόμενος.

Imperfectum. ἐτυπτόμην.

Perfectum. τέτυμμαι — τέτυψαι — τετύπτοιμι — τετύπτω — τετυπτέναι — τετυπτώς.

Pluſquam Perfectum. ἐτετύπτην.

Aoriſtus primus. ἐτυψάμην — τύψαι τυψαίμην — τύψωμαι — τύψασθαι τυψάμενος.

Futurum primum. τύψομαι — τυψοίμην — τύψεσθαι — τυψόμενος.

Aoriſtus ſecundus. ἐτυπόμην — τυπῆ — τυπείμην — τύπωμαι — τυπέσθαι — τυπόμενος.

Futurum ſecundum. τυπήσομαι — τυπησοίμην — τυπήσεσθαι — τυπησόμενος.

Paradigma primæ Conjugationis Barytonorum, in Activa, Passiva & Media Voce, per omnes Modos, Tempora, & Participia.

Modi Indicativi

	Act.	*Passiv.*	*Med.*
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι.
Imperf.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην.
Perf.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα.
Pluſq.p	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν.
Aor.1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην.
Fut.1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι.
Aor 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην.
Fut.2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι.
Paullò pòſt Futurum.		τετύψομαι.	

Modi Imperativi

Præſ.& Imp.	τύπτε	τύπτου	τύπτου.
Perf.& Pluſq.p	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε.
Aoriſt.1.	τύψον	τύφθητι	τύψαι.
Aoriſt.2.	τύπε	τύπηθι	τυποῦ.

Modi Optativi

Præſ.& Imp. τύπτοιμι τυπτοίμην τυπτοίμην

Perfectum

Perfect.& Pluſq.p. τέτυφοιμι—τετυμμένος εἴην—τέτυποιμι.
Aor. 1. τύψαιμι—τυφθείην—τυψαίμην.
Fut. 1. τύψοιμι—τυφθησοίμην—τυψοίμην.
Aor. 2. τύποιμι—τυπείην—τυποίμην.
Fut. 1. τυποῖμι—τυπησοίμην—τυποίμην.
Paullò pòſt Futurum.—τετυψοίμην.—

Modi Subjunctivi

Præſ.& Imp. τύπτω—τύπτωμαι—τύπτωμαι.
Perf.& Pluſq. τέτυφω—τετυμμένος ὦ—τετύπω.
Aor. 1. τύψω—τυφθῶ—τύψωμαι.
Aor. 2. τύπω—τυπῶ—τύπωμαι.

Modi Infinitivi

Præſ.& Imp. τύπτειν—τύπτεσθαι—τύπτεσθαι.
Perf.& Pluſq. τετυφέναι—τετύφθαι τετυπέναι
Aor. 1. τύψαι—τυφθῆναι—τύψασθαι.
Fut. 1. τύψειν—τυφθήσεσθαι—τύψεσθαι.
Aor. 2. τυπεῖν—τυπῆναι—τυπέσθαι.
Fut. 2. τυπεῖν—τυπήσεσθαι—τυπεῖσθαι.
Paullò pòſt Futurum.—τετύψεσθαι.—

Participium.

Præſ.& Im. τύπτων τυπτόμενος-τυπτόμενος.
Perf.& Pluſq. τετυφὼς—τετυμμένος-τετυπὼς
Aor. 1. τύψας—τυφθεὶς—τυψάμενος.
Fut. 1. τύψων—τυφθησόμενος—τυψόμενος.
Aor. 2. τυπὼν—τυπεὶς—τυπόμενος.
Fut. 2. τυπῶν-τυπησόμενος-τυπούμενος.
Paullò pòſt Futurum.—τετυψόμενος.—

De Verbis *Circumflexis*, sive *Contractis*.

VErba *Circumflexa* sic dicuntur, quia circumflexum habent in ultima syllaba præsentis. *Contracta*, quia duæ syllabæ contrahuntur in unam: ut, ποιέω — ποιῶ.

Oriuntur è Verbis sextæ Conjugationis in έω, άω, όω; unde tres sunt Circumflexorum Conjugationes:

I. In έω, Fut. in ήσω, Præter. in ηκα: ut, φιλέω — φιλήσω — πεφίληκα, amo.

II. In άω, Fut. in ήσω, Præter. in ηκα: ut, τιμάω — τιμήσω — τετίμηκα, honoro.

III. In έω, Fut. ώσω, Præter. in κα: ut, χρυσέω — χρυσώσω — κεχρύσωκα, deauro.

Contrahuntur Præsens & Imperfectum in Indicativo: in cæteris modis solummodò præsens. Reliqua Tempora sequuntur formam Barytonorum.

Carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

Ratio

Ratio Contrahendi.

In *Prima Conjugatione* ες contrahitur in ῃς: ut, φίλες—φίλῃς: εο in ου: ut, φιλέομαι—φιλοῦμαι. Si Vocalis longa vel diphthongus ſequitur ε, contractio fit tollendo ε: ut, φιλέω—φιλῶ, φιλέῃς—φιλεῖς, φιλέῃ—φιλεῖ.

In *Secunda Conjugatione*, ſi ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω: ut, τιμάω—τιμῶ, ἐτιμάομεν—ἐτιμῶμεν. Si quævis alia Vocalis vel Diphthongus ſequitur α, fit contractio in α: ut, τιμάεις—τιμᾷς, τίμαει—τίμᾳ.

In *Tertia Conjugatione*, ſi ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω: ut, χευσόω χευσῶ, χευσόουσι—χευσοῦσι. Si ε, vel ο, vel υ ſequitur ο, fit contractio in υ: ut, χευσόεσθον—χευσοῦτον, χευσόομεν—χευσοῦμεν, χευσόουσι—χευσοῦσι. Si quævis alia Vocalis vel Diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι: ut, χευσόεις—χευσοῖς, χευσόῃ—χευσοῖ: Niſi in Infinitivo, qui contrahitur in ουν: ut, χευσόειν—χευσοῦν.

Paradigmata.

Paradigmata.

Modi Indicativi Præsens.

I. Conjug.

Φιλέω-ῶ——φιλέϊς-εῖς——φιλέϊ-εῖ
φιλέεϊον-εῖτον——φιλέετον-εῖτον
φιλέομεν-ῶμεν—φιλέεϊτε-εῖτε—φιλέουσι-ῶσι.

II. Conjug.

Τιμάω—ῶ——τιμάεις—ᾷς——τιμάει-ᾷ
τιμάεϊον-ᾶτον——τιμάεϊον-ᾶτον
τιμάομεν-ῶμεν-τιμάεϊτε-ᾶτε-τιμάουσι-ῶσι.

III. Conjug.

Χρυσόω-ῶ, χρυσόϊς-οῖς, χρυσόϊ-οῖ
χρυσόετον-ῶτον, χρυσόϊτον-ῶτον
χρυσόομεν-ῶμεν, χρυσόϊτε-ῶτε, χρυσόουσι-ῶσι

Imperfectum.

I.

Ἐφίλεον—ουν, ἐφίλεες—ους, ἐφίλεε—ει
ἐφιλέετον-εῖτον, ἐφιλεέτην—είτην
ἐφιλέομεν-ῶμεν, ἐφιλέετε-εῖτε, ἐφίλεον-ουν.

II.

II.

Ἐτίμαον-ίμων, ἐτίμαες-ίμας, ἐτίμαε-ίμα
ἐτιμάεσθον—ᾶσθην, ἐτιμαέτην—άτην
ἐτιμάομην-ώμην, ἐτιμάεσθε-ᾶστε, ἐτίμαον-ων.

III.

Ἐχεύσεον-ύσεων, ἐχεύσεες-ύσεις, ἐχεύσεε-ύσευ
ἐχευσέεσθον-ῆσθην, ἐχευσεέτην-ήτην
ἐχευσεόμην-ῆμην, ἐχευσέεσθε-ῆστε, ἐχεύσεον-ων

Perfectum.

I. Πεφίληκα. II. τετίμηκα.
III. κεχεύσακα; ut, τέτυφα.

Pluſquam Perfectum.

I. Ἐπεφιλήκειν. II. ἐτετιμήκειν.
III. ἐκεχευσάκειν; ut ἐτετύφθην.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφίλησα. II. ἐτίμησα.
III. ἐχεύσωσα; ut, ἔτυψα.

Futurum primum.

I. Φιλήσω. II. τιμήσω.
III. χευσώσω; ut, τύψω.

Modi

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

I.

Φίλεε——ει, φιλεέτω——είτω
φιλέεσθοι——εῖτον, φιλεέτων——είτων
φιλέεσθε——εῖτε, φιλεέτωσαν——είτωσαν.

II.

Τίμαε——α, τιμαέτω——άτω
τιμάεσθον——ᾶτον, τιμαέτων——άτων
τιμάεσθε——ᾶτε, τιμαέτωσαν——άτωσαν.

III.

Χρύσοε——υ, χρυσοέτω——ύτω
χρυσόεσθον——ῦτον, χρυσοέτων——ύτων
χρυσόεσθε——ῦτε, χρυσοέτωσαν——ύτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perf.

I. πεφίληκε. II. τετίμηκε.
III. κεχρύσωκε.

Aoriſtus primus.

I. Φίλησον. II. τίμησον.
III. χρύσωσον.

Modi

Optativus

Præſens.

I.

Φιλέοιμι—οίμι, φιλέοις—οις, φιλέοι—οῖ
φιλέοιτον—οῖτον, φιλεοίτιμι—οίτιμι
φιλέοιμεν—οίμεν, φιλέοιτε—οῖτε, φιλέοιεν—οῖεν.

II.

Τιμάοιμι—ῷμι, τιμάοις—ῷς, τιμάοι—ῷ
τιμάοιτον—ῷτον, τιμαοίτιμι—ῷτιμι
τιμάοιμεν—ῷμεν, τιμάοιτε—ῷτε, τιμάοιεν—ῷεν.

III.

Χρυσόοιμι—οῖμι, χρυσόοις—οῖς, χρυσόοι—οῖ
χρυσόοιτον—οῖτον, χρυσοοίτιμι—οίτιμι
χρυσόοιμεν—οῖμεν, χρυσόοιτε—οῖτε, δοιεν—οῖεν.

N. B. Attici & Æoles mutant *μι* in *ιμι* poſt contractionem, & ſic peculiare ſibi formant tempus: ut, φιλέοιμι—οῖμι, φιλοίμι—ης—η; τιμάοιμι—ῷμι, τιμῴμι—ης—η; χρυσόοιμι—οῖμι—οίμι—ης—η, &c.

Perfectum & Pluſq. Perf.

I. Πεφιλήκοιμι. II. τετιμήκοιμι.
III. κεχρυσώκοιμι.

Aoriſtus

Aoristus primus.

I. φιλήσαιμι. II. τιμήσαιμι.
III. χρυσώσαιμι.

Futurum primum.

I. φιλήσοιμι. II. τιμήσοιμι.
III. χρυσώσοιμι.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfect. Ἐάν

I.

φιλέω—ῶ, φιλέῃς—ῇς φιλέῃ—ῇ
φιλέητον—ῆτον, φιλέηται—ῆται
φιλέωμεν—ῶμεν, φιλέητε—ῆτε, φιλέωσι—ῶσι.

II.

Τιμάω—ῶ, τιμάῃς—ᾷς, τιμάῃ—ᾷ
τιμάητον—ᾶτον, τιμάηται—ᾶται
τιμάωμεν—ῶμεν, τιμάητε—ᾶτε, τιμάωσι—ῶσι.

III.

Χρυσόω—ῶ, χρυσόῃς—οῖς, χρυσόῃ—οῖ
χρυσόητον—ῶτον, χρυσόηται—ῶται
χρυσόωμεν—ῶμεν, ήητε—ῶτε, χρυσόωσι—ῶσι.

Aoristus

Perf. & Pluſq. Perf. ἰδν

I. πεφιλήκω. II. τετιμήκω.
III. κεχρυσώκω.

Aoriſtus primus. ἰδν

I. φιλήσω. II. τιμήσω.
III. χρυσώσω.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

I. φιλεῖν —— φιλεῖν.

II. τιμάειν —— τιμᾶν.

III. χρυσέειν —— χρυσοῦν.

Perfect. & Pluſq. Perf.

I. πεφιληκέναι. II. τετιμηκέναι.
III. κεχρυσωκέναι.

Aoriſtus primus.

I. φιλῆσαι. II. τιμῆσαι.
III. χρυσῶσαι.

Participii

Participii

Præsens & Imperfectum.

I.

Φιλέων——φιλῶν, φιλέουσα——φιλοῦσα,
φιλέον——φιλοῦν.

II.

Τιμάων——τιμῶν, τιμάουσα——τιμοῦσα,
τιμάον——τιμῶν.

III.

Χρυσόων——χρυσῶν, χρυσόουσα——χρυσοῦσα,
χρυσόον——χρυσοῦν.

Perfect. & Plusq. Perf.

I. πεφιληκώς. II. τετιμηκώς.
III. κεχρυσωκώς.

Aoristus primus.

I. φιλήσας. II. τιμήσας.
III. χρυσώσας.

Cognata Tempora in Voce Activa.

I. *Conjug.*

Præsens.

Φιλέω——ῶ, φίλεε——ει, φιλέοιμι——οῖμι,
φιλέω——ῶ, φιλέειν——εῖν, φιλέων——ῶν.

Imperfectum.

Ἐφίλεον——ουν.

Perfectum.

Πεφίληκα, ——πεφίληκε, ——πεφιλήκοιμι,
πεφιλήκω, ——πεφιληκέναι, ——
πεφιληκώς.

Plusquam Perfectum.

Ἐπεφιλήκειν.

Futurum primum.

Φιλήσω, ——φιλήσοιμι, ——φιλήσειν,
——φιλήσων.

Aoristus primus.

Ἐφίλησα, —— φίλησον, —— φιλήσαιμι,
——φιλήσω, ——φιλῆσαι, ——φιλήσας.

II. *Conjugatio.*

II. Conjug.

Præsens.

Τιμάω——ῶ, τίμαι——α, τιμάοιμι——ῷμι, τιμάω——ῶ, τιμάειν——ᾶν, τιμάων——ων.

Imperfectum.

Ἐτίμαον——ἐτίμων.

Perfectum.

Τετίμηκα, ——τετίμηκε——τετιμήκοιμι, ——τετιμήκω, ——τετιμηκέναι, ——τετιμηκώς.

Plusquam Perfectum.

Ἐτετιμήκειν.

Futurum primum.

Τιμήσω, ——τιμήσοιμι, ——τιμήσῳν, τιμήσων.

Aoristus primus.

Ἐτίμησα, ——τίμησον, ——τιμήσαιμι, ——τιμήσω, ——τιμῆσαι, ——τιμήσας.

III. Conjug.

Præsens.

Χρυσόω——ῶ, χρύσοε——ε, χρυσόοιμι——οῖμι, χρυσόω——ῶ, χρυσόειν——ᾶν, χρυσόων——ῶν.

Imperfectum.

Imperfectum.

Ἐχρύσιον —— —— ἐχρύσουν.

Perfectum.

Κεχρύσωκα —— κεχρύσωκε —— κεχρυσάωκοιμι —— κεχρυσωκὼς —— κεχρυσωκέναι —— κεχρυσωκώς.

Pluſquam Perfectum

Ἐκεχρυσώκειν.

Futurum primum.

Χρυσώσω —— χρυσώσοιμι —— χρυσώσειν —— χρυσώσων.

Aoriſtus primus.

Ἐχρύσωσα —— χρύσωσον —— χρυσώσαιμι —— χρυσώσω —— χρυσῶσαι —— χρυσώσας.

Vox Paſſiva.

Præſens.

I. Sing. Φιλέομαι—οῦμαι, έῃ—οῖ, έεϑ—οῖϑ. Dual. Φιλεόμεθον—ούμεθον, έεσθον—οῖσθον, έεσθον—οῖσθον. Plur. Φιλεόμεθα—ούμεθα, έεσθε—οῖσθε, έονϑ—οῦνϑ.

II. Τιμάομαι

II.

Sing. Τιμάομαι—ῶμαι, άῃ—ᾶ, άε϶—ᾶ϶. Dual. τιμαόμεθον —— ώμεθον, άεθον —ᾶθον, άεθον—ᾶθον. Plur. τιμαόμεθα—ώμεθα, άεθε—ᾶθε, άον϶—ῶν϶.

III.

Sing. Χρυσόομαι—οῦμαι, όῃ—οῖ, ός϶—οῦ϶. Dual. χρυσόμεθον —— ούμεθον, όεθον —οῦθον, όεθον —οῦθον. Plural. χρυσόμεθα—ούμεθα, όεθε—οῦθε, όον϶—οῦν϶.

Imperfectum.

I.

Sing. Ἐφιλεόμην—ούμην, έυ—οῦ, έετο—οῦτο. Dual. ἐφιλεόμεθον—ούμεθον, έεθον—οῖθον, εέσθην—είσθην. Plur. ἐφιλεόμεθα——ούμεθα, έεθε——οῖθε, έοντο——οῦντο.

II.

Sing. Ἐτιμαόμην—ώμην, άυ—ῶ, άετο—ᾶτο. Dual. ἐτιμαόμεθον—ώμεθον, άεθον—ᾶθον, αέσθην—άσθην. Plur. ἐτιμαόμεθα——ώμεθα, άεθε——ᾶθε, άοντο——ῶντο.

III.

Sing. Ἐχρυσόμην—ούμην, όυ—οῦ, όετο—οῦτο. Dual. χρυσόμεθον—ούμεθον, όεθον—οῦθον, όεσθην—όσθην. Plur. χρυσόμεθα—ούμεθα, όεθε—οῦθε, όοντο——οῦντο.

Perfectum.

Perfectum.

I.

Πεφίλημαι — πεφίλησαι — πεφίλη϶
πεφιλήμεθον — πεφίληθον — πεφίληθον
πεφιλήμεθα — πεφίληθε — πεφίλωϑ.

II.

Τετίμημαι — τετίμησαι — τετίμη϶
τετιμήμεθον — τετίμηθον — τετίμηθον
τετιμήμεθα — τετίμηθε — τετίμωϑ.

III.

Κεχρύσωμαι — κεχρύσωσαι — κεχρύσω϶
κεχρυσώμεθον — κεχρύσωθον — κεχρύσωθον
κεχρυσώμεθα — κεχρύσωθε — κεχρύσωϑ.

Pluſquam Perfectum.

I. Ἐπεφιλήμην. II. ἐτετιμήμην.
III. ἐκεχρυσώμην.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλήθην. II. ἐτιμήθην.
ἐχρυσώθην.

Futurum primus.

I. Φιληθήσομαι. II. τιμηθήσομαι.
III. χρυσωθήσομαι.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλήσομαι. II. τετιμήσομαι.
III. κεχρυσώσομαι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I.

Φιλέω——φιλῶ, φιλεέσθω——φιλέσθω
φιλέεσθον——ἔεσθον, φιλεέσθων——έσθων
φιλέεσθε——ἔεσθε, φιλεέσθωσαι——έσθωσαν.

II.

Τιμάω——τιμῶ, τιμαέσθω——τιμάσθω
τιμάεσθον——ᾶσθον, τιμαέσθων——άσθων
τιμάεσθε——ᾶσθε, τιμαέσθωσαι——άσθωσαν.

III.

Χρυσόω——χρυσῶ, χρυσοέσθω——χρυσόσθω
χρυσόεσθον——ῶσθον, χρυσοέσθων——όσθων
χρυσόεσθε——ῶσθε, χρυσοέσθωσαν——όσθωσαν.

Perfect. & Pluſq. Perf.

I. Πεφίλησο. II. τετίμησο.
III. κεχρύσωσο.

Aoriſtus primus.

I. Φιλήθηλι. II. τιμήθηλι.
III. χρυσώθηλι.

Optativi

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

I.

Sing. Φιλεοίμην—οίμην, έοιο—οῖο, έοιτο—οῖτο. Dual. φιλεοίμεθον—οίμεθον, έοιθον—οῖθον, εοίθην—οίθην. Plur. φιλεοίμεθα—οίμεθα, έοιθε—οῖθε, έοιντο—οῖντο.

II.

Sing. Τιμαοίμην—ώμην, άοιο—ῶο, άοιτο—ῶτο. Dual. τιμαοίμεθον—ώμεθον, άοιθον—ῶθον, αοίθην—ώθην Plural. τιμαοίμεθα—ώμεθα, άοιθε—ῶθε, άοιντο—ῶντο.

III.

Sing. Χρυσοοίμην—ρίμην, όοιο—οῖο, όοιτο—οῖτο. Dual. χρυσοοίμεθον—οίμεθον, όοιθον—οῖθον, ουίθην—οίθην. Plur. χρυσοοίμεθα—οίμεθα, όοιθε—οῖθε, όοιντο—οῖντο.

Perfect. & Pluſq. Perfect.

I.

Πεφιλήμην—πεφιλῆο—πεφιλῆτο
πεφιλήμεθον—πεφιλῆθον—πεφιλήθην
πεφιλήμεθα—πεφιλῆθε—πεφιλῆντο.

II.

Τελιμήμεν——τελιμῆο——τελιμῆτο
τελιμήμεθον——τελιμῆθον——τελιμήθων
τελιμήμεθα——τελιμῆθε——τελιμῆντο.

III.

Κεχρυσώμεν——κεχρυσῶο——κεχρυσῶτο
κεχρυσώμεθον——κεχρυσῶθον——ώθων
κεχρυσώμεθα——κεχρυσώθε——κεχρυσῶντο.

Aoriſtus primus.

I. Φιλησείμεν. II. τιμησείμεν
III. χρυσωσείμεν.

Futurum primum.

I. Φιλησησοίμεν. II. τιμησησοίμεν.
III. χρυσωσησοίμεν.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλησοίμεν. II. τετιμησοίμεν.
III. κεχρυσωσοίμεν.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfect. Ἐὰν

I.

Sing. Φιλέωμαι——ῶμαι, ῇ——ῇ, ῇ——ῇ
Dual.

Dual. φιλεώμεθον—ώμεθον, έησθον—ῦσθον, έησθον—ῆσθον. Plur. φιλεώμεθα—ώμεθα, έησθε—ῆσθε, έωνται—ῶνται.

II.

Sing. Τιμάωμαι—ῶμαι, άῃ—ᾷ, άηται—ᾶται. Dual. τιμαώμεθον—τιμώμεθον, τιμάησθον—ᾶσθον, τιμάησθον—ᾶσθον, Plur. τιμαώμεθα—ώμεθα, άησθε—ᾶσθε, άωνται—ῶνται.

III.

Sing. Χρυσόωμαι—ῶμαι, όῃ—οῖ, όηται—ῶται
Dual. χρυσοώμεθον—ώμεθον, όησθον—ῶσθον, όησθον—ῶσθον. Plur. χρυσοώμεθα—ώμεθα, όησθε—ῶσθε, όωνται—ῶνται.

Perf. & Pluſq. Perf. ἐὰν

I.

Περιλῶμαι—περιλῇ—περιλῆται
περιλώμεθον—περιλῆσθον—περιλῆσθον
περιλώμεθα—περιλῆσθε—περιλῶνται.

II.

Τελιμῶμαι—τελιμῇ—τελιμῆται
τελιμώμεθον—τελιμῆσθον—τελιμῆσθον
τελιμώμεθα—τελιμῆσθε—τελιμῶνται.

III.

Κεχρυσῶμαι—κεχρυσῇ—κεχρυσῆται
κεχρυσώμεθον

κεχρυσώμεθον—κεχρυσῶσθον——ῶσθον
κεχρυσώμεθα-κεχρυσῶσθε—κεχρυσῶν ϑ.

Aoriſtus primus. ἐὰν

I. Φιληθῶ. II. τιμηθῶ.
III. χρυσωθῶ.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

I. Φιλέεσθαι——φιλεῖσθαι.
II. Τιμέεσθαι——τιμᾶσθαι.
III. Χρυσόεσθαι——χρυσοῦσθαι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. Πεφιλῆσθαι. II. τετιμῆσθαι.
III. κεχρυσῶσθαι.

Aoriſtus primus.

I. Φιληθῆναι. II. τιμηθῆναι.
III. χρυσωθῆναι.

Futurum primum.

I. Φιληθήσεσθαι. II. τιμηθήσεσθαι.
III. χρυσωθήσεσθαι.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλήσεσθαι. II. τετιμήσεσθαι.
III. κεχρυσώσεσθαι.

Participii

Participii

Præſens & Imperfectum

I. Φιλεόμενος—όμενος
II. Τιμαόμενος—όμενος
III. Χρυσόμενος—όμενος
} -μένη, μενον.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. Πεφιλημένος. II. τετιμημένος.
III. κεχρυσωμένος.

Aoriſtus primus.

I. Φιληθεὶς. II. τιμηθεὶς.
III. χρυσωθεὶς.

Futurum primum.

I. Φιληθησόμενος. II. τιμηθησόμενος.
III. χρυσοθησόμενος.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλησόμενος. II. τετιμησόμενος.
III. κεχρυσωσόμενος.

Cognata Tempora in Voce Paſſiva.

I.

Præſens. Φιλέομαι——ῦμαι, φιλέι——ῖ, φιλεοίμην—οίμην, φιλέωμαι—ῶμαι, φιλέεσθαι—ῆσθαι, φιλεόμενος—όμενος.

Imperfectum. Ἐφιλεόμην——ούμην.

Perfectum. Πεφίλημαι——πεφίλησο——πεφιλήμην——πεφιλῶμαι——πεφιλῆσθαι——πεφιλημένος.

Pluſquam Perfectum. ἐπεφιλήμην.

Aoriſtus primus. ἐφιλήθην——φιλήθητι——φιληθείην——φιληθῶ——φιληθῶμαι——φιληθείς.

Futurum primum. Φιληθήσομαι——φιληθησοίμην——φιληθήσεσθαι——φιληθησόμενος.

Paullò pòſt Futurum. πεφιλήσομαι——πεφιλησοίμην——πεφιλήσεσθαι——πεφιλησόμενος.

II.

Præſens. Τιμάομαι——ῶμαι, τιμάᾳς——ᾷ, τιμαοίμην——ῴμην, τιμάωμαι——ῶμαι, τιμᾶσθαι——τιμᾶσθαι, τιμαόμενος——τιμώμενος.

Imperfectum. ἐτιμαόμην——ἐτιμώμην.

Perfectum. Τέτιμημαι——τέτιμησο——τετιμήμην——τετιμῶμαι——τετιμῆσθαι——τετιμημένος.

Pluſquam Perfectum. Ἐτετιμήμην.

Aoriſtus primus. Ἐτιμήθην——τιμήθητι——τιμηθείην——τιμηθῶ——τιμηθῶμαι——τιμηθείς.

Futurum

Futurum primum. τιμηθήσομαι——τιμηθησοίμην——τιμηθήσεσθαι——τιμηθησόμενος.

Paullò pòst Futurum. τελεμήσομαι——τελεμησοίμην——τελεμήσεσθαι——τελεμησόμενος.

III.

Præsens. Χρυσόομαι——οῦμαι, χρυσόω——ῶ, χρυσοοίμην——οίμην, χρυσόωμαι——ῶμαι, χρυσόεσθαι——οῦσθαι, χρυσούμενος——ούμενος.

Imperfectum. Ἐχρυσούμην——ἐχρυσούμην.

Perfectum. κεχρύσωμαι——κέχρυσωσο——κεχρυσούμην——κεχρυσῶμαι——κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος.

Plusquam Perfectum. Ἐκεχρυσούμην.

Aoristus primus. Ἐχρυσώθην——χρυσώθητι——χρυσωθείην——χρυσωθῶ——χρυσωθῆναι——χρυσωθεὶς.

Futurum primum. Χρυσωθήσομαι——χρυσωθησοίμην——χρυσωθήσεσθαι——χρυσωθησόμενος.

Paullò pòst Futurum. Κεχρύσωσομαι——κεχρυσωσοίμην——κεχρυσώσεσθαι——κεχρυσωσόμενος.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens & Imperfectum ut in *Paſſiva Voce.*

Perfecto & Pluſq. Perfecto caret.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλησάμην
II. Ἐτιμησάμην
III. Ἐχρυσωσάμην
— ω —σο: ut ἐτυψάμην.

Futurum primum.

I. Φιλήσομαι. II. τιμήσομαι.
III. χρυσώσομαι.

Modi Imperativi

Aoriſtus primus.

I. Φίλησαι. II. τίμησαι.
III. χρύσωσαι.

Modi Optativi

Aoriſtus primus.

I. Φιλησαίμην. II. τιμησαίμην.
III. χρυσωσαίμην.

Futurum

Futurum primum.

I. Φιλησοίμιν. II. τιμησοίμιν.
III. χρυσωσοίμιν.

Modi Subjunctivi

Aoriſtus primus. ἐὰν

I. Φιλήσωμαι. II. τιμήσωμαι.
III. χρυσώσωμαι.

Modi Infinitivi

Aoriſtus primus.

I. Φιλήσαθαι. II. τιμήσαθαι.
III. χρυσώσαθαι.

Futurum primum.

I. Φιλήσεθαι. II. τιμήσεθαι.
III. χρυσώσεθαι.

Participii

Aoriſtus primus.

I. Φιλησάμνος. II. τιμησάμνος.
III. χρυσωσάμνος.

Futurum primum.

I. Φιλησόμνος. II. τιμησόμνος.
III. χρυσωσόμνος.

Cognata

Cognata Tempora in Voce Media.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλησάμην — φίλησαι — φιλησαίμην — φιλήσωμαι — φιλήσασθαι — φιλησάμενος.

II. Ἐτιμησάμην — τίμησαι — τιμησαίμην — τιμήσωμαι — τιμήσασθαι — τιμησάμενος.

III. Ἐχρυσωσάμην — χρύσωσαι — χρυσωσαίμην — χρυσώσωμαι — χρυσώσασθαι — χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

I. Φιλήσομαι — φιλησοίμην — φιλήσεσθαι — φιλησόμενος.

II. τιμήσωμαι — τιμησοίμην — τιμήσεσθαι — τιμησόμενος.

III. Χρυσώσομαι — χρυσωσοίμην — χρυσώσεσθαι — χρυσωσόμενος.

Atque hæc omnia ſequuntur legem Barytonorum.

De Verbis in μι.

Quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι, quæ profluunt è Verbis ſextæ Conjugationis in

ἐω: ἀω: ὀω: ὐω: } ut, à { τίθημι pono. ἵστημι ſtatuo. δίδωμι do. ζεύγνυμι jungo.

Fiunt Verba in μι tribus modis:

1. Mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
2. Vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis: ut, τίθημι, δίδωμι.
3. Præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt:

Propria, cùm vel repetitur prima conſonans thematis cum ι: ut, δίδωμι; vel tenuis pro aſpirata: ut, τίθημι.

Impropria, cùm ι tantùm præfigitur: idque fit cùm verbum incipiat à σ: ut, ἵστημι; vel à vocali: ut, ἵημι.

In quarta Conjugatione nulla eſt reduplicatio, ſed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam

Quædam ſunt ſine reduplicatione: ut, φημὶ dico, σβῆμι extinguo, ἅλωμι capio, &c.

Deſtituuntur Verba in μι Futuro ſecundo, Præterito Medio, & Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus. Reliqua tempora à Barytonis petenda.

Verba quartæ Conjugationis, ſi diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi triſſyllaba ſunt, non ultra Imperfectum flectuntur.

Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigmata Verborum in μι.

Vox Activa.

Modi Indicativi Præſens.

I. Τίθημι — τίθης — τίθησι
τίθετον — τίθετον
τίθεμεν — τίθετε — τιθέασι *Ionicè* τιθέᾶσι.

II. Ἵστημι — ἵστης — ἵστησι
ἵστατον — ἵστατον
ἵσταμεν — ἵστατε — ἱστᾶσι.

III. Δίδωμι — δίδως — δίδασι
δίδοτον — δίδοτον
δίδομεν — δίδοτε — διδόᾶσι.

IV. Ζεύγνυμι

IV. Ζεύγνυμι——ζεύγνις——ζεύγνυσι
ζεύγνυτον——ζεύγνυτον
ζεύγνυμεν——ζεύγνυτε——ζεύγνῦσι.

Imperfectum.

I. Ἐτίθην——ἐτίθης——ἐτίθη
ἐτίθετον——ἐτιθέτην
ἐτίθεμεν——ἐτίθετε——ἐτίθεσαν.

II. Ἵσην——ἵσης——ἵση
ἵστον——ἱστάτην
ἵσαμεν——ἵστε——ἵστασαν.

III. Ἐδίδων——ἐδίδως——ἐδίδω
ἐδίτον——ἐδιδότην
ἐδίδομεν——ἐδίδοτε——ἐδίδοσαν.

IV. Ἐζεύγνυν——ἐζεύγνις——ἐζεύγνυ
ἐζεύγνυτον——ἐζευγνύτην
ἐζεύγνυμεν——ἐζεύγνυτε——ἐζεύγνυσαν.

In numero singulari, & tertiâ plurali usitatior est forma contracta: ut, à τιθέω——τιθῶ, ἱστάω——ἱστῶ, διδόω——διδῶ.

Ἐτίθην—ἐτίθεις—ἐτίθει	ἐτίθεν.
Ἵστων——ἵστας——ἵστα	ἵστων.
Ἐδίδην—ἐδίδους—ἐδίδου	ἐδίδεν.

Perfectum.

1. Τέθεικα pro τέθηκα, Boeoticè.

2. Ἑστακα pro ἕστηκα, à Fut. στήσω, ad differentiam τῦ ἕστηκα Præt. Med. ab ἑστήκω.

3. Δέδωκα,

3. Δέδωκα.

Pluſquam Perfectum.

1. ἐτεθείκειν. 2. ἑστάκειν. 3. ἐδεδώκειν.

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα. 2. ἔστησα. 3. ἔδωκα.

Aoriſtus ſecundus.

I. Ἔθλω——ἔθης——ἔθη
ἔθετον——ἐθέτην
ἔθεμεν——ἔθετε——ἔθεσαν.

II. Ἔστω——ἔστης——ἔστη
ἔστητον——ἐστήτην
ἔστημεν——ἔστητε——ἔστησαν.

III. Ἔδων——ἔδως——ἔδω
ἔδοτον——ἐδότην
ἔδομεν——ἔδοτε——ἔδοσαν.

Futurum Primum.

1. θήσω. 2. στήσω. 3. δώσω.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I. Τίθει——τιθέτω
τίθετον——τιθέτων
τίθετε——τιθέτωσαν.

II. Ἴστη

II. Ἴσαθι ——— ἰσάτω
ἴσαλον ——— ἰσάτων
ἴσατε ——— ἰσάτωσαν.

III. Δίδοθι ——— διδότω
δίδοτον ——— διδότων.
δίδοτε ——— διδότωσαν.

IV. Ζεύγνυθι ——— ζευγνύτω
ζεύγνυτον ——— ζευγνύτων
ζεύγνυτε ——— ζευγνύτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τέθεικε. 2. ἕσακε. 3. δέδωκε.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον. 2. σῆσον. 3. δῶκον.

Aoriſtus ſecundus.

I. Θὲς ——— θέτω
θέτον ——— θέτων
θέτε ——— θέτωσαν.

II. Στῆθι ——— στήτω
στῆτον ——— στήτων
στῆτε ——— στήτωσαν.

III. Δὸς ——— δότω
δότον ——— δότων
δότε ——— δότωσαν.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

I. Τιθείλω ——— τιθείης ——— τιθείη
τιθείητον ——— τιθειήτην
τιθείημεν — τιθείητε — τιθείησ & τιθεῖεν.

II. Ἰσαίλω

II. ἵσαίλω——ἵσαίης——ἵσαίη
ἵσαίητον——ἵσαιήτω
ἵσαίημεν——ἵσαίητε——ἵσαίησ & ἵσαιεν.

III. διδοίλω——διδοίης——διδοίη
διδοίητον——διδοιήτω
διδοίημεν——διδοίητε——διδοίησ & ——οῖεν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθείκοιμι. 2. ἑσάκοιμι. 3. δεδώκοιμι.

Aoriſtus primus.

1. δήκαιμι. 2. σήσαιμι. 3. δώκαιμι.

Aoriſtus ſecundus.

I. δείλω——δείης——δείη, &c.

II. σάλω——σάης——σάη, &c.

III. δόλω——δόης——δόη, &c.
Atticè δῶλω——δῳης——δῴη, &c.

Futurum primum.

1. δήσοιμι. 2. σώσοιμι. 3. δώσοιμι.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

I. τιθῶ——τιθῇς——τιθῇ
τιθῆτον——τιθῆτον
τιθῶμεν——τιθῆτε——τιθῶσι.

II. ἱσῶ

II. ἱςᾶν — ἱςᾶς — ἱςᾶ
ἱςᾶτον — ἱςᾶτον
ἱςᾶμεν — ἱςᾶτε — ἱςᾶσι.

III. διδῶ — διδῶς — διδῷ
διδῶτον — διδῶτον
διδῶμεν — διδῶτε — διδῶσι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

1. τεθείκω. 2. ἑσάκω. 3. δεδώκω.

Aoriſtus primus. ἐὰν

1. δήκω. 2. σήσω. 3. δόκω — ῃς — ῃ, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

I. δῶ — δῇς — δῇ, &c.

II. σῶ — σῇς — σῇ, &c.

III. δῶ — δῷς — δῷ, &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

1. τιθέναι. 2. ἱςάναι. 3. διδόναι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεικέναι. 2. ἑσακέναι. 3. δεδωκέναι.

Aoriſtus primus.

1. δῆκαι. 2. σῆσαι. 3. δῶναι.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι. 2. σλῶναι. 3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσω. 2. σήσω. 3. δώσειν.

Participii

Præſens & Imperfectum.

1. τιθεὶς——τιθεῖσα——τιθὲν, &c.
2. ἱστὰς——ἱστᾶσα——ἱστὰν, &c.
3. διδοὺς——διδοῦσα——διδὸν, &c.
4. ζευγνὺς——ζευγνῦσα——ζευγνῦν, &c.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθηκώς. 2. *ἑστακώς. 3. δεδωκώς.
* *Ionicè* ἑστεὼς: & craſi Atticâ ἑστὼς——ῶσα——ὼς, ὼτος——ώσης——ῶτος, &c.

Aoriſtus primus.

1. θήκας inuſitat. 2. σήσας. 3. δώκας inuſitatum.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεὶς——θεῖσα——θὲν, &c.
2. στὰς——στᾶσα——στὰν, &c.
3. δοὺς——δοῦσα——δὸν, &c.

Cognata

Cognata Tempora in Voce Activa.

Præsens.

I. Τίθημι——τίθεῖς——τιθείλω——τιθῶ τιθέναι——τιθείς.

II. Ἵστημι——ἵστασθι——ἱσαίλω——ἱστῶ——ἱστάναι——ἱστάς.

III. δίδωμι——δίδοθι——διδοίλω——διδῶ——διδόναι——διδούς.

IV. ζεύγνυμι—ζεύγνυθι——ζεύγνῦσαι ζεύγνύς.

Imperfectum.

1. ἐτίθλω. 2. ἵστλω. 3. ἐδίδων. 4. ἐζεύγνυν.

Perfectum.

I. τέθεικα——τέθεικε——τεθείκοιμι——τεθείκω——τεθεικέναι——τεθεικώς.

II. ἕστακα—ἕστακε—ἑστάκοιμι——ἑστάκω——ἑστακέναι——ἑστακώς.

III. δέδωκα——δέδωκε——δεδώκοιμι δεδώκω——δεδωκέναι——δεδωκώς.

Pluſq. Perfectum.

1. ἐτεθείκειν. 2. ἑστάκειν. 3. ἐδεδώκειν.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα — θῆκαν — θήκαιμι — θήκω — θῆκαι — θήκας ; Sed extra Indicativum, inuſitata.

2. ἔστησα — στῆσαι — στήσαιμι — στήσω — στήσαι — στήσας.

3. ἔδωκα — δῶκαν — δώκαιμι — δώκω — δῶκαι — δώκας ; inuſitat.

Aoriſtus ſecundus.

1. ἔθλω-θὲς-θείλω-θῶ-θεῖναι-θείς.

2. ἔστω-στῆθι-σταίω-στῶ-στῦναι-στάς.

3. ἔδων-δὸς-δοίμι-δῶ-δῦναι-δύς.

Futurum primum.

1. θήσω—θήσοιμι—θήσην—θήσων.

2. στήσω—στήσοιμι—στήσην—στήσων.

3. δώσω—δώσοιμι—δώσην—δώσων.

Vox

Vox Passiva.

Modi Indicativi

Præsens.

I. Τίθεμαι——*τίθεσαι——τίθεῖ
τιθέμεθον—τίθεσθον—τίθεσθον
τιθέμεθα——τίθεσθε——τίθενται.

II. Ἵσαμαι——*ἵσασαι——ἵσαται
ἱσάμεθον——ἵσασθον——ἵσασθον
ἱσάμεθα——ἵσασθε——ἵσανται.

* Pro τίθεσαι & ἵσασαι Attici non rarò utuntur τίθῃ & ἵσῃ ad formam Barytonorum: ut, τύπτομαι——ῃ——ει.

III. Δίδομαι——δίδοσαι——δίδοται
διδόμεθον——δίδοσθον——δίδοσθον
διδόμεθα——δίδοσθε——δίδονται.

I. Ζεύγνυμαι——ζεύγνυσαι——ζεύγνυται
ζευγνύμεθον——ζεύγνυσθον——ζεύγνυσθον
ζευγνύμεθα——ζεύγνυσθε——ζεύγνυνται.

Imperfectum.

I. Ἐτιθέμην——ἐτίθεσο——ἐτίθετο
ἐτιθέμεθον——ἐτίθεσθον——ἐτιθέσθην
ἐτιθέμεθα——ἐτίθεσθε——ἐτίθεντο.

II. Ἱσάμην

II. Ἱσάμην——ἵσασο——ἵσατο
ἱσάμεθον——ἵσασθον——ἱσάσθην
ἱσάμεθα——ἵσασθε——ἵσαντο.

III. Ἐδιδόμην——ἐδίδοσο——ἐδίδοτο
ἐδιδόμεθον——ἐδίδοσθον——ἐδιδόσθην
ἐδιδόμεθα——ἐδίδοσθε——ἐδίδοντο.

IV. Ἐζωγνύμην——ἐζώγνυσο——ἐζώγνυτο
ἐζωγνύμεθον——ἐζώγνυσθον——ἐζωγνύσθην
ἐζωγνύμεθα——ἐζώγνυσθε——ἐζώγνυντο.

Perfectum.

I. τέθειμαι——τέθεισαι——τέθειται
τεθείμεθον——τέθεισθον——τέθεισθον
τεθείμεθα——τέθεισθε——τέθειν).

II. ἕσταμαι——ἕστασαι——ἕστα)
ἑστάμεθον——ἕστασθον——ἑστάσθην
ἑστάμεθα——ἕστασθε——ἑστᾶντο.

III. δέδομαι——δέδοσαι——δέδο)
δεδόμεθον——δέδοσθοι——δεδόσθην
δεδόμεθα——δέδοσθε——δέδονται.

Pluſquam Perfectum.

1. ἐτεθείμην. 2. ἑστάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην. 2. ἑστάθην. 3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι. 2. σταθήσομαι. 3. δοθήσομαι.

Paullò

Paullò pòst Futurum.

1. τεθείσομαι. 2. ἑσάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

I. * Τίθεσο ——— τιθέσθω
τίθεσθον ——— τιθέσθων
τίθεσθε ——— τιθέσθωσαν.

II. * Ἵσασο ——— ἱσάσθω
ἵσασθον ——— ἱσάσθων
ἵσασθε ——— ἱσάσθωσαν.

III. * δίδοσο ——— διδόσθω
δίδοσθον ——— διδόσθων
δίδοσθε ——— διδόσθωσαν.

* *Iones* hîc tollunt σ: deinde *Attici* contrahunt: ut, τίθεσο —— τίθεο —— τίθου: ἵσασο —— ἵσαο —— ἵσω: δίδοσο —— δίδοο —— δίδου.

Perfectum & Plusq. Perfectum.

1. τέθεισο —— εἴσθω. 2. ἕσασο —— άσθω.
3. δέδοσο —— όσθω.

Aoristus primus.

1. τέθηλι —— ήτω. 2. σάθηλι —— ήτω.
3. δόθηλι —— τω.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

I. Τιθείμην——τιθεῖο——τιθεῖτο
τιθείμεθον——τιθεῖσθον——τιθείσθων
τιθείμεθα——τιθεῖσθε——τιθεῖντο.

II. Ἱσταίμην——ἱσταῖο——ἱσταῖτο
ἱσταίμεθον——ἱσταῖσθον——ἱσταίσθων
ἱσταίμεθα——ἱσταῖσθε——ἱσταῖντο.

I. Διδοίμην——διδοῖο——διδοῖτο
διδοίμεθον——διδοῖσθον——διδοίσθων
διδοίμεθα——διδοῖσθε——διδοῖντο.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθείμην. 2. ἑσταίμην. 3. δεδοίμην——οῖο——οῖτο, &c.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην. 2. σταθείην. 3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην. 2. σταθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθησοίμην. 2. ἑσασοίμην.
3. δεδοισοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

I. Τιθῶμαι——τιθῇ——τιθῇ.
τιθώμεθον——τιθῆσθον——τιθῆσθον
τιθώμεθα——τιθῆσθε——τιθῶν.

II. Ἱστῶμαι——ἱστᾷ——ἱστᾷ.
ἱστώμεθον——ἱστᾶσθον——ἱστᾶσθον
ἱστώμεθα——ἱστᾶσθε——ἱστῶν.

III. Διδῶμαι——διδῷ——διδῷ.
διδώμεθον——διδῶσθον——διδῶσθον
διδώμεθα——διδῶσθε——διδῶν.

Perfectum & Plusq. Perfectum. ἐὰν

1. τεθῶμαι——τεθῇ——τεθῇ, &c.
2. ἑστῶμαι——ἑστᾷ——ἑστᾷ, &c.
3. δεδῶμαι——δεδῷ——δεδῷ, &c.

Aoristus secundus. ἐὰν

1. τύθῶ——τύθῇς——τύθῇ.
2. σταῶ——σταθῇς——σταθῇ.
3. δοθῶ——δοθῇς——δοθῇ.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum

1. τίθεσθαι. 2. ἵστασθαι.

3. δίδοσθαι. 4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεῖσθαι. 2. ἑστᾶσθαι. 3. δεδόσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθεῖναι. 2. σταθεῖναι. 3. δοθεῖναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι. 2 σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθείσεσθαι. 2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Participii

Præſens & Imperfectum.

1. τιθέμενος
2. ἱστάμενος
3. διδόμενος
4. ζεύγνύμενος

—μένη—μένον, &c.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθειμένος
2. ἑσταμένος
3. δεδομένος

—μένη—μένον, &c.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

1. τεθεὶς
2. σαθεὶς } ——εῖσα——ἐν.
3. δοθεὶς

Futurum primum.

1. τεθησόμεθα. 2. σαθησόμεθα.
3. δοθησόμεθα.

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθήσομεθα. 2. ἑσασόμεθα.
3. δεδοσόμεθα.

Cognata tempora in Voce Paſſiva.

Præſens.

I. Τίθεμαι——τίθεσο——τιθέμεθον——τιθῶμαι——τίθεσθαι——τιθέμεθα.

II. ἵσαμαι——ἵσασο——ἱσάμεθον——ἱσῶμαι——ἵσασθαι——ἱσάμεθα.

III. δίδομαι——δίδοσο——διδόμεθον——διδῶμαι——δίδοσθαι——διδόμεθα.

IV. ζεύγνυμαι——ζεύγνυσο——ζευγνύμεθα.

Imperfectum.

1. ἐτιθέμεθον. 2. ἱσάμεθον.

 3. ἐδιδόμεθα.

3. ἐσταλόμην. 4. ἐζευγνύμην.

Perfectum.

I. τέθαμαι — τέθασο — τεθείμην — τεθῶμαι — τεθεῖσθαι — τεθαμένος.

II. ἕσταμαι — ἕστασο — ἑστάμην — ἑστῶμαι — ἑστᾶσθαι — ἑσταμένος.

III. δέδομαι — δέδοσο — δεδόμην — δεδῶμαι — δεδόσθαι — δεδομένος.

Plusquam Perfectum

1. ἐτεθείμην. 2. ἑστάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoristus primus.

I. ἐτέθην — τέθητι — τεθείην — τεθῶ — τεθῆναι — τεθείς.

II. ἐστάθην — στάθητι — σταθείην — σταθῶ — σταθῆναι — σταθείς.

III. ἐδόθην — δόθητι — δοθείην — δοθῶ — δοθῆναι — δοθείς.

Futurum primum.

I. τεθήσομαι — τεθησοίμην — τεθήσεσθαι — τεθησόμενος.

II. σταθήσομαι — σταθησοίμην — σταθήσεσθαι — σταθησόμενος.

III. δοθήσομαι

III. δοθήσομαι——δοθησοίμην——δοθήσεσθαι——δοθησόμενος.

Paullò pòſt Futurum.

I. τεθείσομαι——τεθεισοίμην——τεθείσεσθαι——τεθεισόμενος.

II. ἑστάσομαι——ἑστασοίμην——ἑστάσεσθαι——ἑστασόμενος.

III. δεδόσομαι——δεδοσοίμην——δεδόσεσθαι——δεδοσόμενος.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens eſt idem cum Præſenti Paſſivo.
Imperfectum eſt idem cum Imperfecto Paſſivo.
Perfectum & Pluſquamperfect. deſunt.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην——ἠκω——ἠκαμην, inuſitat.

2. ἐσπόμην——ἥσω——ἥσαμην.

3. ἐδωκάμην——ὤκω——ὤκαμην, inuſitat.

Aoriſtus ſecundus.

1. ἐθέμην——* ἔθεσο——ἔθεμην. D. ἐθέμθον ἐθέσθον——ἐθέσθην. P. ἐθέμθα——ἔθεσθε——ἔθεντο. * *Commun. Ioniсé. Atticé.* ἔθεσο——ἔθευ——ἔθου.

2. S. ἑσ⁄άμην [inusitat.] —— ἔσασο — ἔσαλο.
D. ἑσ⁄άμεθον —— ἔσασθον —— ἑσ⁄άσθων.
P. ἑσ⁄άμεθα —— ἔσασθε —— ἔσανλο.

3. S. ἑδ⁄όμην —— * ἔδ⁄οσο —— ἔδ⁄ο.
D. ἑδ⁄όμεθον —— ἔδ⁄οσθον —— ἑδ⁄όσθων.
P. ἑδ⁄όμεθα —— ἔδ⁄οσθε —— ἔδ⁄ονο.

* *Commun.* *Ionicé.* *Atticé.*
ἔδ⁄οσο —— ἔδ⁄ου —— ἔδ⁄ου.

Futurum primum.

1. ϑήσομαι. 2. ϛήσομαι. 3. δώσομαι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Perfectum & Pluſquamperfectum deſiderantur.

Aoriſtus primus parùm uſitatus.

1. ϑῆκα —
2. ϛῆσαι — } —— άσθω.
3. δῶκα —

Aoriſtus ſecundus.

I. * ϑέσο —— ϑέσθω. D. ϑέσθον — ϑέσθων.
P. ϑέσθε —— ϑέσθωσαν.

* *Communiter.* *Ionicé.* *Atticé.*
ϑέσο —— ϑέο —— ϑοῦ.

II. ϛάσο

II. σάσο—σάσθω. D. σάσθον—σάσθων. P. σάσθε——σάσθωσαν.

III. * δόσο——δόσθω. D. δόσθον—δόσθων. P. δόσθε——δόσθωσαν.

* *Communiter. Ionicè. Atticè.* δόσο——δόο——δός.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Aoristus primus.

1. δησαίμην. 2. σησαίμην. 3. δωσαίμην.

Aoristus secundus.

I. * θείμην—θεῖο—θεῖτο. D. θείμεθον——θεῖσθον——θείσθην. P. θείμεθα——θεῖσθε——θεῖντο.

II. σαίμην—σαῖο—σαῖτο. D. σαίμεθον——σαῖσθον—σαίσθην. P. σαίμεθα——σαῖσθε——σαῖντο.

III. δοίμην——δοῖο—δοῖτο. D. δοίμεθον——δοῖσθον——δοίσθην. P. δοίμεθα——δοῖσθε——δοῖντο.

* Dicimus quoque θοίμην—οῖο, &c.

Futurum primum.

1. θησοίμην. 2 σησοίμην. 3. δωσοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Aoristus primus. ἐὰν

1. θήκωμαι. 2. σήσωμαι. 3. δώκωμαι.

Aoristus secundus. ἐὰν

I. θῶμαι——ῇ——ῇ. D. θώμεθον——ἦθον——ἦθον. P. θώμεθα——ἦτε——ὦν.

II. σῶμαι——ᾷ——ᾷ. D. σώμεθον——ᾶτον——ᾶτον. P. σώμεθα——ᾶτε——ὦν.

III. δῶμαι——ῷ——ῷ. D. δώμεθον——ῶτον——ῶτον. P. δώμεθα——ῶτε——ὦν.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Aoristus primus.

1. θῆκαι. 2. σῆσαι. 3. δῶναι.

Aoristus secundus.

1. θεῖναι. 2. σεῖναι. 3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι. 2. σήσεσθαι. 3. δώσεσθαι.

Participii

Participii

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμην. 2. ϛησάμην.
3. δωκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέμην — }
2. ϛάμην — } — μήν — μενον, &c.
3. δόμην — }

Futurum primum.

1. θησόμην. 2. ϛησόμην.
3. δωσόμην.

Cognata Tempora in Voce Media.

Præſens.

I. Τίθεμαι — τίθεσο — τιθείμην — τιθέαμαι — τίθεσαι — τιθέμην.

II. ἵσαμαι — ἵσασο — ἱσαίμην — ἱσῶμαι — ἵσασαι — ἱσάμην.

III. δίδομαι — δίδοσο — διδοίμην — διδῶμαι — δίδοσαι — διδόμην.

Imperfectum.

1. ἐτιθέμην. 2. ἱσάμην. 3. ἐδιδόμην.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

I. ἐθηκάμην, inuſitat.

II. ἐσησάμην —— σῆσαι —— σησαίμην —— σήσωμαι —— σήσασθαι —— σησάμενος.

III. ἐδωκάμην, inuſitat.

Aoriſtus ſecundus.

I. ἐθέμην —— θέσο —— θείμην —— θῶμαι —— θεσθαι —— θέμενος.

II. ἐσόμην —— σάσο —— σαίμην —— σῶμαι —— σάσθαι —— σάμενος.

III. ἐδόμην —— δόσο —— δοίμην —— δῶμαι —— δόσθαι —— δόμενος.

Futurum primum.

I. θήσομαι —— θησοίμην —— θήσεσθαι —— θησόμενος.

II. σήσομαι —— σησοίμην —— σήσεσθαι —— σησόμενος.

III. δώσομαι —— δωσοίμην —— δώσεσθαι —— δωσόμενος.

¶ Anomala

¶ Anomala in μι.

Εἰμὶ [τὸ ἐπάρχω] *Sum*, Verbum Substantivum.

Εἰμὶ——ἔσομαι——ἰὼν.

Modi Indicativi

Præſens

Sing. Εἰμὶ—εἶς vel εἶ—ἐστὶ. Dual. ἐσὸν—ἐστὸν. Plur. ἐσμὲν—ἐστὲ—εἰσὶ.

Sic πάρειμι—πάρεϊ—πάρεστι—πάρεσμεν—πάρεστε—πάρεισι, retracto accentu.

——Imperfectum

Sing. ἰὼν—ἦς—ἦ & ἰὼν. Dual. ἦτον—ἤτὶν. Plur. ἦμεν—ἦτε—ἦσαν.

Sic παρὶν—ἦς—ἦ, &c.

Imperfectum Medium rarius eſt.

Sing. ἤμὶν—ἦσο—ἦτο. Dual. ἤμεθον—ἦσθον—ἤσθὶν. Plur. ἤμεθα—ἦσθε—ἠῶτο. Sic παρήμην.

Futurum Medium.

Ἔσομαι——ἔσῃ——ἔσει) Sync. ἔσαι
ἐσόμεθον——ἔσεσθον——ἔσεσθον
ἐσόμεθα——ἔσεσθε——ἔσονται).

Modi

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. * ἴωθι vel ἔωθι——ἔσω. D. ἔσον ——ἔσων. P. ἔστε——ἔσωϛ.

* Invenitur etiam εἰ pro ἴωθι : unde πάρει ades, à Baryt. ἔω, quod habet in Imperativo ἔε, & Crasi εἶ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. Εἶην——εἶης——εἴη
Dual. εἶητον——εἰήτην
Plur. εἶημεν——εἶητε——εἶησαν ;
Et Sync. εἶμεν——εἶτε——εἶεν.

Futurum.

Sing. ἐσοίμην——ἔσοιο——ἔσοιτο, &c. ut, τυ↓οίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. ὦ——ῇς——ῇ. D. ἦτον——ἦτον. P. ὦμεν ——ἦτε——ὦσι.

Sic παρῶ——ῇς——ῇ, &c.

Futurum.

Futurum. ἴσωμαι——μ——μ), &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.——ἔναι.
Futurum.——ἔσεσθ.

Participii

Præſens & Imperfectum. ὤν—οῦσα—όν.
Futurum. ἰσόμενος—ἰσομένη—ἰσόμενον.

Reliqua tempora mutuatur à γίνομαι: ut, γέγονα fui; ἐγεγόνειν, γεγονέναι, γεγονώς. Item Aoriſtus ſecundus ἐγενόμην fui & eram, *Joan.* 1. 12.

¶ Εἶμι [τὸ πορεύομαι] *Eo, vado, proficiſcor*: item *ibo.*

Modi Indicativi Præſens.

Sing. Εἶμι—εἶς vel εἶ—εἶσι
Dual. ἴτον——ἴτον
Plur. ἴμεν—ἴτε—ἴσι, *Ioniceè* ἴασι.

Imperfectum.

Sing. ἤϊν——ἤϊς——ἤϊ.
Dual. ἴτον——ἴτην.
Plur. ἴμεν——ἴτε——ἴσαν.

Perfectum

Perfectum inusitatum. ——— εἶκα : unde

Plusquamperfectum.

εἴκειν : & *Atticè* ἤκειν.

Aoristus primus inusitatus.

εἶσα ——— εἶσας ——— εἶσε, &c.

Perfectum Medium.

εἶα ——— εἶας ——— εἶε, &c. à quo ἧα, & per dialysin ἧϊα ——— ἧϊας ——— ἧϊε.

Plusquamperfectum Medium.

Sing. ἤειν ——— ἤεις ——— ἤει.
Dual. ἤεστον ——— ἠείτην.
Plur. ἤειμεν ——— ἤειτε ——— ἤεσαν.
Syncop. ἦμεν ——— ἦτε ——— ἦσαν.

Aoristus secundus.

S. ἷον — ἷες — ἷε. D. ἷεον — ἰέτην. P. ἷεμεν — ἷετε — ἷον. à Poëtico ἷω, abjecto ς : ut, ἕλιπον à λείπω.

Dicitur etiam εἶον — εἶες — εἶε, ab εἶω : *Atticè* ἦον — ἦες — ἦε.

Futurum.

ἥσω — ἥσεις — ἥσει, ab ἵω : & Medium εἴσομαι.

Imperativi

Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. ἴθι vel * ἔι — ἴτω. D. ἴτον — ἴτων. P. ἴτε — ἴτωσαν.

* ἔι ab ἔω: unde ἴε per Synæreſin, & craſi εἰ: hinc ἔξει, *exi*: ἄπειμι *abi*: εἶμι *progredere*: μέτειμι *tranſi*, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἰ——ἴτω, &c.

Optativi

Aoriſtus ſecundus. ἴοιμι—ἴοις—ἴοι, &c.

Subjunctivi

Aoriſtus ſecundus. ἴω — ἴῃς — ἴῃ, &c. unde ἀπίωμεν, *abeamus*.

Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

ἴναι, & † εἶναι per Metathesin, ab ἰέναι ab ἵημι: unde ἀπιέναι *abire*: μετιέναι *perſequi*: προσιέναι *adire*.

† Hinc ἀπεῖναι *abire*, παρεῖναι *accedere*.

Participii

Participii

Aoristus secundus.

ἰὼν —— ἰοῦσα —— ἰὸν, &c. Indè ἀπιὼν *abiens* : ἀνιὼν *assiendens*, &c.

¶ ἴημι *vado*

A B ἴω, per Reduplicationem impropriam.

Præsens.

Ἴημι —— ἵης —— ἵησι
ἴεμεν —— ἴετον —— ἴετον
ἵεμαι —— ἵεσαι —— ἵεται.

Imperfectum. ἵην —— ἵεις —— ἵει, &c.

In *Optativo*. ἱείην —— ιης —— ιη : & in *Infinitivo*, ἱέναι : in *Participio*, ἱείς —— ἱεῖσα —— ἱέν.

Aor. 2. ἷν : hinc παρῆν adveni.

Vox Media.

Præsens. Ἵεμαι —— ἵεσαι —— ἵεται, &c.

Imperfectum. ἱέμην —— ἵεσο —— ἵετο, &c.

Imperativus. ἵεσο —— ἱέσθω, &c.

Infinitivus.

Infinitivus. ἶεναι.

Participium. ἱέμεν-ος—μένη—εμενον.

¶ ἵημι [τὸ πέμπω] *Mitto*

A B ἕω, per Reduplicationem impropriam: ac ubique ferè conjugatur ut τίθημι pono.

Vox Activa.

Modi Indicativi Præsens.

Sing. Ἵημι—ἵης—ἵησι.
Dual. ἵεμεν—ἵετον.
Plur. ἵεμεν—ἵετε—ἱᾶσι. *Ionicè* ἱεῖσι. *Atticè* ἱᾶσι: Item contractè ἱῶσι ab ἱάω—ἱῶ.

Imperfectum.

Sing. ἵην—ἵεις—ἵει.
Dual. ἵεμεν—ἵετην.
Plural. ἵεμεν—ἵετε—ἵεσαν.

Sed usitatius est Imperfectum ab ἱάω: ἵην—ἵεις—ἵει, &c.

Perfectum.

Εἷκα *Bœoticè* ad differentiam Aoristi primi ἧκα misi. Sic compositum ἀφεῖκα, *Atticè* ἀφέωκα dimisi; mutando subjunctivam in ω.

Plusquamper-

Pluſquamperfectum. εἶχειν——εἶχεις, &c.
Aoriſtus primus. ἦκα——ἦκας——ἦκε, &c. pro ἦσα.
Aoriſtus ſecundus. S. ἰῶ——ἦς——ἦ.
D. ἔτον——ἔτλω. P. ἔμὲν——ἔτε——ἔσαν.
Futurum primum. ἥσω——ἥσεις——ἥσῃ, &c. ut, τύψω.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

Sing. Ἴσθι——ἱέτω.
Dual. ἵεσον——ἱέτων.
Plur. ἵεσε——ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus. ἕς——ἕτω : ut, θές. unde Compoſita ἄφες dimitte, πρόες præmitte, κάθες demitte, ἄνες remitte.

Modi Optativi

Præſens. ἱείην——ἱείης——ἱείη, &c.
Aoriſtus ſecundus. εἴην——εἴης——εἴη, &c.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperf. ἐὰν ἰῶ——ἰῇς——ἰῇ, &c.
Aoriſtus 2. ἐὰν ὦ——ᾖς——ᾖ, &c. Et per Ionicam dialyſin ἔω——ἔῃς——ἔῃ : & Pleonaſm. poët. εἴω——εἴῃς——εἴῃ : unde ἀφείω dimiſero.

Modi

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum. ἱέναι.
Aoriſtus ſecundus. εἶναι.

Participii

Præſens & Imperf. ἰεὶς—ἰεῖσα—ἰὲν, &c.
Aoriſtus ſecundus. εἰς—εἶσα—ἔν, &c.

Vox Paſſiva.

Modi Indicativi

Præſens. ἵεμαι —— ἵεσαι —— ἵεϑ. D. ἱέμεθον —— ἵεσθον —— ἵεσθον. P. ἱέμεθα —— ἵεσθε —— ἵενϑ.

Imperfectum. ἱέμην —— ἵεσο —— ἵετο, &c.

Perfectum. εἷμαι—εἶσαι—εἷϑ. D. ἑίμεθον—εἶσθον—εἶσθον. P. εἵμεθα—εἶσθε—εἷνται. *Atticè* ἷαϑ: hinc ab ἀφίημι—ἀφέωνϑ pro ἀφεῖνται, dimiſſi ſunt, *Marc.* 2. 5.

Pluſquamperf. εἵμην—εἶσο—εἷτο, &c.

Aoriſtus primus. ἕθην—ἕθης—ἕθη, &c. & ἐήθην: unde ἀφέθην & ἀφείθην.

Futurum 1. ἐθήσομαι—ήσῃ—ήσεϑ, &c.

Modi

Modi Imperativi

Perfect. & Pluſq. perfect. S. ἴσο—ἴσθω.
D. ἴσθον—ἴσθων. P. ἴστε—ἴσθωϱ.

Modi Optativi

Εἴμην—ἴσο—ἴτο, &c.

Modi Subjunctivi. ἐὰν

Ωμαι—ῇ—ῆται, &c.

Infinitivus.—ἴσθαι.

Participium. εἰμόϑ—μένη—μένον.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.
Perfecto & Pluſquamperfecto caret.
Aoriſtus primus. ἡκάμην—ἥκω—ἥκαλο, &c. Sed extra Indicativum non uſurpatur.

Aoriſtus ſecundus. ἁμην—ἔσο—ἔτο.
D. ἄμεθον—ἔσθον—ἔσθην. P. ἄμεθα—ἔσθε—ἕντο.

Futurum primum. ἥσομαι, &c.

Modi

Modi Imperativi

Aoriſtus ſecundus. ἔσο——ἔο & ἑ——ἔδω, &c. Hinc κάθε demitte, πρόσε admitte, πρόε præmitte; pro κάθεσο πέσεσο, πρόεσο. Quæ contractio uſurpatur etiam in ſecunda perſona Imperfecti.

Modi Optativi

Εἵμην——εἷο——εἷτο, &c. Et οἵμην οἷο——οἷτο, &c. unde πεσοίμην & πεσοίνην.

Modi Subjunctivi. ἐὰν

Ὦμαι——ᾖ——ᾖται, &c.

Infinitivi.——ἔσθαι.

Participii. ἕμενος——ἑμένη——ἕμενον.

¶ ἵημι [τὸ ἐπιθυμῶ] *cupio, deſidero.*

FOrmatur irregulariter ab ἔω, ſicut ἵημι mitto, à quo ſolâ ſignificatione diſcernitur: ſed in Activo non eſt in uſu. In Paſſivo autem uſitatum tantummodo eſt in Præſenti & Imperfecto, & inflectitur ſicut τίθεμαι.

Præſens.

Præsens. ἵεμαι—ἵεσαι—ἵεται, &c.
Imperfectum. ἵεμην—ἵεσο—ἵετο, &c.

Modi Imperativi

Ἵεσο—ἱέσθω, &c.

Optativi. ——ἱείμην.

Subjunctivi. —— ἱῶμαι.

Infinitivi. —— ἵεσθαι.

Participii. —— ἱέμενος—μένη—μενον.

¶ ἧμαι *Sedeo*

Formatur ab ἕω—ἧμι reduplicatione Ionicâ per ε: Medium seu Passivum ἕημαι, & per crasin ἧμαι.

Modi Indicativi Præsens.

Sing. ἧμαι—ἧσαι—ἧται. D. ἥμεθον—ἧσθον—ἧσθον. P. ἥμεθα—ἧσθε—ἧνται, Ionicè ἕαται, Poët. ἧαται.

Imperfectum.

Sing. ἥμην—ἧσο—* ἧτο. D. ἥμεθον—ἧσθον—ἧσθην. P. ἥμεθα—ἧσθε—ἧντο, Ion. ἕατο, Poët. ἧατο vel ἧντο.

* Poëtæ pro ἧτο usurpant ἧσο: hinc καθῆσο sedebat.

Imperativus.

Imperativus. ἧσο——ἥσθω, &c.
Infinitivus. ——— ἧσθαι.
Participium. ——ἥμενος—μένη—μενον.

Eodem modo conjugatur Compositum

¶ Κάθημαι.

Κάθημαι—† κάθου vel κάθησαι—κάθηται, &c. † Act. 3. 23.
Ἐκαθήμην——ἐκάθησο——ἐκάθητο, & καθῆτο, &c.

Imperativus. † κάθησο——καθήσθω, &c.

† *Ionicè* κάθευ, *Syncopatè* κάθου, *Crasi* κάθω, *Act.* 2. 34.

Infinitivus. ——— καθῆσθαι.

Participium ——καθήμενος.

¶ κεῖμαι *Jaceo*

A' κέω fit κείω——κίνημι reduplicatione in medio positâ. Medium κίεμαι, & per crasin κειμαι.

Modi Indicativi Præsens.

S. κεῖμαι—κεῖσαι—κεῖται. D. κείμεθον—κεῖσθον—κεῖσθον. P. κείμεθα—κεῖσθε—κεῖνται, *Ionicè* κέαται, *Poëticè* κεῖαται.

h Imperfectum.

Imperfectum. ἐκείμην—ἔκεισο—ἔκειτο, &c.
Futurum. κείσομαι—κείσῃ—κείσεται, &c.

Imperativi Præſ. & Imp. κεῖσο—κείσθω, &c.

Infinitivi. ——— κεῖσθαι.

Participii. κείμενος—μένη——μενον, &c.

¶ ἴσημι *Scio.*

Formatur ab ἰσάω ſine reduplicatione.

Modi Indicativi Præſens.

S. Ἴσημι——ἴσης—ἴσησι. D. ἴσαμεν—ἴσατον. P. ἴσαμεν—ἴστε—ἴσασι; & per *Syncopen* ἴσμεν——ἴστε——ἴσᾶσι *Doricé*.

Imperfectum.

Sing. ἴσην——ἴσης——ἴσην. D. ἴσατον——ἰσάτην. P. ἴσαμεν——ἴστε——ἴσασαν, *Sync.* ἴσαν.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. Ἴσθι—ἰσάτω. D. ἴστον—ἰσάτων. P. ἴστε—ἰσάντων (σαν).

Sync. ἴσθι——ἴσω. ἴστον——ἴστων. ἴστε——ἴστωσαν, vel ἴστων.

Participii.

Particip.

Ἴσαι——ἴσασα——ἴσαν.

Medium.

Præsens. Ἴσαμαι——ἴσασαι——ἴσαται: & πλεονασμῷ τῦ τ, ἴσταμαι; indè Compositum

Ἐπίσταμαι——ἐπίστασαι vel ἐπίστῃ——ἐπίσταται, &c.

Imperfectum.

Ἰσάμην——ἴσασο——ἴσατο: composit.
ἐπιστάμην——ἐπίστασο——ἐπίστατο.

Ionicè——ἐπίστεο.
Crasi——ἐπίστω.
Atticè ἠπιστάμην——ἴστασο——ἴστατο, &c.

Futurum primum. ἐπιστήσομαι.

Imperativi. ἐπίστω pro ἐπίστασο.

Infinitivi. ἐπίστασθαι.

Participii Præsens. ἐπιστάμενος *sciens, peritus.* Item absolutè, *Vir prudens.*

¶ Φημὶ *Dico*

Formatur à φάω, sine reduplicatione.

Modi Indicativi Præsens.

S. Φημὶ — φὴς — φησί.
D. φατὸν — φατὸν.
P. φαμὲν — φατὲ — φασί.
Doricè φατὶ & φαντί.

Imperfectum.

S. Ἔφην — ἔφης — ἔφη.
D. ἔφατον — ἐφάτην.
P. ἔφαμεν — ἔφατε — ἔφασαν, & ἔφαν.
Sine augmento φὴν — φῆς — φῆ, &c.
Per Aphæresin ἦν — ἦς — ἦ, &c.

Aoristus primus. ἔφησα, ex Futuro φήσω.

Aoristus secundus.

S. Ἔφην — ἔφης — ἔφη.
D. ἔφητον — ἐφήτην.
P. ἔφημεν — ἔφητε — ἔφησαν.

Futurum primum. φήσω — φήσεις — φήσει, &c.

Imperativi. φάθι — φάτω, inusitat.

Modi Optativi Præsens.

S. φαίην — φαίης — φαίη.
D. φαίητον — φαιήτην.
P. φαίημεν — φαίητε — φαίησαν,
Per Sync. φαῖμεν — φαῖτε — φαῖεν.

Aor. 1. φήσαιμι — φήσαις — φήσαι.
Æolicè

Æoliècè & Atticè φήσξα — φήσξας — φήσξε. Pl. φήσξαν.

Futurum primum. φησοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Aoristus secundus. ἐὰν

φῶ——φῇς——φῇ, &c.

Modi Infinitivi

Φάναι, per α acutum: nam φᾶναι per ᾶ circumflexum, & Atticè φλῆναι, est Aoristus primus à φαίνω appareo.

Participii

Præsens. φὰς——φάντ-ος.
Aor. 1. φήσας——φήσαντ-ος.
Futur. 1. φήσων——φήσοντ-ος.

Verbum Medium.

Præsens. φαμαὶ——φασαὶ——φαῖαὶ, &c.

Aoristus secundus. ἐφάμην——ἔφασο——ἔφᾶτο, &c. ϗ ἀναυξήτας——φάτο.

Infinitivus. ——φάσθαι.
Participium. φάμεν-ος——μένη——φάμενον.

Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος. ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τῶν θείων Νόμων Παραγγέλματα.

Τὸ πρῶτον.

Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Τὸ δεύτερον.

Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὑ-

δασιν

δασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· ὁ προσκυνήσας
αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς. Ἐγὼ
γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλω-
τὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα,
ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί
με· καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, τοῖς
ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προσ-
τάγματά μου.

Τὸ τρίτον.

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος
τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Τὸ τέταρτον.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγι-
άζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις
πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδό-
μῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. Οὐ
ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός
σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ
παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ προσήλυτόν
σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυ-
τος, ὁ παρεπιδημῶν ἐν σοί· ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐ-
ποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ
τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν
ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Τὸ πέμπτον.

Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου,
ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ μακροχρόνιος ᾖς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι.

Τὸ ἕκτον.

Τὸ

Τὸ ἕκτον.

Οὐ μοιχεύσεις.

Τὸ ἕβδομον.

Οὐ κλέψεις.

Τὸ ὄγδοον.

Οὐ φονεύσεις καὶ τὸν πλησίον σου μαρτυρήσεις ψευδῆ.

Τὸ ἔνατον.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὔτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, οὔτε τὴν ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστι.

Ἡ Γεσθυχὴ ἡ Κυριακή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Pars

PARS PRIMA
HUJUS
ENCHIRIDII
CONTINET
Sexcentas Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Tantùm NOMINA, tum *Substantiva*, tum *Adjectiva*, & Particulæ Indeclinabiles, nulla autem Verba, præter Verbum Substantivum εἰμὶ, occurrunt.

A Ἐσχά-

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ά.

Δεκὰς ά.

Ἀρχὴ Σοφίας φόβος Κυρίου.
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.
Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σοφὸν πολίτου.
Ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀληθεία καὶ αἰδέσιον.
Αἱ ὁδοὶ ἀσεβῶν σκολιαί.
Ἄπας ἐχῖνος τραχύς.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος καὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ.
Ἀνὴρ ὅτι μεσέγγυος τῆς γυναικός.
Ἄρχων θεῶν διάκονος ἐστι.
Ἀργὸς μὴ ἴσθι· ἀνιαρὸν γὰρ ἀργία.

Δεκ. β'.

Ἀρετὴ, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτία.
Ἀγαθοὶ δύο ὑπὲρ ἕνα.
Ἀγαθὴ ἡ παραίφασις ὅτιν ἑταίρα.
Ἄγγελοί εἰσι λειτουργικὰ Πνεύματα.
Αἰδὼς καὶ ἀπάλεια φανερὰ παρὰ τοῖς Κυρίοις.

Ἀέθλων ἀδελφῶν ἀέθλιον ἀδελφὸν ὅτι.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωλα πλέσιος.
Ἀργοῖς αἰὲν ἑορταί.
Ἀθλιώτερος ὁ νομιζόμενος ἐνδοξότερος.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.

Αἱ

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA I.

INitium ſapientiæ timor Domini. *Dec.* 1.
Dignus eſt operarius mercede ſuâ. Luc.10.7.
Melior eſt ſapientia quàm arma belli. Ecc.9.17.
Immortalis res eſt veritas & ſempiterna. Epictetus
Viæ impiorum caliginoſæ ſunt. Pro.4.19.
Quilibet echinus aſper eſt. Ariſtoph.
Homo eſt tanquam fœnum & flos agri. Pſ.103.17.
Vir eſt caput mulieris. Eph.5.23
Magiſtratus Dei miniſter eſt. (via. Ro.13.17.
Nè ſis ignavus; moleſta enim res eſt igna- Pittacus.

NOx, amor & vinum magnorum damnorum cauſſæ ſunt. *Dec.*2.
Meliores duo quàm unus. Eccl.4.9.
Bona eſt admonitio ſocii. Homer.
Angeli ſunt adminiſtratorii Spiritus. Heb.1.14.
Infernus & perditio manifeſta coram Domino. Prov. 15. 11.
Certaminis magni præmium magnum eſt.
Semper agricola in novum annum dives eſt Adag.
Pigris ſemper feriæ ſunt. Theocr.
Ærumnoſior qui putatur illuſtrior. Philo.
Cauſſa contentionis altercatio eſt. Adag.

Δεκ. γ'. Αἱ μέλαβολαὶ νοσώδεις.
Αἱ τιμωρίαι Θεῦ μέγιστον εὐεργεσίας μέρος εἰσί.
Ἀεὶ τὸ ἔλαττον κέρδος.
Αἰσάλων αἰγυπιῶ πολέμιός ἐστι.
Αἰγωλιὸς συγγενὴς ἐν ἀπείρᾳ κορώναις.
Αἷμα λόος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ὠνία.
Αἰπεῖς πύργοι ἄσεος εἰσι κόσμος.
Ἀκάθαρτος ψυχὴ πρὸ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος.
Ἄκεσαί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ἀκοὴ ὄψεως κυφότερον.

Δεκ. δ'. Ἀκόλαστος γλῶσσα αἰσχίστη νόσος.
Ἄκρον καὶ τέλος καὶ ὅρος εὐδαιμονίας ὁ Θεός.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ἢ κενόν.

Ἀλκὴ ἀνεμώλιος ἄφρων.
Ἄλλη δόξα ἠλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Ἀνάγκη ἀχὶ δυσμαχητέον.
Ἀναγκαιότερος πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος.
Ἀνάπαυσις ἐν παιδὶ γλυκεῖα ἐργῳ.

Δεκ. ε. Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγι τορευθῶ ὁμός.
Ἀνδρὸς γέροντος αἰγνάθοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσφαὶς τὸ κρανίον.
Ἄνδρες δίκαιοι ἔσωθεν ζωὸν φανοί σε.
Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πήματα.
Ἀνδρῶν ὀπφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

Ἄνεμος

Mutationes ſunt perniciosæ. *Dec.* 3.
Caſtigationes Dei maxima beneficentiæ pars ſunt. Chryſoſt.
Semper extremum cauda eſt. Adag.
Æſalo vulturi inimicus eſt. Ariſt.
Ulula odioſa in cœtu corvorum Adag.
Sanguine virtus paranda. Æſchin.
Altæ turres urbis ſunt ornatus.
Impurus coram Deo omnis arrogans eſt. Prov. 16. 6.
Medicabiles ſunt mentes bonorum. Hom.
Auditus viſu eſt languidior. Heliod.

IMpudica lingua morbus fœdiſſimus eſt. *Dec.* 4.
Summum & finis & terminus felicitatis Deus eſt. Soph.
Alabaſtrum niſi album fuerit non eſt bonum.
Robur irritum amens eſt. Opplan.
Alia eſt gloria Solis, alia gloria Lunæ, & alia gloria Stellarum. 1 Corin. 15. 4.
Alia vita, alia diæta. Adag.
Ambo ſunt fures, & qui recepit & qui furatus eſt. Phocyl.
Neceſſitati non repugnandum eſt. Soph.
Amicus magis neceſſarius quàm ignis & aqua. Plut.
Requies in quovis opere dulcis eſt. Pind.

VIr ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt. *Dec.* 5.
Viri ſenis maxilla baculus. Adag.
Viri ſenis cranium velut aſtaphis. Lucian.
Viri juſti ſint tibi convivæ. Sir. 9 21.
Virorum heroüm filii noxæ. Demoſth.
Virorum illuſtrium omnis terra ſepulcrum. Thucyd.

Ἄνεμος ἀκάθεκτός ἐστι καὶ ἀκώλυτος.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.
Ἄνθρωπος πομφόλυξ, αὔτμὴ, ἀφρὸς καὶ ἄχνη.
Ἄνθρωπος μίμημα Θεοῦ.

Δεκ. ε'.21 ΑΝθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Ἄξις καὶ πόλοι τοῦ κόσμου ἀκίνητοί εἰσι.
Ἀπάντων πλησμονή.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι.
Ἅπας τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος.
Ἁπλᾶ γάρ ἐστι τὰ ἀληθείας ἔπη.
Ἀπειλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κενῶν ἔθλοι.

Ἀπὸ σχοινίου [μιλίης] σημεῖον ἐορτῆς.
Ἀποία φάλτυ βήξ.

Δεκ. ζ'.21 ΑΠορον χρῆμα δυσυχῶν ὄμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, καὶ ἄφελον.

Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἐναλίου.
Ἄρκτος ἐείκοσι φύλαξ ὁ λύκος.
Ἀρνησίς ἐστι Θεοῦ φιλοσοφία.
Ἄρτος καὶ ζύθος τοῦ βίου χιλὸς εἰσιν.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώψ.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.
Ἀρχὴ ἀμαρτίας ἀφροσύνη.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύων ἐστί.

Δεκ. ή.' ΑΡχὴ φιλίας ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.
Ἄσμωνος ἀνὴρ καὶ ἀτάρμυκτος ἄνους ἐστι.

Ἀσφαλὴς

Ventus comprehendi & cohiberi nequit. Theoph.
Homo homini Diabolus. Adag.
Homo eſt bulla, halitus, ſpuma & gluma.

Homo eſt imago Dei. Plut.

OMnes homines ſunt ab humo. *Dec.6.*
Dignum patellâ operculum. Adag.
Axis & poli mundi immobiles ſunt. Ariſt.
Omnium rerum eſt ſatietas. Ariſtoph.
Qui ſemel furatur ſemper fur vocatur.
Omnis Tyrannus inimicus eſt libertatis, & legibus contrarius. Demoſt.
Simplicia ſunt veritatis dicta. Soph.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
A Lunâ eſt ſignum feſtorum. Syr.43.8
Hæſitantia cantoris tuſſis. Ariſtoph.

DIfficilis res infelicium Domus. *Dec.7.*
Grave paupertas malum & intolerabile. Alcæus.
Numerus dierum hominis anni centum. Syr.18.8.

Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
Abnegatio Dei falſum juramentum eſt. Naz.
Panis & cerviſia vitæ pabulum ſunt.
Pane indignus eſt aſſentator.
Initium dimidium totius. Heſiod.
Initium peccati eſt ſuperbia. Syr. 0.14.
Magiſtratus civitatis caput eſt.

INitium amicitiæ laus, inimicitiæ vituperatio eſt. *Dec* 8. Iſocr.
Gaudens vir & intrepidus luctûs expers eſt.

Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς᾽ ἀμείνων, ἢ θεσπὺς πρεσβυτηλάτης.
Αὐτῷ γὰρ μέλλοντο τὸ πλέον ὅζει χολῆ.
Ἄφθονοι Μισῶν θύραι.
Ἀχαιρεσία μεγάλη ἡγεμὼν ὅπου πάντα ἀκρεά.
Βαπτισμὸς ὄζει λύπρου παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου.
Βάσκανος γὰρ δυσμενὴς ὁ πρὸς γείτονων ὀφθαλμός.
Βδέλυγμα ἁμαρτωλῶν θεοσέβεια.
Βδελυχὴν λήθη χαιέτων.

Δεκ. θ'. Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, ὕπνος λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
Βιβλία φάρμακα τῆς ψυχῆς.
Βίᾳ πονηρῷ θάνατος ἐυκλεέστερος.
Βλαβερὰ αἱ ὁδοὶ τοῦ κακοῦ ζωοσίαι.

Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου.
Βραδεῖον ἀρετῆς ὄζειν ἐυπαιδευσία.

Βραχεῖα τέρψις ὄζειν ἡδονῆς κακῆς.
Βροτὸς ὁ πᾶς ἀξιάθυμος αἰών.
Γεωργία οἷον εἰρήνης φίλτρον.
Γνῶμαι δ᾽ ἀμείνους εἰσὶ πρὸς γεραιτέρων.

Δεκ. ί. Γήρας λεόντων χρεῖασον ἀκμαίων νεβρῶν.
Γλεῦκος γὰρ ἀκαιρὸς κρέας ὐκ εἰσὶ σῖτος φέρτις.
Γλιχεσὶ τύχης βήματα.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.
Γλῶσσα κακὴ ἀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.
Γόνυ κνήμης ἔρυμνον.
Γοργοὶ πόδες λησῶν.

Γυνὴ

Providus miles melior eſt audaculo. Eurip.

Ipſius & mellis copia bilis eſt. Adag.
Invidiâ carentes ſunt Muſarum fores. Adag.
Ingratitudo magna Dux ad omnia turpia. Xenoph.

Baptiſmus eſt lavacrum regenerationis & renovationis Spiritûs Sancti. Tit. 3. 5.
Invidus & inimicus vicinorum oculus. Plato.

Execrabilis peccatori pietas. Sir. 1. 22.
Execranda oblivio gratiarum.

QUale telum fixum in femore carnis, talis eſt ſermo in ventre ſtulti. *Dec.* 9.
Biblia ſunt pharmaca animæ. Chryſ.
Vitâ malâ mors glorioſior. Eurip.
Pernicioſæ ſunt converſationes cum Malis. Baſil.
Fovea profunda os improbi. Baſil.
Præmium virtutis eſt recta inſtitutio liberorum.
Brevis eſt delectatio voluptatis malæ. Adag.
Mortalium omne ævum inſtabile. Eurip.
Agricultura velut pacis philtrum. Plut.
Sententiæ meliores ſunt ſeniorum.

SEnectus leonum melior vegetis hinnulis. *Dec.* 10.
Muſcum & cicadæ caro non ſunt cibus optimus.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus. Vegetius.
Dulce inexperto bellum.
Lingua mala acutior cuſpide gladii. Ariſt.
Genu ſurâ propius eſt.
Veloces ſunt pedes latronum. Eurip.

Γωνὴ γωναικὶ ξύμμαχος.
Γωνὴ χρηστὴ πηδάλιον ἐς οἰκίας.
Δρὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φράσσω.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ϛ'.

Δεκὰς ά. Δ Εινότερον ὄφεν ἄλλο μιχθηρὸν κακόν.
Δύτεραι φρονίδες σοφώτεραι.
Δικαιοσύνη νόμιμα τέλος ὄχθιν.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.
Δὶς κρέμοιο θάνοις.
Δολερὸν κέαρ, ἄλινον ἦτορ.
Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαγόνι.
Δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ὄφις.

Δύσκολα τὰ καλά.
Δύσμορος ἴδοι μᾶλλον ἢ κακήμορος.

Δεκ. β'. Ἔγγυος θυγάτηρ ζημία.
Ἔγκαλα μαχοῦ ὡς ἀγλεῖον συμπεσούμενον.
Ἔθος ἄλλη φύσις.
Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
Εἴαρος ἄγγοι εἰσι χελιδόνες, ἀνθος ὀπώρης.
Εἴδωλον σὺν ἔργων λόγος.
Εἰρήνης ὁ πόλεμος δύτανις.
Εἷς ὄφις σὺλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.

Ἕκας ἑκὼν αὐτὸς αὑτῷ μάλιστα φίλος.

Δεκ. γ'. Ἐκκλησία ὄφις σύλος καὶ ἐξέρεισμα τῆς ἀληθείας.

Ἐκ

Mulier mulieri auxiliaria eſt. Men.
Mulier bona gubernaculum Domûs eſt.
Mala in fundo parſimonia. Heſiod.

CENTURIA II.

Overcâ nullum gravius malum. *Dec.* 1. Adag.
Poſteriores cogitationes ſapientiores. Eurip.
Juſtitia Legis finis eſt. Plut.
Bis aut ter quod pulcrum. Plato.
Crambe bis poſita mors. Suid.
Doloſum cor, miſerum cor. Oppian.
Gloria & infamia in locutione. Syr. 5. 15.
Duorum hominum teſtimonium verum eſt. Joan. 8. 17.
Difficilia quæ pulcra. Solon.
Infelix ſis potiùs quàm maleficus. Men.

SPonſionis eſt filia mulcta. *Dec.* 2.
Inteſtina ſtulti ſicut vas conf actum. Syr. 21. 18.

Conſuetudo eſt altera natura. Ariſt.
Si Deus pro nobis, quis contra nos? Ro. 8. 31.
Veris nuncii ſunt hirundines, flos fructuum. Naz.
Imago rerum ſermo eſt. Suid.
Bellum eſt pacis gubernator. Nicet.
Unus eſt ſervus domûs Dominus. Men.
Unus eſt Dominus, una Fides, unum Baptiſma. Eph. 4. 5.
Quilibet ipſe ſibi maximè amicus. Ariſt.

ECcleſia eſt columna & ſtabilimentum Veritatis. *Dec.* 3. 1 Tim. 3. 15.

Ex

Ἐκ πόνων ὑγεία, καὶ ἐξ ἱδρώτων σωτηρία.
Ἐκ τῆς καρδίας μέριμναι εἰσὶν ἄπαντες.
Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ.
Ἔλεος Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.
Ἐλεύθεραι ἀγγελοι ἀρότρων.
Ἕλλωες πάντες ἄσχολοί εἰσι πρὸς πᾶσαν σοφίαν.
Ἐλπὶς κινδύνου παραμύθιον.
Ἐμοὶ πρόβλημα χλαῖνα· δεῖπνον, γάλα καὶ τυρός.
Ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

Δεκ. δ'. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑποπτανῶν.
Ἐν ἅρμασιν ἵππος, ἐν ἀρότῳ βοῦς.
Ἐν γεέννα ἔσαι σκότος, κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Ἐν ἐλεφαντίνῳ κολεῷ μολυβδίνη μάχαιρα.
Ἔνεσι καὶ μύρμηκι χόλος.
Ἐν ἀσαυρῇς σοφίας μεταβολὴ ἐπιτήμης.
Ἐν ἐυαρχίᾳ ἴδοι ἡμέρος καὶ ἥπιος.
Ἐν κιβωτῷ τῆς διαθήκης ἧς στάμνος χρυσῆ, καὶ ἡ ῥάβδος βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ ψῆφος.
Ἐν νάρθῃ καὶ ἀρίστῃ καὶ φλεβὶ θερμόν ὅτι.

Δεκ. ε'. Ἐν πλέθρῳ πλέθρα κάλλιστα.
Ἐν πολεμοῖς καὶ λύμναις ἄθυμα.
Ἐν ταρσάρῳ φειδοῖ ἔσαι τάρβος ταρφές.
Ἐν χθεὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς.
Ἐν χωνίᾳ ὅτι ἀχλὺς, λιγυὺς καὶ ἀσθόλη.
Ἐυσπλαγχνία μάταια ὅτι.
Ἐξήγησις μωρῷ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον.

Ἐορτὴ

Ex laboribus ſanitas, & ex ſudoribus ſalus. Baſil.

Ex luto homines ſunt omnes.
Miſericordia viri tanquam ſignum eſt apud illum. Sir.17.16.
Miſericordia Domini ſuper omnem carnem Sir. 18. 12.
Liberæ ſunt capræ ab aratro. Zenod.
Græci omnes occupati ſunt ad omnem ſapientiam. Herod.
Spes periculi ſolatium eſt. Thucyd.
Mihi indumentum læna; cœna, lac & caſeus. Plut.
Mihi herì, hodie tibi. Si.38.23

ILluſio & contumelia ſuperborum eſt. Dec.4.
Sub curru equus, ſub aratro bos. Pind.
In Gehennâ erunt tenebræ, fletus & ſtridor dentium. Mat.8.12
In eburnea vagina plumbeus gladius. Diog.L.
Ineſt formicæ bilis. Plut.
In theſauris ſapientiæ ſunt parabolæ ſcientiæ. Sir.1. 22.
In convivio eſto quietus & mitis. Heb.9.4.
In arca Teſtamenti erant urna aurea, & virga quæ germinaverat, & tabulæ Teſtamenti.
In albo lapide alba linea. Adag.
In nervo & arteria & venæ vis caloris ingens eſt. Ariſt.

PUlcerrima ſunt jugera in locis herboſis. Dec.5.
In fluviis & lacubus anates.
In tartaro horrendo eſt horror perpetuus. Sir.10.4.
In manu Domini poteſtas terræ.
In fornace eſt caligo, fumus & fuligo.
Somnia vana ſunt. -34.5.
Narratio ſtulti ut in itinere ſarcina. -21,18.

Celebratio

Ἐορτὴ γαστρὸς ἀμορφος.
Ἐπίσκοπος ἔσω ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σώφρων, ὅσιος, ἐγκρατὴς, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικὸς, ὀπτικὸς, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος.
Ἔργα πίθανώτερα τῶν λόγων.

Δεκ. ε'. Ἔργα νέων, βελαὶ ἢ μέσων, εὐχαὶ ἢ γερόντων.
Ἔρση ἐν χλόῃ μιμήσεις αἰθείας.
Ἐθελῶ μὲ γὸ φίλος ἀνὴρ, χαλεπῶ δ' ἀλεγεινός.
Ἑσπερος τ' ἠμέρας τέρμα, ὄρθρος νυκτός.
Ἔστιν ἀετὸς ἢ δράκων πολέμια.
Ἔστιν ἔλεγχος ὃς ἐκ ἔζιν ὠφελῖος.
Ἔστιν ἡ χάλαζα κρύσταλλος.
Ἔστιν ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ.
Ἔστι ἢ ποιημὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μεθ' αὐταρκείας.
Ἔτης ὑ ψυχῆς ἄγγκυρα ἐχυρή.

Δεκ. ζ'. Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόχθων ὁ Χειστός.
Εὐαγγέλιον τῦ Χειστῦ ὅτι δυνάμις τῦ Θεῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι.
Εὐδαίμων δραπέτης ἐκ ἔζιν ὅλβιος.
Εὐδοκία Θεῦ πίστις ἢ πρᾳότης.
Εὐπλαστον ἢ ὑγρὸν ἡ νεότης.
Εὑρησις παραβολῶν διαλογισμοὶ μὴ κόπτω.
Εὐτυχία πολύφιλος.
Εὐφροσυνὴ καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου.
Εὐχαὶ ἀγγέλχων ψῶα ἔμπροσθεν Θεῦ.
Ἐχίδνοι τῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτῦ.

Δεκ. η'. Ζηλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φαύλων δ' ὑπόλυγος.

Ζυγὸς

Celebratio ingluviëi fœda eſt. Antiſth.

Epiſcopus ſit irreprehenſibilis, ſobrius, modeſtus, pius, continens, honeſtus, hoſpitalis, aptus ad docendum, æquus, alienus à pugnis, alienus ab avaritiâ. 1 Tim. 3. 2. & Tit. 1. 6.

Opera fortiùs probant quàm verba. Xenoph.

FActa Juvenum, conſilia Mediocrium, vota Senum. Dec. 6. Heſiod.

Ros in gramine indicium ſerenitatis.

Bonus vir bono amicus eſt, & improbus improbo. Q. Calab.

Veſpera diei terminus eſt, diluculum noctis.

Diſſidet aquila cum dracone. Ariſt.

Eſt reprehenſio, quæ indecora eſt. Sy. 19. 21.

Grando eſt glacies. Ariſt.

Eſt amicus alter ego. Ariſt.

Eſt autem quæſtus magnus pietas cum animo ſolâ ſorte contento. 1 Tim. 6. 6.

Socius fidelis anchora tuta eſt.

PAratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt. Dec. 7.

Evangelium Chriſti eſt potentia Dei ad ſalutem omni credenti. Rom. 1. 16.

Dives profugus non eſt beatus. Pind.

Deo placent fides & manſuetudo. Sy. 2. 24.

Ductilis & mollis eſt Juventus. Plut.

Inventio parabolarum cogitatio cum labo- Sy. 13. 30.

Felicitas multos habet amicos. (re. Theog.

Lætitia cordis vita hominis eſt: Syr. 30. 2.

Preces ſuperborum fœtor coram Deo. Naz.

Inimici hominis domeſtici ejus. Mat. 10. 36.

ÆMulatio bonorum bona eſt, malorum verò prava. Dec. 8. Phocyl.

Statera

Ζυγὸς δόλιος, καὶ δυσὸν σάθμιον βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου.
Ζυγὸς τῶ χειρὶ ὄζει χρηστὸς καὶ ἐλαφρός.
Ζωῆς σῆμα κρίτος.
Ἡ διαβιβὴ ἀφρόνων κακή.
Ἡδονὴ δέλεαρ ὄζει ψυχῆ κακῶν.
Ἡδονὴ ἄγκιστρόν ὄζει τῶ διαβόλω εἰς ἀπώλειαν ἑλκόν.
Ἥδιστον ἄκρεμα ἔπαινος, χαλεπώταλον λοιδορία.
Ἡ καθ' ἡμᾶς ζωὴ τέλος ἀνθρώπω.
Ἡμέραι ὀπίσω μάρτυρες σοφώταλοι.

Δεκ. θ'. Ἡ Μετρότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.
Ἡ ὅλως εὐχάρις ὁμοιότης δικαιοσυνῆς ὄζει.
Ἡ ποικιλία τερπνόν.
Ἡ παρρησία φίλταλον βροτοῖς.
Ἡ φειδομὴ ἡδὲν ὄζει, καὶ ἡ ἀκρόδυσία ἡδὲν ὄζει, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεῦ.
Ἡ πορφύρα φλὸς ἡ πορφύρεα διακείλεα.
Ἡ σοφία τῶ κόσμω τούτω μωρία φλὸς τῶ Θεῶ ὄζει.
Θάνατός ὄζει λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
Θάρσος μελαγχολίας ἔτης.
Θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου.

Δεκ. ι. Θεῖν καὶ κλῆσις ὄλως γονέων.
Θεμέλιον σωτηρίας ἡμῶν ὄζει Ἰησοῦς Χριστός.
Θρόμβος βελῶν, θρόμβος ἔργων.
Θυρεοὶ κυνέης ἔρροι εἰσὶν αὐγιθήλης καὶ ἀνθρίνης.
Θεσπικοὶ κόσμησις εἰσὶ διαλογισμάτων.
Θυγάτης ἡ φήμη τῆς διαβολῆς.

Θύελλα

Statera doloſa, & diverſum pondus abominatio coram Domino. Pro.11.1. & 20.23.
Jugum Chriſti eſt bonum & leve. Mat.11.30
Vitæ ſignum pulſus eſt. Galen.
Semita improborum mala eſt. Pr.17.30.
Voluptas eſca eſt malorum. Plato.
Voluptas eſt rete Diaboli ad perniciem trahens. Baſil.
Jucundiſſima auditio laus eſt, moleſtiſſima convitium. Xenoph.
Secundùm mentem vita finis hominis eſt. Syneſ.
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.

MEdiocritas in omnibus ſtabilior. *Dec.* 9.
Verè nobilitas eſt ſimilitudo Juſtitiæ. Plut.
Varietas delectabilis. Adag.
Patria chariſſima mortalibus. Eurip.
Circumciſio nihil eſt, & præputium nihil eſt, ſed obſervatio mandatorum Dei. 1 Cor.7. 19.
Purpura ad purpuram dijudicanda eſt. Plato.
Sapientia hujus mundi ſtultitia apud Deum eſt. 1 Cor.3. 9.
Mors eſt diſſolutio & ſeparatio animæ à corpore. Plato.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.
Mirabilia ſunt opera Domini. Sir.11.4.

DIvina & bona eſt viſio parentum. *Dec.* 10.
Fundamentum Salutis noſtræ eſt Jeſus Chriſtus. 1 Cor.3. 11.
Calidum conſilium, calidum opus. Adag.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.
Pinnæ ornatus ſunt murorum.
Fama eſt ſoror calumniæ. Tat.l.6.

Procella

Θύελλα ὅτιν ἄνεμος βίαιος.
Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου.
Θυμοῦ σκώληξ σημεῖον, ὀφρὺς δ' ὕβρεως.
Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ γ'.

Δίκαιος ά.

ΔΙα ἑσία πάντων ἄριστον.
Ἰσχὺς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνομιῶν ἄξιος ἄλλων.
Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ Υἱὸς, Σωτὴρ, Σταυρός.
Ἱκέται ἱερεῖ τε καὶ ἁγνοί.
Ἱλὺς κάκιστος κόσμος ὅτι λογισμάτων.
Ἵνα μὲν δόξω, ἔνθα καὶ αἰδώς.
Ἰὸς δέ τε ἀνδρὶ μίασμα.
Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μάχος.
Ἵπποι μὲν σφηκῶν ψόφοις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.
Ἱερὸς οὐκ ὅτι μιαίνεις ζωὸς σημεῖον.

Δικ. ά'.

ΙΣθι ἐσπουδακὼς ἐν ζωῇ σου.
Ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ἀμότης.
Ἰσχὺς καὶ τεῖχος καὶ ὅπλον σοφὴ ὅτι φρόνησις.
Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς σεμνότατον ἐλαίου.
Καθὼς ἡ μήτης, καὶ ἡ θυγάτης.
Καὶ ἐγκειδὸς καὶ ἀμπὸς καὶ καλύβη πόλεως ἄμοιρος ἔσαι.

Καὶ ἐυφροσύνης κόρος ὅτι.
Καὶ κλῆνος, καὶ ἀεύτης ἥσυχος ἔσαι ταῖς ἡμέραις ταῖς χειμεριναῖς.
Καὶ μολυβῆς κόρος ὅτι καὶ ἀργαλέου πολέμοιο.

Καὶ

Procella eſt ventus violentus. Ariſt.
Ira Regis nuncius mortis eſt. Pro.16.15.
Iræ cilium ſignum eſt, ſupercilium ſuperbiæ
Sacrificia impiorum abominatio Domino. Pro.15.9.

CENTURIA III.

EOcus proprius omnium eſt optimus. *Dec.1.* Adag.
Medicus vir multis anteponendus aliis. Hom.
Jeſus Chriſtus, Dei Filius, Salvator, Crux. Sibylla.
Supplices ſancti ac venerabiles ſunt. Paul.
Limus peſſimus ornatus eſt fimbriarum.
Ubi timor, ibi pudor. Plato.
Venenum lethale homini cura eſt. Naz.
Equus admiſſarius ut amicus irriſor. Syr.33.6.
Taurus apes gignit, dat equus crabronibus ortum. Nicand.
Iris non eſt iræ Jovis ſignum.

ESto ſtabilis In doctrina tua. *Dec.2.*
Æqualis lœnæ & mulieris crudelitas. Men.
Robur & murus & arma ſapientis ſunt prudentia. Pythag.
Veſtigium cordis in rebus ſecundis vultus hilaris. Syr.13. 30.
Sicut mater, ità & filia ejus. Ezek.16. 43.
Et operis dulciarii ex ſimila, melle & oleo, & placentæ lacteæ, & tuceti tandem ſatietas erit.
Etiam lætitiæ ſatietas eſt. Moſchus.
Et jumentum & arator quietus erit diebus Dominicis.
Etiam cantûs ſatietas eſt & moleſti belli. Naz.

Καὶ σελιὼν ὁπὸς χρηστός.

Δεκ. γ'. Κ Αχαὶ φρένες, ἡδὺ λάλημα.
Κακία παιδὸς ἀρχιὴ παιδός.
Κακῆ κόρακι κακὸν ὠόν.
Κάλλος γυναικῆ, δόξα ἄτεκνον.
Κανὰν βίᾳ κῇ χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Καλήλιφ οἶκος κρηπὶς, τέμμα φιλιά.

Κάτοπτρον εἶδος χαλκός ὅτι, οἶνος δὲ νεῦ.
Κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία.
Κεφάλαιον παιδίας ὀρθὴ τροφή.
Κηδείων δὲ ἀπόσχεσθε νήπιον ἦτορ.

Δεκ. δ'. Κ Herla μέλι γλυκὺ λόγοι καλοί. Prov. 16. 24.
Κίδαρις κῇ κιθάρα ἐν κίσσῃ ἐγυμνά.
Κίνυς γίγαντος ἐν βεαχίονι.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Κλίπτων ἡ νὺξ, τ' ἀληθείας τὸ φῶς.
Κοινὸς πᾶσι λιμὼ αἰδώς.
Κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος βοχός· ἀστὴρ ὅλος.
Κολακεία μελέτιον ἀγχόνη.
Κολακεία ἔστιν ἀδελφὴ τῆς διαβολῆς.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ὅτι.

Δεκ. ε. Κ Ορυ ὕδεις ἔχθρος.
Κύφη σκιὰ κῇ ἄτιμος ἐς' ἀνδρῶν βίος.
Κρείασιν γὰρ μύθων ἢ κλεάτων φυλακή.

Κρείασιν φωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης μετὰ μάχης.
Κερκοδάλος ὅτι κυνόδηλον ἰοβόλον.

Κρυσιμέ-

Apii quoque ſuccus utilis eſt.

MAla mens, dulcia verba. *Dec.3.*
Malitia pueri turpitudo patris. Liban.
Mali corvi malum ovum. Gellius.
Pulcritudo cœli eſt gloria ſiderum. Sir.43.11.
Regula vitæ & pabulum animarum eſt verbum Divinum.
Trabs fundamentum domûs eſt, corona veſtibulum.
Speculum formæ æs eſt, vinum mentis. Æſchyl.

Lucrum in malis ignorantia. Eurip.
Caput eruditionis recta educatio. Plato.
Extra curas eſt cor juvenile. Q.Calab.

FAvus melleus ſermones boni. *Dec.4.*
Tiara & cithara in ciſta tutæ ſunt.
Fortitudo gigantis in brachio eſt.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Furum nox, veritatis lux eſt. Eurip.
Communis omnibus portus mortis. Leon.
Communes caſus omnium; Vita trochus; inſtabilis felicitas. Phocyl.
Aſſentatio mellita ſtrangulatio eſt. Philo.
Aſſentatio eſt ſoror calumniæ. Lucian.
Princeps digitorum medius eſt.

PEtulantia ſatietatis eſt filia. *Dec.5.*
Vana umbra & vapor eſt hominum vita. Men.
Melior eſt verborum quàm poſſeſſionum cuſtodia. Lucian.
Melior eſt buccea cum jucunditate in pace, quàm domus plena cum pugna. Pro.17.1.
Crocodilus eſt beſtia venenata.

Defrau-

Κρυσιμέτρης κόραλλος ὡς σίαλον σιάλου.

Κτίλος ἢ οἷον ἡγεμών ὄζει.
Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα.
Κύμαλα ἄνω ἐπ' ἄνω.
Κύων καλάθου κὴ κανίσκου ἐν καμάρῳ χείρεις φύλαξ.

Δεκ. ε'. Λαός τοι κὴ ὕδωρ, κὴ πῦρ ἀκαλάχελα πάντα.
Λαιδρῶν μέλος βρῶμος ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ.
Λαρκὸς κολλύβων μεστὸς ἐν λάρνακι λαρὸς ὄζει.
Λᾶες ὁ λήμαλος εἰσι τέκμαρ.
Λιμῶ ἀτυχίας ὄζειν ἀνθρώποις τέχνη.
Λιμὸς, λοιμὸς κὴ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιμός.
Λίθον δῶρον, λίθη χάρις.
Λόγος εἰκὼν διανοίας.
Λόγοι κρηνῶσαν μαλακοί.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.

Δεκ. ζ'. Λεύτερος κύκνος μικρὸς θεός, ἢ κολοιῶν κρωγμός.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Μαθητὴς σοφίστου ὕστερος ὄζειν ὄρθρος.
Μαχρὴ ὁδὸς ἀπαιδόκλητος.
Μανίαι κὴ οἰωνισμοὶ κὴ ἐνύπνια μάταια ὄζει.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Μανία ὀλιγοχρόνιος ὄζειν ὁ θυμός.
Μαλαιότητος ματαιόπτων κὴ πάντα μαλαιότης.
Μέγας κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ ἢ συμβιώσεως.
Μέγα κάκος ἀνάγκη.

Μεθ'

Defraudator futilis ſicut ſaliva porci ſaginati.
Aries ovium dux eſt.
Circulus ſunt res mortalium. Pind.
Fluctus alii ſuper alios. Hom.
Canis calathi & caniſtri in camerâ peſſimus cuſtos.

VUlgus, aqua & ignis cohiberi nequeunt. *Dec.6.* Phocyl.
Procacium cantus fœtor coram Deo.

Corbis collybis plenus in ciſtâ gratus eſt.

Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Portus infelicitatis ars eſt mortalibus. Ner.Sym.
Fames, peſtis & bellum populi ſunt pernicies.
Vile donum, vilis gratia. Adag.
Sermo eſt character mentis. Iſocr.
Sermones verſutorum molles. Prov.26.
Lucerna tenebrarum inimicus eſt. 22.

PRæſtantior Cygni modicus cantus, quàm Graculorum crocitatio. *Dec.7.*
Coqui ſignum culter inciſorius.
Diſcipulus prioris poſterior dies.
Longa eſt via ſine diverſoriis. Democ.
Vaticinationes & auguria ſomniáque vana ſunt. Syr. 3.7.
Rara in terris avis gratia.
Ira furor brevis eſt. Baſil.
Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccl.1.2.
Magnus labor in diſſenſione convictionis. Aur.Imp.
Magna res neceſſitas. Q.Calab.

Cum

Δεκ. ή. Μεθ' ὧν τὸ δίκαιόν ὄζει, μεθ' ἑκείνων ὁ Θεός.
Μείων αἰτία, ἥπλων δίκη.
Μεταὶ ζ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαί.
Μέλα τὸν χαμόβλεα ἐυσέα. [γλαυκῶπιν.]
Μέλαζολὴ πάντων γλυκύ.
Μέλαξυ τῦ ἄκμονος κ) σφύρας.
Μέτρον ὅτι πᾶσιν ἄριστον.
Μὴ ἴδοι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου.
Μὴ ὑπὲρ τὸν πόδα τὸ ὑπόδημα.
Μὴ νόσῳ νοσήσῃς νόσῳ.

Δεκ. θ'. Μὴ πρὸς λέοντα δορκάς.
Μήτηρ τῆς εὐδείας ἡ ἀγυιά.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.
Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα.
Μικρὸν τῦ ὀζολῦ τίμιον.
Μισθὸς ἀρείης αἰνος, κ) πόνος ὠνος.
Μνήμη δικαία μεθ' ὑγκωμίου.
Μόθαξ ὐκ ἔστιν ἄνευ μόθων.
Μολπὴ τ' ὀρχησύς τε γὰρ τε ἀναθήματα δαιτός.
Μόχθος ὀλίγος μυρίων ὄνειαρ.

Δεκ. ί. Μυρία ἀτυχημάτων ὁδοί.
Μώλωπ ἐν ῥινῷ, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Μωρῶν ἄδωρα δῶρα, κ) ὐκ ὀνήσιμα.

Νάρθηξ παιδείας ὄζει σκῆπτρον.
Ναῦται γὰ ἀεὶ χειμῶν εἰσιν ὀλέθρου.
Νεῦρα ἄρεως ἀργυρος.
Νεφροὶ τε ἀνθρώπου ὅμοιοι τοῖς βοείοις.
Νόμος ἄνευ ἐπεξεργασίας ὡς κύων ἄνευ δοίδυκος.
Νόμος ἔμψυχος ὁ βασιλεύς.
Νόσος ταραγμὸς σώματος.

ΕΚΑ-

CUm quibus Justitia est, cum illis Deus est. *Dec.8.* Josephus

Minor culpa, minor pœna.

Omnis viæ Jovis plenæ sunt. Aratus.

Post tempestatem tranquillitas. Tob.3.22

Varietas omnium dulcis est. Arist.

Inter malleum & incudem. Adag.

Modus in omnibus optimus. Hesiod.

Nè sis leo domi tuæ. Sir.4.33.

Nè supra pedem calceus. Lucian.

Non est sine pluvia Auster.

NE' contra leonem caprea. *Dec.9.*

Mater egestatis inertia est. D.Ignat.

Matris imago filia est. Sir.11.3.

Minima volucrum est apicula. Suid.

Parvum oboli est pretium.

Merces virtutis laus est, & precium laboris.

Memoria justi cum laude. Pro.10.8.

Verna non est absque laboribus.

Cantus saltatióque sunt ornamenta convivii. Hom.

Labor parvus permultorum utilitas. Aratus.

MIlle infortunii viæ. Synes. *Dec.10.*

Vibex in cute, sulcus in agro.

Stultorum dona non sunt dona, neque etiam prosunt. Sophoc.

Ferula disciplinæ sceptrum est.

Nautæ semper vicini sunt morti. Q.Calab.

Nervi belli sunt argentum.

Hominum renes bubulis similes sunt. Arist.

Lex sine executione est tanquam campana sine pistillo.

Lex animata Rex est. Cl. Imp.

Morbus est perturbatio corporis. Diocles.

Ἑκατοντάς δ'.

Δεκὰς δ.

Ὀσσάκις ἡ τῦ ὕδατος μεταβολή.
Νυκτῶν φίλαι φροντίδες.
Ξενίαν θυμὸς ἄειδε.
Ξίφεσι δίκλιν μάχαιραν ὀξύν.

Ξύλον ἀγκύλον καὶ στρεβλὸν ἐλάτης ὀρθόν.

Ὁ ἀνὴρ ὅτι ξηρὸς καὶ θρῖμμα, ἡ δὲ γυνὴ ψυχρὰ καὶ ὑγρά.
Ὁ ἀργὸς καὶ ἀπρεπὴς βίος, κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.
Ὁ Ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ὅτι.
Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ ζυμφορά.
Ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος πλουσιώτατος.

Δεκ. ϛ'.

Ὁ Θεὸς ὅτι πάλλη τῶν ὀρφανῶν, καὶ κελήτης τῶν χηρῶν.
Ὁ Θεὸς πλούσιος ἐν ἐλέει.
Ὁ λαὸς, ὡς ὁ ἱερεύς.
Ὁ κλάντης τῆ κείρῃ ὅτιν ἔνοχος.
Ὁ λύχνος τῦ σώματός ὅτιν ὁ ὀφθαλμός.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ὅς ἐκ' ὅτι καθ' ἡμᾶς, ἐκτὸς ἡμῶν ὅτιν.
Ὁ νόμμος ὅτι ψυχὴ καὶ γάνος βεστῆς.
Ὁ πλοῦτος τύχης ἔμεμος.
Ὁ τῆς παρθένος κάλλος λαμπρότερος τῦ παρ' ἡμῶν πυρός.

Δεκ. ζ'.

Ὁ χρηστὸς ὅτι πολλαχῦ σωζόμενος.
Ὁ νοῦς τῶν ἐπιτημάτων κελήτης ἄριστος.
Οἱ ἀγαθοὶ εὐπαράτητοι.
Οἱ ἀσεβεῖς ὡσεὶ χνῆες.

Οἱ

CENTURIA IV.

PErnicioſa eſt aquæ mutatio. *Dec.* 1.
Noctium amicæ curæ ſunt. Heliod.
Munerum animus optimus. Pharnut.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Lignum curvum & tortuoſum nunquam rectum. Galen.
Vir eſt calidus & ſiccus, mulier frigida humidáque. Ariſt.
Otioſa & incontinens vita malis viris propria eſt. Charond.
Princeps bonus commune bonum eſt. Men.
Vita revera non eſt vita, ſed calamitas. Eurip.
Paucis contentus ditiſſimus. Socrat.

DEus eſt Pater orphanorum & Judex viduarum. *Dec.* 2. Pſal. 7. 6.
Deus dives eſt in Miſericordia. Eph. 2. 4.
Populus, ſic ut Sacerdos. Oſ. 4. 9.
Homicida judicio obnoxius eſt. Mat. 5. 22
Lucerna corporis eſt oculus. Mat. 6. 22
Sermo doloris remedium eſt. Plut.
Qui non adversùm nos, pro nobis eſt. Luc. 9. 50
Nummus eſt anima & lætitia mortalium. Eurip.
Divitiæ Fortunæ vomitus ſunt. Diog.
Fumus Patriæ ſplendidior igne apud alios. Lucian.

BOnus eſt ubique ſalutaris. Men. *Dec.* 3.
Tempus rerum judex optimus. Dio.

Boni faciles decepru ſunt. Biat.
Impii ſunt ſicut glumæ. Pſal. 1. 4.

Οἱ κρέττισοι ἦμ̃ ἀνθρώπων βραχυλογώταῖοι.
Οἱ νεώτεροι ἦμ̃ ἀνθρώπων ἀεὶ τολμηρότεροι.
Ὅσοι ἀφεύγειν ὀρθαὶ ἐνώπιον ἀυτῆμ̃.
Ὅθη τὸ πᾶν.
Οἷα ἡ οἵζὺς ποῆς οἶκον κέλαθος.
Οἷαξ τᾶ βίᾳ ὁ νόμος Θεᾶ.

Δεκ. Δ'. Ὅια δίκαινα, τοῖαι κὴ θεραπαινίδες.
Οἵηπερ φύλλων γένεη, τοίηδε κὴ ἀνδρῶν.
Οἷκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
Οἰκτίρμων κὴ ἐλεήμων ὁ Κύριος.
Οἶνος κὴ ἄλφιτα μυελὸς ἀνδρῶν.
Οἷος ὁ λόγος, τοῖος ὁ βίος.
Οἷος ἄζηκος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Οἰσέον κὴ ἐλπιστέον.
Ὅλβιος, ὥτε θεὸς παμπόρπατός ὅστις ἀρωγός.
Ὀλίγη ὁμιλία τᾶ φαῦλος κὴ τᾶ ζόφυ.

Δεκ. ε'. Ὁμοιότης τῆς φιλότητος μήτηρ.
Ὁμφαλὸς ὅτι ῥίζα τῆς γαστρός.
Ὁμφαξ ὀδόντσι βλαβερὸν, κὴ καπνὸς ὄμμασι.
Ὀργὸς λύσας ἀκρασίης.
Ὅπη φωλεὸς, ἐκεῖ ὀπή ὅστι.
Ὅπα ἄμιλλα, ἐνταῦθα κὴ νίκη ὅστι.
Ὅπα δάκρυς, ἐκεῖ χρύσος.
Ὅπα ζῆλος κὴ ἐρίδια, ἐκεῖ ἀκαταστασία.
Ὅπα χρύσεος, ἐκεῖ χεῖμα.
Ὅπα κύσος, ἐκεῖ κύστος κὴ κύμβος.

Δεκ. ς'. Ὅπα ὄκα ἔστι τρύγη, ἐκεῖ ὄκα ἔστι σταφίνη.

Ὅπα

Primates hominum admodum breviloqui. Apollod.

Juniores hominum ſemper audaciores ſunt. Iſocr.

Viæ ſtulti rectæ in oculis ſuis. Pro.12.16
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.
Gubernaculum vitæ Lex Dei.

QUalis hera, tales pediſſequæ. Adag. *Dec.4.*
Qualis foliorum generatio, talis eſt & hominum. Hom.
Domi leones, prælio vulpeculæ.
Miſerator & miſericors eſt Dominus. Sir.2.11.
Vinum & farina medulla hominum. Hom.
Qualis ſermo, talis vita. Cl. Alex.
Qualis fuſus, talis colus.
Ferendum & ſperandum. Eurip.
Beatus, cui Deus ſummus eſt adjutor. Apollin.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.

SImilitudo amicitiæ mater eſt. Men. *Dec.5.*
Umbilicus eſt radix ventris. Ariſt.
Acetum dentibus nocet, & fumus oculis. Pr.10 27.

Aſinus lyræ auſcultator. Lucian.
Ubi antrum, ibi foramen eſt.
Ubi certamen, ibi victoria. Ariſt.
Ubi glacies, ibi frigus.
Ubi æmulatio & contentio, ibi inconſtantia. Jac.3.5.
Ubi glacies, ibi hyems.
Ubi nates, ibi cavitas & cavus receſſus.

UBi non eſt triticum, ibi non eſt placenta. *Dec.6.*

Ὅπου κύων πλείων, ἐκεῖ πολὺ τὸ κέρδος.
Ὅπου μάχαι πολλοί, ἐκεῖ ἔσονται βόες.

Ὅπου μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθεραί.
Ὅπου ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὅπου τὸ πλῆθος, ἐκεῖ οἱ ἀνοί.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερον ὀξέι σιδήρου.
Ὄργανον ψυχῆς ἡ παιδείας οὐχ ἡ κλῆσις, ἀλλ' ἡ ἀξίωσις τῶν βιβλίων.
Ὄχημα ψυχῆς τὸ σῶμα· θεοῦ δὲ ἡ ψυχή.
Οὐ γὰρ ἔρως θεὸς ὅτι, πάθος δ' ἀϊδηλον ἀπάντων.

Δεκ. ζ'. Ὅτ' κλυδὼ Ῥήτωρ ὁ μυσογύης.

Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Οὐκὶ καρδίαις δῶλαῖς.
Οὐδεὶς δῶλος δαῦκος.
Οὐδεὶς γὰρ ὧν ῥᾴθυμος ἐυκλεὴς ἀνήρ.
Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐδεὶς σοφήτης δεινὸς ὅτιν ἐν τῇ παιδὶ αὐτοῦ.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Οὐδὲν σιωπῆς χρησιμώτερον.
Οὐδὲν ἀνδὶ ἰδυς κρεμάτε ἢ θεῖγμα τέλεον.

Δεκ. ή. Ὅτ' ἀγαθὸν πολιωκιεκεῖν· εἰς κίεκον ἔσω· Εἷς βασιλεύς.—
Οὐκ ἄνδι αἰχμῆς δόρυ.
Οὔκ εἰσι πάλαι τὰ πάρος ἄξιοι.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βιοῦς.

Οὐκ

Ubi multus labor, ibi multum lucrum. Chryſ.

Ubi ſunt vituli multi, ibi erunt quoque multi boves.
Ubi non ſunt boves, ibi præſæpia pura. Pro. 14. 4
Ubi theſaurus veſter, ibi etiam cor veſtrum. Mat. 6. 21
Ubi cadaver, ibi aquilæ. 24. 28.
Telum ſermo homini penetrantius ferro. Phocyl.

Inſtrumentum eruditionis non poſſeſſio, ſed uſus librorum eſt. Plut.
Corpus animæ inſtrumentum; Dei verò anima. Plut.
Non enim amor Deus eſt, ſed affectus occultus omnium. Phocyl.

NOn eſt præclarus Rhetor qui obtuſâ eſt voce. *Dec. 7.*
Non omnia ulcera ſunt ſanabilia. Adag.
Væ cordibus timidis. Sir. 2. 13.
Nullus timidus audax eſt.
Nullus ſocors celebris eſt vir. Eurip.
Nemo bonus niſi Deus.
Nullus Propheta acceptus eſt in patria ſua. Luc. 4. 24
Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Nihil eſt taciturnitate utilius. Eurip.
Nullum opus ſine ſudore & labore perfectum eſt. Phocyl.

NOn bona eſt multorum dominatio; unicus Dominus eſto: unus Rex. *Dec. 8.*
Non eſt ſine cuſpide haſta.
Non ſunt omnes tiarâ digni.
Non eſt anchora ſpadonibus collis.

Οὐκ ἔστι βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις·
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτιμίας.
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον.
Οὐκ ἔστι φρασωλήπλης ὁ Θεός.
Οὐκ ἔστι Σοφία πονηρίας ὁπισήμη.
Οὐκ ἔστι ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.

Δεκ. β'. Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.
Οὐρανὸς ὅτι θρόνος τοῦ Θεοῦ.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμάρυσσον χρυσός ἐστι.
Ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυροπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι.
Ὀχληρὸς ἀνὴρ ὅστις ἐν νέοις γέρων.
Ὄχλος συὶ ἀμαθία μέγιστον κακόν.
Παθήματα μαθήματα.
Παιδεία τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον.
Πᾶν ζωύφιον γλυκύ.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.

Δεκ. ί. Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.
Παντὶ δ' ἔργῳ μῶμος.
Πάντα ὅτι ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.
Πάντα τὰ ἀπλάγχνα ἐν ὑμῖν ὅτι.
Πάντων λιμὼν τῶν μεθύσων ὁ θάνατος.
Πάντων μὲν κόρος ὅτι, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.
Πάντες ἴσοι νεκύων.
Παρὰ τῷ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.
Παρὰ τῷ πλούτῳ ποδαγροῦντες.
Παρεπιδημία τίς ὅστιν ὁ βίος.

ΕΚΑ-

Non eſt Regnum Dei eſca & potus. Ro.14.17.
Non eſt Dominus ſine ſervo. Matth.10.24.
Non eſt diſcipulus ſupra magiſtrum.
Non eſt perſonarum acceptor Deus. Act.10.34
Non eſt ſapientia nequitiæ ſcientia. Sir.19.18.
Non eadem res levis & aſpera eſt.

NOn eſt Regio, quæ vermibus careat. *Dec.9.*
Cœlum eſt thronus Dei. Mat.5.34
Non omne id quod fulget, aurum eſt. Sir.23.26
Oculi Domini millefariam ſole ſplendidiores ſunt. Men.
Odioſus vir eſt juvenibus ſenex. Herod.
Turba ſine ſcientia maximum malum. Idem.
Nocumenta ſunt documenta. Soph.
Eruditio bonorum optimum. Eurip.
Omne id cui innutriti ſumus dulce eſt.
Omnia ſunt riſus, & omnia cinis, & omnia nihil. Stob.

OMnia munda mundis. Tit.1.15. *Dec.10.*
Super omni opere Momus. Anthol.
Omnia celera coram Domino. Sir.18.28.
Omnia viſcera in membrana ſunt. Ariſtoph.
Omnium portus hominum mors. Sotad.
Omnium rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris. Hom.
Omnes ſimiles defunctis ſunt. Phocyl.
Apud Dominum omnia poſſibilia ſunt. Luc.1.37.
Juxta divitias podagrici. Ariſtoph.
Peregrinatio quædam eſt vita. Plato.

Ἑκατοντας έ.

Δεκὰς ά.

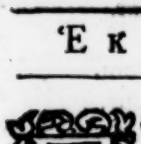

Παραλληλὰ ὄζι φανερώτερα.

Παῖδὸς ἐπίλιμνσις ἡδὺ φάρμακον.

Παιδὸς ζωφροσύνη μέγιστον τέκνοις ἄγγελμα.

Παιδεραλόγοι πολιοὶ τῇ γήρᾳ ἄνθεα ἥνιοῖς.

Πάθαρχία ἡ ἐνδεχίας μήτηρ.

Πάλεκνς ἀρίδμε ὄργανον, σιδηρεργᾶ ἄρα.

Πενία αὐτοδίδακτος.

Πενίας βαρύτερον ὐκ ἔσι φορτίον.

Πέρδιξ ἡηδιτης ἐν καρδίλλῳ, ὅτως καρδία ἀσηφάνε.

Δεκ. ς'. Πηγὴ ζοφίας λόγος θεῦ ἐν ὑψίστις.

Πῆμα κακὸς γείτων, δεινον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνασε.

Πίστεώς ὄζι ἄρχος ἡ σφραγίς.

Πλατεῖα ἡ πύλη εἰς τὸν ἀπώλειαν, στενὴ εἰς τὸν ζωήν.

Πλείη μὲ γὸ γαῖα κακῶν, πλείη ϑ' ἁλάσατα.

Πλεονέκτης ὄζιν εἰδωλολάτρης.

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.

Πλοῦτος πλάτυ παιδὸς χρῆμα ἐς ὄζι κόρος.

Πλοῦτος ἐκ τῆς ἰδίων πόνων ἐυχημονέστερος.

Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλεξον.

Πνεῦμα

CENTURIA V.

RES inter ſe collatæ clariores ſunt. *Dec.* 1. Demoſt.
Patris increpatio dulce remedium. Socrat. Sir. 1. 5.
Patris temperantia maximum filiis præceptum. Democr.
Pauciloqui cani ſenectæ flores ſunt inter homines. Hippoc.
Obedientia felicitatis mater eſt. Æſchyl.
Securis lanii inſtrumentum eſt, fabri ferrarii malleus.
Paupertas per ſe docta. Diog.
Paupertate non eſt gravius onus.
Ut perdix venatrix in cavea, ità cor ſuperbi. Sir. 11. 30.

FOns Sapientiæ Sermo Dei in altiſſimis. *Dec.* 2. Sir. 1. 5.
Noxa tam magna eſt vicinus malus, quantum bonus commodum. Heſiod.
Septum fidei ſigillum eſt.
Lata eſt porta ad exitium, arcta ad vitam. Mat. 7. 13
Plena eſt terra malis, plenum & mare. Heſiod.

Avarus eſt Idololatra. Eph. 5 5.
Avaritia mortalibus eſt maximum malum. Eurip.
Præter opes omnis rei eſt ſatietas. Theog.
Divitiæ ex propriis laboribus aptiſſimæ. Socrat.

Dux in via laterna eſt.

Spiritus

Δεκ.γ'. Πνεῦμα ἅγιόν ὅζιν ἀῤῥαβὼν ἡ κληρονομίας ἡμῶν.
Πολιότης χρόνε μείωσις, ἢ φρενήσεως.
Πόλεμος ἔυδοξος εἰρήνης αἰχρᾶς αἰρεώτερος.
Πολιτεία ὅζι τῆς πόλεως τάξις.
Πόλεως ψυχὴ εἰσιν οἱ νόμοι.
Πολλοί εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δ ἐκλεκτοί.
Πολλοὶ βασιλέως ὀφθαλμοὶ, κ πολλὰ ὦτα.
Πολλοὶ ῥεαπάζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.
Πολλοί τοι πόσιος κ βρώσιος εἰσιν ἑταῖροι.
Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῷ ἁμαρτωλῷ.

Δεκ. δ'. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος κ χείλεος ἄκρου.
Πολλὰ τὰ ἐνόντα τοῖς ὀλίγοις.
Πολλῶν κακῶν ἐπικάλυμμά ὅζιν ὁ πλοῦτος.
Πόλεμος ὅζι βρῶσις δύο νηπίων ἀνήλων.
Πολυαρχία μήτηρ ἀναρχίας.

Πολυῤῥαχμοσύνη γλυκύπικρος γαργαρισμός.
Πολύτροπός ὅζιν ὅμιλος.
Πόνος κυκλείας παλίμβ.
Πρὸς πυρὸς ἀτμὶς καμίνου κ κατωνός.
Πρὸ τῶν ἔργων κηρυχθὲν μάταιον.

Δεκ. έ. Προβάτων μὲ ὀλίγων ὄφελος, ἂν ποιμένα ἀπῇ.
Πρωτότοκα πολλοῖς ὅζιν αἰτία κακῶν.
Πρῶτα καὶ πρύμνα πραγμάτων ἡμῶν ἐυσίβεια ἔστω.
Πρῶτα Θεὸς, μέσα καὶ Λόγος, κ Πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.

Πτίλον

Spiritus Sanctus est arrhabo hæreditatis nostræ. *Dec.3, sentiæ. Eph.1.14.*
Canities indicium est temporis, haud sapientiæ. *Men.*
Bellum honestum turpi paci præferendum est. *Demosth.*
Politia est urbis ordo. *Plato.*
Urbis anima Leges sunt. *Demosth.*
Multi sunt vocati, pauci verò electi. *Matt.20. 16.*
Multi sunt Regum oculi, & multæ aures. *Xenoph.*
Multi sunt mensæ, pauci veritatis amici.
Multi sanè sunt potûs & cibi amici. *Theog.*

Multa sunt flagella peccatoris. *Ps.32.10.*

Multa cadunt inter calicem, supremáque labra. *Dec.4. Gel.l.13.*
Multæ sunt insidiæ dolosi. *Sir.11.36.*
Multorum malorum tegumentum sunt divitiæ. *Euseb.*
Puls est cibus infantum impubum.
Multorum dominatio est mater malæ dominationis. *Nicetas.*
Curiositas est dulciter-amara gargarizatio. *Eurip.*
Mutabilis ingenio est turba. *Phocyl.*
Labor gloriæ pater. *Eurip.*
Ante ignem vapor camini & fumus. *Sir.22.30*
Stultum est triumphum canere ante victoriam. *Liban.*

Ovium nullus est usus, si pastor abierit. *Dec.5. Eurip.*
Præcipitantia multis est caussa malorum. *Men.*
Prora & puppis actionum nostrarum pietas esto. *Erasmus.*
Primùm Deus, deinde Sermo, & Spiritus cum illis. *Oracul.*

Penna

Πτίλον μολίβδυ ψιλότερον.
Πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυείκι ὄζει.
Πτωχοὶ ἐσμὲν ἅπαντες καὶ τῆς θείας χάριτος ὀπιδεεῖς.
Πτωχῶν αὐλαὶ ἀεὶ κεναί.
Πῦρ, γυνὴ, θάλασσα, βία κακά.
Πῦρ ἑλοῦς κληίσιμος μὴ πώποτε ἀσφαλές ὄζει.

Δεκ. ς'. Πώγων τράγῳ μὲν ὄζει, ἀλλ' ὐ νοῖς σοφός.
Πῶλος πώλῳ φίλος, καὶ ἔλαφος ἐλάφῳ, καὶ ψὴρ ψηεί.
Ῥάδαμνος νάτῳ ἀνοήτων.
Ῥᾳθυμος κορδύλης ἐκ ἀξιος.
Ῥόδον κηπόφυλλον ἔαρος μέλημα.
Ῥόδον τῆς ἄνθων βασιλὶς, γῆς κόσμος, φυτῶν ἀγλάϊσμα.
Ῥοσὴ ζυγῷ δικαιοσύνη παρὰ τῷ Θεῷ.
Ῥώμη ψυχῆς ἀφροσύνη.
Σάλπιγξ ὄργανον ὄζει τὸ πολέμου.
Σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομία ἀνθρώπου πόρνου.

Δεκ. ζ'. Σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.
Σιωπὴ σοφοῖς ὑπόκρισις.
Σίφη καὶ ὄχιλος ἀετῷ πολέμια ὄζει.
Σίλφια, πόλια, ὕπνοι, ἀφροδίσια, πάντα μόλια.
Σιωπὴ ἄλγους ἐρημία λόγων.
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.
Σκιὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον.
Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κλινῶν.
Σοφία ὄζει σκιὴ δόξης, καὶ στέφανος ἀγωνιζομένου.
Σοφίας ἐρημία λόγος.

Σοφία

Penna plumbo levior est.
Paupertas & divitiæ à Domino sunt. Sir.11. 17
Mendici sumus omnes & divinæ gratiæ indigentes. Greg.
Mendicorum loculi semper vacui. Suid.
Ignis, mulier, mare, tria mala. Eurip.
Ignis propinquus stipulæ parùm tuta res est. Naz.

BArba hirco quidem est, sed non mens sapiens. *Dec.6.*
Equus equo carus est, cervus cervo, & sturnus sturno. Naz.
Virga dorso stultorum debetur. Pro.26.3
Piger nè ligulâ quidem dignus est.
Rosa decora Veris est cura. Alcœus.
Rosa florum regina, terræ ornamentum, plantarum decus est. Tati.
Pondus stateræ justitia à Deo. Pro.16.18
Robur animæ temperantia est. Pythag.
Buccina est instrumentum belli. Tati.
Tineæ & vermes hæreditas hominis scortatoris. Sir 19.3.

SIlentii tutum præmium. Athenod. *Dec.7.*
Silentium sapientibus responsio. Eurip.
Sitta & trochilus cum aquila pugnant. Arist.
Cibi, potus, somni, venerea, omnia moderata sint. Hippoc.
Silentium obscurus interpres sermonum. Eurip.
Umbræ somnium homo est. Pind.
Scena est omnis vita & ludus. Pallad.
Catulus leonum robustissimus brutorum. Pr.30.30
Sapientia est amictus honorificus, & corona exaltationis. Sir.6.33.
Sapientiæ interpres est oratio. Philost.

Sapientia

Δεκ. ή. Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς.
Σοφῷ ξένον ὐδέν.
Σπέος καὶ χειμὼν ὐκ ἄνευ δύφους.

Σπολὰς χλιδινῆς ὥρας πειρινθος ἀμείνων.
Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων.
Στήλη τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος.
Στιγμὴ χρόνου πᾶς ὅτιν ὁ βίος.
Στερρὰ μακρὸ καὶ ποικίλη ὅτιν ὁ βίος.

Στύλος χρύσεος ἐπὶ βάσεως ἀργυρέας γωνὴ αἰχμωληρά.
Στύλοι οἶκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες.

Δεκ. θ'. Συνεῖον συμπυμφόρων συναγωγὴ ἀνόμων.
Σύμβουλος ὐδεὶς ὅτι βελτίων χρόνου.
Σφυρὸν ἡγεμὼν θρασύς.
Σφυρὸν ὐδεσμα νεφρός.
Σφὴξ βομβῶν τέρπνος ἐναύλιον.
Σχολὴ τρυφὸν κακόν.
Σῶμα ἔυρωστον βέλτιον ἢ ὅλος ἀμέτρητος.
Τὰ κλαὶ τὰ δένδρα.
Τὰ κείμηλα Κυρίου γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
Τὰ σώματα ἡμῶν μέλη Χριστοῦ ὅτι, καὶ ναὸς Πνεύματος ἁγίου.

Δεκ. ί. Τὰ ὀφώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος.
Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, ὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.
Τὰ χείμηλα ὅτι ψυχὴ δούλων ἀνθρώπων.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.
Ταμεῖόν ὅτιν ἀρετῆς ἡ Σωφροσύνη.
Ταμίαι λαμίαι.
Τέκνοις αἰσθήσιμον καύχημα παιδὸς ἔπαινος,

Τέρψις.

SApientia Scribæ in tempore vacuitatis. *Dec. 8.*
Sapienti nihil peregrinum. Clem.
Spelunca & caverna non ſunt expertes tenebrarum.
Veſtis pellicea hyberno tempore crate me-
Corona ſenum filii filiorum. (lior. Pro.17.6.
Columna durum mortuorum pondus. Leon.
Punctum temporis omnis eſt vita. Plut.
Militia diuturna ac varia eſt cujuſque vita. Arrian.
Columna aurea in baſi argentea mulier pudica. Pr.26.20
Columnæ domorum filii ſunt mares. Eurip.

STupa collecta congregatio impiorum. *Dec. 9.*
Nullus conſiliarius melior eſt tempore. Nax.
Pernicioſus eſt Dux audax. Eurip.
Renes ferculum pernicioſum.
Veſpa cicadæ obſtrepit. Theocr.
Otium jucundum eſt malum. Eurip.
Corpus validum melius eſt opibus immenſis. Sir.30.14
Quæ pulcra ſunt, gravia ſunt. Bian.
Judicia Domini dulciora melle & favo. Pſal.19.1

Corpora noſtra membra Ghriſti ſunt, & templa Spiritûs Sancti. 1 Cor.6. 15.

AUtoramenta peccati mors. Rom.6.23. *Dec. 10.*
Quæ ſunt ſupra nos, ea nihil ad nos. Socrat.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Antiqua ſunt optima.
Penum virtutis temperantia eſt. Men.
Quæſtores ſunt ſtriges. Ariſtoph.
Filiis venerabilis gloriatio patris laus eſt. Syneſ.

Cicada

Τέπιξ μὲν τέπιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Τέχναι πηγαὶ τῆς κλῆσις.
Τέχναι θεῶν χάρισες· ἀνθρώποις ἔργα φύσεως.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ'.

Δεκὰς δ. Τῆς παιδείας ῥίζα πικρὸν, γλυκεῖς ὁ καρποί.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.
Τῆς ἀρετῆς ὑδὲν κλῆμα σεμνότερον, ὑδὲν βεβαιότερον.
Τί αἰνῶ καὶ ψέγω; τί βαπτίζω καὶ σοφῶ.
Τί λήκυθος καὶ σεῦθλον; τί δρῦς καὶ βοῦς;
Τί γλίχων καὶ γλαυκὸν πρὸς τὸν γλήνιον;
Τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον;
Τί φωλεότερον ἥλιε;
Τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
Τίς τῷ καλόπαιδι καὶ τυφλῷ κοινωνία;

Δεκ. ϛ'. Τιμωρεῖα ἀδικίας ἀκόλαθος.
Τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον.
Τιμᾶ γονέων ἐκγόνοις κλῆσις θησαυρός.
Τὸ θαῦμα Σοφίας σκιᾶ χρυσᾶ.
Τὸ ἄρρεν φύσει τῆς θήλεος ἡγεμονικώτερον.
Τὸ βίαιον ὀλιγοχρόνιον.
Τὸ δὲ ἄκμαιον παιδαγωγὸν λυπηρόν.
Τὸ κίβδηλον καὶ κόκκινον χρώματα ἐράσμια.
Τὸ κέντρον τῆς θανάτου ἡ ἁμαρτία.
Τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὄντι.

Τὸ

Cicada cicadæ chara, formica formicæ.

Artes ſunt fontes bonorum. Xenoph.
Artes deorum dona, homines naturæ o- Hippoc.
pera.

CENTURIA VI.

ERuditionis radix amara, fructus verò dulces. *Dec.* 1. Iſocr.
Iracundiæ flos eſt inſania. Apolon.
Virtute nulla poſſeſſio purior, nulla conſtantior. Iſocr.
Quid luci cum tenebris? quid fornicario cum docto?
Quid lecythus cum zona? quid delphini cum bove? Suid.
Quid pulegium & cuſpis ad pupillam oculi.
Quid paleæ cum tritico? Je. 23. 28
Quid Solis luce ſplendidius? Sir. 17. 5.
Quæ communicatio luci cum tenebris? 2 Cor. 6. 14.
Quæ ſpeculo cum cœco communio? Epichar.

POena injuſtitiæ comes eſt. Plat. *Dec.* 2.
Antiquiſſimum venerandiſſimum. Ariſt.
Honor parentum natis bonus theſaurus. Plato.
Mutatio Sapientiæ vaſa aurea. Job 28. 17.
Maſculum naturâ fœminâ principalius. Ariſt.
Violentum non eſt diuturnum. Philo.
Intempeſtivum ubique moleſtum. Iſocr.
Fulvus & coccineus color amabilis eſt.
Aculeus mortis peccatum eſt. 1 Cor. 15. 56.
Quod hominibus excelſum eſt, abominandum coram Deo. Luc. 16. 15.

Stultitia

Δεκ. γ'. Το' μωρὸν τ῀ Θεῦ ϛοφώτερον π῀ ἀνθρώπων ὄϛι.
Τὸ κάλλ῟ ἀηδόβιον ἀγαθὸν ὄϛι.
Τὸ ὅλον ψωθὶς μεῖζον.
Τὸ πάνιον τίμιόν ὄϛι.
Τ῀ ἄγε῟ χῶρ῟ ἐν σπηχῷ.
Τ῀ ἀνθρώπ῀ πλοῦ ὅμοι῟ τ῀ ὑείῳ.
Τ῀ Θεῦ δ῟ξιὰ διάπαξ ἀπίδι ἀλίϛκια.
Τῷ Θεῷ πάντα δυνατὰ κ) ἀδυνάτα.

Τῶν ἐλεφάντων ἐμβρύον ἡλικὸν μόχ῟ ὄϛί.

Τῶν θνητ῀ βί῟ ἀποδὸς ὄϛι, κ) καπν῀, κ) ἄφρ῟.

Δεκ. δ'. Τῶν καλῶν κ) ὀπώρη καλή.
Τοῖς μεμιασμένοις κ) ἀπίϛοις ὐδὲν καθαρόν.
Τόλμα κακῶν ἁλοή.
Τραχεῖα ἡ ἀρετὴ, κ) ὀρθι῟ οἶμ῟ ἐπ' αὐτὼ.
Τροφὴ νόσων ἡ σιωπή.
Τοχὸς ἁμάξης πλάϊγγια μωρῷ.
Τρυφὴ θερύβων ἀεὶ αἰτία ὄϛι.
Τυραννὶς θηείων ἀπάντων ἀγριώταϊον.
Τύμβ῟ τύνν῟ νεκρῷ σμικρῷ.
Τυφλὸν ϛ κ) δύϛμον ἀνθρώποις βί῟.

Δεκ. έ. Ὑγεία κ) ϵὐδ῟ξία βελτίων παντὸς χρυσίου.
Ὑγείας χωρὶς ὅτις ϵὐδαίμων.
Ὕλη κ) ὄργανα διδασκαλίας εἰσὶν αἱ βίβλοι, φωνὴ, κάλαμ῟, χάρ῀ς, μέλαν χαφικὸν κ) μαχαίριον.
Ὑπόμνημα ἐπιθυμίας λόγ῟ ἐρωτικός.
Ὑφ῟βασίν δ' ἀλεγχνή.

Ὑπν῟

STultitia Dei ſapientior eſt quàm hominum. 1 Cor. 1. 25. *Dec. 3.*

Pulcritudo alienum bonum eſt. Bion.

Totum parte majus eſt.

Quod rarum, carum. Plato.

Venerationis locus in templo eſt.

Hominis lien ſimilis eſt ſuillo. Ariſt.

Dextera Dei in totum ſcuto ſimilis eſt.

Deo omnia ſunt poſſibilia, etiam impoſſibilia. Syneſ.

Elephantorum embryo tantus, quantus vitulus eſt. Ariſt.

Vita mortalium cinis eſt, & fumus & ſpuma.

PUlcrorum etiam Autumnus pulcer eſt. *Dec. 4.*

Pollutis & infidelibus nihil eſt purum. Tit. 1. 15.

Audacia malorum pernicioſa. Phocyl.

Aſpera virtus eſt, & acclivis ad ipſam via. Cyril.

Alimentum eſt morborum ſilentium. Heliod.

Rota plauſtri ſunt viſcera ſtulti. Sir. 33. 5.

Luxus tumultûs ſemper eſt cauſſa.

Tyrannis beſtia omnium immaniſſima. Dion. Ha.

Buſtum parvum cadaveris parvi.

Cœcum quid & miſerum hominibus vita. Men.

SAnitas & bona habitudo melior eſt auro. *Dec. 5.* Sir. 30 14

Abſque ſanitate nemo felix eſt. Athenod.

Materia & organa diſciplinæ ſunt libri, vox, calamus, charta, atramentum & cultellus. Camer.

Fomentum concupiſcentiæ ſermo amatorius. Epictetus

Quod nimium miſerum eſt. Phocyl.

Somnus

"Υπνος τὰ μικρὰ τῶ θανάτω μυτήρια.
"Υπνος ἔνδια κάρη καὶ νάρκης αἴτιον.

Ὑπὸ τὸ βρέχμα ὁ ἐγκέφαλός ὅτι, τὸ δ' ἐνίον κενόν ὅτι.
Ὑπὸ μάλη καὶ ζεγάρι ὅτι μεμηδε μαλός.
Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀερόφω βῶς.

Δεκ. 5'. Φάρμακα πολλὰ λυγρά.
Φασιανὸς πρόνυμφ πρύτανις.
Φερνὴ μνησῆς ἱκανὴ συμφίω γαζα κεκτίσθω.
Φθόνος χάσις ἀρχή.
Φυλακὴ εὐσεβῶν ἡ εὐσέβεια.
Φιλάνθρωπος ὁ Θεός ὅτι καὶ ἐλεήμων.
Φιλαργυρία ὅτι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν.
Φιλάργυρον πᾶν βάρβαρον καὶ μαντικὸν γένος.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀπὸ δ' ἐκ ἐν ὄμμασι.

Δεκ. ζ'. Φίλος εὐμελάζολον ζῶον.
Φίλος πιστὸς πάσῃ κρατιᾷ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ ὅτι.
Φίλων ὑδὲν ἴδιον.
Φιλοτιμία κίνημα σκιαῖον.
Φόβος γλώσσης ὅτι δεσμός.
Φορτίδες αἱ παῖδες.
Φυσικὴ ὅτι πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.
Φύσις τὸ πρῶτον ὅτι χύσις.
Χαλεπαὶ δ' αἱ ἀνάγκαι εἰσὶν ὁμολογεῖ.

Δεκ. η'. Χαλεπὴ δ' θεῶν ὀπτεμάχησις.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὅτιν ἀνθρώπου βάρος.
Χάρις ὡς ἔοικε ἐν εὐλογίαις.

Χίλιοι

Somnus parva mortis myſteria. Plut.
Somnus meridianus gravedinem & marcorem cauſſatur.
Cerebrum ſincipiti ſubditum, occiput autem vacuum eſt. Ariſt.
Sub axilla & maxilla eſt vellus tener.
In quadrigis equus, in aratro bos. Pind.

PHarmaca multa lethalia. Hom. *Dec.6.*
Phaſianus pruni cuſtos eſt.
Dos ſponſæ ſufficiens ſponſo divitiæ optimæ. Democr.
Invidia ſeditionis initium. Laſt.
Cuſtodia piorum pietas eſt. Chryſ.
Benignus Deus eſt & miſericors. 1 Tim. 6. 10.
Avaritia eſt radix omnium malorum. Soph.
Avarum omne genus barbaricum & vaticinium. Adag.
Amica Muſis aurora.
Chara quidem arena eſt, ſed non in oculis.

AMicus mutabile animal. Ariſt. *Dec.7.*
Fidus amicus protectio valida. Sir.6.15.
Laborioſum animal eſt formica.
Amicorum nihil proprium. Eurip.
Ambitio eſt poſſeſſio inepta. Herod.
Timor linguæ eſt vinculum. Tati.
Curæ ſunt liberi. Stob.
Naturalis eſt erga liberos amor. Arrian.
Natura pili eſt fiſſilis. Ariſt.
Difficiles Regum ſunt iræ. Hom.

GRavis Dei eſt ira. Hom. *Dec.8.*
Grave tenectus hominibus pondus. Men.

Gratia ſicut Paradiſus in benedictionibus. Sir.40.19

Vel

Χίλιαί πόλεις δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλφιτον καὶ χείλη.
Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ.
Χρήματα νεῦρα πολέμου.
Χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν.
Χριστὸς ἱλασμός ὅτι τῶν τοῦ ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
Χριστός ὅτιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ.
Χρόνος ἀνάλωμα πολυτελέστατον.

Δεκ. θ'. Χρόνος τέκνων σοφός.
Χρυσῆ τορμὶς τὴ χύτρα τῆ κλιτῆ.
Χρυσὸς καὶ λᾶες κόνις εἰσί, καὶ ἄργυρος αὐτός.
Ψολοσφυρῆται ἔσωθεν εἰσὶ λύκοι ἁρπαγες.
Ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
Ψυχὴ ξηρὴ ἀείστη.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ψυχὴ σώματος.
Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία.
Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσυνὴ τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Δεκ. ί. Ὠραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως.
Ὡς σαγὴν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
Ὡς ποικίλον σῶμα ἔστι καὶ πλάνον τύχη.
Ὡς φύλλον θάλλον ὅτι δένδρου δασέος οὕτως γηγένεα σαρκὸς καὶ αἵματος.
Ὡσπερ δένδρος ἐν ἀμπελῳ, οὕτως ὰν ἔστι ἄφρονι τιμή.

Ὡσπερ

Vel mille calamitates ſunt inter calicem & labra. Adag.

Pabula, & virga, & onera aſino debentur. Sir. 33. 29

Divitiæ ſunt nervi belli. Appian.

Bonus vir eſt commune bonum. Men.

Chriſtus eſt propitiatio pro peccatis noſtris. 1 Joan. 2. 2.

Chriſtus eſt imago Dei inviſibilis, & expreſſa imago ſubſtantiæ illius. Coloſ. 1. 15.

Tempus jactura pretioſiſſima. Heb. 1. 5.

TEmpus opifex ſapiens. *Dec.* 9.

Aurea tudicula decet pulcram ollam. Plato.

Aurum & gemmæ pulvis ſunt, argentúmque ipſum. Naumac.

Pſeudoprophetæ intus ſunt lupi rapaces. Mat. 7. 5.

Vituperatio inimicitiæ initium. Pallat.

Anima ſicca optima. Heracl.

Animæ magnum frenum hominibus mens. Men.

Animus Vates. Adag.

Ut gladius anceps omnis iniquitas. Sir. 21. 4.

Quàm magna eſt miſericordia Domini Dei noſtri. -17. 23.

OPportuna eſt miſericordia tempore afflictionis. *Dec.* 10. -35. 23.

Ut gutta aquæ è mari & calculus arenæ, ità mille anni in diebus æternitatis. -18. 9.

Quàm varia res eſt & erratilis fortuna. Men.

Ut virens folium in denſa arbore, ità genus carnis & ſanguinis. -14. 18.

Sicut nix in æſtate, ità non eſt inſipienti timor. Prov. 26. 1.

Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσῆν ἐν ῥινὶ ὑὸς, ἕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
Ὡτὸς ὅμοιος τοῖς γλαυξί.
Ὧτων πιότεροι ὀρθαλμοί.
Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι.
Ὠκεῶν καὶ ἰσχνῶν ἰσρῶτες ἐν ὕπνοις ἀγαθοί.

Τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

Ut monile aureum in naſo ſuis, ſic mulier formoſa carens ratione. Pro 11. 22.

Otus eſt ſimilis noctuis. Ariſt.

Oculi certiores ſunt auribus. Polyb.

Celeres Gratiæ dulciores. Lucian.

Pallidorum & gracilium ſudores per ſomnum boni ſunt.

Finis Partis primæ.

PARS SECUNDA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
DCC. Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Præter Nomina & Particulas indeclinabiles, tantummodo Verba Regularia; nulla verò Anomala & Defectiva occurrunt.

Verſus Vulgaris.

Ὃς μὴ Ῥωμαϊκοῖς Ἑλληνικὰ γεώμματα μίξει,
Οὐ δυνατ' ἀνδρὸς ἔχειν λογικοῦ τέκνωμα λόγους.

QUi non Græca ſimul jungit Documenta Latinis,
Ille Viri Docti nomen habere nequit.

Menander.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.

Inſeparabilis poſſeſſio eſt Eruditio mortalibus.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ'.

Δεκὰς ά.

Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωματοιός.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄξυλος.
Ἀγαπᾷσαι τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Ἀγάλλει τὸ μὴ δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος ἀέθλιος σπερεῖ.
Ἀγρὸς, καὶ πόλεως, ζωὴν καὶ ἵππα κυβερνᾷ.
Ἀδελφὸς τοῦ ἀδελφοῦ βοηθήσει ὡς πόλις ἐχυρά, καὶ ὡς μεμοχλευμένη βασιλεία.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄλλων.
Ἀεὶ τὰ πίσυσι βυτίοις.

Δεκ. ς'. Ἄετὸς ὑ σπιλάδι μῦας.
Ἀνδρὸν μὴ εἰς μόθον κλητοῖσι ἀείρου.
Ἄζηλος, ἀκαζήλου λείπει βίος.
Ἀήσυλον οἱ ὄγοι ἄθος βασάζουσι.
Αἱ ἀκοιδες, ἀνθρώπων καὶ σφῆκες ὀχλοῦσι τὸν αὐλῶν πρόπον τοῖς ἄλλοις ἀτόμοις.
Αἱ μὴ βεβλαὶ παῖδας μάλιστα, αἱ δὲ ἀπαλαὶ τοὺς ἄφρονας καταπλήττουσιν.

Αἶθεσαν

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA VII.

MElius est sobrium esse, quàm crapulari. *Dec. 1. Epichar.*

Bonus cantor, bonus cupediarius. *Archid.*

Diligit mel ursus.

Diliges proximum tuum sicut teipsum. *Deut. 5. 38.*

Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.

Illustrem heróa bellum nullâ re privat.

Agros, urbes, & navim Sapientia gubernat. *Phocyl.*

Frater à fratre adjutus, sicut urbs munita, & sicut vectibus pessulísque obfirmatum regnum. *Chrys.*

Bona est offa post panem. *Zenod.*

Semper superioris anni res meliores. *Diogenia.*

AQuila non capit muscas. *Suid.* *Dec. 2.*

Luscinia nè ad pugnam provocet aquilam.

Exsiccat, non venerátur lilia frigus.

Grave asini onus portant.

Locustæ, crabrones & vespæ coëunt eodem modo, quo alia insecta. *Arist.*

Tonitrua quidem pueros, sed minæ stultos territant. *Socrat.*

Αἴθερα οἱ ἀστέρες μιμνύουσι.
Αἰθιοψ ὁ λευκαίνει.
Αἰεὶ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.
Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον ἀσπίδι.

Δεκ. γ'. Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀσπερκὴς ἄθει.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνᾳ ἄβρα.
Ἄκυρε πολλὰ, λάλει καίρια.
Ἀλέα κηρὸν μέλδει, ἄσιν δὲ σκύβαλον σκληρύνει.
Ἀλαζονείας ὅτις ἐκφεύγει δίκλυν.
Ἀλλὰ ὑπὸ μείζονος ἀνδρός.
Ἄλλος ὄφιν ὁ σπείραν, καὶ ἄλλος ὁ θεὶς ζων.
Ἄλλην δρυῒ βελάνιζε. Adag.
Ἄλλων ἰχθὺς ἀὐλὸς ἕλκεσι βρύων.
Ἄλλοτε γὰρ ἡ φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή.

Δεκ. δ'. Ἄλλοτε μητρὶ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.
Ἀλοὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Ἀμαμάκελον ἅμα καὶ ἀφανὲς τὰ τασμὸς δαμᾷ.
Ἀμαρτάνει ἡ καὶ ζοφῶ σοφώτερος.
Ἀμαυρὸν ἐρέτει ὁ ἀειθμὸς ἀείτερος.
Ἄμια, θυννὸς καὶ λάβραξ σαρκοφαγοῦσι.
Ἀμνὸς ἀπαγὸς πρεσβύτερον λεπίζει, πεὶν ἢ ὀπλᾶν.
Ἀμᾶν ἐὰν μὴ πνίγῃ φήμη.
Ἀνακλᾶ ἀρέλη τὸ ἐλεεῖν πρὸ δεομένους.
Ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ μάχει λύεας κλύτων.

Ἀνὴρ

Serenitatem ſtellæ indicant.
Æthiops non albeſcit. Plato.
Semper juniores deſipiunt. Hom.
Varias magus præſtigias ſpargit.

STatim urit bona urtica. *Dec.3.*
Sequitur Dominum ſervus, Dominam verò ancilla.
Audi multa, loquere tempeſtiva. Bias.
Calor ſolis ceram liquefacit, limum & fimum indurat.
Superbiæ nullus evitat pœnam. Men.
Cave tibi ab homine potentiore. Suid.
Alius eſt, qui ſeminat, & alius, qui metit. Joan.4. 37.
Aliam excute quercum. Suid.
Aliorum medicus ipſe ulceribus ſcatet. Plut.
Quædam dies amica & felix eſt, quædam inimica & infelix. Q.Calab.

IPſa dies quandoque parens, quandoque noverca eſt. *Dec.4.* Heſiod.
Cœcus venter non curat verba.
Inſuperabilem pariter & debilem bellum domat.
Peccat etiam ſapiente ſapientior. Men.
Obſcurum tegit numerus infauſtus.
Amia, thynnus & lupus carne aluntur. Ariſt.

Agnus tener priùs excoriatur, quàm aſſatur.
Pertranſit, niſi ſtatim ſuffocetur fama.
Regis virtus eſt miſereri pauperum. Agapet.
Vir fugiens haud moratur lyræ ſtrepitum. Adag.

Δεκ. ί. Ἀνὴρ χρηστὸς χρηστὸν ἐ μισεῖ πολίτ.
Ἀνδρὸς οἱ ὃ ἔλαξις νόον.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐν λόγῳ γνωρίζεται.
Ἀνδρεία τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.
Ἀνδρὸς πονηρᾶ σπλάγχνον ἐ μαλάττει.
Ἄνθρωποι ἀπὸ σαπρᾶ καὶ παλαιᾶ σήμονός εἰσι κρεμαμένοι.
Ἀνδρὶ ἢ κεκμηῶτι μόλις μέγα οἶνος ἀέξει.
Ἀνομία νόμων κρατεῖ.
Ἀντὶ τῆς βορέας γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Ἀντὶ δὲ γονήων γύπλας τίκτοι βέβλοι.

Δεκ. ς'. Ἁπλᾶς ἡ παίδευσις ἡμέρως ποιεῖ.
Ἀποῤῥαγήσεται τυφόμενον τὸ καλλαΐδιον.
Ἀπαίνων χάρων κάλλιον βάπτε.
Ἀπὸ δεσμῶν μὴ ἐπιστρέπτης ὀρθαμβέες.
Ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ δέκαιον χλωρός.
Ἀπὸ σιτοθήκης μικρᾶς πυρὸς πλήθουσι ἀνθρακιά.
Ἀπλόμος πίστις, μολυσθήσεται ἐν αὐτῇ.
Ἀρετὴ στέφει τιμῶντας αὐτὴν παντιαχῆ.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, ἐ χρόνος ἀμφί.

Ἄξης τὰ ἀπῆ ὅπλα ἐ σαλεύει.

Δεκ. ζ'. Ἀρχὰν ἄκρε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.
Ἀρχὴ ἀπάντων καὶ τέλος ποίᾳ Θεόν.

Ἀσκαλαβώτης καλεδίοις ἀρέσκεται.
Ἀσκὸς βαπτίζῃ, δύναται δέ τοι ἐ θέμις ὄζειν.
Ἀσπὶς παρ' ἐχίδνης φάρμακον δανείζεται.

Ἀσεβεῖς

VIr bonus bonum non odit unquam. *Dec.5.*
Viri vinum indicat mentem. Theog.
Viri character ex ſermone cognoſcitur. Men.
Fortitudo diſpendia parva facit. Democ.
Viri mali cor non mitigatur. Men.
Homines à putrido & veteri filo pendent. Philo.

Viro defatigato magnum robur vinum auget. Hom.
Iniquitas legibus dominatur. Eurip.
Pro cibo lac fugit infans.
Parentum loco præſtigiatores honorant mortales.

OMnes Inſtitutio manſuetiores facit. *Dec.6.*
Rumpetur tenſus funiculus. Lucian.

Omnium Charon urnam ſubmergit. Adag.
Ab indigente oculos tuos nè averteris. Sir. 4. 5.
Semel rubidus ac decies pallidus. Adag.
De parva ſcintilla ignis augetur carbonum ſtrues Sir. 11. 39.
Qui tangit picem contaminabitur eâ. --13.1.
Virtus coronat cultores ſuos undique.
Virtutis præmium gloria non tempus metit.
Mars ſua ipſius arma non jactat. Archid.

IMperans audi juſtè & injuſtè. *h.e. æqua & iniqua.* *Dec.7.* Solon.
Initium rerum omnium & finem facito Deum. Naz.
Stellio devorat araneos. Ariſtoph.
Mergeris uter aquis, ſed non ſubmergeris unquam. Sibyl.
Aſpis à vipera venenum mutuò accipit. Diog.

Impii

Ἀσεβεῖς ὥσει χρὴς ὃν ἐκείπῃ ὁ ἄνεμος.

Ἀσθενεῖ ὁ βεαχίων ἐταμψὺς ἀγκῶνος.
Ἀτηρὸς γὰρ τοι λάερος ἀνὴρ τελέθει.
Ἀτυχῶνι μὴ ὀπυέλα· κοινὴ γὰρ τύχη.

Αὐθέντης ἀὐτομάτως ἀσεφγαλίζει.

Δεκ. ή. Αὐλὸς καὶ φαλτήριον ἡδυμέσι μέλη.

Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτῃ.
Αὐσηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παιδαείοις βλίπῃ.
Ἄχεις ἂν σίλφη ἠὼς, θεῶνα μιεφαιες ὀβριμόμυοι λέγεῖε.
Αὐχμὸς ἐκ ἄφαρ ἄυῃ ἀφάκλω καὶ ἀφάρκλω.
Ἀφίνθιον καὶ ἀμάεφακος ἐξῆς ἄφθας ἐπείγυσι.
Βαιῷ ἢ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.

Βακλιείαν ἀείρων αἰκίαν ἀπφλεῖ.
Βαλανὰς ἐν ταυτῷ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν, τόν τ' κακὸν λέγῃ.
Βάπλεις μ' ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ὃ δύει πόλέ.

Δεκ. θ'. Βασιλῆς σήμερον, καὶ ἄυριον τελευτήσῃ.
Βασάζουσιν ἄχθος μέγιστον οἱ φιλαρέλοι.
Βαύζουσος ἑνὸς αὐτίκα βαύζει καὶ ἕτερος.
Βέλτερον ὑπνώῃ, ἢ ὅτι πλέον εἰλαπινάζῃ.
Βήμεπξ ῥέμβεῖ σκιάλη.
Βλάξ ὑαυλίζων ὠθεῖ βλαισόν.
Ελάπλῃ † ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Βλέψ ἀροίκλη θρόμβως αἵμαλος φρέῃ.

Βλάπτῃ

Impii ſunt tanquam gluma quam projicit ventus. Pſal. 1.4.
Infirmum eſt brachium vulnerato cubito.
Nocivus profectò præceps vir eſt. Theog.
Infortunatum nè irriſeris; communis enim eſt Fortuna. Chilo.
Dominus ſponte ſuâ talis ludit.

TIbia & Pſalterium ſuaves reddunt cantus. Dec. 8. Sir. 40. 23
Sibi ipſi ſtultus dolorem conſuit.
Auſterus parens buccellam pueris aufert.
Dum fulgeat aurora, flores adoleſcentes moniti legite.
Siccitas non ſtatim arefacit aphacem & apharcam.
Abſinthium & amaracus gradatim exulcerationes oris abigunt.
Parvum laborem magnum lucrum comitatur. Oppian.
Baculum attollens verbera minatur.
Balneator in eodem ſolio & probum & improbum lavat. Pind.
Mergis quidem utrem, aqua autem humida nunquam ſubit. Naz.

QUi hodiè rex eſt, cras morietur. Dec. 9.
Portant onus maximum amatores virtutis. Philo.
Latrante uno ſtatim latrat & alter canis. Adag.
Melius eſt dormire, quàm nimiùm in ſe ingurgitare. Q. Calab.
Trochus circumagitur flagello.
Stultus balbutiens expellit valgum.
Lædit virum animus in iram lapſus. Men.
Vena aperta grumos ſanguinis emittit.

Lædit

Βλάπτῃ ἵλλους αὐλαίας ἀκλίναν τῦ ἡλίυ
σιλβόνλων
Βλέπῃς ἐν ὀφθαλμῷ ἀδελφῦ κάρφΘ, ἐν
δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δόκον ὐ καλανοεῖς.

Δεκ. ί. Βολβίτῳ κοπείων ζωωβλήθη ἀκμηρός.
Βορβορυγμὸς ποικιλόγηρυς ὀσφὺν βα-
σανίζει.
Βορέας ϗ ὁ νότΘ πλειςάκις πνέυσι.
Βότρυας ὐ κύει ἄκανθα.
Βόβις ϖρὸς βόβυν πεϖαίνει.
Βόσρυχον ἠϖιαλΘ τίλλῃ.
Βυβῶνα ϗ γλυκὺν γλοιὸν σκέϖαζε.
Βυλᾶυ ϖρὸ ἔργυ.
ΒρένθΘ, ϗ λαρΘ, ϗ ἄρϖη, ϗ φρῶΘ,
ϗ βίαρχΘ ἀϖὸ τῆς θαλάϖης ζῶσιν.
Βύχυς τινῆ ὁ ἑταῖρΘ αὐμύλΘ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ή.

Δεκὰς ά. Βρύον μὶ ἔλλΘ, ἀλλ' ὐχ ἑλ-
λέβορον ἔδῃ.
Βρύτυ καρχήσιον μεσὸν
ἄλγη διώκῃ.
Βύας πρότερον βρύκῃ ἢ
βυκανίζῃ.
Βύβλυ ᾗ καρϖὸς ὐκ αὐτεῖ μέγαν σάχυν.
Γαγγαμῶς ἄρκυσι, ὐκ ἀειδὶ γόγγρον ἁ-
ϖάξῃ
Γᾶαν ϕακὰς ἔυκαρϖον ϖοιεῖ.
Γάλως φιλεῖ ἀνεμίην.
Γαμβρὸς γαῦρΘ ϗ σικχὸς ἐκυρὸν ἐρέθει.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ, σκῶρ δορκῶν ἐν αὐγῶνι
ζητεῖ.

Γέλως

Lædit oculos ſplendor fulgentibus Solis radiis.

Cernis in oculo fratris tui feſtucam, in proprio verò oculo nè trabem quidem advertis. Mat. 7. 3.

STercori fimetorum comparatur piger. Dec. 10.
Inteſtinorum ſtrepitus variè ſonans ilia torquet.

Aquilo & Auſter ſæpiſſimè ſpirant. Ariſtoph.

Racemos non fert ſpina. Adag.

Botrus juxta botrum matureſcit. Suid.

Cincinnum febris quotidiana vellicat.

Inguen & ſordidos clunes tege.

Conſule ante tempus. Pythag.

Anas, larus, harpa, rubeta & buteo cibum ſibi è mari petunt. Ariſt.

Retia tendit ſodalis blandus.

CENTURIA VIII.

MUſcum quidem binnulus, ſed non helleborum devorat. Dec. 1.

Cereviſiâ poculum plenum dolores pellit.

Bubo citiùs mordet quàm buccinat.

Papyri fructus non poſtulat magnā ſpicam. Adag.

Piſcator retibus, non inſtrumento fabrili congrum decipit.

Terram ros frugiferam facit.

Glos amat fratris filium.

Gener ſuperbus & injucundus ſocrum odit.

Varia merx in foro, ſtercus caprarum in hœdili quæritur.

Riſus

Γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθρὸς γελᾶν.

Δεκ. ϛ'. ΓΕῦλα κλιβάδιον θερμαδύει, ὑγιεινὸν θρμαίνει.
Γεωπόνος μὴ λείπει ἀλύλω.

Γηράσκει ἡ χάλκος ὑπὸ χρόνου.
Γλυκὺ μέλι ἡ πνιξάτω.
Γλυκαίνει βελιμία κυάμους.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ θέλος * χερῶν.
[* Poët. pro χέρες.]
Γονεῖς τιμᾷ ὁ ἡ φίλους εὐεργέτης.

Γύμναζε σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.
Γυναῖκα αἰδοῦς, ὦ κοσμοῦς κάλει.
Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσον ἢ γαμεῖν.

Δεκ. γ'. ΓΥναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βέλος.
Γυνὴ ἐλπίζου διὰ τὸ ἄνδρα.
Γλῶσσα μαχαιρὶ ζωγρίζει ὀξα.
Δαμάλη μιτύλη ὦ κυρηβᾷ.
Δεῖπα σοῦσον φθίει.
Δέλφακα ζέφων χοίρου σφάξει.
Δένδρον σαπρὸν ἐκκόπτε.
Δῆρις ὦ δίκη δίκῃ.
Διαίνει ἡ δρόσος χλόαν, ἡ ὁ χλιαίνει ἕλη.
Δι' ὧν τὶς ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

Δεκ. δ'. ΔΙχαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τ' ἄρτος.
Δίκη δίκλιν ἔτικτε, ἡ βλάβη βλάβη.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν εἰσαρύσῃ λίθον.

Διωλύγιος

Risus jucundissimus est in hostes ridere. Soph.

VIscera clibadium sanat, piper calefacit. *Dec.* 2.
Agricola nè linquat lignum cui infigitur stiva.
Senescit etiam ferrum cum tempore. Antiph.
Dulce mel vel suffocet. Suid.
Indulcat fames magna fabas.
Consilia magìs obtinent quàm robur manuum. Agathon.
Parentes honora, & amicos beneficio affice. Men.
Exerce teipsum ad pietatem. 1 Tim. 4. 7.
Mulierem verecundia, non fucus ornat.
Mulierem sepelire melius est quàm ducere. Eurip.

MUlieris oculus juvenibus spiculum. *Dec.* 3.
Mulier creata est propter virum. 1 Cor. 11. 9
Lingua mollis confringit duritiem. Prov. 25. 15.
Juvenca mutilata non pugnat cornibus.
Fœtor lilium corrumpit.
Porcellum alens porcum mactabit.
Arbor putris exscinditur. Mat. 7. 19
Contentio non invenit consilium.
Irrigat ros herbam virentem, tepefacit autem calor solaris.
Per quæ quis peccat, per hæc & punitur. Sap. 11. 17.

JUsti lucebunt sicut Sol. Mat. 13. 43. *Dec.* 4.
Justus ceu palma florebit. Psal. 91. 2
Expellit nectar sitim, famémque panis.
Lis litem parit, item noxam noxa. Suid.
Turpe est bis in eundē lapidem impingere. Zenod.

Magna

ΔιωλύγιΘ φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ ἓν.
Δοκιμάζεϒ ἐν καμίνῳ ἄργυρΘ καὶ χρυσός.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.

Δόναξ δοχμὸς ὅταν κλαδὶ ϒ δυσῇ.
740 Δόρυ ἐν ἀγῶνι μάλη καὶ μύΘ δηκνύει.

Δεκ. ὁ. ΔΟ'ξαν δίωκε μήτε πᾶσαν, μησὶ ἄγαν.
Δειμὺς πυρετὸς τινάσσει ῥέθη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεϒ.
Δύη καὶ φάγονλα δεφάσει.

745 Δυσηνὸς ὅσις ζῇ ἡδάπιον βίον.
Δόξαν ϛοφοὶ κληρονομήσουσιν.
Δυσχαρὲς φαύειν νοσοῦνΘ ἀνδρός.
Δῶρα θεὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

Ἐγρύα, πάρα δ' ἄτη.
750 Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁρτυθήσεϒ;

Δεκ. ϛ'. ΕΓγίσαΐε τῷ Θεῷ, καὶ ὑγιεῖ ὑμῖν.
Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας, καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριΘ καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.
Ἐγὼ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.
Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δ' κεφάμυνα ὑποκρίνεις.
755 Ἐλεῖ ἕκαΘ μανδάκλιν κομίζει.
Εἰ πᾶν τὸ λαλεῖν ἄνθρωπός ὅτι, καὶ ἡ φιτιλάκη ἔσαι.
Εἰς ὄχλον ἔρριψε παρθένοισιν ὑ κλόνον.

Εἰρμὸς

Magna fama id quod nihil eſt facit eſſe.
Probatur in camino argentum & aurum. Pro. 17. 3

Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Arundo obliqua cum frangitur, ſonum edit.
Haſta in agone membra & animum oſtendit.

GLoriam perſequere neque omnem, neque valdé. Dec. 5. Naz.
Acris febris concutit membra.
Arbore dejectâ quilibet ligna colligit. Adag.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Infortunatus qui marinam vivit vitam. Antiph.
Gloriam ſapientes hæreditabunt. Pro. 3. 25.
Odioſum regem tangere virum. Eurip.
Munera etiam Deos placeant & venerandos reges. Adag. è Plat.
Sponde, prope eſt damnum. Thales.
Si ſal infatuatus fuerit, per quod condietur? Luc. 14. 34.

APpropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Dec. 6. Jac. 4. 8.
Laudet te alienus, non os tuum, alienus & non labia tua. Pro. 27. 2
Ego ac tu idem trahimus jugum. Adag.
Ego loquor tibi de alliis, tu reſpondes de cepis. Adag.
Suam quiſque pellem portat.
Si omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
In turbam prorepere virginibus non honeſtum. Eurip.

Pax

Εἰρλιὴν τ' ἀγαθὰ ἀλιδεῖ, θυιὸς ἀφαιρεῖ.
Εἰρλιὴν γεωργὸν κἂν πάβαις ζέφει κλῆῶς.

Εἰσὶ κὴ ζώϊλων οἱ κόλακες κόρακες.

Δεκ. ζ'. Εἰς φέλαλ☉ φηγὸν, πλελεὰν, ἐλάτλιν κὴ πεῖνον ὲ πρήθῳ.
Ἐξ ἀργὲ ἀεγίλε χυζᾶς λάσανον ποιεῖ.
Ἐκ δρόσε σιτίζε☉ ὥπερ ὁ τέπλιξ.
Ἐκ καλάμης δῆλός ὅτιν ὁ θερισμό☉ ςάχις.
Ἐκ μυδῆ ἀλκὴ ὥπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
Ἐκ μελέτης πλείης, ἢ φύσεως ἀγαθοί.
Ἐκ πολυορκίας φιλορκία.

Ἐκ δὴ πόνων τοι τ' ἀγαθ' αὔξε☉ βεςοῖς.
Ἕκας☉ τὸ ἴδιον φορλίον βαςάσει.
Ἐκονλὶ ὁ κράτις☉ τῆ δεινὰ ταλῶν☉ ὀπίκερ☉ ἔςω.

Δεκ. ή. Ἔκτὸς λεωφόρε μὴ βαδίζειν.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων ἀμέργει.

Ἔλεγξον τὸν πλησίον σε πεὶν ἢ ἀπφλῆσαι.
Ἐλάχιςον ζῶον φύλλ☉ ἄλμαλι μέγιςτν ἐλέφανλα νικᾷ.
Ἕλκει τὸ ἔμβρυον ἀπὸ τῆ ἄμαλ☉ τὸ γλυκύταλον.
Ἐλάφε κέρα λαγωὸν ἀτύζεσι.
Ἐλπὶς σαίνει φρένες ὡς ὄνφρ☉.
Ἐν αὐλῇ πρέπει τὰ πρῶτα ὁ κόλαξ, ὁ ζυκοφάνλης τὰ δεύτερα.
Ἐν ἔργῳ ὧν ὁ φὼρ ἐκ ἰάχῃ.
Ἐν ἔργῳ κὴ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σε.

Ἐν

Pax facultates auget, bellum aufert.
Pax agricolam vel inter saxeta bene nutrit. Men.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.

UNa scintilla fagum, ulmum, abietem aut ilicem non inflammat. Dec. 7.
Ex alba argilla figulus ollam facit.
Ex rore vivit ut cicada. Arist.
Ex culmo perspicitur demissa spica. Adag.

Ex medulla robur tanquam ex fonte salit.
Plures studio sunt boni quàm naturâ. Anax.
Ex crebro juramento falsum juramentum. Philo.
Bona per labores augentur hominibus. Eurip.

Quilibet propriam sarcinam bajulabit. Gal. 6. 5.
Sponte supremus periclitanti auxiliator est.

EXtra viam publicam nè eas. Dec. 8.
Oleam in horto alens exprimit amurcam. Sir. 19. 17
Argue proximum tuum priusquam minèris.
Minimum animalculum pulex saltu maximum Elephantem vincit.
Attrahit embryo è sanguine dulcissimum. Hippoc.

Cervi cornua leporem terrent.
Spes permulcet mentes veluti somnium. Oppian.
In aula prima agit assentator, secundâ Sycophanta.
In opere existens fur non vociferatur.
Factis & dictis cole parentem tuum. Sir. 3. 7.

In

Δεκ. θ'. ΕΝ ὁδῷ μὴ χίζῃν ξύλα. Adag.
Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου.
Ἐν παυλῇ σκορπίος φρυρεῖ λιθῷ.
Ἐν σοφίᾳ τὸν παλαιὸν τὸν νοῦν ἔξω.
Ἐν σκότῳ καρσίως πλίνων πόδας σφάλλῃ.

Ἐν τοῖς τόποις ὅμ τυφλῶν στραβὸς βασιλεύει.
Ἐν τοῖς διωγμοῖς ἡ ἐκκλησία θάλλῃ.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θαπτε.
Ἐνθα χὴ ἐνθα ὠφελεῖ ἄκουτα δίωκτος.
Ἐξ ἁλικος ἀοίκη κιδὼν μεσοῖ.

Δεκ. ί. ΕΠιτήδειον Μουσίκλιν ὁδοὶς ἐμπρεάζει.
Ἔνεστι χὴ μύρμηκι χὴ σέρφῳ χολή.
Ἐρανᾶτε τὰς χεφαὰς, ὅτι ἐν αὐλαῖς ζωὴ αἰώνιος.
Ἐρεσχελεῖ ἀετὸν κορώνη.
Ἐρημοῖ χὴ ἐρυκάνη ἑλλέβορος λιχμία.
Ἔρημον ἦθος ὀδυνᾶν μηκυνεῖ, ἔτος μινύθει.
Ἑσθλὸ ἀγόρευε, κακὸ ἀθέσπιζε φρεσὶ βυσσοδόμευε.
Ἔεις δ' ἔειν ἀνίφυτα ἐ.
Ἑδίειν μέλι πολὺ ἢ καλόν.
Ἑτοιμάσατε ἢ ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ θ'

Δεκάς δ'. ΑΓαλμάων ὁ μηδὲν ὀρειλών.
Εὐθηλοι βόες θηλάζονται ὑπὸ μαίνδρα.
Ἐυλακέειν ἀμείων ἢ ὁ χαμαὶ ἐκ ἰάυσι.

Εὐλογεῖτε

IN via nè feces ligna. Pythag.
Manè semina semen tuum. Dec. 9.
Sub omni lapide Scorpius excubat. Eccl. 11. 6.
Sapienter ambulare erga extraneos. Tertul.
In tenebris obliquè ambulans pedes offendit. Col. 4. 5.
In regione cœcorum regnat luscus. Adag.

In persecutionibus Ecclesia floret. Basil.
In fruticeto mortuum ne sepelias.
Huc illuc circumtrahit invitum potens.
Ex alica epulum ventrem implet.

IDoneum Musicum nemo vexat. Dec. 10.
Inest & formicæ & culici bilis. Adag.
Scrutamini Scripturas, quia in ipsis est vita æterna. Joan. 5. 39.
Provocat aquilam cornix. Adag.
Sedat arcétque helleborus lichenem.
Desertum domicilium dolorem auget, tempus minuit.
Bona dicito, mala autem nunquam in mente profundè cogitato. Hom.
Lis litem serit. Phocyl.
Edere mel multum non est bonum. Pr. 25. 28
Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Mat. 3. 3.

CENTURIA IX.

FElix qui nihil debet. Adag. Dec. 1.
Mammosæ boves suguntur in mandra.
Vomerem montis cacumen & pertica non exhilarant.

Benedicite

Εὐλογεῖτε τοὺ καλαρωμήνες ὑμῖν.
Εὗρον χὴ Εὕεσπον περσανὸν ἁδρεμία βιζὴ ἁηθωνει.
Εὐχὰς τοῦ Θεῷ, ἃ βόας ζαπιμέλως θύε.
Εὐχῆς δικαίας ὠκ ἀνήκοος ὁ Θεός.
Ἔχῃ Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ἔχῃ χὴ ἡ μῆα σπλιῶα.
Ἑωλαὶ ἐυρῃγεσίαι ἔυδυσι.

Δεκ. ς'. ΖΑ'γκλη μοῖρα βεροῦ ὀξεία πᾶν γέρ ἀμᾶ.
Ζεῖ χύτρα, ζῆ φιλία.
Ζᾶς τὸν ἀείζηλον μινύθῃ, βειδονῖα χαλέπῃ.
Ζέφυρ ἀφ' ἑσπέρας πνεῖ.
Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.

Ζῆλ χὴ θυμὸς ἐλαπτύσιν ἡμέρας.
Ζημίαι αἶρε μᾶλλον, ἢ κέρδ αἰσχεῦ.
Ζυγὸς χὴ ἱμὰς κάμψυσι τεράχηλον.
Ἡ ἡμέρα δηλώσῃ.
Ἡ κέρκ τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.

Δεκ. ζ'. ΗΚοιλία χὴ πολλὰ χωρεῖ χὴ ὀλίγα.
Ἡ λύζυσα ὀρθρὶς ὠκ εὐθέως ἐγειρῖδιει.
Ἡδὺ τὸ φῶς λεύσειν.
Ἡδὺ ὑποπηγανίζειν ἀνὰ ζυμβόλων.

Ἡδὺ μάζα χὴ ἄρτ πτηνῶνλι φαγεῖν.

Ἥλιξ ἥλικα τέρπῃ.
Ἥλω ἐκκρέμ ὁ ἥλ, παπάλω ὁ πάτηλ.
Ἡσύχως νυσάζυσιν ἀργοί.
Ἡλικία βίει ὡς ἄνθ ἔαρ.

Ἠχὼ

Benedicite vobis maledicentibus. Luc.6.28
Eurum & Euripum velocem nulla mora tardat.
Preces Deo, non boves præpingues offer.
Preces juſtas audit Deus. Hom.
Habet Deus vindicem oculum.
Habet etiam muſca ſplenem. Theocr.
Heſternæ gratiæ dormiunt.

FAlce mors acutâ omne genus mortalium demetit. *Dec.2.*
Fervet olla, vivit amicitia. Pythag.
Jupiter inſignem minuit, elatum deprimit. ex Heſ.
Favonius de Occaſu ſpirat. Ariſt.
Simplex cum ſimplici optimè converſatur.
Zelus & excandeſcentia minuunt dies. Si 30.24
Damnum elige magìs quàm lucrum turpe. Chilo.
Jugum & lorum flectent cervicem. Si.33.31.
Dies manifeſtabit. 1 C.3.13
Cauda de vulpe teſtatur. Theoph.

VEnter multa accipit & pauca. *Dec.3.*
Singultiens gallina non ſtatim nidificat.
Dulce videre lucem. Plut.
Dulce eſt è ſartagine comedere abſque Symbolis. Athenod.
Dulce eſt maza & panis eſurienti comedere. Xenoph.
Æqualis æqualem delectat. Adag.
Clavo expellitur clavus, paxillo paxillus. Lucian.
Quiete dormiunt otioſi.
Vigor ætatis fluit flos veris.

830 Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.

Δεκ. δ'. Θ Ἀλαλαὶ κλύζ πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
Θάλπω χάρις ἐλπίδα τάλαν Θ.
Θάῤῥῆ, τοιοῦτόν ὄζι τῆς ἀρετῆς χρῶμα.
Θάρσ, ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσ.
835 Θᾶπον ποιήσει μέλι χάνθαρ Θ, ἢ γάλα κωνωψ.
Θεὸς ἔλεον θέλ, ὐ θυσίαν.

Θεῦ ἡ πληγὴ ὐχ' ὑπερπηδᾷ βεβλός.
Θεὸς ἐρανερώθη ἐν σαρκί.
Θολὸς θόλον μιαίνει.
840 Θεσμὸς ζωοποιήσιν θίγ.

Δεκ. ε. Θ Ἡγεῖ φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Θρύπτα (συλλέγον) εἰς γύργαθον.
Θύμον ἰάπτονλα εἰς ὄρχον σε μὴ ἔαπτε.

Θωμιζόμενον δήπε παῖς τύπτοιεν.
845 ΘωύσσονΘ ἑνὸς θωύσει ἕτερΘ.
Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.
Ἰατρὸς ἀδόλεχΘ νοσοῦντι πάλιν νόσΘ.

Ἰδὲ ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθήλος μελίττας.
Ἰδὲ ὀλίγαν πῦρ ἡλίκιον ὕλην ἀνάπτ.

850 Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.

Δεκ. ς'. Ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
Ἵνας σάρκαΘ ἐχὼρ κάμπτ.
Ἰὸς σίδηρον, φθόνΘ ψυχὴν ἐξαναψύχ.

Ἰνεῖ γαυγὸν κυῖνΘ.

Ἴππ

Echo nympha dicta resonat.

MAre abluit omnium hominum mala. Dec.4. Eustach.
Fovet favor spem miseri.
Confide, hic est virtutis color. Diog.
Confide; Deus reliquum cursum gubernabit. Apol.Rh.
Citiùs faciet mel scarabæus, aut lac culex. Pallad.
Deus misericordiam vult, non sacrificium. Hos.6.6.
Dei plagam non transilit mortalis. Men.
Deus manifestatus est in carne. 1 Tim.3. 6.
Sordes ædificium conspurcant.
Lex conscientiam tangit.

INcitat mentem ipsa artium dulcedo. Dec.5.
Fragmenta colliguntur in canistrum.
Thymum nocentem in hortum tuum nè immittas.
Funiculis ligatum vel puer verberet.
Vociferante uno vociferatur & alter. Adag.
Medice, cura teipsum. Luc.4.23
Medicus garrulus ægroranti est alius morbus. Men.
Ibis serpentes interimit, parus apes.
Ecce exiguus ignis quantam materiam incendit. Jac.3.5.
Incurvat genu senectus.

HIlarem datorem diligit Deus. Dec.6.
Vires corporis sanguinis cruor flectit.
Ærugo ferrum, invidia animam conterit. Periander
Evacuat mulctram fors.

Ἵππῳ λήϊον ὑετὸς πολὺς, καὶ πυρὸν σίτηεν σήμῃ.
Καγχάζει χωλὸς, λαγόνα κλάοντος ὀρθῶ.
Καὶ κεφαλὰς κεφαλῇ κολέει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ λῆδός ὄζει πολλάκι σοφίαν σέβων.

Καὶ τὸ βόδον καλόν ὄζει, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις.

Δεκ. ζ'. Καίεια λέγειν καλὸν ἦ καὶ σύμφορόν ὄζει.
Κακοὶ πίνυσι πονηρίας ὀμίχλῃ.
Κακὸν δ' ἀγεμόλια βάζειν.
Κακὸν ἄγγος ὁ κλάων.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρεται.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλύνειν θέλειν.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Κάμηλος κύει δέκα μῆνας.
Κάνωπον ὁ δίκη κόειν.
Κάπρος κάνναβιν ὁ κάπλει.

Δεκ. ή. Καρδίαν παροργισμῷ μὴ ταραχθῇς.
Καρκῖνος λαγωὸν ἐχ' αἱρεῖ.
Κάρυον κλαύμῳον καρκαίρει.
Καρύκλῳ καὶ ἐλεθάκλῳ ὁ βρόχος ἀθετεῖ.

Κάυσωνα ἀναπαύσει δεσμός.
Κεδνὰ κακοὶ φθείρυσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
Κελαρύζει φαῦλος τῷ ζωοίδησιν κεντέμβῳ.
Κεφαλὰς μορμολύπτει πολλούς.

Κέρδος

Lædit ſegetem pluvia multa, & frumentum hurnum putrefacit.
Cachinnatur claudus, ilia frangente recto.
Et figulus figulo iraſcitur, & lignarius ligna-rio. Heſiod.
Etiam vile veſtimentum ſæpe ſapientiam tegit. Adag.
Et roſa pulcra eſt, & tempus eam contabefacit. Theocr.
Etiam corchorus inter olera. Theoph.

TEmpeſtiva loqui & pulcrum & commodum eſt. Dec. 7.
Mali bibunt improbitatis fecem. Adag.
Turpe eſt vana loqui. Hom.
Malum vas non frangitur. Adag.
Peſſimus ex muco e humor fluit.
Bene audire magis quàm diteſcere velis. Senar.
Egregiè domum auget vir impiger.
Camelus eſt prægnans decem menſes. Ariſt.
Flos ſambuci non expellit cimicem.
Aper cannabin non comedit.

COr irritatum non inſuper conturbes. Dec. 8. Sir. 4. 3.
Cancer leporem non capit. Adag.
Juglans fracta reſonat.
Condimentum & cibum apum bruchus rejicit.
Æſtum ſedat ros. Sir. 18. 16.
Egregios mali corrumpunt mulierum mores ſermones. Naumac.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.

Fulmen terret multos.

Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.

Κερχνηίοι ἴθυμοι οὐκ εἰσὶ ἱκανοὶ ἰάχειν.

Δεκ. θ'. Κεφαλὴν καὶ γύναια Σειρῆνος ἄζῃ.
Κίγλος ἡδεῖα εὐλαὶς, ὑ κηρύσια.

Κισάφη κίει ἄνδρα κλόνῳ καὶ ὁρμαγδῷ.
Κηρῷ τὰ ὦτα φράσαι πρὸς φαύλους λόγους.
Κίπα δειλὺς καὶ ἀσχαρίδες κάρφη.
Κιρσὸν κνάφῳ κινδυνωῶδες.
Κίχλη χόλῃ αὐτῇ κακόν.
Κιχάνει τὸν βραδὺν ὠκύς.
Κλίνον πλωχῶ τὸ ὗς σου.
Κριαρα σκελίδος διεφθὰς ἱλαρᾷ αἰσοφάγου.

Δεκ. ί. Κόρυδος καὶ ὁ σκολόπαξ καὶ ὄρτυξ ὅτι δίνδρα ὑ καθίζουσιν, ἀλλ' ὅτι τῆς γῆς.
Κόκκυξ τίκλῃ ἐν τῇ τῆς ἀπωλώλοδος νεοσσιᾷ.
Καλάζει μαραίνα λήγαιλα.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.
Κυφότεραι τῶν ἀνωφερῶν φρένες.
Κραμβὴ καὶ ῥαφανὶς χυλὸν ἔχει χρηστόν.

Κρεῖσσόν ἐστι γαμῆσαι, ἢ πυρέσσαι.

Κείραν ἀμύσει μὴ κρανεῖ.
Κεφάλη κεῖον τέρσει.
Κεραὸς ἐσθὴς κραλεῖ.

ΕΚΑΤΟΝ-

Lucrum improbum detrimentum semper affert.
Rauci saltatores non sunt idonei ad vociferandum.

CAput & genua Sirius exsiccat. *Dec. 9.*
Cinclus comedit vermes, non folliculos fabarum.
Vulpes vadit sine tumultu & strepitu.
Cerâ occlude aures ad improbos sermones. *Naz.*
Pica lumbricos & ascarides devorat.
Varicem scindere periculosum est.
Turdus cacat sibi ipsi malum. *Athen.*
Velocem tardus assequitur. *Hom.*
Arrige pauperi aurem tuam. *Sir.*
Nidor pernæ tostæ exhilarat guttur.

ALauda & gallinago & coturnix nunquam in arbore consistunt, sed humi. *Dec. 10. Aristoph.*
Cuculus parit in nido curucæ. *Arist.*

Punit flagellum cessantem.
Stercore polluit nidum monedula.
Leviores inventatorum sunt mentes. *Pind.*
Crambe & raphanus succum habent bonum. *Diog. L.*
Melius est matrimonium contrahere, quàm uri. *1 Cor. 7. 9.*
Lilium malleus non perficit.
Surculus arietem delectat.
Fimbria vestem tenet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ί.

Δεκὰς ά

Κρεὸς κὴ κόχος δύσι λύμ-
μῃσι.
Κρύπτει ὀκνηρὸς τὸν χέρσα
ἐν τῷ κόλπῳ ἀπτε.
Κρώζει λακέρυζα κορώνη.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλλιν ἀ-
γυπιὸς ἁρπάζει.
Κύων ἐπιστρέφει ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέρεμα.
Κύβοι κὴ ἀστράγαλοι κρημνὸν ἀπωφλῆσι.
Κύσιν ὁ πάνυ ἔχει ζῶα.
Κύων εἰς τὸν λίθον ἀγαπακλεῖ.
Κωκύοντες δάκρυα λείβουσι.
Κώνωπες ἐλέφας οὐκ ἀλεγίζει.

Δεκ. β'. Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώταλον ἄχθος.
Λᾶας εἰλύμβυος ὁ πειπλάπτει μυίῳ.
Λάγνος κωμήτης κωμαίνει ὑπὸ κώμυθος.
Λαγῷ πτανοῖσι κὴ πλακοῦσίν εἰσι ζῦκα.
Λαίλαψ κῶνον ἐρύει ὅτι τὰ λαιὰ κὴ ὅτι τὰ δεξιά.
Λαιμὸς γέεννης εἰσαεὶ χαίνει πέλωρ.

Λαμυρὸς ὢν ἐδέηα λάσκε.
Λάζις ἀμβλὺς λευκόθῳ λαυκανίαν χείμωνι.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄνυδρος.

Λέοντος σκύμνον μὴ ζέφε.

Δεκ. γ'. Λεόντων ὑρῶν αἴρει τὸ σκέλος ὥσπερ οἱ κυνές.

Λέοντας

CENTURIA X.

Caturigo & humor abundans rigant prata. *Dec. 1.*
Abſcondit piger manum ſuam ſub axilla ſua. Prov. 26. 15.
Crocitat ſtridula cornix. Heſiod.
Adunco roſtro prædam vultur rapit.

Canis revertitur ad proprium vomitum. 2 P. 2. 22.
Cubi & teſſeræ præcipitium minantur.
Veſicam non omnia habent animalia. Ariſtoph.
Canis in lapidem ſævit. Zenod.
Plorantes lacrymas effundunt.
Culices elephas non curat. Adag.

GArrulo homini tacere difficillimum onus. *Dec. 2.* Theog.
Lapis volutus non obducitur muſco. Adag.
Libidinoſus paganus dormitat ſub lauro.
Lepori eſurienti & placentæ ficus ſunt. Adag.
Ventus procelloſus conum trahit ſiniſtrorſum & dextrorſum.
Guttur Gehennæ ſemper immane hiando captat.
Facetus cùm ſis nemini maledicas.
Servus obtuſus vitello gulam ungit.

Multam intus lamentationem excitat ulcus.
Leonis catulum nè alas. Socrat.

LEo mingens tollit crus ſeu canes. *Dec. 3.* Ariſt.

Λέοντας εἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.

Λέγνον ϗ πτυχαὶ κοσμοῦσι κυπάσσα.
Λεκάνης ϗ ἀμβικ῀ χεῖαν νοεῖ ταμίας.
Λί῀ κυλικόρεθρ῀ τὸ φῦκ῀ ἐ ποιεῖ.
Λιπαρὴς τδικλὴρ τδυτάζει.
Λίκνῳξ ὅτοδον ἐ ποιεῖ.
Λίστης ἱκμάδ῀ ἀγγε῀.
Λίβα δίκμα δίκλω τηρεῖ.
Λίγ῀ ἀστελγὴς ἔθηχλίει μφεφκων.

Δεκ. δ'. Λόγοις ἀμείβε, τὸν λόγοις πείθονλάσε.
Λόφ῀ κᾶν λιωὸς ἦ, μάθλη ὀφείλε῀.

Λυκάβαντας μιμνύει φαρκίς.
Λύθεον τῶ χειρῶ κλεῖς ϗ κλίμαξ ὀλύμπω.

Λύκ῀ τὸν βίκα, ἐ ἢ γνώμλω ἀλλάπ῍.
Λύκ῀ πρὸ τὸ φρέαρ χορεύει.
Λώβη λώβλω χάζῃν ἥμιτον ὄζι.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύ῍.
Μάγφρ῀ φαγίμαλα ϗ βαγήμαλα παρασκευάζει.
Μακάρι῀ ὅσις ἀσίαν ϗ νῦν ἔχει.

Δεκ. ε. Μᾶει πίστις σίλφειαν δίφ.
Μαμμία βρέφος ἔρωτα φέρε῍.
Μάντις ἄειρ῀, ὅσις εἰκάζει κλῳῶς.
Μακρὸς χρὸ αἰῶν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ὄζι τῶ ἐν ὕφ῍ ναίον῀.
Μανία ὄζι τὸ ὑπὲρ δυνάμιν τι ποιεῖν.
Μάργυρ῀ [σμάργυρ῀] μαρμαίρει μᾶλλον ἢ μάργαρον.

Μαστίχη

Leones videre in ſomno hoſtium ſignificat pugnas. Suid.
Fimbria & plicæ ornant pallium.
Catini & ollæ uſum intelligit promus.
Saxum volutum non obducitur muſco. Lucian.
Sedulus fabricator ſatagit.
Exiliſſima vox avis tumultum non facit.
Gaudet humore populus.
Libra juſta jus ſervat.
Sermo impudicus mores frangit adoleſcentum.

VErbis reſponde illi, qui ſermonibus perſuadet tibi. *Dec.* 4. Men.
Cervix licèt glabra ſit, tamen habenis debetur.
Annos indicat rugæ.
Cruor (*ſanguis*) Chriſti clavis & ſcala Cœli eſt.
Lupus pilum, non mentem mutat. Adag.
Lupus circa puteum ſaltat. Zenod.
Injuriâ injuriam cohibere licitum eſt.
Magas luctum fugat.
Coquus epulas & bellaria præparat.

Beatus, qui ſubſtantiam & mentem habet. Men.

CUpit jejunus famem expellere. *Dec.* 5.
Avia infantes amorem paſcit.
Vates optimus, qui bene conjectat. Men.
Vita longa calamitates multas habet. Eurip.
Beatam videre vitam donum eſt altiſſimi. Demoſth.

Inſania eſt ſupra vires aliquid facere. Idem.
Smaragdus magis ſplendet, quàm fæniculum.

Maſtiche

Μασίχη ὑ μάσε) ἐν μάχῃ.
Μασρωπὸς χ) μασχύλλη ἐγκιασῶνλες ῥα-
πίζων).
Μάπιω ὁ Σίσυφ⊙ πέτρον ἀλίει.

Δεκ. ε'. MΑ'πιω ἰαύει θεωρός.
Μάχλ⊙ φιλεῖ ἄλφσον χ) ἄλφαρ.

Μειλίχι⊙ ἀνὴρ μειλᾷ, σκύθρωπ⊙ μυζᾷ.
Μέλι ἀποζάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρ-
νης.
Μελέτη δ' ἔργον ὀφέλλει.
Μέτρμον κίβδηλον καθαίρε) ἐν καμίνῳ.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Μέλα θάμζυς ἠΐθιοι ἀκούσι ὀμφῆς.
Μὴ ἀδολέχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων.
Μὴ ἄκανθα ἀμύξει τὸν ἀγαθός.

Δεκ. ζ'. MΗ' βάλητε τὸν μαργαείτας ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν χοίρων.
Μὴ δικάζε μὴ κειτῶ.
Μὴ δυσπόλιζε δίσκον ἢ δίδυχα ἐν γλά-
φυ γροφερῷ.
Μὴ ἐγδυήσει ὑπὲρ δυώμιν σε.
Μὴ ἔριζε μὴ ἀνθρώπῳ πλουσίῳ.
Μὴ ἴδοι ἀσθχνὸς σμάχδν τρομπέης.
Μὴ κακύργει τῳ μυσικιλί.
Μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.
Μὴ κληθῆς ψίθυρ⊙.
Μὴ κλίσῃ φίλον, ᾧ μὴ πιςδύεις.

Δεκ. η'. MΗ' μεεμνήσεαι εἰς τὸν αὔριον.
Μὴ ὀλιγοψυχήσεις ἐν τῇ θεσσα-
χῇ σε.
Μὴ πίςδε τάχισα, πρὶν ἀζηκέως πέρας
ὄψῃ.

Μὴ

Maſtiche non ſubigitur in mactra.
Leno & lena coitum appetentes virgis cædantur.
Fruſtrà Siſyphus ſaxum volvit. Adag.

FRuſtrà terit tempus ſpectator. *Dec.6.*
Incontinens amat poculum & unguentum.
Blandus vir ridet, auſterus muſſat.
Mel deſtillat à labiis mulieris meretricis. Pro.5.3.

Cura opus auget. Heliod.
Metallum pollutum purgatur in camino.
Curas cithara tollit.
Cum ſtupore adoleſcentes audiunt vocem.
Nè ſis verboſus in cœtu ſeniorum. Sir.7.5.
Nè ſpina quidem vulnerabit bonos. Adag.

NE' Projiciatis margaritas veſtras ante porcos. *Dec. 7.* Mat.7.6.
Ne litiga cum Judice. Sir.8.17.
Nè agites in manibus diſcum aut piſtillum in antro caliginoſo.
Nè fide-jube ultra vires tuas. .8.16.
Nè litiga cum homine divite. -8.2.
Nè ſis præproperus convitiari trepidos.
Nè malo afficias Muſicam. Plut.
Nè glorietur armatus ſicut diſcinctus. 1 Reg.20. 11.
Nè vocêris ſuſurro. Sir.5.16.
Nè poſſideas amicum cui non credis. Sext.

NE' ſitis ſolliciti in craſtinum. *Dec.8.*
Nè ſis parvo animo in precatione tua. Sir.7.11.

Nè credas citò priùs quàm finem certò perſpicias. Phocyl.

Nè

Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς ὐ μυκτηρίζεται.
Μὴ πλεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Μὴ σκυθρωπὸς ἴσθι ἄγαν πρὸς τὸν καιρὸν φειδωλίας.
Μὴ σόριζε θεμιτά.
Μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν ἂν πλαίης λίθον.
Μὴ σένει λιμῷ ὄναξ & παρέσης χλόης.
Μὴ πένεσθαι θεοῖς ἐξ ἀμπέλων ἀτιμήτων.

Δεκ. β'. ΜΗ' σφόδρα θαρρεῖν, μηδ' ἀπειλεῖν ἄγαν.
Μηδ' ἕτερον κάθης κεφαλὴν νόον, ἀλλ' ἀγορδίων.
Μηδένα παθάσεις.
Μηδενὶ φθονέοις.
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσεις.
Μηχᾶσθαι πρόβαλα, βαύζειν ὃ κυσὶν ἔθεσι.
Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Μήτ' ἀνάβαλε τελὼ μέλανοίλω ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλὼ; ἢ ἀπὸ βιβόλων σῦκα;
Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσίλγεα κύειν ἐείνειν.

Δεκ. ί. ΜΗ'τε τὸν ὄχλον ὑβείζειν ἐᾶς, μήτε ὑβειζόμενον ὥριορᾶς.
Μία μάξις πάντας ἐλαυνέι.
Μία λόχμη ὐ βέφει δύο ἐειθάκας.
Μία χελιδὼν ὐ ποιεῖ ἔαρ.
Μίλτος & ὐκ ἀλθαίνει μίλφας.
Μίνθιω ἐν πολέμῳ μήτ' ἔδιε μήτε φύτευε.

Μικρὰ

Nè erretis, Deus non irridetur. Gal.6.7.
Nè ditescas injustè, verùm ex justè partis vive. Phocyl.
Nè nimiùm severus esto erga infeliciter agentes. Eurip.
Nè plus sapias quàm necesse est. Ecc.7.17
Nè sæpius ad eundem lapidem offendas. Suid.
Non rugit tam onager præsente herbâ. Job 6.5.
Nè libaveris Diis ex vitibus non amputatis. Adag.

NE' Nimiùm speres, neque desperes nimiùm. *Dec.9.* Naz.
Nè aliam in corde occulta sententiam, aliam effare. Phocyl.
Neminem irridebis.
Nemini invideas. Periand.
Nemini calamitatem objicias. Isocr.
Balare oves solent, latrare canes.

Oves mali corrumpunt pastores. Hom.
Nè differ tuam pœnitentiam de die in diem. Dolscius *Sir.5.31.*
Nunquid colligunt de spinis uvam, aut de tribulis ficus? Mat.7.16
Nè furtivis nuptiis vaces, nec obscœnam Venerem exerceas. Phocyl.

NEque populum injurium esse sinas, neque injuriâ affectum despicias. *Dec.10.* Isocr.
Una scutica omnes impellit. Suid.
Unicum arbustum non alit duos erithacos. Adag.
Una hirundo non facit ver. Arist.
Minium non sanat defluvium pilorum.
Mentham belli tempore neque serito neque edito.

Paululum

Μικρὸ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

Μίζαν λύειν ἀρχὴ μέγιστον.
Μισεῖ τὸν ὀδύσσηλας ὁ τῶ Ὀλύμπω κλισίης.
Μῖσος ἐγείρει νεῖκος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιά.

Δεκὰς ά. Μὸγον μὲ πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ὐκ ἄγεαν ὀρέγει.
Μολιώει τὶω ἑαυτῶ ψυχὶω ὁ φθυείζων.
Μόιη ἡ μέλιασα τιθαιδάσῃ.
Μόνῳ πῷ Θεῶ λαζάδσεις.
Μόρος σκῆπτρα δικαίλλαις ἰσοῖ.
Μῦες ὀρχῆν ἀλύρᾳ ἀπόνλος.
Μύρῳ ὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφῃ.
Μῦσος κὴ αἶχος ἐγκώμιον ἄγχυσι.
Μύασων ῥάθονας κορύζαν κὴ βλέννας ἐρέλκει.
Μᾶρα μῶρος λαλήσει.

Δεκ. β'. Μωμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσῃ.
Νάνος ὧν ὕψηκε.
Νάννη σμώδικας παιδὸς παρακαλεῖ.
Νάρδον ἀμέλγει ἄνυδρος.
Νάστει τὶω δίκλω ἀδικία.
Νεκρὸν ἰαζάδειν κὴ γέροντα νυθετεῖν ταὐτόν ὅτι.
Νέα φρονὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Νάσυ, νάρτη, νάρκαφθον κὴ σίμμι, σύμα ὐκ ἀσωθῆσι.
Νεκρὸς ὐ δάκνει.
Νενίπλον κύζλη ὐ σώσει.

Νεφέλαι

Paululum fermenti totam conſperſionem fermentat. 1 Cor. 5. 6.
Ceſtum ſolvere turpitudo maxima eſt.
Odit iraſcentes Conditor Olympi.

Odium excitat jurgium. Pro. 10. 13.

CENTURIA XI.

Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent. Dec. 10.
Polluſt ſuam ipſius animam ſuſurro. Sir. 21. 30.
Sola apis mel conficit.
Solum Deum coles. Mat. 4. 10.
Mors ſceptra ligonibus æquat. Adag.
Mures ſaltant fele abſente.
Unguento Momus aut nothus non ungitur.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocant.
Emungens nares mucum & pituitam elicit.

Stultus ſtulta loquitur. Iſa. 32. 6.

Carpet quis citiùs, quàm imitabitur. Dec. 2.
Nanus cùm ſis cede. Adag.
Amici pueri vibices ſolatur.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Premit juſtitiam injuria.
Mortuum curare & ſenem caſtigare idem eſt. Diog.
Nova cura dolorem non amat. Eurip.
Sinapi, narte, narcaphthum & ſtibium lentiginem non expellunt.
Mortuus non mordet.
Attonitum cavea non ſervabit.

Nebulæ

Δεκ. γ'. Νεφέλαι ἀπὸ λαίλαπος ἐλαιώνης.
Νέννυ χλόρεα μὴ ἀθέτει.
Νικᾷ ἕνα πίλανα.
Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει.
Νόει, καὶ τότε πράπε.
Νόμος πάντα κρείττων.
Νεμεσσώμην, μύκλω καὶ μυείκλω μυδάζειν.
Νυμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
Νώγηα μὴ πᾶς τέτυφε.
Νωλεμέως διαλιάζει δυσπιειτήλης.

Δεκ. δ'. Νωθὴς κακκάβα οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνη.
Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν.
Ξιφὶ τῷ θεῷ πᾶς καὶ γῆ καὶ ὀδύρεται.
Ὁ ἄνθρωπος φιλοῦσι καὶ πολίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐξάνει.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος ὢ βλέπει βλέπων.
Ὁ ἥλιος μὴ ὑποδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Ὁ ἀγωνιζόμενος καὶ καλῶς πυκλοῦων στεφανίζεται.
Ὁ χαμαιχώμενος ἐν Κυείῳ χαμαιχάσει.
Ὁ ἰχνὸς ἕνεκα βασάζειν οὐκ ἰσχύει.

Δεκ. ε. Ὁ λίπλων καὶ λαπάζων πολλὰς κυάθους ἐν τοῖς πότοις χαμαιχᾷ.
Ὁ λύκος τὸ πίκα, ὃ τῶν γνώμων ἀλλάττει.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται.
Ὁ μείζων δαιδύσει τῷ ἐλάσσονι.
Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν καλέξει δάκρυα.
Ὁ ὀκλάζων ἰδιῶτις δέρμα.
Ὁ πλεονέκτης οὐ γνωρίζει ὅρον.
Ὁ πτείρων φαῦλα θρείζει κακά.

Ὁ ταχύπους

NEbulæ procellâ feruntur. 2 Par. 2. 17. *Dec. 3.*
Patrui exequias nè aſpernêris.
Vincit unum turma.
Stultus qui præſentia relinquit, abſentia perſequitur. Heſiod.
Cogita, deinde fac. Bias.
Lex omnia corroborat. Polyb.
Indignans fungum & myricam averſatur.
Sponſa ſine dote non habet audaciam. Men.
Suavia edulia non quivis comedit.
Indeſinenter timet malè ſibi conſcius. Baſil.

TArda perdix non eſt, niſi ægrotet. *Dec. 4.*
Munera & dona occœcant oculos ſapientum. Sir. 20. 29
Cum Deo quiſque & gaudet & flet. Soph.
Homo plantat & rigat, ſed Deus dat incrementum. 1 Cor. 3. 8.
Literarum ignarus non videt videns. Men.
Sol nè occidat ſuper iram veſtram. Eph. 4. 26

Amor mentes nectit.
Qui dimicat & bene pugnat coronatur.

Qui gloriatur in Domino glorietur. Jer. 9. 23.
Macilentus arma portare non poteſt.

QUi lambendo bibit & evacuat multos cyathos compotationibus gloriatur. *Dec. 5.*
Lupus pilum non mentem mutat. Ariſt.
Non percuſſus homo non eruditur. Men.
Major ſerviet minori. Rom. 9. 12
Qui pungit oculum elicit lacrymas Sir. 22. 20
In genua procumbens flectit cervicem. Baſil.
Avarus non agnoſcit terminum.
Seminans prava demetet mala. Pro 22. 8

Qui

Ὁ ταχύπους προσκόπτει.
Ὁ τύραννος τὸ ἑαυτῷ ξύμφορον σκοπεῖ.

Δεκ. ε'. Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.

Ὁ φεύγων μύλλιν ἄλφιτα φεύγει.
Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει.
Ὃς δι' ἄλλων κακὰ τεύχει, ἐῶ κακὸν πάλι τεύχειν.
Ὃς κωφὰ τρέφει ξένον, τέτῳ μόνον λίτον μένει.
Ὃς ποιμαίνει πόρνας, ἀπωλεῖ πλῆτον.
Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Οἱ ἰατροὶ πικρῷ πικρὸν λύζουσι φαρμάκῳ χολικῷ.
Οἱ δικαίων ὁμοίως φαῦλοι λάμπουσι.
Οἶνος φλύαρον τὸ σῶμα ποιεῖ.

Δεκ. ζ'. Οἶνος καὶ Μουσικὴ εὐφραίνουσι καρδίαν.
Οἷας ὁ ποιμὴν ἐθέλει ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Ὁλωθος καὶ ὄχνη σύφῳ φάρυγα.

Ὁλόπλην τὰ πρόβατα ἓν ἔστι παιδαίς ποιμένος.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Ὀλόλυζε σὺν νικίαις καιρὸν ἀναγκάζοντος.
Ὄνος πτηνῶν ῥοπάλου ἀμελεῖ.
Ὀξὺς θεᾷ ὀρθρισμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν.
Ὅρκος βέβαιος ὅστις ἂν νάσῃ μόνον.

Ὄργος, ἀκοσὴ καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων σπείρουσι βιοτήν.

Ὀργὴ

Qui feſtinus eſt pedibus offendit. Pr. 19. 2.
Tyrannus illud, quod ſibi ipſi conducit ſpeculatur. Ariſt.

QUi perſeveraverit uſque ad finem, hic ſalvus erit. *Dec. 6.*
Qui fugit molam, farinam fugit. Plut.
Quem diligit Dominus, caſtigat. Pro. 3. 12.
Qui alteri mala fabricatur, ſuo ipſius hepati malum ſtruit. Lucil.
Qui canem alit peregrinum, huic præter funem nihil ſit reliquum. Adag.
Qui paſcit meretrices, perdit divitias. Pro. 29. 3.
Qui parcit virgæ, odit filium ſuum. -13. 25.

Medici amaro amaram eluunt pharmacobilem. Plut.
Viæ juſtorum ſicut lux ſplendent. --3. 8.
Vinum os ſtultiloquum facit.

VInum & Muſica delectant cor. *Dec. 7.*
Oves paſtor bonus congregat, nè lupus eas diſſipet.
Groſſus & pyrum ſylveſtre adſtringit fauces.
Deglubere oves non eſt probi paſtoris.

Pauca abundè mediocribus ſufficiunt.
Ulula cum lupis quando tempus poſtulat.

Aſinus eſuriens fuſtem negligit. Ariſt.
Acutus Dei oculus ad omnia inſpicienda. Men.
Firmum eſt juramentum ſi tantùm annuero. Alexis.
Ervum, hordeum & alia legumina animalium corroborant vitam.

Ira

Δεκ. ιέ. Ὀργὴ ἣ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Ψῆφος λιπαίνει κωμάς.
Ὀσμὴ πᾶσα βαρύνει κεφαλήν.
Ὀστέα φερτίμελα γαλέαι τρώγυσι.
Ὅσις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
Ὅταν ἀπάξῃ αἰχμάλωτον ἀλωπηξ ὄζει.
Οὐ βάλλυσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.
Οὐ μὴ χέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλέυσι.
Οὐ φονάσεις. Οὐ μοιχεύσεις.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.

Δεκ. θ'. Ὅτ πρέπει ἄνακλι τὸ κλαίειν, ὐδὲ τὸ ᾄδειν.
Οὐ πᾶς χάνθων μύκλας ἔχει.
Ὀυ ῥίξῃ φωλὼ βᾶς ὅπι φατνης ἔχων τὰ βρώμαλα.
Οὐ φιμώσῃς βᾶν ἀλοῶντα.
Οὐδεὶς ἐπιβάλλῃ ὄπιβλημα ῥάκυς ἀγνάφυ ὀπὶ ἱματίῳ παλαιῶ.
Οὐδεὶς κάμνει ὀφλόμενος.
Οὐδεὶς κόλλοπα κολερὸν χ' μαδαρὸν κολεβᾶ.
Οὐδεὶς δυσώνυς χρηστὸν ὀφωνεῖ κρέας.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τῦ ἀλιτεῖν πλὼ ὁ ἀπορῶν τῦ ἐλέυ.
Οὐδεμία δύη ἦκει μόνη.

Δεκ. ί. Ὅτ δεμία πόα ἢ βία τῦ θανάτυ βέλη κλαίει.
Οὐκ ἐκπεφεύσεις Κύειον τὸν Θεόν συ.
Οὐκ ἀδίκως ἐκλείπον' δίκλυα πλερωτοῖς.
Οὐκ ἀεὶ πολαμὸς ἀξίνας φέρει.
Οὐκ ὅσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Οὐκ ὠδωίλω, ὐκ ἄκυθ ἔχει γάμυθ, ἀλλὰ χορείλω.

Οὔπολε

IRa multa facere cogit mala. Men.
Serum lactis pinguefacit canes. *Dec.* 8.
Odor omnis gravat caput. Ariſt.
Oſſa pinguia feles arrodunt.
Qui humiliat ſeipſum, exaltabitur. Mat. 23. 12.
Cum ſalutat aſſentator vulpes eſt.
Non mittunt vinum novum in uteres veteres. Mat. 9. 17
Non prava opera Dii beati amant. Hom.
Non occides. Non mœchaberis. Exod. 20. 13.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.

NOn decet Regem flere & lamentari. *Dec.* 9.
Non omnis aſinus habet nigras lineas.
Non rumpit vocem bos juxta præſepe habens paſcua. Job 6. 5.
Non capiſtrabis bovem triturantem. De. 25. 4.
Nemo immittit aſſumentum panni rudis in veſtem veterem. Mat. 9. 16
Nemo dormit qui debet. An. Imp.
Nemo corium glabrum & lævę proculcat.
Moroſus emptor carne pingui haud veſcitur. Suid.
Nemo angitur de peccatis, niſi qui indiget miſericordiâ.
Nullum infortunium venit ſolum. Adag.

NUlla herba aut vis mortis tela frangit. *Dec.* 10.
Non tentabis Dominum Deum tuum. Mat. 4. 7.
Non fruſtrà extenduntur retia volucribus. Pro. 1. 7.
Non ſemper fluvius aſcias fert. Æſop.
Non vocem ſed viſum impedit caligo.
Non dolorem, non mœrorem habent nuptiæ, ſed tripudium. Theocr.

Nunquam

Οὔποτε ποιήσῃς τὸν Καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Οὐχ' αἱ βίχες ποιοῦσιν αἱ λάκκαι φρονεῖν.
Οὐχὶ δύο στρυθία ἀσταφίδα πωλεῖ;
Οὔτε ποδάγρας ἀποκλάπτει κλυτίκι, οὔτε δακτύλι πολυτελὴς παρωνυχίας, οὔτε διάδημα κεφαλαγίας.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιϛ'.

Δεκὰς ά.

ΠΑῖδες παίζουσι καιρύοις, πονηροὶ δ' ὅρκοις.
Πᾶν τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάττει.
Πάλιν δραμοῦσαι μᾶλλον ἢ δραμεῖν κακῶς.
Πάντες δ' θεῶν χαίρουσ' ἄνθρωποι.
Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.
Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.
Πᾶς ἀνὴρ φύσει ἑαυτῷ δίκαιος.
Πᾶς κύων ἄρτιος μανθάνει.
Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.
Πάσσαινε καὶ πρᾶος ἴσθι ἁμαξαν διφρούων.

Δεκ. β'. ΠΑχίδα αὔξειν χρέων καὶ μὴ ταξάνειν.
Παύεσις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπάσει.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
Πέλματα λίαν γαργαλίζειν ἀτερπές.

Πέλος

Nunquam facies cancrum rectè ingredi. Ariſtoph.

Albi capilli non creant prudentiam. Men.
Nónne duo paſſerculi minuto aſſe veneunt? Mat. 10.
Nec podagrâ liberat calceus, nec annulus pretioſus unguium vitio, nec diadema capitis dolore. Plut. 10.

CENTURIA XII.

PUeri ludunt nucibus, improbi verò juramentis. Dec. 1.
Omne ducum difficulter emollitur. Plut.
Recurrere melius eſt quàm malè currere. Lucian.
Omnes indigent Deo homines. Hom.
Omnia longum tempus marceſcere facit & conſumit. Soph.
Omnia probate, quod bonum eſt tenete. 1 Th. 5. 21
Quilibet videtur ſibi ipſi juſtus. Pr. 21. 2.
Quilibet canis panes ſomniat. Theocr.
Quilibet honorat divitem virum, dehoneſtat pauperem. Theog.
Circumſpice & mitis ſis qui plauſtrum regis.

PAtriam augere oportet non dilacerare. Dec. 2. Eurip.
Paucis hominibus virtus & pulcritudo ineſt. Theog.
Venter pinguis non gignit ſenſum tenuem. Eurip.
Plantas pedum nimiùm titillare injucundum eſt.

Πέλ☉ πῆμα ϛυγὸς παντὸς βλέπειν.
Πενία τέχνας ἐγείρει.
Πενθερὸν νυὸς συγεῖ.
Πέρσης χιλίας χ̀ πόλεις χ̀ ῥύμας πέρθει.
Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατ☉ ἐνδελεχείη.
Πλήγη μάστιγ☉ ποιεῖ μώλωπας.

Δεκ. γ'. Πῖδαξ δάκει αὐλῶνα χ̀ αὔλακας.
Πίσυγγ☉ ὑ πίτνειν, αὐλὰς τὰ ζανθάλια πιφεύσκει.
Πίτυλ☉ ἰχθύας σοβεῖ.
Πλίνθον πλιώει ὁ κέραμα καθαείζων.
Πλεῖς φρονιωῦσι τὸν ἥλιον ἀναλέλλουλα, ἢ δύοντα.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πλεθρῖς διὰ μελεώρυ ἀέρ☉ πετῶντ.
Πολλὰ φιλόδονται ἀοιδοί.
Πολλάκι χ̀ ξύμπασα πόλις κακῆ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ.
Πολλάκις ἥπι☉ ἄνδρα χ̀ ἄφρονα μῦθ☉ ἔθελξε.
Πολλὴ χαλὰ τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.

Δεκ. δ'. Πολιὰς βίχας σκύλλειν ἀπεδέες.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς τερπὰ δαμάζει.
Πολλοὶ μὲ τὸ ὀρθὸν γαυσὸν ποιῦσι, ὀλίγοι δ' ἐπαυλίον.
Πολλὲς ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν.
Πολλοῖς ἀπόκεισαι ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Πολλὴ τροφὴ φρενὸς ἀμέτρυς ἔλκει ἔρωτας.

Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δ' σιγᾶν ἀσφαλές.

Πόλαμος

Nigra ciconia rarò cernitur.
Paupertas excitat artes. Eurip.
Socrum nurus odit.
Temerarius chiliarcha urbes & vicos depopulatur.
Assiduo illisu durum cavat undula saxum. Adag.

Plaga flagelli efficit vibices. Pr.28.19

SCatebra rigat vallem & sulcos. Dec.3.
Sutor non furfur, sed sandalia vendit.

Strepitus aquæ pisces abigit.
Laterem lavat qui corvum mundare vult. Adag.
Plures adorant solem Orientem, quàm Occidentem. Plut.
Variæ aves pennis per sublimem aërem volant.
Multa mentiuntur Poëtæ. Arist.
Sæpe etiam tota civitas mali viri pœnas luit. Hesiod.
Sæpe vel insanum placata oratio mulcet. Naumac.

Multus risus amicitiæ vinculum solvit.

CAnos crines molestare impium est. Dec.4.
Multis ictibus quercus rigida domatur. Diog.
Multi quidem rectum quod est curvum faciunt, sed pauci contrá.
Multos seduxit opinio eorum. Sir.3.23
Multis responsio silentium est. Men.
Multum alimentum ad immodicos trahit amores. Phocyl.
Loquacitas multos habet errores, tacere autem tutum est. Apollon.

Πολαμὸς τὰ πρῶτα πολίζῃ, τὰ δ' ἐγγύον καλαλείπει.
Πόρπαι χ' λῶμα ἀζρωύει ἱμάτιον.
Περαπίδας πλίανει λύπη οἰκεία.

Δεκ. ε'. Πρὸ βεγνῆς καλαπαύῃ ἀσεραπή.
Πρέπεις ὃ τύπλεϑ', ὃδὲ ὑζειζεϑ'.
Περῖξ πολλὴ τέκνα βγτίονα ὃ ποιεῖ.
Πριωὴς χ' ὑζὸς χθόνα ἀθρῦσι.
Περφηλείας μὴ ἐξυθενεῖτε.
Περὸς γὸ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνϑ ἔρπῃ.
Περὶ τῆς τῳδτῆς μὴ μαχέιζε μηδένα.
Πραῒ φάγομῳ ἄειτον, ἐαπέρας δόρπον.
Πυγμαῖϑ πυγμαίῳ μεγαίρει.
Πτοεῖ νηπίυς μορμώ.

Δεκ. ς'. Πρῶτον τὶς ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχῄρεῖ.
Πτωχάνειν πάντων ὄζιν ἀνιαρώταλον.
Πύθει μαμηρὰ σαθέειον.
Πορίνλω ἀκύλᾳ ἰδίει σκίρϑ.
Ῥᾳδια πάντα Θεῷ τελέσαι, χ' ἀνλώτον ὐδένα.
Ῥᾳδίως δῄλυς πλοεῖ φόρϑ.
Ῥάδιξ ῥάμνυ ὑποσκολυπλομένη φλιδᾷ ἐν απυραδία.
Ῥάρϑ ὐκ ἀναπλεγῖϑ ῥυθμοῖς.
Ῥᾷστα Ζεὺς ἰθύνει σκολιὸν, χ' ἀγλώοτα κάρφει.
Ῥέγχῃ παρέσης τῆς τύχης τὰ πρόγμαλα.

Δεκ. ζ'. Ῥηΐτωρ πονηρὸς τοὺ νόμυς λυμαίνεϑ.
Ῥίνη ῥιχνὴ καλακοσμεῖ σίδηρον, κακὸν πάθῃα ἄνθρωπον.
Ῥόθϑ ἐν ῥίῳ τε χ' ῥάχλῳ ἀκύει.

Ῥόδον

Fluvius quæ longè diſſita ſunt irrigat, quæ proxima ſunt præterit. Diog.
Fibulæ & fimbria ornant veſtem.
Præcordia tundit dolor inteſtinus.

ANte tonitru feſtinat fulgur. *Dec.5.*
Legatus non verberatur, neque violatur. Sch. Hom
Donum multum filios meliores non facit. Zenod.
Pronus & incurvus terram ſpectant.
Prophetas nè ſpernite. 1 Theſ.5. 20.
Ad habentem invidia ſerpit. Soph.
Ante finem nè beatum prædica quenquam. Sir.11.28.
Manè edimus prandium, veſperi cœnam.
Pygmæus pygmæo invidet.
Terret infantes ſtrix.

PRimùm aliquis amat, deinde ſperat, poſtea aggreditur. *Dec.6.* Thucyd.
Mendicare omnium eſt ærumnoſiſſimum. Tyrtæus
Putrefacit mamera ſatherium.
Nucleum glandis iligneæ comedit ſciurus.
Facilia omnia Deo perficere, & impoſſibile nihil. Heſiod
Facilè timidos terret ſtrepitus.
Ramus ſpinæ albæ decorticatus putreſcit in caprarum ſtercore.
Venter non impletur rhythmis.
Facillimè Jupiter corrigit pravum, & ſuperbum arefacit. Heſiod.
Stertunt præſente fortunâ negotia. Men.

RHetor malus leges ſubvertit. *Dec.7.*
Lima rugoſa expolit ferrum, calamitas virum.
Undarum ſtrepitus in montis & petræ cacumine auditur.

Ῥόδον μελίσσαις μ̓ γλυκὺ σάζει μέλι, ἔνθεν ϗ ἀερόχνης αἰανὲς ἰὸν πίει.
Σαπρὸς τάριχος τὸ ὀείγανον φιλεῖ.
Σοβάπις ζαυλὸς σαμιλοῖς σαπανᾷ.
Συνσαεισμὸν ὐκ ἄρει σακχάειον.

Σημαμένδρα κ̓ σαῦρα χαμαὶ ἕρπουσι.
Σαφὴς ἔλεγχος τῆς ἀπιστίας, τὸ πᾶς ἀεὶ Θεοῦ λέγει.
Σίδυ, φεσσάχυ, θώπλα τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

Δεκ. ή. Σπὴς ἀφυίζει ἔμαλα σπερμάτινα, λίνεα, κ̓ σπειρά.
Σπόγγ κ̓ πέζαν ὁ πολὺς χρόνος.
Σίδηρος σιδήρου ὀξύει.
Σίδηρον ἔχειν, ἢ νυθλεῖν γυναῖκα ῥᾴον.

Σίλφιον ζινδόνα ἐν σιπύῃ φυλάσσουσι.
Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.
Σπείρων σκαίρων σίλιγνιν, σίνηπι κ̓ σκόροφον σπεδάζει.
Σκεθρὰ δίαιτα ποιεῖ μακροβίους.
Σκαφὶὴρ τάφρους ὀρύσσει, τὰς μ̓ πλαγίους, τὰς ϗ ὀρθίας.
Σκίλλαις ἀλέξει ἀκινάκης.

Δεκ. θ'. Σκληρὸν φεὶς κέντρα λακτίζειν.
Σμιλώδης βασιλεῖ ἰὸς ὐκ ἔστι, κ̓ ὃ σίζ.

Σκύθης μιμάρχιν μίαν ὃ πωλεῖ.
Σφεῦδε βεβαίως.
Σπάνιον κ̓ δυσάρεστον φίλος βέβαιος.
Σπινθὴρ ἀνάπτει κ̓ βραχὺς πολλὴν φλόγα.

Σβύς

Rosa apibus quidem dulce mel stillat, indè verò aranea grave venenum bibit. V. Sevar.
Marcidum salsamentum origanum amat. Athenod.
Satrapa delicatus largè sumptum facit.
Linguæ hæsitationem non aufert saccharum.
Salamandra & lacerta humi repunt.
Certum argumentum incredulitatis est, quomodo de Deo dicere. Justin.
Venerare, adora, cole illum, qui semper imperat. Naz.

TInea corrumpit vestes coriaceas, lineas & sericas. *Dec.* 8.
Vitiabit etiam saxum series temporum. Adag.
Ferrum ferrum acuit. Pr. 27. 17
Ferrum coquere facilius est, quàm mulierem castigare. Chrys.
Blattæ sindonem in arca circumrodunt.
Cibum in matellum nè immittas. Plut.
Caurus saliens filiginem, sinapi & stipulam dissipat.
Exactissima diæta facit annosos.
Fossor foveas fodit obliquas & rectas. Theoph.

Viles homines depellit acinaces.

DUrum est adversùs stimulum calcitrare. *Dec.* 9. Act. 9. 5.
Apum examen regi jaculum non est, neque pungit.
Scytha botulum pediculo pomi non vendit.
Festina lentè. *Symb. Cæs. Aug.* Suet.
Rarus & inventu difficilis amicus fidelis. Eurip.
Scintilla quamvis parva magnum ignem accendit. Naz.

Σόυς ἐξ ἐρίδυς ἄνεξε θνητὴν ἔσασεν ὁ Σωτήρ.
Σοφὴ σοφῶν γίγνετ' ζυμβυλία.
Σοφοὶ δ' συγκρύπλυσιν οἰκείας βλαβάς.
Σοφὸς ἐν αὐτῷ πεφύκει τὴν ὐσίαν.

Δεκ. ί. Σπίζα, στρυθὸς, ῥατὶς, χλωρὶς καὶ αἰγιθάλος σκωληκοφαγοῦσι.
Σπόγγος ὑπσύρει πρὸς σε ὕδωρ.
Σταγόνας τὶς ἐξαριθμήσῃ;
Στέαρ πᾶν ἰχθύων ὐ πίγνυται.
Στεῖχε δίκαια φρονεῖν.
Στήθος ἀλάσει χαρὰν ἀνία.
Στεῖρον ἀγρὸν μὴ σπείρῃν.
Στόμα δικαίυ ἀποφάζει σοφίαν.
Στρεβλὸς ἀνὴρ ἕτερον κἀθ' ἑν φρένσιν, ἄλλο δ' βάζει.
Στολισμὸς ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ ἀυτόν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ'.

Δεκὰς ά. Στρωτὸν σύρδιν ὄρει, μιῶνις λύσασαν.
Στρωτὴς καὶ σεσαυὴ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλὰς στέλλει.
Στέργε τέλω ἄλοχον.
Συμποσίῳ πρέπει ἡσυχία.
Σφὰκος καὶ πίγανον σφάκελον ὐκ ἐξυγιάνει.
Σφὴν διὰ σωλῆνος ὐκ ἐρωεῖ.
Σφῦρα κείνον μὴ κεφαλεῖ, ἀλλὰ λίνον.
Σχίζων ξύλα κινδυνώσει ἐν αὐτοῖς.
Σχολαῖον καὶ γλαυκὸν κύδος κυχεῖ.
Τὰ βλεφαρά σε νυήτω δίκαια.

Τὰ

Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Sapiens ſapientum eſt conſilium.
Sapientes occultant proprias noxas. Eurip.
Sapiens bona ſua ſecum fert. Bias.

FRingilla, paſſer, rubreta, luteola & parus vermiculos petunt. *Dec.* 10. Ariſt.
Spongia ad ſe trahit aquam.
Guttas pluviæ quis numeret? Sir. 1. 2.
Sebum piſcium non concreſcere ſolet. Ariſt.
Perge quæ juſta ſunt curare. Plato
Pectoris gaudium mutat triſtitia.
Sterilem agrum non decet colere. Idem.
Os juſti diſtillat ſapientiam. Pr. 10. 32
Verſutus vir aliud occultat animo, aliud verò loquitur. V. V.
Amictus viri indicat ea quæ in ipſo.

CENTURIA XIII.

DElitiæ tumultum excitant, ira rabiem. *Dec.* 1.
Aſpera & arcta ad virtutem via multos reprimit.
Ama tuam uxorem. Phocyl.
Convivio convenit tranquillitas. Pind.
Salvia & ruta gangrænam non ſanant.

Cuneus per canalem non fluit.
Malleus lilium non perficiet, ſed linum.
Qui findit ligna vulnerabitur ab eis. Eccl. 10. 9.
Segnem & inertem dedecus prehendit.
Palpebræ tuæ ſpectent juſta. Pr. 4. 25.

Δεκ.ς'. ΤΑ ἔναιμα καὶ περὶ πάντα καὶ παθάδι καὶ ἐγχηγορεῖ.
Τάλαντόν σε μὴ ὄρυττε.
Τὰ τῦ λέοντος ὀστᾶ ἔχει μυελὸν μικρόν.
Τὰ τηκεδὼ φιλεῖ νήστα, καὶ τῇ φακῇ φέρεται.
1215 Τὰ ἐμέμβρα αὖ χναύει μολοσσὸς δυσκινής.
Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ὅσα τῆς γῆς.
Τὰ Κωμάεια ἐθέλει ἀπὸ τῶν ψιχίων πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης.
Τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφιον σκάφιον λέγε.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
1220 Τὰς καμπύλας βακτηρίας ἀποδυσάμενον ἀμήχανον.

Δεκ.γ'. ΤΑ μελίσσας κακὸς φυγαδεύει.
Τείρει σόμαχον τεῦθος.
Τὴν ἔλλαν τηλόθι καὶ ὑπὸ τηλέπορον ἀέρμεν.
Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, παρέρχεται ταχὺ πάντα.
1225 Τὸν ἀκμὸν ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;
Τὸν ἀρτὸν ἐκ νέας ἄσχε.
Τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς.
Τὸ ἀργεῖν καὶ σχολάζειν ἔστι καὶ πορεῖν.
1230 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώττης ὄζει μεθύοντος.

Δεκ.δ'. ΤΟ μὴ ἕνον πῦρ οὐκ ἔστι.
Τὸ ξυνὸν μὴ σὸν μόνον λέγε.
Τὸ πολὺ καλὸς καὶ φόνων πολλῶν γέμει.
Τὸ πολυχρόνιον νοῦς ἀμήχανόν ἐστι θεραπεῦσαι.

Τὸ

SAnguine prædita & pedibus iter faciens & dormiunt & vigilant. *Dec.2. Ariſt.*

Talentum tuum nè defodias. *Mat.25.*

Oſſa leonis exiguam habent medullam. *Ariſt.*

Humida amat anas, & lenticulâ nutritur.

Evomita rurſus deglutit moloſſus ſordidus.

Superna curate, non terreſtria. *Col.3.2.*

Catelli edunt de micis quæ cadunt de menſa. *Mat.15. 27.*

Ficus ficus, ligonem ligonem nomina. *Ariſtoph.*

Propria cures. *Bias*

Baculos recurvos corrigere planè eſt impoſſibile. *Plut.*

APes fumus fugat. *Baſil.* *Dec.3.*

Affligit ſtomachum loligo.

Lyræ harmoniam procul etiam ſub toga audimus.

Pulcritudine fruere, defloreſcunt citò omnia. *Epigram.*

Ætatem lanugo plerunque indicat.

Quid communicabit cacabus cum olla? *Sir.13.3.*

Virtutem à juventute exerce. *Syneſ.*

Ultio ceſſare facit iram. *Ariſt.*

Ignaviam & otium ſequitur egeſtas. *Demoſth.*

Quod eſt in corde ſobrii, id in lingua eſt ebrii. *Plut.*

QUod non urit ignis non eſt. (cas. *Dec.4.*

Quod commune eſt nè tuum ſolum di-

Nimia pulcritudo vituperiis plena eſt. *Stob.*

Longam conſuetudinem ſanare impoſſibile. *Stob.*

Funiculus

Τὸ παρθένιον ζιπλῶν ὁ ταχέως ἀπορραγήσεται.
Τῷ ἀργυρείῳ ὑποτάσσε πάντα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάχαι εἰσὶ κόπαι.
Τῷ νέειν ἄσυ νικᾶν ὁ ῥᾴδιον.
Τὸ ὠχρὸν τῷ ὠὸς ὅτι σοφὴ τοῖς νεοπλοῖς.
Τὸν ξυόντα ἀντιξύειν.

Δεκ. ὁ. Τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγή εἰσιν οἱ βωμοί.
Τῶν πλούτων ὑπερφέρει νικᾷ.
Τοῖς διὰ τῆς δόξης βασίζουσιν ἀπολωθεῖ φόνος.
Τὰς λυγμὰς οἱ πλάρμοι παύουσι.
Τὰς ζαφορνας θεοὶ φιλῶσι, καὶ συγῶσι τὰ κακά.
Τότε ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι.
Τείχλαι φυκίοις βόρον καὶ ὀρτύγοις καὶ βορβόρῳ.
Τύραννος ἄσυλος καὶ ἀναιτίως καίνει.
Τυτθὸς παιδαίνων πάππους παππάζει.
Τυφομύκι μελάθρῳ τὸ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.

Δεκ. ς'. Ὑγείας φυλάττει ὑγιαίνειν.
Ὕες ἥδονται βορβόρῳ, καὶ ὄπι φορυτῷ μαργαίνουσι.
Ὑλα σαὶ λύκοις οἷς ὁμιλεῖς.
Ὑμνος ὕμνοι ἐκ ὕδατος.
Ὑὸς σοφὸς ἐυρεῖν παλέα.
Ὑαλοῦν κόσμει μὴ δίδου, χάλκεον ἔπεσον.
Ὑπηρέτης παντελέστατος παῖς καὶ κολαφίζεται.
Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑγιὲς ἀνδρὶ ἐχάτῃ.

Φ Φάγος

Funiculus triplex difficile rumpitur. Eccl. 4. 12

Pecuniæ obediunt omnia. Diod.
Urinatori manus ſunt remi.
Nendo urbem ſuperare non facile eſt.
Albumen ovi cibus eſt pullis. Ariſt.
Fricantem refrica. Adag.

INvitorum peccatorum refugium ſunt altaria. Dec. 5. Thucyd.
Plurimorum calculus vincit. Adag.
Illos qui per gloriam incedunt ſequitur odium. Plut.
Singultus ſternutamenta ſedant. Ariſt.
Probos Dii amant, malos autem odio perſequuntur. Sophoc.
Tum canent cygni, cùm graculi tacebunt. Adag.

Mulli veſcuntur & conchâ & cœno. Ariſt.

Tyrannus impius etiam inſontes occidit.
Infans inuens papyrum pappa dicit.
Accenſâ domo proximi tui & tua periclitatur.

INjuria procreat contumeliam. Dec. 6.
Sues delectantur luto, & quiſquiliis voluptate inſaniunt. Democ.
Ululæ cum lupis cum quibus converſaris.
Equleus vitrum non laudat.
Filius ſapiens lætificat patrem. Pro. 10. 1
Barbo ornat hircum, juba equum.
Famulus improbus percutitur, & colaphis afficitur.
A muliere imperari dedecus viro maximum. Democ.

Altitudinem

Ὑλο῾ ἐρημιᾶς, καὶ πλάτο῾ γῆς καὶ ἄζυμον
τίς ἐξιχνιάσει;
Φάλαινα βεαγχία οὐκ ἔχῃ.

Δεκ. ζ'. Φᾶ῾ς ἱκανὸν πινῦσα τὸ ῥύγχο῾ ἀμφὶς ἁλιοῖ.
Φανεὶς ὁ λαγὼς δυσυχὴς ποιεῖ βίβυς.
Φάγελε τὴν πορνείαν.
Φεῦγε τὴν τέρψιν διὰ τὴν θλῖψιν.
Φθειρυσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρωῶ῾ οὐκ ἔχῃ φολίδας.
Φλοιὸς φλαυὸς φλιδᾷ ὃν ἔλει ἀσίῳ.

Φίλοιν῾ βελτὺς βέλτει.
Φόβ῾ μνήμην ἐκπλήσσῃ.
Φωλεῖ χῆμεερινῆς ὥρας καὶ πέλαργο῾, καὶ
κόκυφο῾ καὶ γύγων, καὶ κόρυδ῾.

Δεκ. ή. Φιλοπόῃ ἑαυτὸν σκύφοις καὶ φιλίοις
συλλυσι.
Χαῖρει ὁ δῆμο῾ κολακεύομένο῾.
Χαῖρε μὴ χαιρόντων, καὶ κλαῖε μὴ κλαιόντων.
Χλωρὸν μόχθον ἀγοσὸς καὶ ἀγκοίνη χιάζυσι.
Χλωρὸν χοείαν κτιῶα γεῦσαι.
Χέῃ Κύρι῾ πάχνην ὡς ἄλα ὅπῃ γῆς, χίονα πάσαι ὡς πέλεκυ.
Χεὶρ χεῖρα νίπτῃ, δάκτυλός τ' δάκτυλον.

Χειρουργὸς μοτῷ, ὃ μὴ τῷ ἀχῶρα ἐκμάσσῃ.

Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
Χίσμα χλαῖναν τ' κρυμὸς κλύζει.

Χρησὸς

Altitudinem cœli & latitudinem terræ quis perveſtiget ? ir. 1. 3
Balæna caret Branchiis. Ariſt.

PAlumbes cum ſatìs bibit roſtrum utrinque reſupinat. Dec. 7. Ariſt.
Apparens lepus infelices facit greſſus. Suid.
Fugite ſcortationem. 1 Cor. 6. 18
Fuge delectationem propter afflictionem. Chryſ.
Corrumpunt bonos mores colloquia prava. --15. 33.
Rubeta non habet ſquamas.
Cortex fragilis putreſcit in palude limoſa.
Ebrioſus gravis poſt cibum dormitat.
Timor memoriam ſtupefacit. Thucyd.
Latet hyberno tempore & ciconia & merula, & turtur & alauda. Ariſt.

POtatores ſeipſos ſcyphis & pateris fatigant. Dec. 8.
Gaudet populus adulationibus captus. Æſchin.
Gaudete cum gaudentibus, & flete cum flentibus. Rom. 12. 14.
Moleſtum laborem palma & ulna recuſant.

Difficile eſt edulia ſuavia canem guſtare. Theocr.
Effundit Dominus pruinam tanquam ſal ſuper terram, nivem ſpargit ut volucres. Sir. 43. 23.
Manus manum lavat, digitúſque digitum. Men.
Chirurgus linteamento vulnerario, non licio ulcus in capite abſtergit.
Chelys & fides animum doloribus irretitum oblectant.
Tunicam lænámque nix vocat.

Bonus

Δεκ.θ'. Χρηστὸς πονηροῖς ὲ τιθώσκει λόγοις.
Χρεμέλιζε πῶλον ἵππου ἀπόσπις.
Χειρὸν σκέπῃς πρέφεις τε, τὸν πλωχὸν βλέφαρον.
Χρυσὸν ὲ σῆς ὲδὲ κὶς δάπτει.
1285 Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, κ' αἵδε πύλας.
Ψηλάφα πρίχα ὲ τιμήξεις.
Ψαύῃ πολλάκις Ὠείων πὸν ναύτας.
Ψεύδεα μὴ βάζειν τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Ψιλόμυθα τὰ ὀξᾶ σὺ ὑμῶν σφακελίζει.
1290 Ψιχὸς ἄρτων φθείσιν ἀλαθείαν πωλεῖ.

Δεκ.ί. Ψολὸν μελίπας σοβεῖ, πίτυλον δ' ἰχθύας.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρον.
Ψωλὸς ὲ φάγει ὖῶν κρέας.
Ψῶρα, λιχὼ κὴ λέπρα σιφλόυσι χρῶτα.

1295 Ψῦλ νεοπλύει ὅπῃ πέρας ἀπρεσβάτοις.
Ὦ ἀνηλοὶ λίαν ἐστὲ θεὸν, κὴ λαῖον ἔσαι.
Ὡς λύκον ἄρνα φιλεῖ.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ὥσπερ πλὼ κόπιν νότος, ὕτω κὴ φλαύρης ῥυφὴ κόγχλει.
1300 Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τῦ ἀνθρώπου ἰδιόν ὄζι, ὕτω τὸ μυκᾶν τῦ βοός.

Τέλος τῦ δευτέρου μέρους.

BOnus malis non vulneratur verbis. *Dec. 9.*
Hinnit pullus equâ abſente.
Chriſtum tegis aliſque pauperem alens. Naz.

Aurum neque tinea neque coſſus rodit. Sapphus
Aurum aperit omnia, & inferni portas. Men.
Forcipe pilum non reſecabis.
Fallit ſæpe Orion nautas.
Mendacia nè dixeris, ſed vera omnia lo- Phocyl.
quere.
Oſſa ſuis ſpoliata membranis ſiderantur. Ariſt.
Fruſto panis parafitus libertatem vendit.

FUlmus apes abigit, ſtrepitus aquæ piſ- *Dec. 10.*
ces.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Apella non edit carnem ſuillam.
Scabies, lichen & lepra deformem reddunt
cutem.
Vultur nidulatur in rupibus excelſiſſimis. Ariſt.
O mortales placate Deum, & meliùs ſe res
Ut lupus ovem amat. (habebit! Plato.
Sicut fur furans clamitavit. Adag.
Sicut pulverem Notus, ſic improbos luxu-
ries gyrat.
Quemadmodum loqui proprium hominis
eſt, ità mugire bovis.

Finis Partis ſecundæ.

PARS TERTIA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
Quingentas Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Præter Nomina & Particulas indeclinabiles, etiam Verba, cùm Regularia, tum Irregularia & Defectiva promiscuè occurrunt.

Siracid. 1.12.

Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Timor Domini delectat cor, ac lætitiam, gaudium, vitámque longam impertit.

1 *Timoth.* 4.8.

Ἡ Εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

Pietas ad omnia utilis est, ut quæ promissionem habeat vitæ præsentis ac futuræ.

Gregorius.

Εὐσέβεια ἀρχὴ καὶ τελευτὴ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστι.

Pietas omnium Virtutum principium ac finis est.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

Ἑκατοντάς ιδ'.

Δεκὰς α'

Ἀ'ζειν δεῖ, ὃν βάσαν τῷ ἄλλῳ πίζει.
Ἄκαρ χὴ ἀμέρας ποθῦσιν ἀδεοί.
Ἀγλαεροὶ ἀγῶσι χὴ ἀγάλλον ἰδόντες πομπάς.
Ἄγυιαν εἰς φαγέτω, νικᾷ γὸ ἕνα τύρβη.

1305 Ἀγὼν ὁ δέχε ἀκήρεις.
Ἄγχι θινὸς λέμος θοῖλο.
Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κόρῳ.

Ἄγν ἄγλιθες, ἄδρωα, ἀδεβταιον χὴ ἀγαεικὸν ὁ φέρει.
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει.
1310 Ἀδιαλείπτως θεσσαλύχεδε.

Δεκ. β'. Ἀγκυλιστὴς αἰγάνεον παλαχόσε ἀναχεραδαίνῃ.
Ἀδελφοὶ ὁμόδελφοι ἔσωσαν ὁμόψυχοι.
Ἀθάρα ἀδινὴ ἀδένα ἀτᾷ.
Ἀθρόα χάλαζα ἐδαφίζει ἀθέρας.
1315 Ἀεὶ ἰλίῳ κακά.
Αἱ ἐλπίδες βόσκησι φυγάδας.
Αἰδὼς πού ἄνδρας μέγα σίνε γὸδ' ὀνίνησι.

Αἰονῶν

MANUALE
Linguæ Græcæ.

CENTURIA XIV.

EXhalare oportet eum quem tormentum mortis premit. *Dec.* 1.
Placentam & ſimilam appetunt delicatuli.
Tabellarii mirantur & exultant videntes pompas.
Multitudinem unus fugito, vincit enim unum turbi.
Certamen non accipit excuſationem. Plato.
Prope littus lembus currat.
Semper ſeni juvenculam ſubjice puellam. Diog.
Vitex alliorum capita, mora, abrotanum & agaricum non fert.
Semper graculus graculo aſſidet. Diogen.
Indeſinenter orate. 1 Th. 5. 17.

JAculator jaculum quoquoverſus vibrat. *Dec.* 2.

Fratres uterini ſunto concordes.
Puls denſa tonſillam lædit.
Repentina grando proſternit ariſtas.
Semper Ilio mala ſunt. Athen.
Spes alunt exules. Eurip.
Pudor viros valdè & lædit & juvat. Heſiod.

Aſſpergens

Αἰσωπῶν ἐλαίῳ χόλχικον ἐν κολωνοῖς ἄσυλα ἀναισυμώμαλα ποιεῖ.
Αἴξ ὕπω τέτοκεν, ἔειφ δ' ὅτι δώμαλα παίζει.
Αἶσα αἰτήμαλα χὴ ἀπφλὰς φαυλίζῃ.

Δεκ.γ'. Ἀγανοῖες ὐκ αἰσθάνου ψύχ.
Αἰρελώτερόν ὄζιν ἔδ ψεδνὸν ἢ ψελλὸν χὴ ῥαιβόν.
Αἰχρὸν τοι δηὸν ἅ μὴ ἔν κενεόν τε γέεσθαι.
Ἄκμων μέγις ὑ φοβεῖ λόφυς.
Ἄκρον λάβε χὴ μέσον ἔξεις.
Ἄλα χὴ πράπεζαν μὴ παρβαίνειν.
Ἀλιδὸς πλαγεὶς νόον οἴσει.
Ἀλλᾶν ἀολλέ ὑ γνῶσε ὁ ἀθεσφ ἔεργνον.
Ἄλλοι μὲν πείρησι, ἄλλοι δ' ἀμήσουσ.

Ἄλως γίνε ὡεί τὰ λαμπρὰ σφ ἄστρων.

Δεκ.δ'. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο ἀηδὼν, ἄλλο κορώνη φθέγγε
Ἀλόη ἐν τόποις ἀλεοῖς ἄλφε, ἀμανίτης ἐν ἄλσει σκιερῷ.
Ἀμνίον ἰῷ ἀγγεῖον εἰς ὃ σφ ἱερείων αἷμα ἐδέχοντο.
Ἀμφισβητοῦντες χὴ ἀλύοντες ἀμυώτορές εἰσι χείεισι.
Ἂν χωλῷ παρσικήσῃς κατασκάζειν μαθήσεις.
Ἀναγάλλις, ἀνάγυρ, ἄσπερον, ἄερν, ἀπαείνη, χὴ ἀερκὲς ἀχῶρα ὐκ ἰόν.

Ἀνακ ξυδον λέως φρυάπε.
Ἀνασὰς ἐξ ἐυνῆς σωλαρίπῃν τὰ γρώμαλα.

Ἀνδάνοντα

Aſpergens oleo colchicum in vallibus nefarios ſumptus facit.
Capra nondum peperit, hœdus autem ludit in tectis. Zenod.
Parca petitiones & minas parvi facit.

IMpetu irruentes non ſentiunt frigus. Dec.3.
Eligibilius eſt eſſe glabrum quàm blæſum & inrorum.
Eſt fœdum manſiſſe diu vacuúmque rediſſe. Hom.
Incus maxima non metuit ſtrepitus. Adag.
Summum cape & medium habebis. Zenod.
Salem & menſam non prætereas. Orig.
Piſcator ictus ſapit. Sopheo.
Lucanicam confertam non guſtabit, qui cœnam aſſpernatur.
Conſerit unus agrum, ſed fruges demetit alter. Adag.
Halo [*area*] ſit circa ſplendida aſtra. Ariſt.

ALiud noctua, aliud luſcinia, aliud cornix loquitur. Dec.4. Suid.
Aloë in locis tepidis invenitur, fungus in luco umbroſo.
Amnium erat vas in quod victimarum ſanguinem excipiebant. Euſt.
Dubitantes & anxii auxiliatores ſunt peſſimi.
Si juxta claudum habitaveris, ſubclaudicare diſces. Plut.
Amygallis, amagyrus, aſarum, arum, aparine & atramentum ſutorium ulcus in capite non ſanant.
Rege dormiente populi ferociunt.
Reſurgens è lecto concute ſtragula. Adag.

Placida

Ἀνδάνουλα λαλῦλες ἐγκωμιάζονθ.
Ἀνέχυ χ᾽ ἀπέχυ.

Δεκ. έ. Ἀ Ναείτης ἐν ἀνδήρῳ ὄρυς ἀνέδλιν ἄνηθον ἐδίῃ.
Ἀνδρῶν ἀειςων πᾶσα γαργαίρῃ πόλις.
Ἀνθρώπων ἄμεχλος ὅτι χθονὶ γείνεθ ὑδρεῖς.
Ἀνήλιος ἦμος ἐς τὸ πῦρ ἦται θυσανωλὸν χ᾽ ἐνήτριον χιτῶνα ἀποτίθεθ.

Ἀπολύη ὁ γίνεθ ἀνὰ ἄπεος.
Ἀπομοσία ωλάτυ ἀμύμωνος ἐπ᾽ ὀκείλαυλι πλέον ἰχύῃ.
Ἀποκέλλουλας νοσεῖν κέλδυς.
Ἀπόλμος ὧν πολιάζε τὸν θεὸν χ᾽ παιάνιζε.
Ἀρμὰ ἀορίη ἐκ ἔςι ὑποδοχὴ ἄορος χ᾽ ἀορίπρος.
Ἄρμος χ᾽ ἐλελεῦ φυζήλυς ἀρμαδόσι.

Δεκ. ς'. Ἄ ΡΓιλος ἀνὰ ἀκῆς ὑδὲν ὠφύγει.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχυ, χ᾽ πάνλα νικήσῃς.
Ἀρίζιχος χ᾽ κόφινος ἀναβιβάζομαι ἐν μαγίρειῳ.
Ἄρλαμος ἀρλεμὶς χ᾽ ἄρλις παρυλίκα ἀρτήσεθ ἀρλάκρεας.
Ἀρλέμων ὁ γίνεθ ἐξ ἀκρέμωνος.
Ἄρλος ἐν κείμυι ὀλίγλιν τέρψιν ἔχει.

Ἀσάμινθος ἐχ᾽ ἁρμόζῃ ἀρώμασι.
Ἀσκάλαφος, ἀπάκας, χ᾽ ἀσκηλώπας ἀσιεράκυς ὑπὸ ἀσίνης ζητοῦσι.

Ἀσπάζε-

Placida loquentes laudantur.
Sustine & abstine. Epict.

COchlea in cacumine montis impunè anethum comedit. *Dec.5.*
Viris optimis tota splendet urbs. Cratinus
Hominum nemo super terram est inculpatus. Theog.
Discalceatus quando igni assidet fimbriatam & eleganter textam tunicam deponit.
Rheda non fit absque labore.
Abjuratio contribulis inculpati in pulpito multùm valet.
Deflectentes à via recta redire jube.
Infortunatus cùm sis Deum suppliciter adora & acclama.
Angusta arca non est receptaculum ensis & lori.
Strepitus armorum & acclamatio bellica timidos perterrent.

SCalprum absque acrimonia nihil prodest. *Dec.6.*
Argenteis pugna telis ac omnia vinces. Suid.

Cophinus & corbis suspenduntur in coquina.
Coquus incolumis & perfectus illicò apparabit artocreas.
Velum non fit ex ramo.
Panis ex farina crassiori exiguam delectationem habet.
Pelvis non quadrat aromatibus.
Ascalaphus, attagen & gallinago locustas sub asine quærunt.

Ἀπάλευθε ἀμήλυς ἐν φιλήμαλι ἀγίῳ.
Ἀθμαλικοὶ δυσκόλως ἄυσι.

Δεκ. ζ'. Α Στακῶ ἀστὸν διάπλων ἀτύζει κρέμυας.
Ἀσεφωτὴ ἐξδρχομήκη ἀπὸ ἀναλολῶν φαίνεται ἕως δυσμῶν.
Ἀσφόδυλῶ, βάκχαεις καὶ βαμωλὴ ἄχῶ ἐκ ἀτέμβυσι.
Ἀχάλλων εἰς πότε κινύρεῖ καὶ θρυλλίζει.

Ἄπα ἐκ ἔδη ἀπαρέγυε.
Ἀπέλαβῶ αὖ ἄπη ἰωίκα ἀπαγλὼ ἄπεσι.
Αὐδλὼ μῆλον ὠμὸν καὶ ἄωρον δηλεῖ.

Αὐτὴ τί χλωρῆς δακρύοις τέγγεις κόρας;

Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.
Ἀφελεῖς μέλεῶ καὶ μῶλις μέμφονῖ.

Δεκ. η'. Α Ωτον ἐν πρασιαῖς θρῶῦῶ ἀμηγοῖ.
Ἀχδωὶς, ἀπάρεγῶ, ἄχδῶ καὶ ἀπάλαθῶ ἐκ ἔχυσιν ἄσφηλον.
Ἄφενῶ καὶ βαμβαίνοῦλας ποιεῖ ἀυχηλικάς.
Βαχχάοῦλες ὅτι τὸ πολὺ λαρυγίζυσι.
Βάπταχῶ βειήπυῶ κοαὶξ βεφχῆ ἐν τίφει ἀνὰ μέσον φιλίδαν.
Βαύκλῶ βεῦδῶ, βάρβιλον καὶ βικίον ἐ βαγβίδας φιλεῖ.
Βέβαιον ὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βέλτιον ὅτι ξυρᾶ ἢ ὄγκια βαίνειν.

Βὴξ καλαῤῥέουῖῶ γίνεῖ φλέγμαῖῶ.

Βλεννὸς

Salutate vos invicem cùm oſculo ſancto. Rom. 16.16.
Aſthmatici difficulter reſpirant.

Astacus propè proſiliens terret piſcicu- Dec.7.
los.
Fulgur exiens ab Oriente apparet uſque in Occidentem. Mat. 24. 27.
Aſphodelus, bacchar & marrubium nigrum dolorem non auferunt.
Mœrens interdum lamentatur & murmurat.
Pater non edit hedas.
Bruchus rurſum proſilit quando attagen abeſt.
Vocem pomum crudum & immaturum lædit.
Ipſa quid pallidis lacrymis pupillas made- Eurip.
facis?
Ultrò Deus ſuppeditat bona. Xiphil.
Frugales ſtultus & diſſolutus vituperat.

FLos in hortorum areis luctum abolet. Dec.8.
Populus alba, aſparagus, ſpina & aſpalathus bitumen non habent.
Divitiæ faciunt etiam balbutientes jactabundos.
Bacchantes plerunque vociferantur.
Rana clamoſa coax crepat in palude inter cannas.
Delicatulus veſtem purpuream, barbitum & ureeolum, non carceres amat.
Firmum nihil in vita videtur eſſe. Eurip.
Melius eſt ſuper novacula quàm faſtu ingredi. Theocr.
Tuſſis fit deſtillante pituitâ. Ariſt.

Βλεννὸς ἄδλαυ⊖ βολδὸν βέλε⊖, ὑ βλίτον.

Δεκ. θ'. Βλιχρὸς παίρειν κ᾽ βινεῖν ὑ δωὰ⊖.
Βλωσκον⊖ τῦ κινδώνε τὸ γνηθεῖν ὄλλυ⊖.
Βονάσυ κεραλοφόρε βορᾶ ὐκ εἰσὶ βεβεάδες κ᾽ βάδεει.
Βορβόρῳ ὕδωρ μαίνων ἔπου᾽ εὑρήσεις πότον.
Βράζει καίκαδ⊖, βράζει φιλία.
Γαγάτης κ᾽ γαλγίτης γάγλεφιναν ὐκ ὤθυσι.
Γαγλίον ἔρν⊖ ἄλλον ὐκ ἀκεῖ⊖.
Γαῖσον δίδη μὴ ἔμδαμε.
Γέλγη ὑπὸ γείσῳ ὑ διαίνε⊖.

Γελῶν λικεῖ βᾶ κ᾽ ᾶ ᾶ, θαυμάζων ἀτλαται κ᾽ βαδαί.

Δεκ. ι'. Γέῤῥον ἰξύας θεμύει.
Γίνεδε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφδε, κ᾽ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
Γίνε ὀρφανοῖς ὡς παλίρ.
Γλημώδης λίγδλω διαγινώσκει τὸν λημὸν κ᾽ τὸ λεῦκ⊖.
Γραῖα ὑ δεῖ⊖ βείαν⊖, ὅτε χιλιδάντων.
Γρᾶσ⊖ γράσον ἐνείσκε, κώμαξ κώμακα, δαίδαλ⊖ δαίδαλον.
Γρυπὸς μάκλης γύειν ἐν γυδλῷ γυρδίων γρειᾶ⊖.
Δαὴρ δαπλῆς ἐν δαπέδῳ δαεθάνει.
Δίδον⊖ κ᾽ κακοῖς ἄγε᾽.
Δαλισμὸν ἵλαω⊖ Ἑλένη ἔνδον ἐχθραίνε.

ΕΚΑ-

Ignavus nudipes bulbum vult, non blitum.

DEbilis ſternutare & coire nequit. *Det.9.*
Adveniente periculo gaudium perit.

Bonaſi cornigeri pabulum non ſunt piſces & concha.
Cœno aquam turbans nunquam invenies potum. Iſocr.
Fervet olla, fervet amicitia. Adag.
Gagates & gangites gangrænam non pellunt.
Nervi contortionem planta virens non ſa- Adag.
Gæſum fiſcellæ nè immittas. (nat.
Sarcina variarum mercium ſub ſubgrundio non madefit.
Ridens ſonat *ha* & *ha ha he*, mirabundus *atat* & *papæ*.

SCutum lumbos quaſſat. *Det.10.*
SEſtote prudentes veluti ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ. Mat.10. 16.
Eſto pupillis ut pater. Sir.4.10.
Lippus ſtrictim diſcernit lacum torcularii prœli à lanâ.
Ligno fulgente non indiget echinus, neque tripodum.
Fatuus fatuum invenit, nugator nugatorem, artifex artificem.
Curvus piſtor pollen in vola gyrans ſubſannatur.
Levir atrox in pavimento dormit.
Contigit etiam ignavis præda. Suid.
Odioſam repetitionem Heli Helena intus odit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ.

Δεκὰς ά.

Α'φνης ϗ κίπλε ἄνθ☉ ξανθὸς ὄζι.
Δεῖ μάλιστα τὸ μικρὸν φυλάττειν.
Δεῖ κώπωλιν ἐλαιώνειν μαθόντα.
Δεῖ Συμπεφύπεναι τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βωμῶ.
Δεῖ τῷ Θεῷ θαρρεῖν ϗ τοῖς ἐκείνε πηδαλίοις πιςδύειν.
Δεπάζων δεῦκ☉ αἰθάνε☽.
Δερνασὸς ϗ ἐν δεμνίῳ ὠκ ἐλιγνύϛ.
Δέχε☽ ϗ βῶλον ἁλήτης.
Δήκης ἔχει σκύτ☉ παρασκόμμον κύων.
Διὰ τῆς ἀκίδης κῆτ☉ κύριῳ λάζεσθαι ϗ ἄπαντός ἐζι.

Δεκ.β'. Διὰ ϗ μαχαιρῶν ϗ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.
Διδάσκει ϗ ἕρμῆς νόσια αὐτῦ.
Δίνη ῥοφήσει πόνδυλον δικόμμον ταχέως.
Διπλᾶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Δοκάζδν ὃ δισάζειν δεῖ.
Δόδρα δοθιλῶα κοιμίζϛ.
Δὸς μοὶ τὴν σήμερον ϗ λάβε τὴν αὔριον.
Δότε μέθυ τοῖς ἐν λυπαῖς.
Διφῶντες ἐν ὠκεανῷ λιπόδια ἀκάτυ χρῶν☽.

Δραχμὴν χρυσῦ μᾶλλον βυλόμθα ἢ μνᾶν φιμύθυ.

Δεκ.γ'. Ἑβδομὰς ϗ ἕνη☉ οἰκόμην☉ ὠκ ἔσαι νόσιμ☉.

Ἐδίδαξέ

CENTURIA XV.

LAuri & hederæ flos flavus eſt. *Dec.1. Ariſt.*

Oportet maximè parvum cuſtodire. Athen.

Oportet remum ducere qui didicit. Plut.

Oportet commodare amicis, ſed uſque ad aram. Gel.

Oportet Deo confidere & illius gubernaculis niti. Theodor.

Bibens dulcedinem ſentit.

Contumeliis obnoxius in lecto non quiescit. Adag.

Accipit & glebam erro.

Mordax habet cutem laceratam canis.

In littore cetum naſsâ capere non eſt cujuſlibet.

PE'rque enſes pérque ignem erumpere oportet. *Dec.2. Diog.*

Docet etiam accipiter pullos ſuos.

Vortex ſorbet ſpondylum dejectum celeriter.

Duplum vident qui didicerunt literas. Polyb.

Exſpectare, non dubitare oportet.

Dodra furunculum ſedat.

Da mihi hodiè, & ſume tibi cras. Chryſ.

Date vinum iis qui ſunt in mœrore. Pro 31.6.

Quærentes in mari prædam actuario navigio utuntur.

Drachmam auri malumus quàm minam ceruſſæ.

MEnſis & annus abiens non rediturus eſt. *Dec.3.*

Docui

Ἐδίδαξά σε κυβισᾶν, κ᾽ σὺ βαθύσαι με ζητεῖς.
Ἔγνωκε θὴρ θῆρα, κ᾽ φῶς φῶτα.
Εἶα ἐν εἰαμενῇ ὐκ εἴθαρ ἀυλίνεϑ᾽.
Εἰλώτης ἔκπλϑ ἐνδυο κ᾽ ἐνδικέως φθάνῃ.

Εἰνάτηρ ἐλϑομένη ἔρϑ εἰρηνείαν ὐκ ἔρει.
Ἐκ κολοσῶν κολοσὰ γίνονϑ᾽.
Ἐκ κόμμι, ῥητίνης, κονίλης κ᾽ κιχώρης ὐ γίνεϑ᾽ κολλύριον.
Ἕκασϑ ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνῃ.
Ἐκ πόρνιϑ βοῦς, ἐξ ἱππαείου καβάλλης ἐυλιώϑ γείνεϑ᾽.

Δεκ. δ᾽. Ἐκ Σκίλλης ῥόδον ὐ φύεϑ᾽
Ἐκ τῆς ὀυρήων τὸν λέοντα
Ἐκ τῆς ὄψεως αἰθίοπα
Ἐκ τῆς κάρπου τὸ δένδρον
Ἐκ τῆς κηδήμης σάχων
Ἐλέφας μῆαν ὐκ ἀλίσκεϑ᾽.
Ἐλινϑ ἐν ἐλεῶ ὐκ ἔυῃ.
Ἐλμινθες γεννῶνϑ᾽ ἐν τῇ χίονι.
Ἐν δρυμῷ θείδαξ μόλις ἐυείσκεϑ᾽.
Ἐμπῆσα ἐμπᾶς λῷ φάσμα διαβολικόν.

γινώσκομαι.

Δεκ. ε᾽. Ἐν γεέννᾳ γεγώνασι, ὐ γαίῃσι.
Ἐν θεάτρῳ ἰσεῖονες ϖεμθῆνϑ᾽.
Ἐν κυπαρίσσῳ κωδείας κ᾽ κυλίνης ὐχ᾽ ἐυρήσῃς.
Ἐν νήσῳ νῆσαι νεοπλύσι.
Ἐν σίμβλῳ τιθαιβάσσι μέλισσαι.
Ἐν σαδίῳ σωληείας λοίδιϑ κ᾽ πρῶτϑ ἓν βραβεῖον λήψονϑ᾽.

Ἐξ

Docui te natare, & tu me demergere quæris. Adag.
Cognovit beſtia beſtiam, vir virum. Adag.
Gramen in locis herboſis non ſtatim arefit.
Servus tacitus celeriter & diligenter antevertit.
Fratria cupiens lanam ironicam non dicit.
Ex mancis manca procreantur. Ariſt.
Ex gummi, reſina, cunila & cichorio non fit collyrium.
Quilibet in propria pelle latitat.
Ex vitulo bos fit, ex equuleo caballus habenis ductilis.

EX ſquilla roſa non naſcitur. Dec. 4.
Ex vnguibus leonem } cognoſcimus. Lucian.
Ex vultu æthiopem } cognoſcimus. Adag.
Ex fructu arborem } cognoſcimus. Mat. 7. 6.
Ex culmo ſpicam } cognoſcimus. Lucian.
Elephas muſcam non captat. Lucian.
Ramus in menſa coquinaria non urit.
Lumbrici gignuntur in nive.
In querceto lactuca vix reperitur.
Empuſa omnino erat ſpectrum Diabolicum.

IN gehenna vociferantur, non gloriantur. Dec. 5.
In theatro hiſtriones circumcurrunt.
In cupreſſo capita papaveris & flores mali Punici non invenies.
In inſula anates nidulantur.
In alveari mellificant apes.
In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium.

Ἐξ ἀνόμων ἐξελάσεις πλημμέλεια.
Ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν, ἢ σαββάζειν.
Ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ἐπισφυὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν.

Δεκ. ς'. Ἔρδοι ὅπως ἐναργὲς εὐδοσίας τέρας.
Ἔρμασιν ἐν μεγάλοις ἁδεῖν χθονιόν.

Ἐεννὺς αὐτὴ θαλὼ ἐν κόλπῳ βόει.
Ἐῤῥωδὸς ἀτιμελῶς ἀλωᾶν ἐκπονεῖ.
Ἔτος φέρει ὀχὶ ἄρπεδα.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χθαμαλῶν πονηρία τέλλει.
Ζακελτίδας σομφὰς καὶ πιλώδας σίγλος ἀναβάλλει.
Ζήλῳ τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
Ζιζάνιον ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου.
Ζέφυρος ὠρῇς τῷ δείλῳ πνεῖ.

Δεκ. ζ'. Ἡ Ἀρείη βαίνει διὰ μόχθων.
Ἡ δεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Ἥκα ἄρδει ἀμάρα ἤπερον.
Ἡ χαρεὶς ἀγάζαι τῷ φύσιν ὑμνάει.
Ἠλίθιος ἀλληγάζων καὶ ἄτερ λύρας κελάδει ἄλλος.
Ἧκον, ἴδιον, πείσαιον καὶ διδύμους ὀπισθόφιν δεῖ.
Θάλασσα ἔχει νόμον τῷ βίαν.
Θαμία καὶ κύαθος τὰ ὑπώπια παύει.
Θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαύειν δίδωσι.
Θεὸν σέβε, γονεῖς αἴδου.

Δεκ. η'. Θεοῦ θέλοντος κἂν ὀπὶ ῥιπὸς πλέσει.
Θερόπαινα σαίρῃ σοὰν καὶ ὦον.

Θεμέλιον

Ab impiis egreditur impietas. 1 Sam. 14.
Licet ſabbatis beneficio afficere, non bacchari. 34. Mat. 12.
Permixtim ſævit Mars. 12. Hom.
Periculoſum inſano dare gladium. Iamb.

RUbor vultûs clarum pudoris ſignum eſt. Dec. 5.
In rebus magnis adminiſtrandis difficile omnibus placere. Plut.
Furia horribilis damnum in ſinu paſcit.
Aper inornatè vineam excolit.
Annus producit non arvum. Adag.
Habenis diſciplinæ laxatis malitia oritur.
Rapa ſpongioſa & maculoſa ſcingus reſpuit.
Imitare bonum virum & ſapientem. Men.
Zizania inter medium triticum. Mat. 13. 25.
Zephyrus circa Veſperam flat. Ariſt.

VIrtus per laborem incedit. Dec. 7.
Aut oportet tacere, aut dicere meliora. Adag.
Leniter irrigat aquæ-ductus terram.
Vertere naturam gratia nulla poteſt. Adag.
Stultus exultabundè clamans etiam abſque lyræ ſono ſaltat.
Imum ventrem, pubem, penem & teſtes operire oportet.
Mare legem habet neceſſitatem. Tatia.
Thapſia & cyathus vibices diſcutiunt. Ariſt.
Deus & ridere & flere dat. Sophoc.
Deum cole, parentes venerare. Ariſt.

DEo volente vel vimine navigabis: Dec. 8.
Ancilla ſcopis purgat porticum & ſuperiorem domûs partem.

Fundamentum

Θεμέλιον θέμις ἐν Ἀκαδημίαις κεῖσθαι.

Θέασιν, ὁπηδόν θῆτα κύειν τιμᾷ.

1475 Θίασον γίγγρας ἂν ἐφηδύνει.

Θύρα εἰλεῖται περὶ θαλερόν.
Ἰάπυξ ἐν Ἴδᾳ καὶ Θάσῳ Ἰονίᾳ ὑ πνεῖ.
Ἴδδιν ἐν πυθμένι ναὸς μάκις.
Ἴδηεις, ἰσατις καὶ ἰασιώνη ἂν ἔστιν ἔδεσμα ἴδιον.
1480 Ἴδισκον καὶ ἴον ἡδεῖα ἰόρκοις βορά.

Δεκ. θ'. Ἵκτὶν καὶ ἰκτὶς ἰμείρουσι κάθιν, ὑ κρέμβαλον.
Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ.
Ἱκέτιν θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου.
Ἴξ ἰθίαν, κὶς κεῖθιν, ἰὼ ἐεινεὸν, κεθιώνη ἐλαίαν ἴπλει.
1485 Ἰξὺς φόβον βοήχω ἔκυρσα.
Ἰὸς πέφυκεν ἀπίδων κακὴ χιών.
Ἱππάδις ἱππάδιον ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.
Ἱππομόμον καβάλλιν σλεσγίζων ποππύζει.
Ἶεις ὑ γίνεται περὶ μεσημβείαν.
1490 Ἰδμιώτης ἰσόλιν καὶ πάτον τῶ ποκὸς μεγάθιν.

Δεκ. ί. Ἴτηκὸς καὶ κακομήχανον θεοῖς εἰκῇ κυδοιμὸν ἐρεθίζει.
Ἰσοεία τῶ χρόνω μάθιν.
Ἴτις ἁμαξιεῖ κεφαλὴν ἀσώτῳ, κάναβον καὶ κίνναβον πλατεῖ μέλει.
Ἰχθὺς ἐκ κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.
1265 Ἰχνεύμων θηρεύει φάλαγγας.

Καὶ

Fundamentum juſtitiæ in Academiis poſitum eſt.
Vaticinum & utilem ſervum Dominus honorat.
Chorum bacchantium tibia flebilis non exhilarat.
Janua vertitur circa cardinem.
Iapyx in Ida & Thaſo & Ionia non flat.
Clavum in maris fundo quæras.
Iberis, iſatis & iaſone non eſt cibus ibidis.

Ibiſcus, violáque gratum capris eſt pabulum.

MIlvus & muſtela ſylveſtris deſiderant cibum, non crepitaculum. *Dec.9.*
Vade ad formicam ô piger. *Pro.6.6.*
Supplicem afflictum nè rejicias. *Sir.4.4.*
Ix vitem, *cis* hordeum, *pſin* caprificum, *crotone* oleam lædit.
Viſcum fugiens in laqueum incidi. *Adag.*
Venenum eſt aſpidis mala mulier. *Men.*
Equus equitare novit, cantor cantare. *Neſtor.*
Equiſo caballum ſtrigillans ſibilat,
Iris non fit circa meridiem. *Ariſt.*
Iſthmi incola veſtem è pelle caprina & corium hinnuli magni æſtimat.

AUdax & doloſus ſpectator temerè turbam irritat. *Dec.10.*
Hiſtoria eſt teſtis temporis.
Curvatura rotæ plauſtrario, crater luxurioſo, canabus & exemplar fictori curæ eſt.
Piſcis à capite fœtere incipit. *Æſchin.*
Ichneumon venatur phalangas. *Ariſt.*

Etiam

Καὶ μὴ κληθεῖσα ὀδυνηλαγία ἰχνεῖ.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄσυ ἀγχὰς οἴγῃ.
Καικίας καγχαίνῃ ἄρρεαν παρδαλιήν.
Καιρωσὶς ἐμπάζεῖ ὀθόνιν, ἢ καρσίαν κρηδεμνίδα.
Καλάσιρις, κρήδεμνον ἢ ζείρα ταρχάνται πρέπει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιε'.

Δεκὰς ά.

Κάμηλος διὰ βυμαλιᾶς ῥαφίδος οὐκ εἰσέρχεῖ.
Κάμπτει εἰς πολὺ γνώμην ὁ ἀσάνδης.
Κάνθαρος ὕδει ὄνθῳ καὶ σπιλάθῳ.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, ἢ δεῖ ἀμιώσασθαι ἀσπιώσι.
Κάπηλος κάπτασειν, ἢ καρβαλίνην πιπρασκῇ.
Κάρπασος ἢ γίνεῖ ἐκ καρπησίου.
Κασάλδη μάχλος οὐχ ὁμόρξῃ κηλίδας.
Κάσις κάσιν, κάννιν ἢ κάνδυν διακείνει.
Καταθορῶν ἀπὸ τοῦ ἵππου ἔσοχον ἢ ἀσφάλειν ἀπάρνυ.
Κάσωρ, λάταξ, σαθρεῖον σαλύειον, ἐνυδρεὶς δορὶν πρὸς λίμνας ἢ πολαμὸς ποιοῦσι.

Δεκ. β'. Κέδμαλα ἢ κίσσαν ἴον γάεον μόγις αἴρει.

Κελεὸς ἅρμα πολαμὸν οἰκεῖ ἢ λόχμας, ὃ ἢ λιβυὸς πέδας ἢ ὄρη.

Κέρδος

Etiam non vocatus dolor dentium venit.
Et malis & bonis urbs vicos aperit.
Cæcias arefacit arvum humidum.
Textrix curat linteum, non obliquum radium textoris.
Tunica ad talos demissa, vitta & mitra exequias facientes decet.

CENTURIA XVI.

Amelus per foramen acûs non ingreditur. *Dec.* 1. Luc. 18.
Flectit interdum sententiam cursor. 25.
Cantharis delectatur fimo & stercore.
Etsi jubeant quidam non oportet opem ferre sævis.
Institor capparim non calceamentum vendit.
Carpasus non fit ex carpesio.
Meretrix lasciva non abstergit maculas.
Soror tapetem villosum, stoream & candyn [*Indum. Perf.*] discernit.
Desiliens de equo ephippium & sellam ligneam aufert.
Castor, latax, satherium, satyrium & lutra victum è lacubus & fluviis petunt. Arist.

Diuturnos dolores in membris & malaciam [*picam*] solum garum vix tollit. *Dec.* 2.
Colit galgulus fruteta & nemora, hœdus saxa & montes. Arist.

Cedrus

Κέρρος· ἡ κέρρωσις ἡ φέρει σόγχον.
Κεχειόνης· χαμαιπλίδα ἢν ἔλδεται.
Κηλήτης ἔρρων κέπφον καὶ κῆφον ἢ φενακίζει.
Κῆρ μὲ ἐνίοτε κόμπος· ἀλλ' ἡ λιμὸν ἐλεφαίρει.
Κηρίῶες κέντρον οὐκ ἔχουσιν.
Κηξ βεοχθίζει κάρπας.
Κληδὸς ἀγάπλιν μὴ ἔχων χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

Κίλιξ ἐπ τεξημμύε κοίλυε οὐ πίει.

Δεκ. γ'. Κίμβηξ τεῦτλον ἀνὶ φθοΐδος ἐδίει.
Κίναδος κομιδὸς τέρπεται γωλέᾳ.
Κίονα κραῦρον ἐρείδειν οὐκ ἐρείκειν δεῖ.

Κίρκος κινάδρεαν ἐπ κηθίε ἐδίῃ.
Κοκύαι ἐν κόπαις καὶ κραδδάτοις ἐλωφάυν.

Κόδαλος· κοσκυλμάτια ἀνέδλιν ἀμφύει.
Κρίδη φορσφερομμύη πῷ φώμαλι κηπᾶν αὐτὸ ποιεῖ.
Κρίδιον, κλεοωνία καὶ σύρμαλα ἐν κλιδάνῳ ἀπολλύονται.
Κολοιὸς ἐν κλωδῷ κλώζῃ, οὐ κλώθει.
Κολύμν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.

Δεκ. δ'. Κόναδος σαμδύκης καὶ παιδέρας φαιδρώπ.
Κόρις ἔχῃ ἐν κορυφῇ κόπης κυρδασίαν.
Κόσυφος φιλεῖ κόλπιχον, κάτα βασάεαν.
Κοσμῦσι κορύσια κάλχαι τε καὶ σίγλαι λυγιστικαί.

Κόσυμδος

Cedrus & vitis alba non fert cucurbitam.
Ceb iones caucalin non concupit.
Hernioſus ægrè incedens cepphum & cibum non capit.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non fames decipit.
Fuci aculeum non habent. Arist.
Laxus deglutit vermes.
Electus Diaconus dilectionem non habens, eſt tanqnam æs non reſonans, aut cymbalum tinniens. 1 Cor. 13.1.
Ciliciâ oriundus ex poculo perforato non bibit.

PArcus betam pro placenta edit. Dec.3.
Vulpes vafer gaudet cavernâ.
Columnam aridam firmare, non frangere oportet.
Circus canum cibum è vaſculo edit.
Majores in cubilibus & grabbatis reſpirabant.
Blaterator nugas impudenter effundit.
Urtica admota corpori prurire illud facit. Plato.

Cnidion, helenium & paleæ in clibano pereunt.
Graculus in cavea graculatur, non net.
Reſecare potiùs comas, quàm nutrire oportet virum.
SOnitus ſambuci & panduræ exhilarat. Dec.4.
Galerita habet in vertice capitis criſtam.
Merula amat merulam, meretrix merettricem.
Ornant puellas flores purpurei & inaures agiles.

Nodus

Κόσυμβος σκληρὸς ὀπίζηται σκληρὸν γόμφον.
Κότινος κεφαλὴ καὶ σαπρὸς ὁ φέρει ὀρεσσάμενός.
Κῦρμι γίνεται ἐκ βιώσης καὶ κάχρυος.
Κυρδὸς κόπρον καὶ κρώβυλον ξυείῳ ὁ κοβύλῃ καὶ κόνλῳ ἀποξύει.
Κόχλαξ ὀχλοδόμος μιαρὸς ὁ γίνεται.
Κύτισος ὁ ἀνθῶν ὁ συμφέρει.

Δεκ. ε. Κρεῖττόν ὅτι μεγαλόσωμον καὶ φοξὸν ἔῃ, ἢ κυφὸν, μυλλὸν, κυλλὸν, σιμὸν, σπιλὸν, βλαισὸν καὶ γυπόν.
Κρότων κωκάλια ὁ κενεῖ.
Κρύγγονες καὶ κύφαι ἐκ καεισῶν ὑλέος εἰσί.
Κύθον καὶ καχώνιον ὁ πάνυ ἔχει ζῶα.

Κύων ὀσφρεμνόμος τῷ λαγῷ βαύζει.
Κύμινδις κύμινον ἐκ κυπάρου ἢ κυπέλλου ἐκ αἴνυται.
Κωβιοὶ γίγνονται πίονες ἐν τοῖς πελαμοῖς.
Λάγυνος σεσυλυγ. καὶ γυαλὸς ἐκ ἀναίνεται βάλσαμον.
Λαμάργῳ ἀσθεῖ βλύζον κόνδυ λυαίῳ.
Λάκκος, κόρθις, καὶ κρώμαξ σεσηιώται εἰσὶ σποδολή.

Δεκ. ς'. Λαμβάνει ἄσπιν καὶ λαύρας ὁ μυαλόμος τῷ κρηγύῃ.
Λάτος λιγνώδης λάσιος ἐκ ἔστι.
Λάγνος λαφυκτὴς λάγανον, ἀζυρλάκιον, ἀσπάρκιον, κωλιάκα, σίραιον καὶ ἄλλα πτωγάλια λιχνάζει.
Λάμβανε καὶ βαλὼν παρὰ οἰκέτου ἐυφρονέοντος.

Λεπεὶς

Nodus durus durum requirit cuneum.

Oleaſter aridus & putris non fert ſurculos.
Curmi fit ex hordeo madefacto & toſto.
Tonſor barbam & cincinnos novacula, non radulâ caſeariâ & conto abradit.
Lapis volutus muſcoſus non fit.
Cytiſus dum floret incommodus eſt. Ariſt.

PRæſtat longurionem & cilonem eſſe, quàm gibboſum, curvum, claudum, ſimum, calvũ, valgum aut mutilum. (git. Dec. 5.
Muſca canina animalia teſtis tecta non pun-
Crangones & gibbæ è ſquillarum genere ſunt.
Podicem & coxendicis commiſſuram non omnia habent animalia. Ariſt.
Canis odorans leporem latrat.
Noctua cuminum ex vaſe concavo aut poculo non capit.
Gobiones pingueſcunt in fluviis. Ariſt.
Lagena rotunda & concava non recuſat balſamum.
Guloſo placet manans poculum vino.
Foſſa, agger & acervus lapidum militibus ſunt propugnaculum.

ABundè & largiter accipit qui memor eſt beneficii. Dec. 6.
Latus pingui ſimilis hirſutus non eſt.
Libidinoſus helluo laganum, abyrtacem, ſalſuginem gelatam, pernam, ſapam & alia bellaria ligurit.
Accipe etiam conſilium à ſervo ſapiente. Phocyl.

Leberis

Αισχρὸς λάσιον καὶ μέλιν οὐκ ἀποφέρει.

Λέγειν μὲ αἰσχύνη, καὶ σιωπᾶσαι βαρύ.
Λέκιθος, λάθυρος, ὄλυρα καὶ ὄρυζα ὄσπρια εἰσὶ καλά.
Λημνίσκος σέλμα λοῦ καὶ λάρκα κόσμου δεῖ.
Λησταρχος ὅλη τῆ νυχτὶ συνάντυγος ἐτάζεται καὶ βασανίζεται.

Λιμαίνουλες λιλαίονται χορεύεσθαι.

Δεκ. ζ'. Λίγις λιγὺς καὶ κυβιλιστὴς λυδίζει, λεσβιάζει, καὶ συβαρίζει.

Λιμάττουλες ἄριον οὐκ ἀνίζονται.
Μαγνῆτις ἕλκει τὸν σίδηρον.
Μανικὸς κἂν μάννον φέρει μακρᾶ.
Μᾶζα μαζὸν μάλιστον ὑπὸ μαχάλης οὐ μασᾶται.
Μάγοι περσιστὶ ἐκάλουν Χριστὸν Σῶσα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
Μανόμηλα πάντες ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
Μᾶλλον ἐθέλομεν ἐν θαλάμοις καὶ ἀσκάντοις ἡσυχίαν ἄγειν, ἢ ἐν πείσει.
Μανιχώδης σμυρναλόη ἐρέβει.
Μὰ πολλὰ μεμαθὼς μωρεύεται.

Δεκ. η'. Μάρτυσι μίσχοις κωμῶν.
Μήτη καὶ μῆδος πάντα δωμάται.
Μέμνα ἡ καρδίαν ἐδίη καὶ ἄδην ἀφύξει.
Μέρμις καὶ μίσυνθος χωνεύονται εἰς ἀγαθίδα.
Μέζω μὲ φαγέειν, πέειν καὶ μυθολογέειν.
Μὴ αἰσχρῶς σαλεύειν καὶ ὁμαρτῆ οἰφεῖν δεῖ.

Μηδαμὸν

Leberis pituitam & tussim jumentorum non autert.
Dicere turpe est, silere grave.
Pisum, cicerula, ador & oryza legumina sunt bona.
Lemniscus coronæ non corbis ornamentum est.
Princeps latronum rotâ pulcram circumferentiam habente examinatur & torquetur.
Esurientes cupiunt saturari.

LIgur argutus & improbus imitatur mores Lydorum, Lesbiorum & Sybaritarum. *Dec.7.*
Esurientes panem non simulatè recusant.
Magnes trahit ferrum. *Alex.*
Delirus licèt armillam gerat stultè se gerit.
Obstetrix mammam frigidam sub axilla non quærit.
Magi obtulerunt Christo dona, aurum, thus & myrrham. *Mat.6.11.*
Insanimus omnes cum irascimur. *Philom.*
Malumus in thalamis & grabbatis quiescere quàm in sepulcris.
Furiosus terribilia eructat.
Fruſtrà multa reus prætendit.

CApiunt rejectamenta canes. *Dec.8.*
Cura & consilium possunt omnia. *Periand.*
Solicitudo devorat cor & nihil prodest. *Si.13.25.*
Filum & funiculus conglomerantur in glomum.
Moderatè comede, bibe ac loqnere. *Phocyl.*
Non turpiter prurire & simul coire decet.

Nem'nem

Μηδαμὸν ἐπιχλιάζε καὶ ἐπηρέαζε.
Μὴ ἴδοι ἐυμελεστέρου κοθόρνου.
Μήδοι ἐθρήσκουσιν Ἥραν, Ποσιδᾶνα, Ἡφαιστον, Ἐνυὼ, Φοῖβον καὶ πολλοὺς ἄλλους θεούς.
Μήλιον λιμὸν ἐ παύει μέταξα.

Δεκ. θ'. ΜΗ' φεύγε ἀπ' ἄρτι ἅπαξ ἐθέλεις, ἄλλα δὲ πρέπει.
Μεσόπων ἡ παύλιον ὅτις ἐτύχθη.

Μὴ βιάζε ῥοιῶν πολαμῦ.
Μὴ γίνε ναυθεὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνε.
Μήτε γραῶν πόλε τοῖσι καλὸν δέξαιο μελάθρους.
Μιμίγε ἐγκέφαλον ἀνδρὸς ζωείης.
Μία ὄστλιγξ κίνναν καὶ κρῆθμον χολῆ ἀνάπλει.
Μολοθέρῳ μυδῶν καὶ μυδείασις ἐκ ἄρε.

Μίδας ὁ ἐν κύβοις ἐυβυλόταλος.

Δεκ. ί. ΜΟιχὸς μυσὸς τηλῦ μυχόν.
Μολοβρὸς πολλὰ χέδλιν χελιδάζει.
Μνῦς καὶ ῥυλὶς φερδλίδεσιν ἔτη.
Μύα, μύωψ, οἶστρος καὶ ἐμπὶς ἔμπεσθεν ἔχυσι τὰ κέντρα.
Μυδάει μώλυζα κνεομάχη.
Μυδάσθη ὅτι μέτρον δυοῖν μεδίμνων.
Μῶν μωλύει μώλωπας μῶλυ;
Μορύνε αἴτης κἂν μορύχθοις πάλιν.

Ναρδάλε λωΐων κάρδοπος.
Ναῦς παλαιὰ πόντον ἐκὶ πλώσει.

ΕΚΑ-

Neminem irrideas, neque injuriâ afficias.
Nè sis cothurno versatilior. Adag.
Medi olim venerabantur Junonem, Neptunum, Vulcanum, Bellonam, Phœbum, & multos Deos alios.
Meliam famem non sedat sericum.

NOn loquere in posterum quæ vis, sed quæ decent. Dec. 9.
Nullus mortalium ab omni parte beatus est. Q. Calab.
Nè vi cohibeas cursum fluminis. Sir 4. 29.
Nè sis ignavus in operibus tuis. —32.
Non ex spelta vinum merum fit.
Anum improbam tuis nunquam ædibus recipias. V. C.
Meninx cerebrum intus includit.
Unica scintilla anethum & cinnam ægrè accendit.
Molothuro caro fungosa in ulcere & vitium oculi non tollitur.
Midas qui in tesseris consultor optimus. Adag.

MOechus detestandus quærit penetrale. Dec. 10.
Parasitus multa pedetentim nugatur.
Pilus & ruga produnt annos.
Musca, tabanus, asilus, & culex parte anteriori aculeos gerunt. Arist.
Putrescit alli caput resectum.
Mnasium continet duos medimnos.
Num lenit cicatrices moly?
Fœdatur turpiter amatus licèt morochthos habeat.
Nardalo melior est mactra.
Navis antiqua mare non transmeat.

CEN-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζ'.

Δεκὰς δ.

Νεννὸν χὴ δεννὸν ὃ πρέπῃ νάσλιον χὴ ναΐεσν.
Νηπίοις ὐκ αὐζηοῖς χὴ ψυχήταις ἀθύρειν ἔξεσι.
Νιφας τακερὸς χὴ ψιαδες γαῖαν ὑγραίνυσι.
Νεκύδυο ἐκ βόμβυκο γίνε).
Νίγλαρο νεγάτεο πλυδύει πωθανομόρες.
Νῆφε χὴ μέμνησο ἀπιστεῖν.
Νῦς ἐμμένειμνο σὺς βιβρώσκων ὀσέα.
Ξένυς πένης μὴ παρεδρέμης ἰδών.

Ξίφο τιτρώσκει σῶμα, τὸν δ' νῦν λόγο.
Ὁ ὑπορῶν χὴ θαυμάζων οἷε) ἀγνοεῖν.

Δεκ. ς'. Ὁ δύο πλῶκας διώκων ὑδέτερον καλαλαμβάνε.
Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖ) εἰς αὐτόν.
Ὁ πίθηκο ὐκ αὖθις ἁλίσκε) πάγῃ.
Ὁ πηλὸς ἢ μὴ δαρῇ κέραμο ὐ γίνε).
Ὁ πολὺ ἔχων πλέον τίθησι κἂν λαχάνοις.
Ὁ φθόνο πρὸς τὸν ἔχοντα ἔρως.
Ὃς μύειν ὐκ εἶδεν, ὐδὲ μέδδν χὴ αἰσυμνᾶσθαι.
Ὃς διάζεσθαι ὐ θέλε, λιτὸς δήσε).

Ὃν φιλεῖ Θεὸς ἀποθνήσκε νέο.
Ὃν σορὸς ὑπὸ σωρῷ κρύπτει ὐκ ἔτι θρώσκει χὴ πελαπάρει.

Οἱ

CENTURIA XVII.

SOlidum & maledicum non decent nablium & odoramentum. Dec. 1.
Infantibus, non adoleſcentibus & & barbatis ludere licet.
Nix liquefacta & roris guttæ terram humectant.
Necydalus ex bombyce gignitur. Ariſt.
Muſcus novus allicit auſcultantes.
Sobrius eſto & memento diffidere. Epich.
Mens plena curis vermis devorans oſſa. Naz.
Hoſpites pauperes nè ſubterfugias cùm videris. Men.
Gladius vulnerat corpus, mentem ſermo.
Dubitans & admirans putat ſe ignorare. Ariſt.

DUos inſequens lepores neutrum capit. Dec. 2. Diog.
Qui fodit foveam proximo, cadet in eam. Pro. 26. 27.
Simia non iterum capitur laqueo. Diog.
Lutum nî tundatur non fit urceus. Adag.
Qui multum habet piperis etiam oleribus admiſcet. Adag.
Invidia ad habentem ſerpit. Sophoc.
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare & imperare.
Qui ſtamini quod deeſt addere non vult, linteo carebit.
Quem amat Deus moritur adoleſcens.
Quem loculus ſub acervo abſcondit non ampliùs ſaltat & palpitat.

Δεκ.γ'. Οἱ ἀείδοντες τῷ πλάδι γλίχονται.
Οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἵππον φθακρῦσι.
Οἱ τῷ λύχνῳ χρεὶαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέυσι.
Οἱ ὑφάντῃ ἄγνυθας ἢ καλαβάλλυσι.
Ὄαρε κακῷ κέρμα τῷ ἐκ ἂν πειθμίλιν.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηρᾴσκει, μῆλον δ' οἰκέτῃ ἀρετῇ δεσπότῃ ἢ λυμαίνεται πονηρία.
ὅπῃ μῆλον.
Οἶτος ἢ φύεται ἐν οἰσύᾳ.
Ὅμηρος ὁλοφυρόμῳος παρακλήσεως δεῖται.
Ὄνομα ἀσεβῶς σβέννυται.

Δεκ.δ'. Ὁλοθύρεια ὀθόννιον ὀπάζονται.
Οπίδα κ' ὄμφιν θεῖ ὀπίζω.
Ὄπιον τραγῳδίας εἰς πύλινον.
Ὀξος σφήκιον σφίγγει χλιδεία.
Ὀπὸς σιλφίου κ' σίυ ἐν ὅλῃ ὄζει.
Ὀρνίθων ἀγκυλοποδίων εἰσι γένεσις, κύκνος, πελεκὰν κ' χελύ.
Ὄργια ἐν ὄρεσι κ' ἄγκεσιν ἐγκύκλιο.
Ὀρόβιλον κ' ὀείγανον ἱκτερον διώκει.
Ὄρος ὄρει ἢ μίγνυται.
Ὀρτυγος κλαζομένῳ κλάδοι κ' κλῶνες ἐκβλαστάνουσι.

Δεκ.ε'. Ὄρφὸς τραπαίως ἐκ μικρῆς γίνεται μέγας.
Ὄρκων σέβε, ὀργὴν χαλίνα.
Ὀρνιθότης ὑφάλι, ὁρμιᾷ, τε ταύρῳ κ' πόλῃ φενακίζει μέμονας.

Ος

CAntores amant humores. *Dec.3.*
Qui varices habent minùs calvescunt. Arist.
Qui opus habent lacernâ oleum infundunt. Plut.

Textores ponduscula non abjiciunt.
Uxorem malam numulo minuto non emerem.
Pyrum super pyro senescit, & pomum super pomo. Hom.
Servorum virtuti non officit Dominorum improbitas. Theodor.
Æruma non crescit in salice.
Obses lamentans consolatione indiget.

Nomen impii extinguitur. Pro.10.8

OLuthuria othonnam persequuntur. *Dec.4.*
Votem & ultionem Dei revereare.
Opium guttatim exprimitur in lagenam vimine obductam.
Acetum acre constringit labella.
Succus laserpitii & laveris in ampulla olearia olet.
Gregales ex avibus sunt, grus, olor, platea, anser. Arist.
Sacra Liberi in montibus & vallibus fiebant.
Orontium & origanum icterum pellit.
Mons monti non miscetur. Adag.
Ramo [*trunco*] fracto stolones & surculi propullulant.

ORphus celeri incremento fit magnus. *Dec.5.* Arist.
Jusjurandum venerare, iram compesce. Plato.
Auceps viseo, funiculo tenui, pertica & pedica decipit aves.

Ὅς μὴν ἔτυψε παροίτατος·
Ὀρνὺς ὑ φίλει μίσαν.
Οὐ δέχεται ἀγυλίη εἰ χέτλιος.
Οὐ δῆμις ἔζι κέρδεα ἔνεκεν ἀδικεῖν.
Οὐ χρὴ πῦρ ὅθι πῦρ ὀχεῖ αὔειν.
Οὐδὲ ζωὸς πᾶσιν ἀδεὴς δαώσῃ.
Οὐδεὶς ἄχρι τέλους ἔμμενεν εὐτυχῶν.

Δεκ. ς'. Ὄυδὲν δίωσεις ἐκείου ὠνήσει.
Οὐθάλα γάλακτος μετὰ σφιγγῶσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι ποιεῖδε χλαῖς ἔσαι.
Οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἀλάλον ὅτι πέλεσιν ἐσθλόν.
Οὐκ ἐν παυὸς ξύλαι Ἑρμῆς ἀπ' ῥιζῶν.
Οὔτε γὰ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος.
Οὐχ' ἅπας μυρσίνων μήκωνα δρέπει.
Οὐχ' ὁμοῖα πᾶ ἀρετάνθρωπα γίγνεται.
Ὄφις εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων οὐκ ἂν γλύφοι.
Ὄχημα τόρμης τερέμνιον ὄλλυσι.

Δεκ. ζ'. Ὀχθῆσι χὴ ὁρμῆσι χωεὶς ὁρμαθὲ ὀργῶμι.
Παῖδες ἀτηλὰ φρονέουσι.
Πηλικὰ καινὸς δακρύοις ὑ χρὴ εἶναι.
Πηλικὴ πάλλακας παλαίει χὴ παλαίσει.
Παλαισὶς παῖς σεβενίῳ ὑ σχολῶσι.
Πᾶν ἔθνος φιλεῖ ἔδνα χὴ ἔτνα.
Παρὰ πῖόνα ἀλὸς χὴ ὄχθιον πολαμὸς ἴσχιὸν κυμάτων αἰδανόμεθα.
Πάντα δεῖ τὸν ἔμπορον καλὸν εἶναι.

Παρασάγγης

Quis ipsum verberavit primus? Apollon.
Ostris [*arbor*] non fert misy.
Non vident splendorem improbi.
Non licet lucri causâ injuste agere. Isocr.
Non est ignis igni addendus. Athen.
Neque Jupiter omnibus placere potest. Eurip.
Nullus usque ad finem mansit fortunatus. Posidip.

NUllam denario tabulam emes. *Dec.6.*
Mammæ plenæ lactis turgent.
Non semper æstas erit, fatire nidos. Hesiod.
Non somnium sed visio bona quæ perfecta. Hom.
Non ex quovis ligno Mercurius fit. Adag.
Neque ex scilla rosa nascitur, nec hyacinthus.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non similis est ciceri urtica. Adag.
Serpens nisi comederit serpentem non fiet Draco.
Vehiculum modiolo rotæ privatum perit.

INdignantes & impetu irruentes sine ordine appetunt. *Dec.7.*
Pueri puerilia sapiunt. Hesiod.
Casus veteres non deplorandi sunt novis lacrymis. Eurip.
Concubina juvenes decipit & contaminat.
Luctator ferit palmæ involucro, non palo præacuto.
Quælibet natio amat munera & pulpamenta.
Prope littus maris & ripam fluminis sonum fluctuum audimus.
Omnem oportet negotiatorem rudentem movere.

Παρασάγγης διώρυξ ἢ βασιλικὴ ὁδός.
Πάρδος γυναικὸς ἢ πηδαλίου.

Δεκ. ἡ'. ΠΑρὰ παλαιὰ καινὰ μὴ γίνε ἢ παροιμία.
Πάρνοπες πανάβλιοι οὐ πάνσοφοι.
Πᾶς κάνθαρος ἔχει χαλκὸν ἢ κύλικα καὶ λοβόν.
Πᾶς κεφαλὴς ζέφει ἢ φύκη καὶ ἄμμῳ, κεφαλὴ θερμοτέρα ὄζει.
Πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερὲς καὶ βλακῶδες.
Παῦροι γάρ τοι πάντες ὁμοῖοι πανάγροιο πέλονται.
Πεζὸς πορεύεται πεδίλοις, ὑποδήματι εὐχημίς ὄζει.
Πέλλα, ὑρχὴ καὶ τηλία ὐκ εἰσὶ οὐρηδὸν ἀγγεῖα.
Πελτασὴς πέλανον ἐρέπτεται.
Πέμφιξ ἐπιπόλαιος ἀναστρέφει ἢ πελεμίζει.

Δεκ. θ'. ΠΕ'πλον πέπλῳ μηρὸς χεῖρας σείρει.
Περόνη πρώτη κοσμεῖ, κίβισιν πανικίτιν.
Πέρσης κυρβασίᾳ, θρᾴξ πελάσας πεζῇ σκύτει.
Πήληξ σωτηρίας πίστις ὄζει.
Πηλὸν κεράνει διαβαίνει.
Πηδὸν πῆχυν ἔχων καὶ ἡμίσεων σφυρὸν σχάζεσθαι σκέπτε οὐ δύναται.
Πλάρεικος πλαζόμενος ἀναμίζει καὶ πανθικλεῖ ἀνθρώποις ἄλλοις.
Πλήξιππος κτήμασι, κορδύλαις καὶ πλήκτροις χρῶται.
Πλοῦτε μὴ φείδε, μέμνησο ὅτι θνητὸς ἐπάρχεις.
Πλοῦτε σοφία κλῆμα τιμιώτερον.

Ποιμὴν

Parasanga valet triginta stadia. Herod.
Pardus senex non cicuratur.

MAxilla percussa fit subrufa. Dec. 8.
Locustæ massam ficorum non gustant.
Quilibet asinus habet angulum oculi, cavitatem & partes superiores autium.
Unusquisque mugilis vescitur algâ & arenâ, capite littoribus gaudet. Arist.
Omnibus placere difficillimum est. Socrat.
Pauci certè filii similes parentibus sunt. Hom.

Pedes incedit calceis, magister equitum bene ocreatus est.
Mulctra, hyrche & situla non sunt vasa urinaria.
Peltatus libum edit.
Pustula superficialis aqualiculum non quarit.

PEplum peplo involvit anus quæ in virginitate consenuit. Dec. 9.
Fibula nigra ornat peram piceam.
Persa tiarâ, Thrax petaso caput tegit.

Galea salutis fides est.
Telam trama permeat.
Mutilum cubitum habens & cadens hastæ cuspide scopum petere non potest.
Pleureticus huc illuc jactatus lamentatur & lugubrem edit vocem.
Domitor equorum camis, fustibus & calcaribus utitur.
Divitias nè parcas, memento quod mortalis Phocyl.
sis.
Sapientia divitiis possessio pretiosior.

Δεκ. ί. Ποιμὴν χαίρω ἀγελάζων πεζάλα.
Ποιμὴν φὼρ μὴ γινώσκῃ εἰμὴ ἀπαρεῖ).
Πόλις τὸ σοφὸν ζῶον ἄνθρωπος ἱδρύσαλο.
Πόλεμος ἐμφύλιος φαεικὸν πόλεως ὄζι.

1695 Πολέμιός ὄζι κωλώτης ὄνω, βυγὼν πυρά-
λει, ἄνθος κὴ ἀκανθὶς αἰγίθω, κόλαεις
αἰγωλιῶ, πίτος ἐρωδιῶ, κόραξ ἐκλίνφ.
Πολλάκι κὴ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα καίεια
εἶπεν.
Πολλάκις γίνε) κυρηδασία διὰ ἱτὰ κηρύ-
κια.
Πόρκῳ ὲ πόρκη Ξιφίαν ἁλιεύομθ.
Περὶ πάντων σέζε τὸ θεῖον.
1700 Περίσεχε μὴ ὑποπλανηθῇς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή.

Δεκὰς ά. Πορφύραν ἐνάμιλλος ὁ κοχλεμος αὐτῦ ἀμυνεῖ.
Πότερος ἔν δοκεῖ καμίαν αὐτῷ ὁ πάλης, ἢ ἔτος;
Περάσω, οὐίγλῳ κὴ κόσῳ χιρὸς ἔχεσα. ὐκ ἀμε).
Περὶς τὸν ἥλιον τεζαμμένων μὴ ὀμιχεῖν.
1705 Περσίμμης κὴ ἥμερος διὰ τλῶ λάθλιω λι-
άζον) ἀπὸ τῶ λίρων.
Πρυλέες πάλλονλες καυλὲς ἐν πρηῶνι ὀρ-
γυῶσι.
Πρῶκλος λύζυ νίκει.
Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύ-
ποδα.

Πρῶτον

PAstor pedo congregat oves. Dec. 10.
Pœnam non agnoscit fur nisi sursum tollatur.
Urbes prudens animal homo collocavit. Arist.
Bellum intestinum venenum civitatis est.
Dissidet stellio cum asino, turtur cum ignaria, florus & spinus cum ægitho, colaris cum ulula, pipo cum ardeola, corvus cum milvo. Arist.
Sæpe etiam est olitor valdè opportuna locutus. V. C.
Sæpe fit pugna cornibus propter glumas hordei.
Reti non annulo Xiphiam [*piscem*] capimus.
Ante omnia cole numen. Pittac.
Cave nè seducaris. Sir. 13. 11.

CENTURIA XVIII.

PUrpurâ indutus fatuus sui immemor est. Dec. 1.
Uter ergò ipsi videtur pulcrior, pater an hic? Xenoph.
Porro, vingo & costo chiragra non tollitur.

Adversùs Solem accedentem nè meiito. Adag.
Placidus & mansuetus propter contumeliam separant se à cœtu impudentium.
Pedites vibrantes hastas in montis cacumine ulnas extendunt.
Podex lotionem vincit. Aristoph.
Priùs testudo leporem cursu præverte.et. Adag.

Πρῶτον ϗ πολεμοῦσι οἱ κέντροφοι πρὸς ἀνθρώπων, ϗ τὰ σφέδια σφέτερα πρὸς ὀπαδίων.

1710 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσῃς ὕδατι.

Δεκ.ϛ. Πτῶσις φεύγει παπαλὰ ϗ βύσσας ἀμυδράς.

Πυκνόταλα μὲ οὐ δοκεῖ πύξος εἶ ϗ ἕτερος.

Πυρόμβωσον τὸ σαῖς μείζον γίνεται ἢ ἡ μάζα.

Πωυξ ϗ πλυγξ πυμδακα, φαρέζαν καὶ μόγδον μυδάζονται.

1715 Ῥαθάμιγξ ϗ ῥάδαμνος ὑ ποιοῦσι ῥάθαγον.

Ῥαιζὸς, βλαισὸς ϗ λορδὸς διενεκῶς λαξεύσι βάσεις.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ῥίπτεται εἰς σκύλλαν βάεις ὑ φεύγουσι χάρυβδιν.

Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.

1720 Ῥώννυσι μὲ οἶνος σᾶμα· τὸν ϗ ψυχικὸν λόγος θεῦ.

Δεκ.γ. Σανὶς, κύρβις, ἄζαξ ϗ πίναξ διαφέρουσι.

Σιλπη, σαπρὸς, σκόμβρος ϗ σαργὸς ἐν πόντῳ πλεονεκτοῦσι πλοῦσι.

Σαλάκων σάγαεν ϗ σάειαναν φέρει ὄπι πρὸς ὤμων.

Σαπρόπνους ὀδύνων ἀβελτίζει σιλίδα.

1725 Σέσελι, σεραπίας ϗ ζάμψυχον ἀκμὰς ἐκ ἀλθοῦσι.

Σιγὴ πολὺ ὄφελος ἀπρεπείας κέκρυπται.

Σισαρὸν ἔσαι σισύμβριον, ὅταν πικίριον δίδωσι σίδη.

Σίφων

Tempora hominum & partes primores, quàm posteriores celeriùs canitiem sentiunt. Arist.

Ignem ardentem extinguit aqua.

PUgil fugit loca salebrosa & saltus obscuros. Dec. 2.

Densissimæ videntur esse buxus & ebenus. Theophr.

Massa triticea in igne amplior quàm hordeacea redditur. Arist.

Mergus & ptynx manubrium gladii, pharetram & modium aversantur.

Gutta & ramus tener non faciunt strepitum.

Vatius, vulgus & cernuus perpetuò obliquant gressus.

Factum etiam stultus cognoscit. Hom.

Rapitur in Scyllam navis quæ fugit Charybdim.

Sordes mulier est argentata.

Corroborat vinum corpus, animam verbum Dei. Meth.

ASser, tabula, abacus & lanx differunt. Dec. 3. Evagr.

Salpa, saperda, scombrus & sargus in ponto pennis nant. Arist.

Pauper jactabundus securim & sarissam humeris impositis bajulat.

Præfectus irascens obolo notat paginam.

Seseli, serapias, & amaracus varos non sanant.

Silentium aliquando potius sermone.

Siser in serpillum sylvestre mutabitur, quando ex malo Punico butyrum elicitur.

Tubus

Σίφαν σιφνύς κάδον χὴ πίθον.
Σκάζοντι ὁμιλῶν κἀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.

Σκάνδιξ χυλόν, ὃ φελλὸς δίδωσι.

Δεκ. δ'. Σκυδμαίνοντες χὴ ἠμεκτῶντες σφαδάζουσι χὴ δυσπολίζουσι.

Σκινθὸς σκίρῳ χὴ σία ὃ χρᾶ).

Σκιαὶ, πολύποδες χὴ κάραβοι τοῖς δελέασιν ἁλίσκον).
Σκίλλαν σκολοπένδρα σείει.
Σκάφοντι ἀταθάλῳ ὕπαιθα ἔπε) σέμεων.
Σμύρις ὅτι λίθος τερετάτλος.
Σμαερδα ἀτεθῶν κῆτος ὐχ ἕξει.
Σμύχει πρόκα σέλεχος σμίλαξ.

Σπαργάνοις χὴ οἰδέμασι ὡς χάψις ὑδροποιοῦντες.
Σπάρτιον λέχριον κῦαρ ὃ λήψε).

Δεκ. ε. Σπάταγος ἔνδεσις, δάσκιλλος ἐυόλισός ὅτι.
Στέρνον κριὸν πλάγχνων ὑπάρχει.
Σωὴ μυρίοις τὰ κλαὶ γίγνε) πόνοις.
Σωὴ θεῷ κινεῖν δόρυ τραπλάτας χεῖ.
Συφαρ ἴφον φαφαρὸν χὴ φάθυεσν ποιεῖ.
Σφάραγγον χὴ ἴλια ἰχνύλα κηλεῖ ἰτέκιον.

Σφύζουσι ἰεργῆς καυάβων γινομένῳ τρόμῳ

Σχημάτων ἐυκινητόταλον τὸ σφαροειδές.
Ταχυδρόμοις καρπαίαν μισθοῦσι.

Τάχεα

Tubus evacuat cadum & dolium.
Claudicantis conversatione utens ipse quoque claudicare discs. Adag.
Scandix succum, non suber dat.

IRascentes & ægrè ferentes aliquid pedibus terram pulsant & manibus agitant. Dec. 4.
Urinator calculo & marmoris fragmento non utitur.
Sepiæ, polypi, & gammari odore escarum allecti capiuntur. Arist.
Calcat squillam scolopendra.
Cavillatorem protervum ex obliquo sequitur convitiator.
Smyris est lapis durissimus.
Smaridem aspernans cetum non habebit.
Consumit celeriter cadaver taxus venenata.
Tument & turgent ceu chœnix hydropici.

Funem obliquum foramen acûs non admittit.

SPatangus valdè hirsutus, dascillus lubricus est. Dec. 5.
Pectus fons misericordiæ est.
Bona infinitis fiunt laboribus. Adag.
Cum Deo hastam movere Duces oportet. Eurip.
Pellis anguis suber aridum & friabile facit.
Guttur, intestina, lumbumque mulcet isicium.
Saliunt arteriæ macilentorum tremore facto.
Figura sphærica nobilissima est. Arist.
Exequias facientes saltationem oderunt.

Celeriter

1750 Τάχα παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.

Δεκ.ε'. Τ Ἄσπλα καὶ δίφρον διφθεράμβου ἐν βασιλικῇ λίθον ψείνιον ἐν ἐπαυλίῳ εὑρήσει.
Τεθνᾶναι πολλῷ κρεῖττον, ἢ δι' ἀχρήτιαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.
Τελλίνη καὶ ψύλλων ὕσγινον ἢ τένδησι.
Τερεδόνες ἐν τοῖς σμιλίοσιν ἐγγίνονται.
1755 Τέρσει κρᾶσις καὶ σέλφον ὀπώρας μολύσης.
Τέσσαρες ἀσθμαὶ ποιοῦσιν ὠλένην.
Τήλεφος τηλέφιον καὶ ἢ τῆλιν ἔφαγε.

Τῆς πίσσης χόνδρος χλοᾷ καὶ βλαστεῖ ἀπαλαχῇ.
Τιγεὶς βεβιμένην βρέμει καὶ τονθορίζει.

1760 Τίς χρεία βαλανίδι ἐν βαρέθρῳ;

Δεκ.ζ'. Τ Ι'τθαι τολύπαν, χαλκοδόμοι τίτανον φόλον καὶ χύτραν φιλῆσι.
Τιτύσκονται ἐν τύρσει πολέμιοι.
Τὰ δαμὰ πλάσιον ὄλιθον φέρει.
Τὸ μαθεῖν θεραύνει τὰ ἤθη.
1765 Τὸ κωμὸς κακὸν ὡς ἀπέτισεν.
Τὸ πέλαγος θερτερον οἶσι ἄμπλον.
Τοιοῦτος ἴδοι τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πέλας, οἷος σαυτῷ τύς δὲ τυγχάνειν θέλεις.
Τόπον πᾶσαν δότει μείζονι.
Τόξον ἐπιφθόμενον ῥίγνυται.
1770 Τὺς βεβήλυς καὶ χαλκοδὴς μύθυς παρωτῦ.

Δεκ.ή. Τ Ρύχλιόν ὅτιν ἀγλεῖον ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας.
Τύλος ἐν πλαμὺ ὅτι σῆμα τῦ μίλυ.

Ὑπὲρ

Celeriter transit ceu somnium pubertas. Theocr.

TApetem & sellam pelle obtectam in aulo, stoream junceam in villa invenies. Dec.6.

Satius est mori, quàm per intemperantiam animam obnubilare. Pythag.

Tellina & spylon hysgium non edunt.

Teredines nascuntur in alveis. Arist.

Arefit gramen & absinthium marinum veniente Autumno.

Quatuor spithamæ faciunt ulnam.

Telephus portulacam agrestem, non verò fœno-græcum comedebat.

Fidei granum floret & pullulas ubique.

Tigris irâ excandescens fremit & murmurat.

Quis usus crumenæ in barathro?

NUltrices lanam carptam, cæmentarii calcem album & gypsum amant. Dec.7.

Ad scopum collimant in turri hostes.

Crebrò impingere lapsum fert.

Discere mitigat mores. Æschin.

Canis peccatum sus dependit. Adag.

Pelagus prius feret vitem. Diog.

Talis esto amicis & proximis, quales tibi illos esse velis. Naz.

Locum inferior det majori.

Arcus tensus rumpitur. Plut.

Profanas & aniles fabulas rejice. 1 Tim. 4.7

CAtinus est vas recipiens viginti artabas. Dec.8.

Callus in palma est signum laboris.

Pro

Ὑπὲρ τὸ βωμῶ ϗ ἐχάρας μάρνασο.
Ὑπερθύρου ϗ σφηνοφορεῶν βασάρας σιπαλῆς ὡς κέμυλλα ῥαυμαλίζει.
Ὑσμῖνος φέρει φάκελον ὑφῶν.
Ὕπνος ἄρθρα χαλαρὰ ἀναπαύει.
Φαιὸς φασιανὸς φάρος ϗ φακάσια ὑφίρει.
Φάλαινα ἐν νυκλὶ ἀμορβῆ φέυγε.
Φλώη λαφύσσῃ κόγκας ϗ ὄστρεα.
Φίλυς ἔχων νόμιζε θησαυρὸς ἔχειν.

Δεκαθ'. Φιλεῖ βρέφος μαμμᾶν ϗ ἀρριχᾶσθαι.
Φιλυρέα εὐπερεμνος ϗ φιλύκη εὐδρυὴς ὄκ εἰσὶν ἄνθ. φύλλων.
Φίνλις ἁλίῳ ϗ κνημῷ δονεῖ ἵππον.
Φυγὰς καχύκῳ ϗ μολγῷ ἠλάσκει ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Φυλέτης φῆλος φοιτᾷ εἰς φερζίαν.
Φυλὸν μεταφερόμενον σωσεχῶς κάρπον ὑποιεῖ.
Φώκαινα φόξινον μύεσιν ϗ μύεσιναν φορᾷ.
Χαλιμαζόπλες ἀντιπαθῶ βιαίοις ἰμείρουσι.
Χάρακείῳ πόδας τιθὶ τίθησι.
Χανύς ϗ χασῶν λέων μεγάλως ἔλωρος κυρσας.

Δεκ. ί. Χέρρος μὴ πρᾶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Χῆρα ἀπαλαλῶσα ζωᾶς τίθηκε.
Χρεμπτόμενοι πλυελίζουσι.
Χρὴ ϗ πρὸς Θεὸν ὄκ εἰπεῖν.

Ψεκάδες ὄμβρον χυτῶσι.

Ψάλλες

Pro ara & focis pugna.
Palatum & guttur meretricis deformis velut ſecuris vulnerat.
Poſtremus fert faſciculum pilorum.
Somnus membra languida reficit.
Fuſcus phaſianus pallam & perones non fert.
Cicindela nocte obſcurâ ſplendet.
Oſſifraga deglutit conchas & oſtrea.
Amicos habens puta te theſauros habere. Men.

SOlet infans petere panem & manibus pedibúſque in altum ſcandere. Dec. 9.
Phillyrea puleram ſtipitem habens & phylica virens non ſunt abſque foliis.
Auriga freno & camo agitat equum.
Exul perone & bulgâ vagatur huc illuc.

Tribulis fallax itat in curiam.
Planta tranſpoſita continuò fructum non fert. Evagr.
Balæna phoxinum, murum & murænam perveſtigat.
In libidinem ruentes nihil cedendo coire deſiderant.
Aheno pedes tribus ſupponit.
Vociferatur & ſuperbiâ inflatur leo magnam prædam nactus.

ASpera quidem primùm ad eruditionem via eſt, ſed poſtea plana eſt. Dec. 10.
Vidua in deliciis vivens viva mortua eſt. 1 Tim. 5.
Screantes os plenum habent ſputo. 6.
Oportet adversùs Deum non contendere. Pind.
Minutæ gutulæ imbrem pariunt. Adag.

Mendacii

Ψεύδεις διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψῆνα μιμέδα ἐν φάρυγγι οὐ μένει.
Ψύδρακας καὶ φίρεα φλόμου ἐκ ἀποφέρει.

Ὦ μελεαγρίδων, καὶ φασιανῶν καλεσιγλώσσοι εἶσι.
Ὦ ξύλον μακρύτερον, ἐν ᾧ Θεὸς ἐξελατύνθη!

Τέλος τοῦ τρίτου μέρους.

Mendacii crimen vitam lædit. Men.
Solea vitem in valle non attingit.
Pustulas & tumores nervorum verbascum non aufert.
Ova melcagridum, & phasianorum punctis sunt distincta. Arist.
O lignum felix, in quo Deus ipse pependit! Orac. Sib.

Finis Partis tertiæ.

PARS QUARTA HUJUS ENCHIRIDII PONIT

Appendicis loco Catalogum Actionum inanium & absurdarum, cui insunt multa Adagia ex D. Erasmi Roterodami Chiliadibus desumpta.

In quibus

Non paucæ occurrunt voces, quæ in præcedentibus CENTURIIS omissæ sunt.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ; ἔφη, Παιδεία, καὶ ἀφελὴς, καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Socrates interrogatus, quid in vita suavissimum esset? dixit: Doctrina & Virtus, & Rerum incognitarum historia.

CCXI.

Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὴν παιδείαν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγήν.

Aristoteles dicebat, Eruditionem in rebus secundis esse ornamentum, in rebus verò adversis refugium.

CCXII.

Διογένης τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβύταις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι.

Diogenes dicebat Eruditionem adferre juvenibus sobrietatem, senibus solatium, pauperibus divitias, divitibus ornamentum.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Ἀεσφρενεῖν δοκεῖ, ὅσις
ἀδυνατα δρᾷ.
Ἀεὶ γράθυς φυσᾷ.
Ἀλὰ ὀφρῦν ἀναστᾷ.
Αἰθέρα νήνεμον ἐρέτης.
Αἰθίοπα σμήχει.
Ἀκόνη δ' ἀκμὴν σμᾷ.
Ἀκροθίνια τῷ πυγμαίων κολοσσῷ ἐφορμίζει.
Ἀλα λείχῃ πλύσιθ' ὕδωρ.
Ἀλλως ἀραλίσκει ὑδωρ.
Ἀμάλθειαν βδάλλειν βύλεται.
Ἄνεμον δίωκει.
Ἀμπυκι ἀμπρδύει ὄχημα.
Ἀγκὰς κλαμβὰς ἄρδι σεσωπαίσει.
Ἀνέμους γεωργεῖ.
Ἀναπαριάζοντι χὴ κοιλοθυμίαν δαρρεῖ.
Ἀνθέμων δεῖζει.
Ἀξίνη τὴν ὑσραν ἀνοίγει.
Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.
Ἀπ' οὐρᾶς ἔγκλιν ἔχει.
Ἀσφαδίνουσα φράζει.
Ἀσπάλακι μήλιν ἐπιδιχνύει.
Ἀργᾶνα ἀρβύλη σεγάζει.
Ἀειοβαρζάνιον ἀεὶ δι ποιεῖ.
Ἀείρω ἀκονίζει.
Ἀρχὴ παρύσης τὰ ἴχνη ζητεῖ.
Ἀχὶ βεάγχυ φλάζει.
Βαῖταν ἐνδύῃ βαιόνι.

Βαζάχοις

APPENDIX.

DEspere videtur, qui impossibilia facit.	Adag.
Semper buccas inflat.	Suid.
Semper supercilium contrahit.	Idem.
Tranquillum æthera remigat.	Zenod.
Æthiopem lavat.	Lucian.
Cote lachrymas abstergit.	
Exuvias Pygmæorum colosso aptat.	Philostr.
Salem lingit cùm sit divès.	Diog.
Inaniter consumit aquam.	Adag.
Capram cœlestem mulgere vult.	
Ventum persequitur.	Sir. 34. 2.
Caliendro trahit plaustrum.	
Ulnas mutilatas cuspidi teli allidit.	
Ventos arat.	Zenod.
Fœdifrago & furenti fidit.	
Virgultum metit.	Adag.
Securi januam aperit.	
A mortuo tributum exigit.	Arist.
Cauda anguillam tenet.	Plut.
Ea quæ nihil ad rem faciunt memorat.	
Talpæ specillum ostendit.	
Serpentem calceo operit.	
Emplastrum malleo confick.	
Aratro jaculatur.	Diogen.
Urso præsente vestigia quærit.	Adag.
Usque ad ravim clamitat.	
Lænam induit bæoni [*pisci.*]	

Ranis

Βαρχάχοις οἶνον ὄπτιχέι.
Βαπολογεῖ.
Βαλάγίζει ϗ σινωπίζει.
Βρέτας ἐμπαίζει.
Βέλεμν ἐξεπτον ἐφίησει.
Γεφύδειον μεταφυτδίει.
Γερυρεῖ τὸν πόγον.
Γλάπη πολεμίζει.
Γυμνῷ φυλακλῶ ὀπιτάπει.
Διὰ τῆς ὀξείας δεσμεῖ.
Δελφῖνα περὶ τὸν ουρεῖον δεῖ.
Διδάσκι ἅρπλω ἱπλεδαι.
Ἰχθυῶ νήχεδαι.
Καύακα κωμχίζεδαι.
Σίδηρον πλεῖν.
Ἀεῖδν κλάζειν.
Ἀλάπεκα ὑλάειν.
Βύαν βύζειν.
Γλαῦκα γοᾶδαι.
Ἐλέφανλα βρυχᾶδαι.
Κίγκλον κιγκλίζειν.
Κίπλαν κρέκειν.
Κολοιδν κλώζειν.
Κύωνα βαύζειν.
Λύκον κυζᾶν.
Οἶν βληχᾶδαι.
Ὄρλυγα χρυλλίζειν.
Πελαργὸν ῥοίζειν.
Πεκτερὰν γοδγίζειν.
Χελιδόνα ψιθείζειν.
Ταῦρον βοᾶν.
Γερμῶ χερδύζειν.
Κάμπλον αὐλεῖν.
Λύγκα βλύτκειν.
Ταῶνα πλερὰ τείνειν.
Ἀλέκλορα φωνεῖν.

Ἀρκλδν

Ranis Vinum ſuper-infundit. Zenod.
Multum loquitur. Mat. 6. 7.
Effœminatè vivit ac laſcivit.
Simulacrum illudit.
Echino caudam amputat.
Annoſam arborem tranſplantat. Plut.
Pontem imponit ponto.
Linguâ bellat. Ariſtoph.
Nudo excubias mandat. Zenod.
Per haſtæ cuſpidem currit. Adag.
Delphinum caudâ ligat. Adag.
Docet Milvum volare.
Piſcem natare.
Larum laſcivire.
Ferrum natare.
Aquilam clangere.
Vulpem baubari.
Bubonem bubulare.
Ululam ululare.
Elephantem barrire.
Motacillam ſe metitare.
Picam gagerare.
Graculum graculari.
Canem latrare.
Lupum gannire.
Ovem balare.
Coturnicem coturnicari.
Ciconiam clepere.
Columbam gongizere.
Hirundinem trinſare.
Taurum boare.
Anum ſaltare.
Camelum tibiâ canere.
Lyncem videre.
Pavonem alas extendere.
Gallum canere.

Ἀρχίδον μορύσσειν.
Βόαν μυκᾶν.
Γέρανον κλαγγίζειν.
Γρύλλον κοΐζειν.
Ἵππιον χρεμετίζειν.
Κιχκαβῶ κακκαβίζειν.
Κόκκυκα κοκκύζειν.
Κόρακα κρώζειν.
Λέοντα αὐρύειν.
Μελίσσας βομβεῖν.
Ὄνον ὀγκᾶσθαι.
Ὄφιν συρίσσειν.
Πεμφεδῶνα κενλεῖν.
Πίπους τίλλειν.
Τέττιγα κείζειν.
Χοῖρα παππάζειν.
Διὰ σελαχίδας σελλίζει.
Διηγεῖ) νυσάζουλι.
Δίκελλαν ἐν δέρα δίζει.
Δικλύῳ ἄνεμον ἠρεῖ.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν εἰσχρὰς λίθον.
Δῦλ@ ὧν κόμιλι ἔχει.
Δρᾶσις) τῆς σκιᾶς.
Ἑαυτῷ ἀρέσκει.
Ἐγχείᾳ φθειρὰς κάινει.
Ἐκ μίας ἐλέφαλα ποιεῖ.
Ἐκ τῆ ἐκιαυτῆ τὸ ἔαρ ἐξαίρει.
Ἐκ τῆ λάμμα χοινίον πλέκει.
Ἐκ τῆ αὐτῆ σόμαλ@ τὸ θερμὸν κ) ψυχρὸν ἐξάγει.
Ἐκλὸς λεωφόρα βαδίζει.
Εἰς ἀέρα λαλεῖ. εἰς χεῖρ ἔρχει.
Εἰς κόπρον θυμιᾷ.
Εἰς τὸ πῦρ ξαίνει.
Εἰς ὑρανὸν πλύει.
Εἰς τερημφόον πίθον ἀμπλεῖ.

Εἰς

Ursum murmurare.
Bovem mugire.
Gruem gruere.
Porcum grunnire.
Equum hinnire.
Noctuam cacabare.
Cuculum cucularé.
Corvum crocitare.
Leonem rugire.
Apes bombilare.
Asinum rudere.
Serpentem sibilare.
Vespam pungere.
Pipiones pipire.
Cicadam stridere.
Anserem gratitare.

Propter pocula se jactat.
Loquitur stertenti. Sir. 22. 8.
Ligonem in jugo montis quærit.
Reti ventum venatur. Suid.
Bis ad eundem lapidem impingit. Adag.
Servus cùm sit comam gerit. Suid.
Prehendit umbram. Sir. 34. 2.
Sibi-ipsi placet. Plato.
Hastâ pediculos occidit.
Ex musca Elephantem facit. Lucian.
Ver ex anno tollit. Herod.
Ex arena funiculum nectit. Adag.
Ex eodem ore calidum & frigidum efflat. Anian.
Extra viam publicam ambulat. Adag.
In aërem loquitur. In vanum currit. 1C. 14. 9.
In fimum odorem aromatum spargit. Suid.
Ignem dissecat. Arist.
In cœlum exspuit. Adag.
In dolium perforatum haurit. Athen.

Εἰς τὸν ὑρανὸν τοξεύει.
Εἰς ὕλαν κεφυγάζει.
Εἰς ὕδωρ γεφύρει.
Εἰς ψάμμον σπείρει.
Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύει.
Ἐν ἄλῳ δρασκάζειν θέλει.
Ἐν ἀλλοδίῳ χορῷ πόδα τίθεται.
Ἐν γερόντῃ ἢ γωνίᾳ κεφαίᾳ κέλητα γυρεύει.
Ἐν θέρει χλαμύδα καλαβίζει.
Ἐν κύγχνιδι βόρβορον κυκᾷ.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καλαπάτει.
Ἐν πέτρᾳ ἀρῇ.
Ἐν σηκῷ κοδομεύει.
Ἐν τῷ σκότῳ ὀρχεῖται.
Ἐν ψύλλης δήξῃ θεὸν ἐπικαλεῖται.
Ἐπὶ κλιμάκης ἀερῇ.
Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖ.
Ἐπὶ ψυχρὸν ἰσπὸν τοὺ ἄρκτος ἐπιβάλλει.
Ἐσθίει τὴν καρδίαν.
Ἐχῖνον πείκῃ. θρύον ἐρυγανᾷ.
Ἔχιν θείῳ ἕλει.
Ζαγνύει τὰς ἀλώπεκας.
Ζωνῇ ζέαν ζωννύει.
Θέναει δεινῇ σύαγκα.
Θανόντας κολάζει.
Θρυμλίδα ἐν δυλάκῳ πεφύρει.
Θώρακα δρύπτει.
Ζηλεῖ ἀκακλίδα ἐν σφενδάμνῳ.
Ἀμύγδαλα ἐν ἀπίῳ.
Ἄμμον ἐν ἀμάμῳ.
Ἄγχουσαν ἐν σπόγγῳ.
Βάκανον ἐν ἀκάνθῃ.
Βάρζυλα ἐν κομάρῳ.
Ἐν ἐλάδαν ὕδωρ.
Ζυγίζειν ἐν σμίλαξι.

Κιθάειον

In cœlum jaculatur. Zenod.
In ſylvam clamat. Adag.
In aquam ſcribit. Lucian.
In arenam ſeminat. Adag.
Oleo ignem exſtinguit. Zeno 4.
In area latitare cupit. Idem.
In alieno choro pedem ponit. Plut.
In caverna aut angulo obſcuro equum deſultatorium gyrat.
Æſtate penulam deterit. Adag.
In cratere cœnum miſcet.
Melle ſeipſum perungit. Diog.
In petra arat. Am. 6. 12
In ſtabulo hordeum torret.
In tenebris ſaltat. Adag.
In pulicis morſu Deum invocat. Adag.
In culmo arat. Suid.
Vimine navigat. Pind.
In frigidum furnum panes immittit. Adag.
Devorat car ſuum. Pythag.
Echinum pectit. Juncum ſcabit.
Viperam folio ficulneo capit. Adag.
Jungit vulpes. Lucian.
Zonâ ſpeſtam cingit.
Volâ perculit cuſpidem haſtæ.
Mortuos caſtigat. Moſchus.
Ellychnium in ſacco circumfert.
Thoracem lacerat. Adag.
Quærit Accalin in acere.
Amygdala in pyro.
Minium in amomo.
Aracum in larice.
Semen raphani in acarne.
Pruna Damaſcena in arbuto.
In mari aquam.
Zingiber in taxo.

Κιβώειον ἐν κίκει.
Κάρδαμον ἐν καυσίᾳ.
Ἄκαρον ἐν ἀκόρνῃ.
Ἄμμι ἐν ἀλίσμαλι.
Ἄνισον ἐν σημύδᾳ.
Βαῖον ἐν ἀχράδι.
Βαλαύσιον ἐν βαρβίλῳ.
Γελγίδας ἐν φιλύρᾳ.
Ζίζυφα ἐν κλήμασι.
Κύϊκα ἐν κοϊκί.
Κίνναν ἐν κυπαείρῳ.
Κάγκαμον ἐν ἰξῷ.
Κεράσια ἐν ἀκλῇ.
Κολοκυύθας ἐν τυκαῖς.
Κολοκασίαν ἐν κογκάρῳ.
Κωικάκδν ἐν ζωμείᾳ.
Κίτρια μῆλα ἐν κινναμώμῳ.
Κδαυμβον ἢ ὄζον ἐν χοίνῳ.
Κυδώνιον μῆλον ἐν κερχνείᾳ.
Λάκαφθον ἐν τίλῳ.
Αὖσον ἐν κίδῳ.
Μέσπιλα ἐν μύρτῳ.
Μόρα ἐν πλαλάνῳ.
Μιμαίκυλον ἐν ἀρωνίᾳ.
Νάρθιν ἐν νήπῳ.
Ὄβρυζον ἐν κόγκῃ.
Πισάκια ἐν μελίᾳ.
Τερέβινθον ἐν τέλμαλι.
Στελίδα ἐν κλήθρᾳ.
Σέσαμον ἐν σκαμμονίᾳ.
Φοάλεον ἐν ἀκράθῳ.
Σανδαράχιν ἐν σκολύμῳ.
Χλιζάνιν ἐν κοφίμῳ.
Ἰσὸν ἀράχνης ὑφαίνει.
Καράβδ βάφισμα μιμεῖ.
Κακκάβῳ καμασῖνας ἠκρόδιν.

Κάμιλον

Ciborium in cici.
Naſturtium in caſſia.
Acorum in acorne.
Ammi in aliſmate.
Aniſum in betula.
Ramum palmæ in pyro ſylveſtri.
Florem mali Punici in barbilo.
Allii capita in tilia.
Zizypha in palmitibus.
Cyicem in coïce.
Cinnam in cypero.
Gummi Arabicum in hedera.
Ceraſa in ſambuco.
Cucurbitas in palmis.
Colocaſiam in connaro.
Caryophyllum in zaleo.
Poma citria in cinnamomo.
Nodum & ramum in ſcirpo.
Cotonéum malum in corno.
Lacaphthum in ſtercore.
Luſſum in ciſtho.
Meſpila in myrto.
Mora in platano.
Fructum arbuti in meſpilo.
Naphthham in nerio.
Obryzum in teſta.
Piſtacea in fraxino.
Terebinthum in lacuna.
Viſcum in alno.
Seſamum in ſcammonio.
Ficum in junipero.
Sandaracham in carduo.
Galbanum in copſimo.

Telas araneæ texit. Iſa. 59. 5.
Cancri greſſum imitatur.
Cacabo piſces captat.

Κάμιλον διὰ βήματος ῥαφῖδος διάγειν θέλε.
Καστίτερον καστύει.
Κρωσσὸν θρυγανᾷ.
Κέγχρον βυπᾷ.
Κιμβεύω πῦρ πεισθέλε.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπιθηφίει.
Κλᾷδὶ τὰ ξύλα σχίζει.
Κόκκυς τῆς ῥοᾶς ἀπολορδίει.
Κοσκίνῳ μαλάττω.
Κόρακα κλύζει καὶ καθαείζε.
Κρωσσίῳ τραγυῷ κλέει ἰτέλω.
Κρησέρα ὕδωρ ἀφύει.
Κιλλὸν εἰς λαβύρινθον ἐνάγει.
Κιὶ δίδωσι ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀσία.
Κύμαλα μεζεῖ.
Κύπασσιν καὶ σισύραν ἐμπρήθε.
Καλωνίζει καὶ κυβιλίζε.
Καφῷ ἀείδει. Λειμῶνα λιτρόει.
Κίκιννον κινδάλοις κλινίζει.
Κονίδας σκώλῳ καίνει.
Κορωνὴ χορεῖ ἔδαφον.
Κονδύλῳ κορύλλια θλᾷ.
Κωλακρίτας ἰαμβίζει.
Λῆρον ληρεῖ. Λίθον ἕλκει.
Λίνον λίνῳ σωιάπλει.
Λύγον καμπύλλω ἐν λίγδῳ ἐξορθοῖ.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπλει.
Μανδραγόραν πίνει.
Μέμνονι μάντα δίδωσι
Μορμολυκείοις ἐκροβεῖ τὸν λέοντα.
Μαείλλω ἐν μαρσύπῳ πεισφέρει.
Μύτιν μυσίλλῃ μύπλει.
Μίτυς μισύλλε. πεατὸν πέπλει.
Νεκρὸν μυείζε καὶ φυκοῖ.
Νεφέλας ξαίνει.
Νῆϊα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἀλάπλει.

Ξύλον

Funem per foramen acûs trajicere vult.
Stannum conſuit.
Urceum fricat.
Milium terebrat. Suid.
Veſte ignem circumfert.
Ceram auribus oblinit. Hom.
Clave ligna findit. Plut.
Acinos mali Punici ſculpit.
Cribro divinat. Adag.
Corvum ablurit & purgat.
Falce tortuosâ fidit ſalicem.
Cribro aquam haurit. Lucian.
Aſinum in labyrinthum inducit.
Cani dat paleas, aſino autem offa. Adag.
Fluctus numerat. Theocr.
Supparum & penulam comburit.
Indecorè laſcivit & cubito percutit.
Surdo canit. Pratum pavit.
Cincinnum paxillis pectit.
Lendes palo præuſto occîdit.
Clavâ verrit pavimentum.
Digiti articulo corallia tundit.
Quæſtores convitiatur.
Nugas agit. Lapidem coquit. Ariſtoph.
Linum lino nectit. Lucian.
Bacillum curvum in mortario corrigit.
Lucernam circa meridiem accendit. Diog.
Mandragoram bibit. Adag.
Aſino mannam præbet.
Larvis terret leonem. Diod.
Favillam in crumena circumfert.
Naſum bucceâ panis excavatâ emungit.
Chordas diſſecat. Calculum coquit.
Mortuum inungit & fucat. Adag.
Nebulas diverberat. Diog.
Rudentes & remos cum armis commutat. Adag.

Lignum

Ξύλον εἰς ὕδωρ φέρει.
Ξυρεῖ ἐν χερῶ.
Οἰκοδομεῖ οἶκι τινὶ ἄμμον.
Ὄνον κείρει.
Ὄνυ κεφαλὴ πλυνῇ νίζῳ.
Ὄνυ πόκον ζητεῖ.
Ὀσφρανον συγκολλᾷ.
Ὄφιν ἐν κόλπῳ θάλπῃ.
Ὀπυίειν ὀργᾷ.
Παιδίονλας εἰκὴ ὄρνιθι.
Παλὶ ἐμβάλλει δεξιάν.
Παρὰ πόλαμὸν ἅρπαρ ὀρύττει.
Παρὰ κοφῷ ἀποπέρδῃ.
Πέρα τῦ μέζυ βρύλλῃ χ᾽ μασᾶ.
Πίνῃ βαζάχων τρόπον.
Πηλῷ πηλὸν καθαίρει.
Πίπτοις ἐπτίθησι πῖλον.
Πεὶν ἐσφάχθαι δέρει.
Πρὸ τῆς νίκης θείαμβον ᾄδει.
Πρὸ τῆς ψυχᾶς διδάσκει τὸν γέροντας.
Πρὸ τῆς φακῆς ἀυξάνει λάχανα.
Πρὸ τῦ ἔργυ κολοφῶνα ἐπιτίθησι.
Πρὸς τεῖχον λαγεῖ.
Πτερνίζει πρὸς ἄρδιν χ᾽ κόσφορ.
Πρὸς τὸν ἥλιον τεταμμένον λαγεῖ.
Πτήσαῃ ὡς τὶς ἀλέκτωρ.
Πῦρ μαχαίρᾳ σκληῇ.
Πῦρ ὕδατι μιγνύει.
Ῥητὰς ῥαιδιμύας ἀνορεῖ.
Σαυλὸν γεραίρει.
Σῖρᾳ πείζει. χυῦν λιχμᾷ.
Σίλιον εἰς ἀμίδα ἐμβάλλει.
Σκόπαρνον εἰς τὸ σπέλος ἀυτῦ προσβάλλῃ.
Σκορπίον ἀνὶ πέρκης λαμβάνει.
Σεμίδαλιν ταγηνῳ χ᾽ σικύαν ψαθυρὰν ἐ-
δίδει.

Σιβυλλάνῃν

Lignum in ſylvam fert.
Ad cutem uſque radit. *Sophocles.* Adag.
Ædificat ſuper arenam. Mat. 7. 16.
Aſinum tondet. Ariſtoph.
Aſini caput nitro lavat. Adag.
Aſini lanam quærit. Diog.
Teſtam conglutinat. Sir. 27. 7.
Serpentem in ſinu fovet. Æſop.
Uxorem habere impatienter appetit.
Luctantes temerè incitat.
Cuilibet porrigit dextram. Plut.
Juxta fluvium puteum fodit. Adag.
Coram ſurdo ſtrepitum facit.
Præter modum potitat & manducat.
Bibit tanarum more. Athen.
Lutum luto purgat.
Pipionibus imponit pileum.
Priuſquàm mactârit excoriat. Adag.
Ante victoriam triumphum canit. Adag.
Ante barbam docet ſenes. Adag.
Ante lentem auget ollam. Athen.
Ante opus colophonem addit.
Contra murum loquitur. Pythag.
Calce ferit contrà cuſpidem teli & haſtæ.
Adversùs ſolem remeantem loquitur. Pythag.
Trepidat in morem Galli cujuſdam. Adag.
Ignem gladio fodit. Plut.
Ignem aquâ miſcet. Idem.
Sublicas fractas erigit.
Seipſum laudat veneratúrque.
Catenâ ferrat. Plumam ventilat.
Cibum in matulam immittit. Plut.
Aſciam cruri ſuo illidit.
Scorpionem pro perca ſumit. Adag.
Similaginem rancidam & cucurbitam putridam comedit.

Vaticinari

Σιβυλλάφι δέλει.
Σπάργανον παρέχει.
Στεῖρον ἀγρὸν σπείρει.
Στενὸν δακτύλιον φέρει.
Στίλβω σμιλάει.
Συγκείνει { Αὐλὸν σάλπιγι. Καρκίνος δασύποδι. Βύρσαν βύσσῳ. Γλήνυμὲν γυλιῷ. Κώνωπα ἐλέφαντι. Μέλιτταν τέτιγι. Ψίττακον σρυθῷ.
Σύεσσι σαίρει τὸ ἔδος.
Σφηκίας ἐρεθίζει.
Τεκνον ἀμέλγει.
Σαδόνας χαλκίδι χάζει.
Τὰς μηχανὰς μὲ τὸν πόλεμον κομίζει.
Τηῦσιον κάμηλον ῥίζει.
Τιὼ αὐτῦ σκίαν φοβεῖ.
Τὸν λέοντα νύττει.
Τὸ φῶς ἡλίῳ δαπάζει.
Τινθαγέοις ὕδασι κάθος κλύζει.
Τῷ λύκῳ τιὼ ὄϊν συμπάλει.
Τὰς τεθνηκότας ἀποκλείνει.
Τῷ βοὶ τὸν λαγωὸν κυνηγεῖ.
Τὸ πεσχθὲν πεπάτει.
Τὰς ἑαυτῦ κορύμβας πλέκει.
Ὕδωρ ὑπέρῳ ἐν ὅλμῳ πλήττει.
Ὕδραν τέμνε.
Φλογερὸν τίλλε.
Ὑπὲρ τιὼ πῆραν φορεῖ.
Φλυαρεῖ, χύζει καὶ κιχλίζει.
Φλοῖσβον καὶ σεῖσον δείδει.
Χάος ἀρχαιότερα λαγεῖ.
Χόνα ἐν βαιῷ φρυττει.

Χηλὴ

Vaticinari vult.
Fascias dilacerat.
Sterilem agrum colit. Plato.
Arctum annulum gestat. Pythag.
Nummum scalpro amputat.
Comparat
- Fistulam tubæ. Diog.
- Cancros lepori.
- Corium byssо.
- Cardini vas vimineum.
- Culicem Elephanti. Lucian.
- Apem cicadæ.
- Psittacum passeri.

Lacernis purgat pavimentum.
Vespas irritat. Plut.
Hircum mulget. Lucian.
Favos apum paxillo pertundit.
Machinas post bellum affert. Plut.
Inanem laborem facit.
Suam ipsius umbram timet. Socrates.
Leonem stimulat. Adag.
Lumen soli mutuum dat. Plut.
Calidis aquis ovium vellus abluit.
Lupo ovem committit. Adag.
Mortuos occidit. Aristoph.
Bove leporem venatur. Adag.
Actum agit. Adag.
Suos nectit cincinnos.
Aquam pistillo in mortario tundit. Lucian.
Hydram secat. Plato.
Calvum vellit. Arist.
Ultra peram sapit. Lucian.
Blaterat, cachinnatur & hiscit.
Sonitum aquarum & exilem vocem avium meruit.
Antiquiora quàm Chaos loquitur. Adag.
Nivem in furno torret.

Χηλῆ ἐθείρων τὸ λάχνιον ἀπόξυει.
Χρυσῆ ὄρνι ὑπαιχνεῖ.
Χολικῷ μέλι περσφέρει.
Χρυσοῖ ὀλόχυς.
Ψαλίδι τρίχα τμήνει.
Ψηλαφεῖ ἐν τῷ σκότῳ.
Ὠμιλλαν τὸ κόπαδον ὑπαφιλεῖ.

Τέλος.

Ungulâ comam & lanuginem abradit.
Aureos montes pollicetur. Adag.
Bilioso mel profert. Lucian.
Deaurat pediculos pomorum.
Forcipe pilum resecat.
Palpatur in tenebris. Aristoph.
Ludum nucum & cottabum vehementer amat.

FINIS.

Henry Huntlock bought of
John for the pretiu